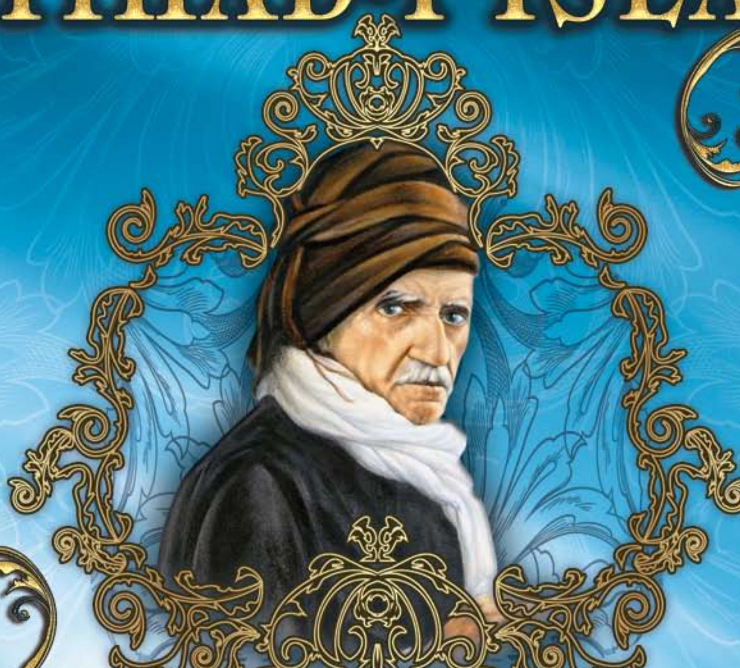
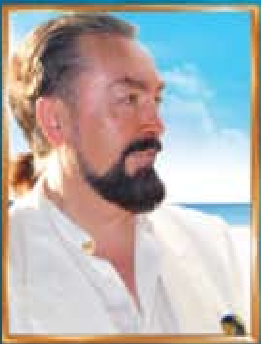
HARUN YAHYA ADNAN OKTAR

İsa Mesih (as) Hz Mehdi (as) ve İttihad-ı İslam

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

BARKOD

بسم الله الرحمن الرحيم
الله
رسول
محمد

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1.Baskı Mart 2012
2.Baskı Haziran 2012
3.Baskı Eylül 2012
4.Baskı Kasım 2012
5. Baskı Ocak 2013

ARAŞTIRMA YAYINCILIK
Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www. harunyahya.org - www.harunyahya.net
www. harunyahya.tv - www.a9.com.tr

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

İSA MESİH (AS), HZ. MEHDİ (AS) VE İTTİHAD-I İSLAM

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın

eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

✧ Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

✧ Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

✧ Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

✧ Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

✧ Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

✧ Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

✧ Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

İsa Mesih (as), Hz. Mehdi (as) ve İttihad-ı İslam

Ocak, 2013

İçindekiler

Risale-i Nur'da Mehdiyet'in Anlatıldığı Bölümler

1. ÖNCEKİ MEHDİLER AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLARDIR

Said-i Nursî imzalı "Tekbirâtü'l-Huccac fî Arafat" başlıklı mektupta, "Nurun ehemmiyetli bir kısım şakirdleri pek **musırrâne olarak (ısrarla ve inatla) âhirzamanda gelen âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar. Sen de onların fikirlerini musırrâne (ısrarla) kabul etmiyorsun, çekiniyorsun.** Bu bir tezattır. Hallini isteriz" diye sormaları sebebiyle, onlara cevap olmak üzere, **BUNDAN SONRA GELECEK MEHDÎ-İ RESULÜN,** temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi olduğu, **bunların imanı kurtarmak, hilâfet-i Muhammediye (a.s.m.) (Müslümanların manevi lideri) ünvanıyla şeâir-i İslâmiyeyi ihyâ etmek ve inkılâbât-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'âniyenin ve şeriat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) kanunlarının bir derece tâdile uğramasıyla O ZÂT, bu vazife-i uzmâyı yapmaya çalışır**. Nur şakirdleri birinci vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci, üçüncü vazifeleri de, buna nisbeten ikinci, üçüncü derecededir diye, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsini haklı olarak bir nevi mehdi telâkki ediyorlar. Bir kısmı, o şahs-ı mânevînin bir mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. Hattâ, evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o âhir zamanın hidâyet edicisi olduğu, bu tahkikatla teville anlaşılır diyorlar.

İki noktada bir iltibas (karıştırma) var; tevil lâzımdır.

Birincisi: âhirde iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller. Fakat hilâfet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslâm avamda ve ehl-i siyasette, hususan bu asrın

efkârında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor. **Gerçi her asırda hidayet edici bir nevi mehdî ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri üç vazifeden birisini bir cihette yapması itibarıyla, ÂHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ, ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

İkincisi: **ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN OLACAK.** Gerçi mânen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i mânevîsi hükmündeyim. Ondan hakikat dersini aldım. Ve âl-i Muhammed (a.s.m.) bir mânâda hakikî Nur şakirdlerine şâmil olmasından, ben de âl-i Beytten sayılabilirim. Fakat Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik, şahsiyet, şahsî makamları arzu etmek, şan ve şeref kazanmak olmaz. Nurda ihlâsı bozmamak için uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur bilirim diye, yarı muvafakat şeklinde bir cevap verilmekte ve bu mehdîlik teklifi açık ve kesin olarak reddedilmemektedir. *(Şualar, 14. Şua, sf. 388, 389)*

388 ŞUÂLAR

Said Nursî imzalı bir mektupta: Dârülfünuna inkılâb eden harbiye nezaretinin kapısındaki إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ... وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا hatt-ı Kur'anînin üzeri mermer taşlarla kapatılmışken, meydana çıkarılması, şimdi yeniden hatt-ı Kur'aniye bir nümune-i müsaade ve Risale-i Nurun tâkip ettiği maksadına bir vesile ve üniversitenin bir Nur Medresesi olmasına işaret olarak gösterilmektedir.

* * *

[Tekbiratü'l-Hüccac mektubumda hakikat ve izahıma karşı tenkidlerine, Hüsrev'in âhirdeki hâşiyesi tam cevaptır.]

Said en-Nursî imzalı "Tekbiratü'l-Hüccac fî Arafat" başlıklı mektupta; "Nurun ehemmiyetli bir kısım şâkirdleri pek musırrâne olarak âhirzamanda gelen Âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar. Sen de onların

fikirlerini musırrâne kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Bu bir tezattır. Hallini isteriz." diye sormaları sebebiyle onlara cevap olmak üzere, bundan sonra gelecek Mehdi-i Resûl'ün temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi olduğu, bunların; imanı kurtarmak, hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) ünvanıyla şeair-i İslâmiyeyi ihya etmek ve inkılâbat-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'aniyenin ve Şeriat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) kanunlarının bir derece ta'tile uğramasıyla o zât bu vazife-i uzmayı yapmağa çalışır. Nur şâkirdleri birinci vazifeyi tamamiyle Risale-i Nurda gördüklerinden ikinci, üçüncü vazifeleri de, buna nisbeten ikinci, üçüncü derecededir diye Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsini haklı olarak bir nevi mehdi telâkki ediyorlar. Bir kısmı, o şahs-ı mânevînin bir mümessili olan biçare tercümanını zannettiklerinden bazen o ismi ona da veriyorlar. Hattâ evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nuru aynı o âhir zamanın hidâyet edicisi olduğu; bu, tahkikatla, te'vil ile anlaşılır diyorlar. İki noktada bir iltibas var; te'vil lâzımdır.

Birincisi: Âhirde iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller. Fakat hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) ve ittihad-ı İslâm avâmda ve ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkârında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor. Gerçi her asırda hidâyet edici bir nevi mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri üç vazifeden birisini bir cihette yapması itibariyle âhirzamanın büyük mehdisi ünvanını almamışlar.

İkincisi: Âhirzamanın o büyük şahsı, Âl-i Beytten olacak. Gerçi mânen ben Hazret-i Ali'nin (R.A.) bir veled-i mânevîsi hükmündeyim. Ondan hakikat dersini aldım. Ve Âl-i Muhammed (A.S.M.) bir mânada hakiki Nur şâkirdlerine şâmil olmasından ben de Âl-i Beytten sayılabilirim. Fakat Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik, şahsiyet, şahsî makamları arzu etmek, şan ve şeref kazanmak olmaz. Nurda ihlâsı bozmamak için uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmağa kendimi mecbur bilirim diye yarı muvafakat şeklinde bir cevap verilmekte (Hâşiye) ve bu mehdilik teklifi açık ve kesin olarak reddedilmemektedir.

* * *

(Hâşiye): Ey insafsız hey'et! Bundan daha keskin red cevabı nasıldır?

Nur Talebeleri Namına
Hüsrev

2. 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB SANMIŞLAR

Kur'an "Kıyamet yaklaştı, ay yarıldı. (Kamer Sûresi: 1.)" der. "Kıyamet yakındır" ferman ediyor. Bin bu kadar sene geçtikten sonra gelmemesi, yakınlığına halel vermez. Zira kıyamet, dünyanın ecelidir. Dünyanın ömrüne nisbeten bin veya ikibin sene, bir seneye nisbetle bir-iki gün veya bir-iki dakika gibidir. Saat-ı Kıyamet yalnız insaniyetin eceli değil ki, onun ömrüne nisbet edilip baîd (uzak) görülsün. İşte bunun içindir ki, Hakîm-i Mutlak, kıyameti mugayyebat-ı hamseden olarak ilminde saklıyor. İşte bu ibham (bilinmezlik) sırrındandır ki, her asır, hattâ asr-ı hakikatbîn olan Asr-ı Saadet dahi daima kıyametten korkmuşlar. Hattâ bazıları, "Şeraiti hemen hemen çıkmış" demişler. İşte bu hakikatı bilmeyen insafsız insanlar derler ki: "Âhiretin tafsilatını ders alan müteyakkız kalbli, keskin nazarlı olan sahabelerin fikirleri, niçin 1000 sene hakikattan uzak olarak fikirleri düşmüş gibi, **İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB ZANNETMİŞLER."**

Elcevab: Çünki Sahabeler, feyz-i sohbet-i nübüvvetten herkesten ziyade dâr-ı âhireti düşünerek, dünyanın fenasını bilerek, kıyametin ibham-ı vaktindeki hikmet-i İlahiyeyi anlayarak ecel-i şahsî gibi dünyanın eceline karşı dahi daima muntazır bir vaziyet alarak, âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm "Kıyameti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşad-ı Nebevîdir. Yoksa vuku-u muayyene dair bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikattan uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bu nevi sözleri hikmet-i ibhamdan ileri geliyor. **Hem şu sırdandır ki; HZ. MEHDİ (A.S.), SÜFYAN GİBİ ÂHİRZAMANDA GELECEK EŞHASLARI çok zaman**

sanlar içinde; eceli, ömür içinde ve kıyametin vaktini, ömr-ü dünya içinde saklamış. Zira ecel-i insan muayyen olsa, yarı ömrüne kadar gaflet-i mutlaka, yarıdan sonra darağacına adım adım gitmek gibi bir dehşet verecek. Halbuki, âhiret ve dünya muvazenesini muhafaza etmek ve her vakit havf ve reca ortasında bulunmak maslahatı, iktiza eder ki; her dakika hem ölmek, hem yaşamak mümkün olsun. Şu halde mübhem tarzdaki yirmi sene mübhem bir ömür, bin sene muayyen bir ömre müreccahdır. İşte kıyâmet dahi şu insan-ı ekber olan dünyanın ecelidir. Eğer vakti taayyün etseydi, bütün kurun-u ûlâ ve vusta, gaflet-i mutlakaya dalacak idiler ve kurun-u uhrâ, dehşette kalacaktı. İnsan nasıl hayat-ı şahsiyyesiyle hanesinin ve köyünün bekasiyle alâkadardır. Öyle de; hayat-ı içtimaiyye ve nev'iyyesiyle, küre-i arzın ve dünyanın yaşamasiyle alâkadardır. Kur'an اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ der. "Kıyâmet yakındır" ferman ediyor. Bin bu kadar sene geçtikten sonra gelmemesi, yakınlığına halel vermez. Zira kıyâmet, dünyanın ecelidir. Dünyanın ömrüne nisbeten bin veya ikibin sene, bir seneye nisbetle bir-iki gün veya bir-iki dakika gibidir. Saat-i Kıyâmet yalnız insaniyyetin eceli değil ki, onun ömrüne nisbet edilip baid görülsün. İşte bunun içindir ki, Hakîm-i Mutlak, Kıyâmeti mugayyebât-ı hamseden olarak ilminde saklıyor. İşte bu ibham sırrındandır ki, her asır, hattâ asr-ı hakikatbîn olan Asr-ı Saâdet dahi daima kıyametten korkmuşlar. Hattâ bazıları, "Şerâiti hemen hemen çıkmış" demişler.

İşte bu hakikatı bilmiyen insafsız insanlar derler ki: "Âhiretin tafsilâtını ders alan müteyakkız kalbli, keskin nazarlı olan sahabelerin fikirleri, niçin bin sene hakikattan uzak olarak fikirleri düşmüş gibi, istikbâl-i dünyevide bin dörtyüz sene sonra gelecek bir hakikatı asırlarında karib zannetmişler?"

Elcevab : Çünki: Sahabeler, feyz-i sohbet-i Nübüvvetten herkesten ziyade dâr-ı âhireti düşünerek, dünyanın fenasını bilerek, kıyâmetin ibham-ı vaktindeki hikmet-i İlâhiyyeyi anlıyarak ecel-i şahsî gibi dünyanın eceline karşı dahi daima muntazır bir vaziyet alarak, âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm: "Kıyameti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşad-ı Nebevîdir. Yoksa vuku-u muayyene dair bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikattan uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bu nevi sözleri hikmet-i ibhamdan ileri geliyor. Hem şu sırdandır ki; Mehdî, Süfyan gibi âhirzamanda gelecek

evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velayet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlahiye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki her zaman, her asır, kuvve-i maneviyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdi" manasına muhtaçtır. Bu manada, her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müdhiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tayin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zayi' olurdu. *(Sözler, 343-344)*

eşhasları çok zaman evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velâyet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlâhiyye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki: Her zaman, her asır, kuvve-i mâneviyyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdî" mânasına muhtaçtır. Bu mânada her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müthiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tâyin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zâyi olurdu.

Şimdi, Mehdi gibi eşhâsın hakkındaki rivâyâtın ihtilâfatı ve sırrı şudur ki: Ehâdîsi tefsir edenler, metn-i Ehâdîsi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiyye veya Süfyâniyyeyi merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de, o eşhasın şahs-ı mânevisine veya temsil ettikleri cemaate âit âsâr-ı azimeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhas-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki, demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. Öyle ise, o eşhas, hattâ o müthiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u îmanın dikkatiyle o eşhâs-ı âhirzaman tanılabilir.

Alâmet-i Kıyametten olan Deccal hakkında Hadis-i Şerifde "Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü eyyam-ı sâire gibidir. Çıktığı zaman dünya işitir. Kırk günde dünyayı gezer." rivayet ediliyor. İnsafsız insanlar bu rivayete muhal demişler. Hâşâ, şu rivayetin inkâr ve iptaline gitmişler. Halbuki, وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ hakikatı şu olmak gerektir ki: Âlem-i küfrün en kesafetlisi olan şimalde tabiiyyûnun fikr-i küfrisinden süzülen bir cereyan-ı azimin başına geçecek ve Ulûhiyyeti inkâr edecek bir şahsın, şimal tarafından çıkmasına işaret ve şu işaret içinde bir remz-i hikmet vardır ki; kutb-u şimaliye yakın dairede bütün sene, bir gece bir gündüzdür. Altı ayı gece, altı ayı gündüzdür. "Deccalın bir günü bir senedir." O daire yakınında zuhuruna işarettir. "İkinci günü bir aydır" demekten murad, şimalden bu tarafa geldikçe bazan olur yazın bir ayında güneş gurub etmez. Şu dahi, Deccal şimalden çıkıp âlem-i medeniyyet tarafı-

3. HZ. MEHDİ (AS)'IN 3 BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvela: Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak (ısrarla), **ahir zamanda gelen Al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.** Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat i bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikate binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, herhalde hallini istiyoruz."

Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve tevil lazım.

BİRİNCİSİ : Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, Mehdi-i Al-i Resulün temsil ettiği kudsi cemaatinin şahs-ı manevisinin üç vazifesi var. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler cemaati yapacağını rahmet-i İlahiyeden bekliyoruz. VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:

Birincisi : Fen ve felsefenin tasallutuyla ve maddiyun ve tabiiyyun taunu, beşer içine intişar etmesiyle, herşeyden evvel felsefeyi ve maddiyun fikrini tam susturacak bir tarzda imanı kurtarmaktır.

Ehl-i imanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tedkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, HAZRET-İ MEHDİ'NİN, o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onunla iştigale vakit bırakmıyor. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife bir cihette görecek.

O ZÂT, o taifenin uzun tedkikatı (o topluluğun uzun araştırmaları, incelemeleri) ile yazdıkları eseri KENDİNE hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği (dayandığı) kuvvet ve manevî ordusu, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd (dayanışma) sıfatlarına tam sahib olan bir kısım şakirdlerdir (öğrencilerdir). Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar.

Sâniyen: Makine işinde tecrübeli ve muktedir hususî kâtibi size gönderiyorum. Kendim zahmetle yazdığımdan, bundan sonra kısaca yazacağım, gücenmeyiniz.

Sâlisen: Eflâni taraflarında hatib Mehmede, Tevfiğe selâm ediyorum, rü'yası mübarekdir.

Râbian: Bu dakikada Kastamonu Husrevi Mehmed Feyzinin tebrik ve Nur fütuhatının müjdelerini hâvi parlak, güzel mektubunu aldım; ve o kıymetli kardeşimiz başta olarak Hilmi, Emin, Beşkardeşler, Ulviyeler, Zehralar, Lütfiyeler gibi Nurcu hemşirelerimizin hem leyali-i aşerelerini, hem bayramlarını ruh u canımızla tebrik ediyoruz. Hem Hulûsinin, hem Feyzinin mektublarını leffen gönderiyoruz.

Said Nursi

* * *

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: "Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: Nurun hâlis ve ehemmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak âhir zamanda gelen Âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar. Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var, ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezaddır, her halde hallini istiyoruz."

Ben de bu zâtın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların elinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tâbir ve te'vil lâzım.

İkinci vazifesi : Hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) unvanıyla şeair-i İslamiyeyi ihya etmektir. Alem-i İslamın vahdetini nokta-i istinad edip beşeriyeti maddi ve manevi tehlikelerden ve gazab-ı İlahiden kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı ve hadimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lazımdır.

Üçüncü vazifesi : İnkılabat-ı zamaniye ile çok ahkam-ı Kur'âniyenin zedelenmesiyle ve şeriat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) kanunları bir derece tatile uğramasıyla, **O ZAT, bütün ehl-i imanın manevi yardımlarıyla ve ittihad-ı İslamın muavenetiyle ve bütün ulema ve evliyanın ve bilhassa Al-i Beytin neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakar seyyidlerin iltihaklarıyla o vazife-i uzmayı yapmaya çalışır.** Şimdi hakikat-i hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan imanı kurtarmak ve imanı, tahkiki bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da imanını tahkiki yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici manasının tam sarahatini ifade ettiği için, Nur şakirdleri bu vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecedir diye, Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini haklı olarak bir nevi Mehdi telakki ediyorlar. O şahs-ı manevinin de bir mümessili, Nur şakirdlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı manevide bir nevi mümessili olan biçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. **GERÇİ BU, BİR İLTİBAS VE BİR SEHİVDİR, FAKAT ONLAR ONDA MESUL DEĞİLLER. Çünkü ziyade hüsn-ü zan, eskiden beri cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden, onlara çok ilişmezdim.** Hatta eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o ahir zamanın hidayet edicisi olduğu diye keşifleri, bu tahkikat ile tevili anlaşılır. **Demek iki noktada bir iltibas var; tevil lazımdır.**

Birincisi: Çok def'a mektuplarımda işaret ettiğim gibi, *Mehdi Âl-i Resûlün temsil ettiği kudsî cemaatinin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi var. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cem'iyetine ve seyyidler cemaati yapacağını rahmet-i İlâhiyyeden bekliyoruz. Ve onun üç büyük vazifesi olacak:*

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle ve maddiyyun ve tabiiyyun tâunu, beşer içine intişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyun fikrini tam susturacak bir tarzda îmanı kurtarmaktır. Ehl-i îmanı dalâletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşey'i bırakmakla, çok zaman tedkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, Hazret-i Mehdinin, o vazifesini bizzat kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez. Çünki hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) cihetindeki saltanatı, onun ile iştigale vakit bırakmıyor. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife bir cihette görecek. O zat, o taifenin uzun tasdikatı ile yazdıkları eseri kendine hazır bir proğram yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği kuvvet ve mânevî ordusu, yalnız ihlâs ve sadakat ve tesanüd sıfatlarına tam sahip olan bir kısım şâkirdlerdir. Ne kadar da az da olsalar, mânen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar.

İkinci Vazifesi: Hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) unvanı ile şeâir-i İslâmiyeyi ihya etmektir. Âlem-i İslâmın vahdetini nokta-i istinad edip beşeriyeti maddî ve mânevî tehlikelerden ve gadab-ı İlâhiden kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı ve hâdimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lâzımdır.

Üçüncü Vazifesi: İnkılâbat-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'aniyenin zedelenmesiyle ve şeriat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) kanunları bir derece ta'tile uğramasiyle O zât, bütün ehl-i îmanın mânevî yardımlariyle ve ittihad-ı İslâmın muavenetiyle ve bütün ulema ve evliyanın ve bilhassa Âl-i Beytin neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakâr seyyidlerin iltihaklariyle o vazife-i uzmâyı yapmaya çalışır.

Şimdi hakikat-ı hal böyle olduğu halde, *en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan îmanı kurtarmak ve îmanı, tahkikî bir surette umuma ders vermek, hattâ avamın da îmanını tahkikî yapmak vazifesi ise, mânen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici mânasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur şâkirdleri bu vazifeyi tamamiyle Risale-i Nurda gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecedir diye, Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsini haklı olarak bir nevi Mehdi telâkki ediyorlar.* O şahs-ı mâ-

Birincisi: Ahirdeki iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller; **fakat hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslam ordularıyla zemin yüzünde saltanat-ı İslamiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkarında, o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor.** Ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder, belki de bir hodfuruşluk (övünme) manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskiden beri ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar, Mehdi olacağım diye dava ederler. **GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ, BİR NEVİ MEHDİ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ. FAKAT HERBİRİ, ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARIYLA, AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİ UNVANINI ALMAMIŞLAR.** Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirdlerin bu itikatlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: "**Ben, kendimi seyyid bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. HALBUKİ AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, Al-i Beytten olacaktır.** Gerçi manen ben Hazret-i Ali nin (r.a.) bir veled-i manevisi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Al-i Muhammed Aleyhisselam bir manada hakiki Nur şakirdlerine şamil olmasından, ben de Al-i Beytten sayılabilirim. Fakat bu zaman şahs-ı manevi zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsi makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsi ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem. Ve Nurdaki ihlası bozmamak için, uhrevi makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim, o ehl-i vukuf sustu. *(Emirdağ Lâhikası, Dahiliye Vekili İle Bir Hasbihalden Bir Parçadır, sf. 260-263)*

nevînin de bir mümessili, Nur şâkirdlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı mânevîsi ve o şahs-ı mânevîde bir nevi mümessili olan bîçâre tercümanını zannettiklerinden, bâzan o ismi ona da veriyorlar. Gerçi bu, bir iltibas ve bir sehivdir, fakat onlar onda mes'ul değiller. Çünki ziyade hüsn-ü zan, eskidenberi cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i îtikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. Hattâ eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nuru ayni o âhir zamanın hidayet edicisi olduğu diye keşifleri, bu tahkikat ile te'vili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, te'vil lâzımdır.

Birincisi: *Âhirdeki iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller, fakat hilâfet-i Muhammediye (A.S.M.) ve ittihad-ı İslâm ordulariyle zemin yüzünde saltanat-ı İslâmiyeyi sürmek cihetinde herkesde, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkârında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor;* ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder, belki de bir hodfüruşluk manasını hatıra getirir; belki bir şan u şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskiden beri ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar Mehdi olacağım diye dâva ederler. Gerçi *her asırda hidayet edici, bir nevi Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş,* fakat herbiri üç vazifelerden birisini bir cihette yapması itibariyle, *âhir zamanın Büyük Mehdi* unvanını almamışlar.

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bâzı şâkirdlerin bu îtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dâva etse, bütün şâkirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: "Ben kendimi seyyid bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki âhir zamanın o büyük şahsı, Âl-i Beytten olacaktır. Gerçi *mânen ben Hazret-i Alinin (R.A.) bir veled-i mânevîsi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselâm bir mânada hakikî Nur şâkirdlerine şâmil olmasından, ben de Âl-i Beytten sayılabildim; fakat bu zaman şahs-ı mânevî zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlâsa tam muhalif olmasından, Cenâb-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsî ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem, ve Nurdaki ihlâsı bozmamak için, uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmağa kendimi mecbur biliyorum."* dedim, o ehl-i vukuf sustu.

* * *

4. HZ. MEHDİ (AS), "EN BÜYÜK MÜCTEHİD, EN BÜYÜK MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MÜRŞİD, HEM MEHDİ, HEM KUTBU AZAM" OLACAK

BEŞİNCİ İŞARET'tir. Mühim bir sualin gayet muhtasar bir cevabıdır.

Sual: Âhirzamanda Hazret-i Mehdî geleceğine ve fesada girmiş Âlemi ıslah edeceğine dair müteaddit rivâyât-ı sahiha var. Halbuki şu zaman cemaat zamanıdır, şahıs zamanı değil. Şahıs ne kadar dâhi ve hattâ yüz dahi derecesinde olsa, bir cemaatin mümessili olmazsa, bir cemaatin şahs-ı mânevîsini temsil etmezse, muhâlif bir cemaatin şahs-ı mânevîsine karşı mağlûptur. Şu zamanda, kuvvet-i velâyeti ne kadar yüksek olursa olsun, böyle bir cemaat-i beşeriyenin ifsâdât-ı azîmesi içinde nasıl ıslah eder? **Eğer Mehdînin bütün işleri harika olsa, şu dünyadaki hikmet-i İlâhiyeye ve kavânin-i âdetullaha muhâlif düşer. Bu Mehdî meselesinin sırrını anlamak istiyoruz.**

Elcevap: Cenab-ı Hakk; kemal-i rahmetinden, şeriat-i İslamiyetin edebiyetine bir eser-i himayet olarak, **her bir fesad-ı ümmet zamanında bir muslih veya bir müceddit veya bir halife-i zişan veya bir kutb-u a'zam veya bir mürşid'i ekmel veyahut bir nevi Mehdi hükmünde mübaret zatları göndermiş**; fesadı izale edip, milleti ıslah etmiş; Din-i Ahmediye (A.S.M) muhafaza etmiş. **Madem adeti öyle cereyan ediyor, AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MEHDİ, HEM MÜRŞİD, HEM KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ GÖNDERECEK VE O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR.** Cenab-ı Hakk,

İslâmiyet; mevhum, muvakkat, cüz'î, hususî, menfî.. belki esassız, garazkâr, zulümkâr, zulmanî unsuriyet toprağına dikilmez! Onu oraya dikmeye çalışmak, ahmakane ve tahribkârane, bid'akârane bir teşebbüstür.

İkinci kısım milliyetçilere deriz ki: Ey sarhoş hamiyet-füruşlar! Bir asır evvel milliyet asrı olabilirdi. Şu asır, unsuriyet asrı değil! Bolşevizm, sosyalizm mes'eleleri istilâ ediyor; unsuriyet fikrini kırıyor; unsuriyet asrı geçiyor... Ebedî ve daimî olan İslâmiyet milliyeti; muvakkat, dağdağalı unsuriyetle bağlanmaz ve aşılanmaz. Ve aşılamak olsa da; İslâm milletini ifsad ettiği gibi, unsuriyet milliyetini dahi ıslah edemez, ibka edemez... Evet, muvakkat aşılamakta bir zevk ve bir muvakkat kuvvet görünüyor, fakat pek muvakkat ve âkıbeti hatarlıdır.

Hem Türk unsurunda ebedî kabil-i iltiyam olmamak suretinde bir inşikak çıkacak. O vakit milletin kuvveti, bir şık, bir şıkkın kuvvetini kırdığı için, hiçe inecek. İki dağ birbirine karşı bir mîzanın iki gözünde bulunsa; bir batman kuvvet, o iki kuvvet ile oynayabilir; yukarı kaldırır, aşağı indirir.

İkinci Suâl, iki işarettir:

Birinci İşâret ki **"Beşinci İşâret"** tir. Mühim bir suâlin, gayet muhtasar bir cevabıdır.

Suâl: Âhirzamanda Hazret-i Mehdî geleceğine ve fesada girmiş âlemi ıslah edeceğine dair müteaddit rivâyât-ı sahîha var. Halbuki şu zaman, cemâat zamanıdır; şahıs zamanı değil! Şahıs ne kadar dâhi ve hattâ yüz dahi derecesinde olsa, bir cemâatin mümessili olmazsa, bir cemâatin şahs-ı mânevîsini temsil etmezse; muhalif bir cemâatin şahs-ı mânevîsine karşı mağlûbtur. Şu zamanda –kuvvet-i velâyeti ne kadar yüksek olursa olsun– böyle bir cemâat-i beşeriyenin ifsâdât-ı azîmesi içinde nasıl ıslah eder?.. Eğer Mehdî'nin bütün işleri hârika olsa, şu dünyadaki hikmet-i İlâhiyeye ve kavânîn-i âdetullaha muhalif düşer. Bu Mehdî mes'elesinin sırrını anlamak istiyoruz?

Elcevap: Cenâb-ı Hak; kemâl-i rahmetinden, şeriat-ı İslâmiyenin ebediyetine bir eser-i himayet olarak, herbir fesâd-ı ümmet zamanında bir muslih veya bir müceddit veya bir halife-i zîşan veya bir kutb-u âzam veya bir mürşid-i ekmel veyahut bir nevi Mehdi hükmünde mübarek zatları göndermiş; fesâdı izâle edip, milleti ıslah etmiş; Dîn-i Ahmedîyi (A.S.M.) muhafaza etmiş. Mâdem âdeti öyle cereyan ediyor, âhirzamanın en büyük fesâdı zamanında; elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutb-u âzam olarak bir zât-ı nuranîyi gönderecek ve o zât da, Ehl-i Beyt-i Nebevîden olacaktır. Cenâb-ı Hak, bir dakika zarfında beyn-es-semâ vel-arz âlemini bulutlarla doldurup

bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder ve **BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR. Ve va'detmiştir, va'dini ELBETTE YAPACAKTIR. Kudret-i İlahiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında düşünülse, yine o kadar makul ve vukua layıktır ki;** 'Eğer muhbir-i Sadık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır' diye ehl-i tefekkür hükmeder.

Felillâhilhamd, *"Allahım! Tıpkı Âlemlerde İbrahim'e ve İbrahim'in Âline salât ettiğin gibi, Efendimiz Muhammed'e ve Efendimiz Muhammed'in Âline de salât et. Muhakkak ki Sen her türlü hamd ve övgüye nihayetsiz derecede lâyıksın ve şan ve şerefin her şeyden nihayetsiz derecede yüksektir"* duası -umum ümmet, umum namazında, günde beş defa tekrar ettikleri bu dua- bilmüşahede kabul olmuştur ki, Âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm, Âl-i İbrahim Aleyhisselâm gibi öyle bir vaziyet almış ki, umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar ve âsârın mecmalarında o nuranî zatlar kumandanlık ediyorlar. Ve öyle bir kesrettedirler ki, o kumandanların mecmuu, muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddî şekle girse ve bir tesanüd ile bir fırka vaziyetini alsalar, **İslamiyet dinini milliyet-i mukaddese hükmünde rabıta-i ittifak ve intibah yapsalar, hiçbir ordusu onlara karşı dayanamaz. İşte, o pek kesretli o pek muktedir ordu, Al-i Muammed Aleyhissalatü vesselamdır ve Hazret-i Mehdi'nin en has ordusudur.**

Evet, bugün tarih-i Âlemde hiçbir nesil, şecere ile ve senedlerle ve an'ane ile birbirine muttasıl ve en yüksek şeref ve Âli

boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder. Ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin nümunesini ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden Kadîr-i Zülcelâl; Mehdi ile de, Âlem-i İslâm'ın zulümatını dağıtabilir. Ve va'detmiştir, va'dini elbette yapacaktır. Kudret-i İlâhiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında düşünülse, yine o kadar mâkul ve vukua lâyıktır ki; "Eğer Muhbir-i Sâdık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lâzım gelir ve olacaktır" diye ehl-i tefekkür hükmeder. Şöyle ki: Felillâhil hamd.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ فِى الْعَالَمِينَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

duâsı –umum ümmet, umum namazında, günde beş defa tekrar ettikleri bu duâ– bilmüşahede kabul olmuştur ki; Âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm, Âl-i İbrahim Aleyhisselâm gibi öyle bir vaziyet almış ki; umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar ve âsârın mecma'larında o nuranî zatlar kumandanlık ediyorlar (Hâşiye). Ve öyle bir kesrettedirler ki; o kumandanların mecmu'u, muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddî şekle girse ve bir tesanüd ile bir fırka vaziyetini alsalar, İslâmiyet dînini milliyet-i mukaddese hükmünde râbıta-i ittifak ve intibah yapsalar, hiçbir milletin ordusu onlara karşı dayanamaz!.. İşte o pek kesretli o muktedir ordu, Âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dır ve Hazret-i Mehdî'nin en has ordusudur.

Evet, bugün tarih-i âlemde hiçbir nesil, şecere ile ve senedlerle ve an'ane ile birbirine muttasıl ve en yüksek şeref ve âlî haseb ve asîl neseb ile mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Âl-i Beyt'ten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandanberi bütün ehl-i hakikatin fırkaları başında onlar ve ehl-i kemâlin nâmdar reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Müteneb-bih ve kalbleri îmânlı ve muhabbet-i Nebevî ile dolu ve cihandeğer şeref-i intisabıyla serfirazdırlar. Böyle bir cemâat-i azîme içindeki mukaddes

(Hâşiye): Hattâ onlardan bir tanesi olan Seyyid Ahmedü's-Sünûsî, milyonlar müride kumandanlık ediyor. Seyyid İdris gibi diğer bir zat, yüzbinden fazla Müslümanlara kumandanlık ediyor. Seyyid Yahyâ gibi bir başka seyyid, yüzbinler adamlara emirlik ediyor... ve hâkezâ... Bu seyyidler kabilesinin efradlarında böyle zahirî kahramanlar çok olduğu gibi; Seyyid Abdülkadir-i Geylânî, Seyyid Ebülhasen-i Şâzelî, Seyyid Ahmed-i Bedevî gibi mânevî kahramanların kahramanları dahi varlarmış...

haseb ve asil neseble mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Âl-i Beyt'ten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin fırkaları başında onlar ve ehl-i kemalin namdar reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemmiyeten milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Mütenebbih (uyanmış) ve kalbleri imanlı ve muhabbet-i Nebevî ile dolu ve cihandeğer şeref-i intisabıyla serfirazdırlar (seçkindirler). Böyle bir cemaat-i azîme içindeki mukaddes kuvveti tehyiç edecek (coşturacak) ve uyandıracak hâdisât-ı azîme vücuda geliyor. **ELBETTE O KUVVET-İ AZÎMEDEKİ BİR HAMİYET-İ ÂLİYE FEVERAN EDECEK VE HAZRET-İ MEHDÎ BAŞINA GEÇİP TARİK-İ HAK VE HAKİKATE SEVK EDECEK. BÖYLE OLMAK VE BÖYLE OLMASINI, BU KIŞTAN SONRA BAHARIN GELMESİ GİBİ, ÂDETULLAHTAN VE RAHMET-İ İLÂHİYEDEN BEKLERİZ VE BEKLEMEKTE HAKLIYIZ.** *(Mektubat, sf. 422-424)*

uvveti tehyic edecek ve uyandıracak hâdisat-ı azîme vücuda geliyor... Elbette o kuvvet-i azîmedeki bir hamiyet-i âliye feveran edecek ve Hazret-i Mehdi başına geçip, tarik-ı hak ve hakikata sevkedecek. Böyle olmak ve böyle olmasını; bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i İlâhiyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız...

İkinci İşâret, yâni **Altıncı İşâret:** *Hazret-i Mehdî'nin cem'iyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, sünnet-i seniyyeyi ihyâ edecek; yâni Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cem'iyetinin mu'cizekâr mânevî kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacak.*

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i Îsâ Aleyhisselâm'ın dîn-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir Îsevî cemâati nâmı altında ve "Müslüman Îsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i Îsâ Aleyhisselâm'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı ulûhiyetten kurtaracak.

Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz...

• **Yedinci İşaret:** Yâni **Üçüncü Suâl:** Diyorlar ki: "Senin eski zamandaki müdafaatın ve İslâmiyet hakkındaki mücahedatın, şimdiki tarzda değil. Hem Avrupa'ya karşı İslâmiyeti müdafaa eden mütefekkirîn tarzında gitmiyorsun. Neden Eski Said vaziyetini değiştirdin? Neden mânevî mücahidîn-i İslâmiye tarzında hareket etmiyorsun?

Elcevap: Eski Said ile mütefekkirîn kısmı, felsefe-i beşeriyenin ve hikmet-i Avrupaiyenin düsturlarını kısmen kabul edip, onların silâhlariyle onlarla mübareze ediyorlar; bir derece onları kabul ediyorlar. Bir kısım düsturlarını, fünun-u müsbete suretinde lâyetezelzel teslim ediyorlar, o suretle İslâmiyetin hakikî kıymetini gösteremiyorlar. Âdeta, kökleri çok derin zannettikleri hikmetin dallariyle İslâmiyeti aşılıyorlar; güya takviye ediyorlar. Bu tarzda galebe az olduğundan ve İslâmiyetin kıymetini bir derece tenzil etmek olduğundan, o mesleği terkettim. Hem bilfiil gösterdim ki: *İslâmiyetin esasları o kadar derindir ki; felsefenin en derin esasları onlara yetişmez, belki sathî kalır.* Otuzuncu Söz, Yirmidördüncü Mektub, Yirmidokuzuncu Söz bu hakikatı bürhanlarıyla isbat ederek göstermiştir. Eski meslekte, felsefeyi derin zannedip, ahkâm-ı İslâmiyeyi zâhirî telâkki edip felsefenin dallarıyla bağlamakla durutmak ve muhafaza

5. BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NDEN BİR ASIR SONRA HZ. MEHDİ (AS) VE ŞAKİRDLERİ ZULMÜ DAĞITACAK

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (Tevbe Suresi, 32) âyetindeki **"Yurîdûne en yutfîû nûrallâhi bi efvâhihim" (Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor.)** cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber şeddeli lâm'lar, birer lam ve şeddeli mim asıl kelimeden olduğundan, iki sayılmak cihetiyle **bin üç yüz yirmi dört (H. 1324 – M. 1906)** ederek, Avrupa zâlimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir su-i kasd plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti "yirmidörtte (24'te) ilânıyla o plânı akîm bırakmaya çalıştıkları halde, maatteessüf altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o su-i kasd niyetiyle, Sevr Muahedesinde (1920) Kur'ân'ın zararına gayet ağır şeraitle kâfirâne fikirlerini yine icrâ etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üçyüz yirmidörde (1324'e), tâ "otuzdörde (34'e), tâ "ellidörde (54'e) tam tamına tevâfukla, o herc ü merc içinde Kur'ân'ın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resâili'n-Nur Müellifi "yirmidörtte (24'te) ve Resâili'n-Nur'un mukaddematı "otuzdörtte (34'te) ve Resâili'n-Nur'un nuranî cüzleri ve fedakâr şakirdleri "ellidörtte (54'te) mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor….

elbette remizden, işaretten, delâletten ziyade bir sarahattir ki; Risale-i Nur o Nur-u İlâhînin bir lem'ası olacağını ve düşmanları tarafından gelen şübehat zulümatını dağıtacağını mâna-yı işârîsiyle müjdeliyor. Hem bu cifrî ve müteaddit ve mânidar tevâfuklar ise, kuvvetli bir münasebet-i mâneviyeye istinad ederler.

Evet Resâili'n-Nurun yüzyirmi dokuz risaleleri, yüzyirmi dokuz elektrik lâmbalarının şişeleri misillû Kur'an nur-u âzamından uzanan tellerin başlarına takılıp o nuru neşrettikleri meydandadır. Risale-i Nurun yarı ismi iki defa bu cümle-i âyette bulunmasıyla o münasebeti pek letafetlendiriyor.

■ YİRMİSEKİZİNCİ ÂYET:

Sûre-i Tevbe'de

يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

âyetindeki نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber şeddeli *lâm*'lar, birer ل ve şeddeli م asıl kelimeden olduğundan, iki م sayılmak cihetiyle bin üçyüz yirmidört ederek, Avrupa zâlimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir su-i kasd plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti yirmidörtte ilânıyla o plânı akîm bırakmağa çalıştıkları halde, maatteessüf altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o su-i kasd niyetiyle Sevr muahedesinde Kur'anın zararına gayet ağır şeraitle kâfirâne fikirlerini yine icra etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üçyüz yirmidörde, tâ otuz dörde, tâ ellidörde tam tamına tevâfukla, o herc ü merc içinde Kur'anın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resâili'n-Nur müellifi yirmidörtte ve Resâili'n-Nurun mukaddematı otuzdörtte ve Resâili'n-Nurun nuranî cüzleri ve fedakâr şâkirdleri ellidörtte mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor. Hattâ hakikat-ı hâli bilmeyen bir kısım ehl-i siyaseti telâşa sevkettiler ve bu itfa su-i kasdına karşı tenvir vazifesini tam îfa ettiklerinden bu âyetin mâna-yı işârîsi cihetinde bir medar-ı nazarı olduklarına kuvvetli bir emâredir. Şimdi İslâmlar içinde Nur-u Kur'ana muhalif hâletlerin ekserisi o su-i kasdların ve Sevr Muahedesi gibi gaddarâne muahedelerin vahim neticeleridir.

Eğer şeddeli م dahi şeddeli *lâm*'lar gibi bir sayılsa, o vakit bin ikiyüz seksendört eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un doksanüç muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir

Eğer şeddeli mim dahi şeddeli lâm'lar gibi bir sayılsa, o vakit bin iki yüz seksen dört eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeye niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un "doksan üç (93)" muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resâili'n-Nur şakirdleri yerinde Mevlâna Halid'in (k.s.) şakirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından, bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. **ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELİ LÂM'LAR VE MİM İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZÂTLAR İSE, HAZRET-İ MEHDÎNİN ŞAKIRDLERİ OLABİLİR.** Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var.

"Damla denize delâlet eder" sırrıyla kısa kestik. *(Şualar, sf. 623-624)*

bulut perde ettiler. Fakat bunda Resâili'n-Nur şâkirdleri yerinde Mevlâna Halid'in (K.S.) şâkirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli *lâm*'lar ve م ikişer sayılsa bundan bir asır sonra zulümatı dağıtacak zâtlar ise, Hazret-i Mehdi'nin şâkirdleri olabilir. Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var. اَلْقَطْرَةُ تَدُلُّ عَلَى الْبَحْرِ sırrıyla kısa kestik.

■ **YİRMİDOKUZUNCU ÂYET:**

Sûre-i İbrahim'in başında

الۤرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ

بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

âyetidir. Şu âyetin dört-beş cümlesinde dört-beş îma var. Mecmuu bir işaret hükmüne geçer.

Birincisi: اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ cümlesi ifade eder ki: "*Kitab-ı Mübîn vasıtasıyla, ondördüncü asırdaki zulümattan, insanlar biiznillâh Kur'andan gelen bir nura çıkarlar.*" Bu meâl ve hususan nur lâfzı, Resâili'n-Nura mutabık olduğu gibi, makam-ı cifrîsi şeddeli ن, iki ن olmak üzere bin üçyüz otuzsekiz veya dokuz ederek harb-i umumî zulümatında te'lif edilen Resâili'n-Nurun fâtihası olan İşarâtü'l-İ'caz Tefsiri, o zulmetler içindeki zuhuru tarihine tam tamına tevâfuku ve âyetteki Nur kelimesi Risale-i Nurdaki Nur lâfzına îma ile bakıyor.

İkincisi: اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ cümlesi evvelki cümledeki Nuru târif ederek der: O Nur Cenâb-ı Hakkın İzzet ve Mahmudiyetini gösteren yoldur. Bu cümlenin makam-ı ebcedîsi beşyüz kırksekiz veya elli olarak Resâili'n-Nurun şeddeli ن, bir ن olmak üzere adedi olan beşyüz kırksekize tam tamına tevâfuk eder. Eğer okunmayan iki *elif* sayılsa, mertebesine işaret eden iki farkla yine tam tamına tevâfuk eder. Bu îmayı teyid eden, hem letafetlendiren bir münasebet var. Şöyle ki:

Âlem-i İslâm için en dehşetli asır altıncı asır ile Hülâgu fitnesi ve onüçüncü asrın âhiri ve ondördüncü asır ile harb-i umumî fitneleri ve neticeleri olduğu münasebetiyle bu cümle makam-ı ebcedî ile altıncı asra ve evvelki cümle gibi اَلْعَزِيزِ الْحَمِيدِ *kelimeleri ile bu asra, Sultan Abdülaziz ve Sultan Abdülhamid devirlerine îma eder.*

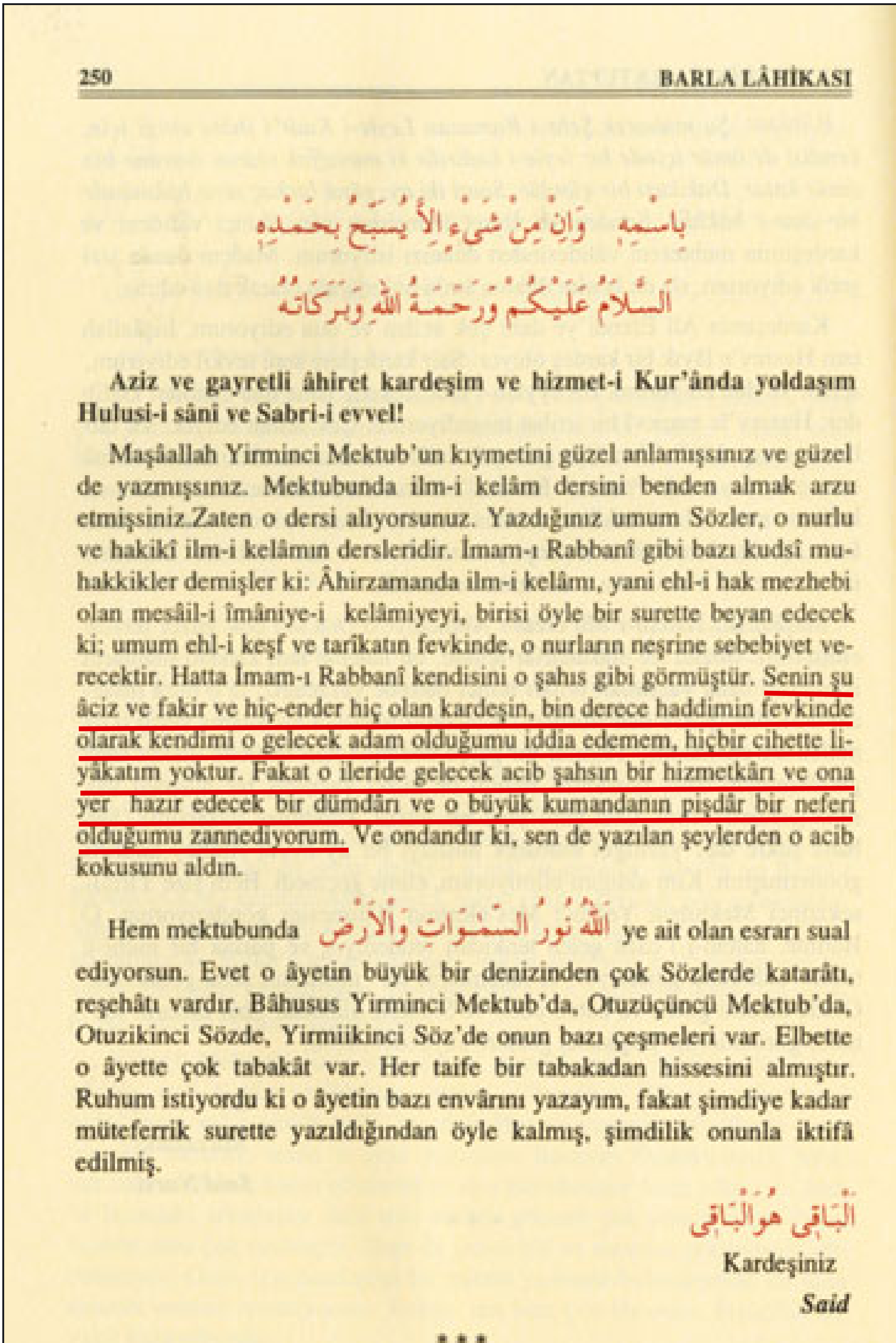
Hem, sâbık âyetlerde ise, Resâili'n-Nurun ikinci ismine tevâfukla işaret

6. "İLERİDE GELECEK O ACİB ŞAHSIN ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDARI VE O BÜYÜK KUMANDANIN PİŞDAR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM"

Aziz ve gayretli âhiret kardeşim ve hizmet-i Kur'ân'da yoldaşım Hulûsî-i sânî ve Sabri-i evvel!

MâşâAllah, Yirminci Mektubun kıymetini güzel anlamışsınız ve güzel de yazmışsınız. Mektubunda ilm-i kelâm dersini benden almak arzu etmişsiniz. Zaten o dersi alıyorsunuz. Yazdığınız umum Sözler, o nurlu ve hakikî ilm-i kelâmın dersleridir. İmam-ı Rabbânî gibi bazı kudsî muhakkikler demişler ki: **Âhirzamanda ilm-i kelâmı, yani ehl-i hak mezhebi olan mesâil-i imaniye-i kelâmiyeyi (imani meselerle ilgili sözleri), birisi öyle bir surette beyan edecek ki, umum ehl-i keşif ve tarikatın fevkinde, o nurların neşrine sebebiyet verecektir.** Hattâ İmam-ı Rabbânî kendisini o şahıs gibi görmüştür.

Senin şu âciz ve fakir ve hiç ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak, kendimi o gelecek adam olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyakatim yoktur. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİB ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM. Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acib kokusunu aldın. *(Barla Lahikası, 28. Mektup, sf. 250)*

بِاسْمِهِ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz ve gayretli âhiret kardeşim ve hizmet-i Kur'ânda yoldaşım Hulusi-i sâni ve Sabri-i evvel!

Maşâallah Yirminci Mektub'un kıymetini güzel anlamışsınız ve güzel de yazmışsınız. Mektubunda ilm-i kelâm dersini benden almak arzu etmişsiniz.Zaten o dersi alıyorsunuz. Yazdığınız umum Sözler, o nurlu ve hakikî ilm-i kelâmın dersleridir. İmam-ı Rabbanî gibi bazı kudsî muhakkikler demişler ki: Âhirzamanda ilm-i kelâmı, yani ehl-i hak mezhebi olan mesâil-i îmâniye-i kelâmiyeyi, birisi öyle bir surette beyan edecek ki; umum ehl-i keşf ve tarîkatın fevkinde, o nurların neşrine sebebiyet verecektir. Hatta İmam-ı Rabbanî kendisini o şahıs gibi görmüştür. Senin şu âciz ve fakir ve hiç-ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak kendimi o gelecek adam olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyâkatım yoktur. Fakat o ileride gelecek acib şahsın bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdârı ve o büyük kumandanın pişdâr bir neferi olduğumu zannediyorum. Ve ondandır ki, sen de yazılan şeylerden o acib kokusunu aldın.

Hem mektubunda اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ye ait olan esrarı sual ediyorsun. Evet o âyetin büyük bir denizinden çok Sözlerde katarâtı, reşehâtı vardır. Bâhusus Yirminci Mektub'da, Otuzüçüncü Mektub'da, Otuzikinci Sözde, Yirmiikinci Söz'de onun bazı çeşmeleri var. Elbette o âyette çok tabakât var. Her taife bir tabakadan hissesini almıştır. Ruhum istiyordu ki o âyetin bazı envârını yazayım, fakat şimdiye kadar müteferrik surette yazıldığından öyle kalmış, şimdilik onunla iktifâ edilmiş.

اَلْبَاقِى هُوَ الْبَاقِى

Kardeşiniz

Said

* * *

7. HZ. MEHDİ (AS)'IN ÇIKIŞ YERİNİ ESKİ SALTANAT MERKEZLERİNE GÖRE AÇIKLAMIŞLAR, OYSA HZ. MEHDİ (AS) İSTANBUL'DA ÇIKACAK

Hem şu sırdandır ki; Mehdî, Süfyan gibi, âhir zamanda gelecek eşhasları çok zaman evvel, hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bâzı ehl-i velâyet, "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, Kıyâmet gibi, hikmet-i İlâhiyye iktizâ eder ki, vakitleri taayyün etmesin. Çünkü: Her zaman, her asır, kuvve-i mâneviyenin takviyesine medâr olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdî mânâsına muhtaçtır. Bu mânâda her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifâkın başına geçecek müthiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tâyin edilseydi, maslahat-ı irşâd-ı umumi zâyi olurdu.

Şimdi, Mehdi gibi eşhasın hakkındaki rivayatın ihtilafatı ve sırrı şudur ki: Ehadîsi tefsir edenler, metn-i ehadîsi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiye veya Süfyaniyeyi Hz. merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de o eşhasın şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, O EŞHAS-I HÂRİKA çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. ÖYLE İSE O EŞHAS, hattâ o müthiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle, O EŞHAS-I ÂHİRZAMAN TANINABİLİR.

geliyor. Hem şu sırdandır ki; Mehdi, Süfyan gibi âhirzamanda gelecek eşhasları çok zaman evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velâyet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlâhiyye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki: Her zaman, her asır, kuvve-i mâneviyyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdi" mânasına muhtaçtır. Bu mânada her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müthiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tâyin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zâyi olurdu.

Şimdi, Mehdi gibi eşhâsın hakkındaki rivâyâtın ihtilâfatı ve sırrı şudur ki: Ehâdisi tefsir edenler, metn-i Ehâdisi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiyye veya Süfyâniyyeyi merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de, o eşhasın şahs-ı mânevisine veya temsil ettikleri cemaate âit âsâr-ı azimeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhas-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki, demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. Öyle ise, o eşhas, hattâ o müthiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle o eşhâs-ı âhirzaman tanılabilir.

Alâmet-i Kıyametten olan Deccal hakkında Hadis-i Şerifde "Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü eyyam-ı sâire gibidir. Çıktığı zaman dünya işitir. Kırk günde dünyayı gezer." rivayet ediliyor. İnsafsız insanlar bu rivayete muhal demişler. Hâşâ, şu rivayetin inkâr ve iptaline gitmişler. Halbuki,

وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ hakikatı şu olmak gerektir ki: Âlem-i küfrün en kesafetlisi olan şimalde tabiiyyûnun fikr-i küfrisinden süzülen bir cereyan-ı azimin başına geçecek ve Ulûhiyyeti inkâr edecek bir şahsın, şimal tarafından çıkmasına işaret ve şu işaret içinde bir remz-i hikmet vardır ki; kutb-u şimalîye yakın dairede bütün sene, bir gece bir gündüzdür. Altı ayı gece, altı ayı gündüzdür. "Deccalın bir günü bir senedir." O daire yakınında zuhuruna işarettir. "İkinci günü bir aydır" demekten murad, şimalden bu tarafa geldikçe bazan olur yazın bir ayında güneş gurub etmez. Şu dahi, Deccal şimalden çıkıp âlem-i medeniyyet tarafı-

Alâmet-i Kıyâmetten olan deccâl hakkında Hadîs-i Şerifde, "Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü eyyâm-ı sâire (diğer günler) gibidir. Çıktığı zaman dünya işitir. Kırk günde dünyayı gezer." (Müslim, Buhari) rivâyet ediliyor. İnsafsız insanlar bu rivâyete muhâl (şüpheli) demişler. Hâşâ, şu rivâyetin inkâr ve iptaline gitmişler. Halbuki "Bilgi Allah Katındadır" hakikati şu olmak gerektir ki:

Alem-i küfrün en kesâfetlisi olan şimâlde tabiiyyunun fikr-i küfrîsinden süzülen bir cereyân-ı azîmin başına geçecek ve Ulûhiyeti inkâr edecek bir şahsın şimâl tarafından çıkmasına işaret ve şu işaret içinde bir remz-i hikmet vardır ki, kutb-u şimâlîye yakın dairede bütün sene, bir gece bir gündüzdür. Altı ayı gece, altı ayı gündüzdür. "Deccâlin bir günü bir senedir," o daire yakınında zuhuruna işarettir. "İkinci günü bir aydır" demekten murad, şimâlden bu tarafa geldikçe, bâzan olur yazın bir ayında güneş gurûb etmez. Şu dahi deccâl şimâlden çıkıp, âlem-i medeniyet tarafına tecavüzüne işarettir. Günü deccâle isnad etmekle şu işarete işaret eder. Daha bu tarafa geldikçe bir haftada güneş gurûb etmiyor. Daha gele gele tulû ve gurûb ortasında üç saat devam ediyor. Ben Rusya'da esârette iken böyle bir yerde bulundum. Bize yakın, bir hafta güneş gurûb etmeyen bir yer vardı. Seyir için oraya gidiyorlardı. "Deccâlin çıktığı vakit, umum dünya işitecek" olan kaydı, telgraf ve radyo halletmiştir. Kırk günde gezmesini de, merkebi olan şimendifer ve tayyâre halletmiştir. Eskiden bu iki kaydı muhâl gören mülhidler, şimdi âdi görüyorlar. Alâmet-i Kıyâmetten olan Ye'cüc ve Me'cüc'e ve Sedde dâir, bir risâlede bir derece tafsîlen yazdığımdan ona havale edip şurada yalnız şunu deriz ki: Eskiden Mançur, Moğol ünvâniyle içtimâât-ı beşeriyyeyi zîr ü zeber eden tâifeler ve Sedd-i Çinî'nin yapılmasına sebebiyet verenler, Kıyâmete yakın yine anarşistlik gibi bir fikirle medeniyet-i beşeriyeyi zîr ü zeber edecekleri, rivâyetlerde vardır. *(Sözler, s. 344-345)*

na tecavüzüne işarettir. Günü Deccala isnad etmekle şu işarete işaret eder. Daha bu tarafa geldikçe bir haftada güneş gurub etmiyor. Daha gele gele tulû' ve gurub ortasında üç saat devam ediyor. Ben Rusya'da esarette iken böyle bir yerde bulundum. Bize yakın, bir hafta güneş gurub etmiyen bir yer vardı. Seyir için oraya gidiyorlardı. "Deccal'ın çıktığı vakit, umum dünya işitecek" olan kaydı, telgraf ve radyo halletmiştir. Kırk günde gezmesini de, merkebi olan şimendifer ve tayyare halletmiştir. Eskiden bu iki kaydı muhal gören mülhidler, şimdi âdi görüyorlar!..

Alâmet-i kıyametten olan Ye'cüc ve Me'cûce ve Sedde dair, bir risâlede bir derece tafsilen yazdığımdan ona havale edip şurada yalnız şunu deriz ki: Eskiden Mançur, Moğol ünvaniyle içtimaat-ı beşeriyyeyi zir ü zeber eden taifeler ve Sedd-i Çini'nin yapılmasına sebebiyet verenler, kıyamete yakın yine anarşistlik gibi bir fikirle medeniyet-i beşeriyyeyi zir ü zeber edecekleri, rivayetlerde vardır. Bazı mülhidler derler: "Bu kadar acâibi yapan ve yapacak taifeler nerede?"

Elcevab : Çekirge gibi bir âfat, bir mevsimde pek çok kesretle bulunur. Mevsim değiştikçe memleketi fesada veren kesretli o tâifelerin hakikatları mahdut bazı ferdlerde saklanıyor. Yine zamanı geldikçe emr-i İlâhî ile o mahdut ferdlerden gayet kesretli aynı fesad yine başlar. Gûya onların hakikat-ı milliyetleri inceliyor, kopmuyor. Yine mevsimi geldikçe zuhur ediyor. Aynen öyle de: Bir zaman dünyayı herc ü merc eden o taifeler, izn-i İlâhî ile mevsimi geldiği vakit aynı o tâife, medeniyet-i beşeriyeyi herc ü merc edecekler. Fakat onların muharrikleri başka bir surette tezâhür eder. لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ

Dokuzuncu Asıl : Mesâil-i imaniyyeden bir kısmın netâici, şu mukayyed ve dar âleme bakar. Diğer bir kısmı, geniş ve mutlak olan âlem-i âhirete bakar. Amellerin fazilet ve sevabına dair Ehâdis-i şerifenin bir kısmı terğib ve terhibe münasip bir te'sir vermek için belâğatlı bir üslûpta geldiğinden dikkatsiz insanlar onları mübalâğalı zannetmişler. Halbuki, bütün onlar ayn-ı hak ve mahz-ı hakikat olduklarından mücazefe ve mübalâğa, içlerinde yoktur. Ezcümle, en ziyade insafsızların zihnini kurcalayan şu Hadistir ki:

لَوْ وَزِنَتِ الدُّنْيَا عِنْدَ اللّٰهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ مَا شَرِبَ الْكَافِرُ مِنْهَا جُرْعَةَ مَاءٍ

8. HZ. MEHDİ (AS) VE HZ. İSA (AS)'IN BİRLİKTE YÜRÜTECEKLERİ İLMİ MÜCADELELERİ

Dördüncü Sualinizin Meâli: Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhisselâm Deccalı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle din-i Hakka girerler. Halbuki rivayetlerde gelmiştir ki, ***"Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz."*** *(Müslim, 1: 131; 4:2268; Müsned, 3:107, 201, 268; Kenzü'l-ummal,14:227, 228.)* Böyle umumiyetle imana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

Elcevap: Hadis-i sahihte rivayet edilen, "Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın geleceğini ve Şeriat-i İslâmiye ile amel edeceğini, Deccalı öldüreceğini" *(Buhari, 4205; Müslim, 1: 136; Fethü'- Kebir, 2:335.2)* imanı zayıf olanlar istib'ad ediyorlar (ihtimal vermiyorlar). Onun hakikati izah edilse, hiç istib'ad (şüphe) yeri kalmaz. Şöyle ki: O hadisin ve Süfyan ve Mehdî hakkındaki hadislerin ifade ettikleri mânâ budur ki: Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birincisi: Nifak perdesi altında Risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek "Süfyan" namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, Şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. ONA KARŞI ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN SİLSİLE-İ NURANÎSİNE BAĞLANAN, EHL-İ VELAYET VE EHL-İ KEMALİN BAŞINA GEÇECEK ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ, o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (münafıklık akımını) öldürüp dağıtacaktır.

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd eden bir cereyan-ı nemrudâne, gittikçe âhir zamanda

Amma Kader nokta-i nazarında fecî âkıbetin hikmeti ise: Hasan ve Hüseyin ve onların hanedanları ve nesilleri, mânevî bir saltanata namzet idiler. Dünya saltanatı ile mânevî saltanatın cem'i gayet müşkildir. Onun için onları dünyadan küstürdü, dünyanın çirkin yüzünü gösterdi. Ta, kalben dünyaya karşı alâkaları kalmasın. Onların elleri muvakkat ve sûrî bir saltanattan çekildi; fakat parlak ve daimî bir saltanat-ı mâneviyeye tâyin edildiler. Âdî vâliler yerine, evliya aktablarına merci oldular.

Üçüncü Suâliniz: "O mübarek zâtların başına gelen o fecî, gaddarâne muamelenin hikmeti nedir?" diyorsunuz.

Elcevap: Sâbıkan beyan ettiğimiz gibi, Hazret-i Hüseyin'in muarızları olan Emevîler saltanatında, merhametsiz gadre sebebiyet verecek üç esas vardı:

• *Birisi:* Merhametsiz siyasetin bir düsturu olan; "Hükûmetin selâmeti ve âsâyişin devamı için, eşhas feda edilir."

• *İkincisi:* Onların saltanatı, unsuriyet ve milliyete istinad ettiği için, milliyetin gaddarâne bir düsturu olan; "Milletin selâmeti için herşey fedâ edilir."

• *Üçüncüsü:* Emevîlerin, Hâşimîlere karşı an'anesindeki rekabet damarı, Yezid gibi bazılarda bulunduğu için, şefkatsiz bir gadre kabiliyet göstermişti.

• *Dördüncü bir sebeb de:* Hazret-i Hüseyin'in taraftarlarında bulunuyordu ki; Emevîlerin, Arap milliyetini esas tutup, sair milletlerin efradına "memâlik" tâbir ederek köle nazariyle bakmaları ve gurur-u milliyelerini kırmaları yüzünden, milel-i sâire Hazret-i Hüseyin'in cemaatine intikamkârâne ve müşevveş bir niyetle iltihak ettiklerinden, Emevîlerin asabiyet-i milliyelerine fazla dokunmuş, gayet gaddarâne ve merhametsizcesine meşhur fâciaya sebebiyet vermişlerdir.

Mezkûr dört esbab, zâhiridir. Kader noktasından bakıldığı vakit, Hazret-i Hüseyin ve akrabasına o fâcia sebebiyle hâsıl olan netâic-i uhreviye ve saltanat-ı rûhaniye ve terakkiyat-ı mâneviye, o kadar kıymetdardır ki, o fâcia ile çektikleri zahmet, gayet kolay ve ucuz düşer. Nasıl ki bir nefer, bir saat işkence altında şehid edilse; öyle bir mertebeyi bulur ki, on sene başkası çalışsa, ancak o mertebeyi bulur. Eğer o nefer şehid olduktan sonra ona sorulabilse; "Az bir şey ile pek çok şeyler kazandım." diyecektir.

Dördüncü Suâlinizin Meâli: Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhiselâm Deccalı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle dîn-i Hakka girerler. Halbuki rivayetlerde gelmiştir ki; "Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz." Böyle umumiyetle îmana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek kuvvet bulup, Ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zâbitan (subayları) ve efrad (fertleri) onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşî bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûnâ (türlü) hâkimiyet verir.. öyle de; Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet (ilahlık) verir. **Ve onların başına geçen en büyükleri, ispritizma ve manyetizmanın hâdisâtı nev'inden müthiş harikalara mazhar olan Deccal ise, daha ileri gidip, cebbârâne surî hükümetini bir nevi rububiyet tasavvur edip ulûhiyetini ilân eder.** Bir sineğe mağlûb olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın ulûhiyet dâvâ etmesi, ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur.

İŞTE BÖYLE BİR SIRADA, O CEREYAN PEK KUVVETLİ GÖRÜNDÜĞÜ BİR ZAMANDA, HAZRET-İ İSÂ ALEYHİSSELÂMIN ŞAHSİYET-İ MÂNEVİYESİNDEN İBARET OLAN HAKİKÎ İSEVÎLİK DİNİ ZUHUR EDECEK, yani rahmet-i İlâhiyenin SEMÂSINDAN NÜZUL EDECEK, halihazır Hıristiyanlık dini o hakikate karşı tasaffi edecek, hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslâmiye ile birleşecek, mânen Hıristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılâb edecektir... Ve Kur'ân'a iktida ederek, o İsevîlik şahs-ı mânevîsi, tâbi ve İslâmiyet, metbû makamında kalacak, Din-i Hak bu iltihak neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlûb olan İsevîlik ve İslâmiyet, ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken, **ÂLEM-İ SEMÂVATTA CİSM-İ BEŞERÎSİYLE BULUNAN ŞAHS-I İSÂ ALEYHİSSELÂM**, o Din-i Hak cereyanının başına geçeceğini, bir **Muhbir-i Sadık, bir Kadîr-i Külli Şey'in vaadine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır, madem Kadîr-i Külli Şey va'detmiş, elbette yapacaktır.**

Elcevap: Hadîs-i sahihde rivayet edilen; "Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın geleceğini ve Şeriat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, deccalı öldüreceğini" imanı zaif olanlar istib'ad ediyorlar. Onun hakikatı îzah edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. Şöyle ki:

O hadîsin ve Süfyan ve Mehdî hakkındaki hadîslerin ifade ettikleri mâna budur ki: Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında Risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek *"Süfyan"* namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, Şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine bağlanan, ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin başına geçecek Âl-i Beytten Muhammed Mehdi isminde bir zât-ı nuranî, o Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır.

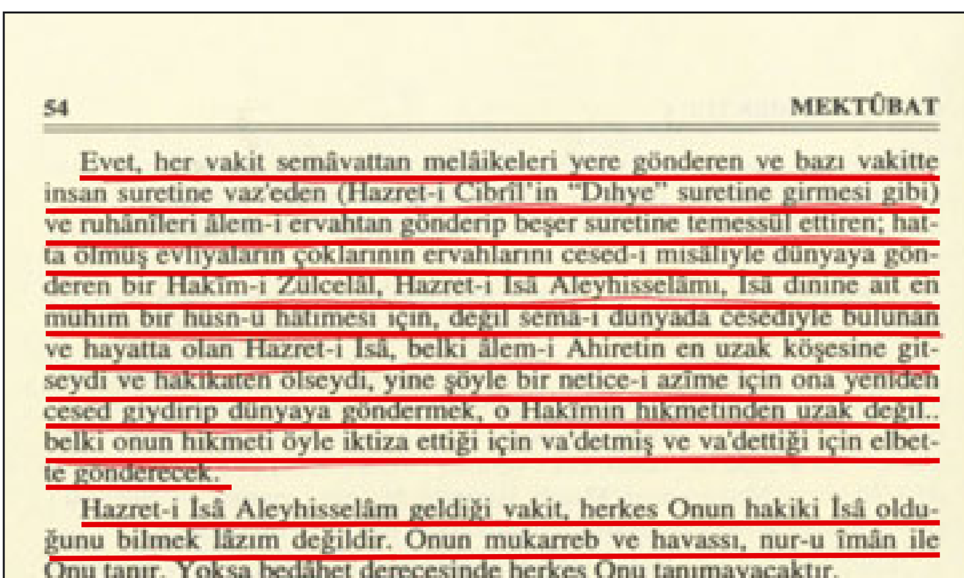
İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyûn felsefesinden tevellüd eden bir cereyan-ı nemrudâne, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyle intişar ederek kuvvet bulup, ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zâbitân ve efrad onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûna hâkimiyet verir.. öyle de; Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet verir.

Ve onların başına geçen en büyükleri, ispirtizma ve manyetizmanın hâdisatı nev'inden müthiş harikalara mazhar olan deccal ise; daha ileri gidip, cebbarâne sûrî hükûmetini bir nevi rubûbiyet tasavvur edip ulûhiyetini ilân eder. Bir sineğe mağlûb olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın ulûhiyet dâva etmesi, ne derece ahmakcasına bir maskaralık olduğu mâlumdur.

İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, *Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın şahsiyet-i mâneviyesinden ibaret olan hakiki İsevîlik dini zuhur edecek; yani rahmet-i İlâhiyenin semasından nüzûl edecek; hâl-i hâzır Hıristiyanlık dîni o hakikata karşı tasaffi edecek, hurâfattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-ı İslâmiye ile birleşecek; mânen, Hıristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılâb edecektir... Ve Kur'ana iktidâ ederek, o İsevîlik şahs-ı mânevîsi, tâbi' ve İslâmiyet, metbu' makamında kalacak.* Din-i hak, bu iltihak neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır.

Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlûb olan İsevîlik ve İslâmiyet; ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken; âlem-i semâvatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsâ Aleyhisselâm, o dîn-i Hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık, bir Kâdir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. Mâdem haber vermiş, haktır; mâdem Kadir-i Külli Şey' va'detmiş, elbette yapacaktır.

Evet, her vakit semâvattan melâikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz' eden (Hazret-i Cibril'in Dıhye suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misaliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelâl, **Hazret-i İsâ Aleyhisselâmı, İsâ dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil semâ-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsâ, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azîme için ona yeniden cesed giydirip dünyaya göndermek, o Hakîmin hikmetinden uzak değil. Belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve va'dettiği için elbette gönderecek. Hazret-i İsâ Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes onun hakikî İsâ olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u iman ile onu tanır. Yoksa bedâhet derecesinde herkes onu tanımayacaktır.** *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 52-54)*

54 MEKTÛBAT

Evet, her vakit semâvattan melâikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (Hazret-i Cibrîl'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhânîleri âlem-i ervahtan gönderip beşer suretine temessül ettiren; hatta ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misâliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelâl, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmı, İsâ dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil semâ-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsâ, belki âlem-i Ahiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azîme için ona yeniden cesed giydirip dünyaya göndermek, o Hakîmin hikmetinden uzak değil.. belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve va'dettiği için elbette gönderecek.

Hazret-i İsâ Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes Onun hakiki İsâ olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u îmân ile Onu tanır. Yoksa bedâhet derecesinde herkes Onu tanımayacaktır.

9. HZ. MEHDİ (AS), HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE FAALİYET GÖSTERECEK

Âhir fıkrasında, **Muhbir-i Sâdıkın haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruhu canımızla rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz.** Fakat biz Risale-i Nur şakirdleri ise, vazifemiz hizmettir; vazife-i İlahiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber, kemmiyete değil, keyfiyete bakmak, hem çoktan beri sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbap altında **Risale-i Nur'un şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kırması ve yüz binler biçarelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mümin talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdıkın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuatla isbat etmiş ve ediyor, inşaAllah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaAllah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu (Risale-i Nur'u) çıkaramaz.** **TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ VE ŞAKİRDLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR VE O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ.** *(Kastamonu Lahikası, Sayfa 76, Tarihçe-i Hayat, Sayfa 258, Hizmet Rehberi, Sayfa 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 153)*

hüzün ve kederlere düşenlere mâna-yı işârîsiyle mededres ve halaskâr ve şifa ve medar-ı sürur olan أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ve إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا her musibetzedeye baktığı gibi, bu geçen hastalık cihetiyle bize de baktığını yazıyor.

Evet, Hâfız Ali o noktayı tam görmüş. Ben de tasdikan derim ki: Eğer o hastalık yirmi derece tezâuf etseydi, bizlere kazandırdığı neticeye nisbeten yine ucuz düşerdi ve rahmet olurdu. Fakat Hâfız Ali'nin kendi üstadı hakkında benim haddimden pek çok ziyade isnat ettiği meziyet ve mâsumiyeti; onun mâsum lisaniyle hakkımda medih olarak değil; belki bir nevi dua olarak tasavvur ediyoruz.

Hem Hâfız Ali'nin, Sav gibi yerler, karyeler ve Isparta birer medrese-i Nuriye hükmüne geçmesi ve Risale-i Nurun sâdık şakirtleri hârikulâde olarak günden güne yükselmeleri ve tenevvür etmeleri, bizleri, belki Anadoluyu, belki âlem-i İslâmı mesrur ve müferrah eden bir hakikatlı haber telâkki ediyoruz.

Âhir fıkrasında, Muhbir-i Sâdık'ın haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruh u canımızla rahmet-i İlâhiyeden niyaz ediyoruz; temenni ediyoruz. **Fakat biz Risale-i Nur şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir, vazife-i İlâhiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber; kemmiyete değil, keyfiyete bakmak; hem çoktanberi sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevkeden dehşetli esbap altında Risale-i Nurun şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kırması ve yüzbinler biçârelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakiki mü'min talebeleri yetiştirmesi Muhbir-i Sâdık'ın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuat ile isbat etmiş ve ediyor, inşâallah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki; inşâallah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sînesinden onu çıkaramaz. Tâ âhir zamanda, hayatın geniş dâiresinde asıl sahipleri, yani Mehdi ve şakirtleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o dâireyi genişlettirir ve o tohumlar sümbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz.**

Hâfız Ali'nin kıymettar bir kardeşimiz olan Aydınlı Hasan Âtıf hakkında medhi ve tafsili bizi minnettar etti. O kardeşimiz de haslar içinde her sabah yanımızdadır.

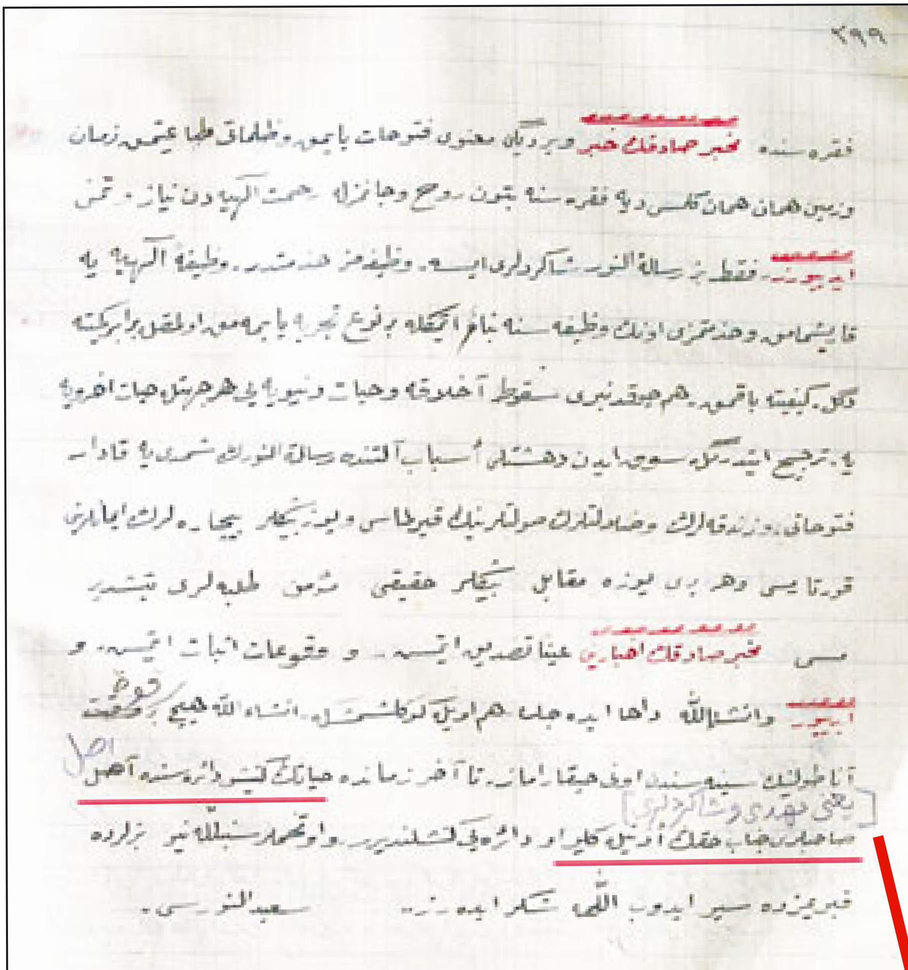
Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri, Kastamonu Lahikası'nda bu sözün tashihine "mehdi ve şarkirdleri" ifadesini el yazısıyla, bizzat kendisi eklemiştir.

Ta ahir zamanda hayatın geniş dairesinde asıl sahipleri, **YANİ MEHDİ VE ŞAKİRDLERİ**, Cenab-ı Hakkın izniyle gelir o daireyi genişlendirir.

تا آخر زمانده حياتڭ كنيش دائره سنده آصل صاحبلرى **يعنى مهدى و شاكردلرى** جناب حقڭ أذنيله كلير او دائره يى كنشلنديرر.

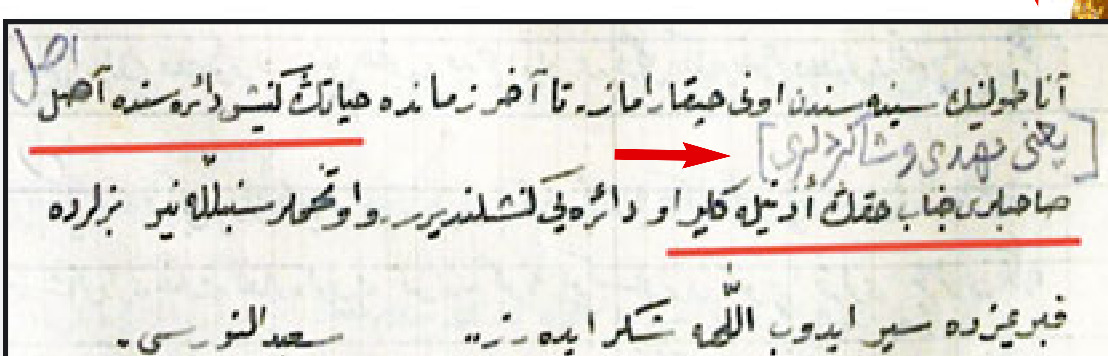
تا = Ta
آخر = Ahir
زمانده = Zamanda
حياتڭ = Hayatın
كنيش = Geniş
دائره سنده = Dairesinde
آصل = Asıl
صاحبلرى = Sahipleri
يعنى = **Yani**
مهدى = **Mehdi**
و = **Ve**
شاكردلرى = **Şakirdleri**

جناب حقڭ = Cenab-ı Hakkın
أذنيله = İzniyle
كلير = Gelir
او = O
دائره يى = Daireyi
كنشلنديرر = Genişlendirir

Hayatın geniş dairesinin sahipleri Cenab-ı Hakk'ın izniyle gelir ibaresine Üstad'ın kendi el yazısıyla "yani Mehdi ve şakirtleri" açıklamasını kaydduğu görülüyor. Bu haliyle elimizdeki kaynaklardan sadece bir nüshada geçmektedir.

Enver Neşriyat Arşivi

اصل

آناطولینك سینه سندن اوت چیقارامز. تا آخر زمانده حیاتك كنیش دائره سنده أصحابی

[یعنی مهدی و شاكردلری]

جناب حقك اذنیله كلیر او دائره ده لاشه لنیرلر. و او مهر سنبله یی ده برزخده

قبریمزده سیر ایدوب اللّٰهه شكر ایده رز. سعید النورسی.

10. HZ. MEHDİ (AS), HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK BİR ZATTIR

Azîz kardeşlerim! Sadakatınızdan tereşşuh eden (sadakatinizden kaynaklanan) ve haddimin pek çok fevkinde hüsn-ü zannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi olarak, bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. **Sizin fevkalâde sadâkat ve ulüvv-ü himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı hüsn-ü zannınızı bir derece cerheden benim cevabımın hikmeti** şudur ki: "**BU ZAMANDA ÖYLE FEVKALÂDE HÂKİM CEREYANLAR VAR Kİ, HERŞEYİ KENDİ HESABINA ALDIĞI İÇİN, FARAZA HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT** ***(1936'DA (HİCRİ 1354) YAZILMIŞ)*** dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, iman mes'elesidir. **FAKAT, ŞİMDİKİ UMUMUN NAZARINDA VE HAL-İ ÂLEM İLCAATINDA EN MÜHİM MES'ELE HAYAT VE ŞERİAT GÖRÜNDÜĞÜNDEN O ZÂT ŞİMDİ OLSA DA, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde (tüm dünyada) vaziyetlerini değiştirmek, nev'-i beşerdeki cârî olan (insanlar için geçerli olan) âdetullaha muvafık gelmediğinden, her halde en a'zam (hayati) mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak. Tâ ki iman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksatlara âlet olmadığı tahakkuk etsin."** *(Kastamonu Lahikası, s. 61)*

Azîz kardeşlerim! Sadakatınızdan tereşşuh eden ve haddimin pek çok fevkinde hüsn-ü zannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi olarak bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. Sizin fevkalâde sadâkat ve ulüvv-ü himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı hüsn-ü zannınızı bir derece cerheden benim cevabımın hikmeti şudur ki:

Bu zamanda öyle fevkalâde hâkim cereyanlar var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza hakikî beklenilen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var. Biri hayat, biri şeriat, biri îmandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, îman mes'elesidir.

Fakat, şimdiki umumun nazarında ve hâl-i âlem ilcaatında en mühim mes'ele hayat ve şeriat göründüğünden o zat şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum ruy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek, nev-i beşerdeki câri olan âdetullaha muvafık gelmediğinden, her halde en âzam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak; tâ ki îman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksatlara âlet olmadığı tahakkuk etsin.

Hem, yirmi senedenberi tahribkârâne eşedd-i zulüm altında o derece ahlâk bozulmuş ve metanet ve sadâkat kaybolmuş ki, ondan, belki yirmiden birisine itimat edilmez. Bu acîb hâlâta karşı çok fevkalâde sebat ve metanet ve sadâkat ve hamiyet-i İslâmiye lâzımdır; yoksa akîm kalır, zarar verir.

Demek en hâlis ve en selâmetli ve en mühim ve en muvaffakiyetli hizmet Risale-i Nur şakirtlerinin dâireleri içindeki kudsî hizmettir. Her ne ise... Bu mes'ele şimdilik bu kadar yeter.

Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve bu eyyam-ı mübarekede dua ederiz ve makbul dualarını, gelecek eyyam ve leyâli-i mübarekede istiyoruz.

Elhak, Tâhirî'nin de ***"Lemeat"*** hediyesini pek çok kıymettar gördük. İnşâallah bu havalide ona çok sevap kazandıracak. Tam bir Lütfi'dir. Allah muvaffak eylesin.

* * *

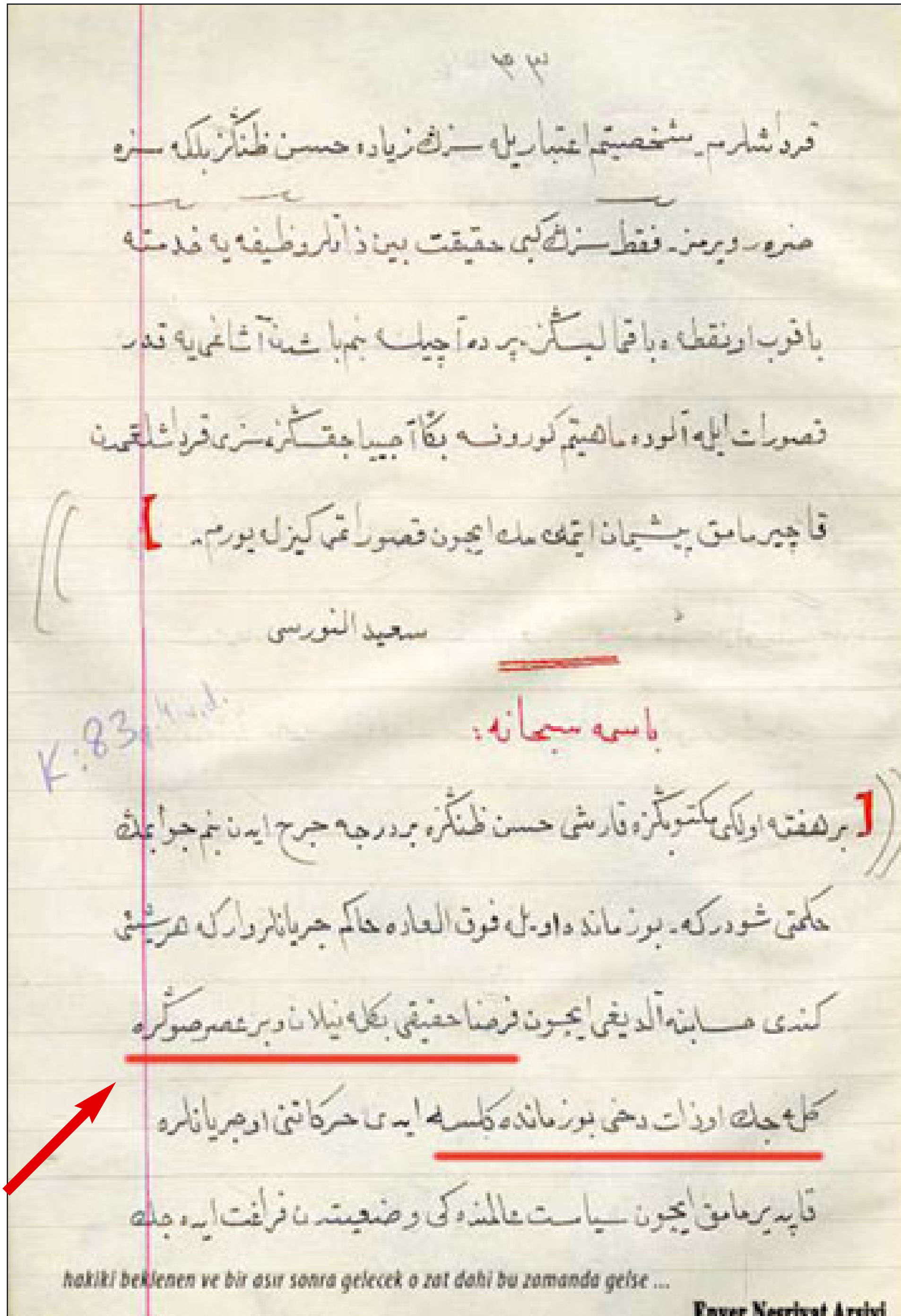
Kastamonu Lahikası'nın bu Osmanlıca el yazması nüshasında, Bediüzzaman Hazretleri'nin kendi el yazısıyla, "Hakiki beklenen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse" ifadesi görülmektedir.

... Hakiki beklenilen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse;

حقيقى بكله نيلان و بر عصر صوكره كله جك او ذات دخى بو زمانده كلسه

حقيقى = Hakiki
بكله نيلان = Beklenilen
و = Ve
بر = Bir
عصر = Asır
صوكره = Sonra
كله جك = Gelecek
او = O
ذات = Zat

دخى = Dahi
بو = Bu
زمانده = Zamanda
كلسه = Gelse

٤٣

قرداشلرم. شخصيتم اعتباريله سزك زياده حسن ظنكز بلكه سزه

ضرر ويرمز. فقط سزك كبى حقيقت بين ذاتلر وظيفه يه خدمته

باقوب او نقطه ده باقمالسكز. بر ده آچيله جق باشمده آثاريمه قدر

تصورات ايله آلوده ماهيتم كورونه بكا آجيياجقسكز. سزى قرداشلغمدن

قاچيرمامق پشيمان اتمه مك ايچون قصورلريمى كيزله ميورم.

سعيد النورسى

باسمه سبحانه،

بر هفته اولكى مكتوبكزده قارشى حسن ظنكزه بر درجه جرح ايدن جوابمك

حكمتى شودر كه. بو زمانده اولياى فوق العاده حاكم جريانلر وار كه هر شيئى

كندى حسابنه آلديغى ايچون فرضا حقيقى بكله نيلان و بر عصر صوكره

كله جك او ذات دخى بو زمانده كلسه ايدى حركاتنى او جريانلره

قاپديرمامق ايچون سياست عالمنده كى وضعيتدن فراغت ايده جك

hakiki beklenen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse ...

Enver Neşriyat Arşivi

11. HZ. MEHDİ (AS), RİSALE-İ NUR'U KENDİNE PROGRAM YAPACAK, NEŞR VE TATBİK EDECEK

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Nurun fevkalâde has şakirdleri, **"Sikke-i Gaybiye"** müştemiatiyle, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih ihbarı ve evlâdlarına vasiyeti ile ve Isparta'nın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrü'nün zahir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâvâ edip, fakat iki iltibas içinde, bu biçare, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlerini tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlerinde ileri gidiyorlar. Evet onlar, **On Sekizinci Mektup'taki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikati görmüşler, fakat tabire muhtaçtır. O hakikat da şudur:**

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ NEŞR VE EHL-İ İMANI DALALETTEN KURTARMAK CİHETİYLE (YÖNÜYLE), o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ (tamamen) Risâle-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı Azam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine (hizmetçisine) vermişler, o hâdime mültefitane (iltifatla) bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ; SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSÂLE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK.**

O ZATIN İKİNCİ VAZİFESİ, şeriatı icra ve tatbik etmektir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Nurun fevkalâde has şâkirdleri, **"Sikke-i Gaybiye"** müştemilâtiyle, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih ihbarı ve evlâdlarına vasiyeti ile ve Isparta'nın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrü-nün zâhir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâva edip, fakat iki iltibas içinde bu biçâre, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlarını tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlarında ileri gidiyorlar. Evet onlar, "Onsekizinci Mektup"taki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikatı görmüşler, fakat tâbire muhtaçtır. O hakikat da şudur:

Ümmetin beklediği, âhirzamanda gelecek zâtın üç vazifesinden en mühimmi ve en büyüğü ve en kıymettarı olan îmân-ı tahkikîyi neşr ve ehl-i îmânı dalâletten kurtarmak cihetiyle, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmiha Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı Âzam ve Osman-ı Hâlidi gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zâtın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı mânevisinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. Bu hakikatten anlaşılıyor ki; sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nur'u bir programı olarak neşr ve tatbik edecek.

O zâtın ikinci vazifesi, Şeriatı icra ve tatbik etmekdir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O zâtın üçüncü vazifesi, Hilâfet-i İslâmiyeyi İttihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanileriyle ittifak edip, Dîn-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla

O ZATIN ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, **Hilâfet-i İslâmiyeyi İttihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip Din-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır, fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şa'şaalı bir tarzda olduğundan, umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar.** İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş... Hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası:

Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, **bazı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur şakirdlerinin** şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatlar, fâni ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez.

Elhasıl: O GELECEK ZATIN İSMİNİ VERMEK, üç vazifesi birden hatıra geliyor, **yanlış olur.** Hem hiçbir şeye âlet olmayan Nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn nazarında hakikatlerin kuvveti bir derece noksanlaşır. Yakîniyet-i bürhaniye (kesin deliller) dahi, kazâyâ-yı makbûledeki (sözüne itibar edilen kimselerin kanaatleri) zann-ı galibe inkılâb eder; daha muannid (inatçı) dalâlete ve mütemerrid (dinden sapmış) zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i imanda görünmemeye başlar; ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. **Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki "Müceddiddir, onun pişdarıdır" denilebilir.** Umum kardeşlerimize binler selâm. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9-10)*

tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır, fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şa'şaalı bir tarzda olduğundan umumun ve avamın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş... Hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatını ve kıymetini göremiyorlar, öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası: Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bâzı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur Şâkirdlerinin şahs-ı mânevisini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ manevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı manevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâki hakikatlar, fâni ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez!

Elhâsıl: O gelecek zâtın ismini vermek, üç vazifesi birden hâtıra geliyor, yanlış olur. Hem hiçbir şeye âlet olmayan Nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn nazarında hakikatların kuvveti bir derece noksanlaşır, yakîniyet-i bürhaniye dahi kazâyâ-yı makbûledeki zann-ı galibe inkılâb eder, daha muannid dalâlete ve mütemerrid zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i îmânda görünmemeye başlar; ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki mücedditdir, onun pişdarıdır, denilebilir.

Umum kardeşlerimize binler selâm.

اَلْبَاقِى هُوَ الْبَاقِى

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

12. HZ. MEHDİ (AS) ÜÇ VAZİFEYİ BİRDEN YAPACAK

Aziz, sadık, muhterem kardeşimiz Hoca Haşmet!

Senin, müceddit hakkındaki mektubunu hayretle okuduk ve Üstadımıza da söyledik.

Üstadımız diyor ki:

"Evet, bu zaman hem iman ve din için, hem hayat-ı içtimaî (cemiyet hayatı) ve şeriat için, hem hukuk-u âmme (genel hukuk) ve siyaset-i İslamiye için gayet ehemmiyetli birer müceddit ister. **Fakat en ehemmiyetlisi, hakaik-i imaniyeyi muhafaza noktasında tecdid (yenileme) vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür.** Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nispeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor. **Rivâyât-ı hadisiyede, tecdid-i din hakkında ziyade ehemmiyet ise, imanî hakaikdeki tecdid itibariyledir. Fakat efkâr-ı âmmede, hayatperest insanların nazarında zahiren geniş ve hâkimiyet noktasında cazibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslamiye ve siyaset-i diniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile, o nokta-i nazardan bakıyorlar, mana veriyorlar.**

"**Hem bu üç vezâifi birden bir şahısda, yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerh etmemesi pek uzak, âdeta kabil görülmüyor. ÂHİRZAMANDA, ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN (A.S.M.) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDÎ'DE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İCTİMA EDEBİLİR.** Bu asırda, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nur'un hakikatine ve şakirdlerinin şahs-ı manevisine, hakaik-i imaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmış; yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede tesirli ve fatihâne neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüz binler ehl-i imanın imanlarını kurtardığını kırk binler adam şehadet eder.

"Amma, benim gibi aciz ve zayıf bir biçarenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklemek tarzında şahsı, medâr-ı nazar etmemeli" diyor. Ve size selam ediyor. Biz de zâtınıza ve oradaki Risale-i Nur'la alâkadar olanlara selam ediyoruz... *(Kastamonu Lahikası, sf. 148)*

[Ehemmiyetli bir hocanın Üstad hakkında ziyade hüsn-ü zannını tadil etmek münasebetiyle yazılmış, belki size de faidesi olur diye gönderildi.]

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلاَمُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدَدِ عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ شَهْرِ رَمَضَانَ

Aziz, sadık, muhterem kardeşimiz Hoca Haşmet!

Senin, müceddit hakkındaki mektubunu hayretle okuduk ve üstadımıza da söyledik. Üstadımız diyor ki: "Evet bu zaman hem îman ve din için, hem hayat-ı içtimaî ve şeriat için, hem hukuk-u âmme ve siyaset-i İslâmiye için gayet ehemmiyetli birer müceddit ister. Fakat en ehemmiyetlisi, hakaik-i îmaniyeyi muhafaza noktasında tecdid vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür. Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nisbeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor. Rivâyât-ı hadisiyede, tecdid-i din hakkında ziyade ehemmiyet ise, îmanî hakaikdeki tecdid itibariyledir. Fakat, efkâr-ı âmmede, hayat-perest insanların nazarında zâhiren geniş ve hâkimiyet noktasında câzibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye ve siyaset-i diniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile, o nokta-i nazardan bakıyorlar, mâna veriyorlar.

Hem bu üç vezâifi birden bir şahısda, yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmemesi pek uzak, âdetâ kâbil görülmüyor. Ahirzamanda, Al-i Beyt-i Nebevî'nin (A.S.M.) cemaat-i nuraniyesini temsil eden Hazret-i Mehdî'de ve cemaatindeki şahs-ı mânevide ancak ictima edebilir. Bu asırda, Cenâb-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nurun hakikatına ve şakirtlerinin şahs-ı manevisine, hakaik-ı îmaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmış; yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede te'sirli ve fâtihane neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüzbinler ehl-i îmanın îmanlarını kurtardığını kırkbinler adam şehadet eder.

Amma, benim gibi âciz ve zaif bir bîçârenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklemek tarzında şahsı, medar-ı nazar etmemeli" diyor. Ve size selâm ediyor. Biz de zâtınıza ve oradaki Risale-i Nurla alâkadar olanlara selâm ediyoruz...

Risale-i Nur şakirtlerinden
Emin, Feyzi, Kâmil

* * *

13. BÜYÜK MEHDİ'NİN SİYASET, SALTANAT VE DİYANET ALEMİNDE İCRAATLARI OLACAK

Ondokuzuncu Mesele:

Rivayetlerde, âhir zamanın alâmetlerinden olan ve ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN HAZRET-İ MEHDÎ'NİN (RadiyAllahu Anh) hakkında ayrı ayrı haberler var. Hattâ bir kısım ehl-i ilim ve ehl-i velâyet, eskide onun çıkmasına hükmetmişler.

Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı rivayetlerin bir tevili şudur ki: **BÜYÜK MEHDÎ'NİN ÇOK VAZİFELERİ VAR. VE SİYASET ÂLEMİNDE, DİYANET ÂLEMİNDE, SALTANAT ÂLEMİNDE, CEHD ÂLEMİNDEKİ ÇOK DÂİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ,** her bir asır, me'yusiyet (ümitsizlik) vaktinde kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdî'ye veyahut Mehdî'nin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan, rahmet-i İlâhiye ile her devirde, belki her asırda bir nevi Mehdî Âl-i Beytten çıkmış, ceddinin şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş. Meselâ, siyaset âleminde Mehdî-i Abbâsî ve diyanet âleminde **GAVS-I ÂZAM VE ŞÂH-I NAKŞİBEND VE AKTÂB-I ERBAA VE ON İKİ İMAM GİBİ BÜYÜK MEHDÎ'NİN BİR KISIM VAZİFELERİNİ İCRA EDEN ZATLAR** dahi, Mehdî hakkında gelen rivâyetlerde, medâr-ı nazar Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğundan, rivayetler ihtilâf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş: "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mesele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havale ile burada bu kadar deriz ki: Dünyada mütesanid hiçbir hanedan ve mütevafık hiçbir kabile ve münevver hiçbir cemiyet ve cemaat yoktur ki, **ÂL-İ BEYTİN HANEDANINA VE KABİLESİNE VE CEMİYETİNE VE CEMAATİNE YETİŞEBİLSİN.**

yarım gün var. Yani ancak beşyüz sene kadar hâkimiyeti ve galibiyeti muhafaza eder.

Allahu a'lem, bu rivâyet kıyametten haber vermek değil, belki İslâmiyetin galibâne hâkimiyetinden ve hilâfetin saltanatından bahseder ki, ayn-ı hakikat ve bir mu'cize-i gaybiye olarak aynen öyle çıkmış. Çünkü Hilâfet-i Abbâsiyenin âhirinde, onun ehl-i siyaseti istikameti kaybettiği için, beşyüz sene kadar yaşamış. Fakat ümmetin hey'et-i mecmuası ise, istikameti kaybetmediğinden, Hilâfet-i Osmaniye imdada gelip binüçyüz sene kadar hâkimiyeti devam ettirmiş. Sonra Osmanlı siyasiyyunları dahi istikameti muhafaza edemediğinden, o da ancak (hilâfetle) beşyüz sene yaşayabilmiş. Bu hadîsin mu'cizâne ihbarını, Hilâfet-i Osmâniye kendi vefatıyla tasdik etmiş. Bu hadîsi başka risalelerde dahi bahsettiğimizden burada kısa kesiyoruz.

ONDOKUZUNCU MES'ELE:

Rivâyetlerde, âhirzamanın alâmetlerinden olan ve âl-i beyt-i nebeviden Hazret-i Mehdi'nin (Radiyallahu Anh) hakkında ayrı ayrı haberler var. Hattâ bir kısım ehl-i ilim ve ehl-i velâyet, eskide onun çıkmasına hükmetmişler.

Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı rivâyetlerin bir te'vili şudur ki: Büyük Mehdi'nin çok vazifeleri var. Ve siyaset âleminde, diyanet âleminde, saltanat âleminde, cihad âlemindeki çok dâirelerde icraatları olduğu gibi, herbir asır me'yusiyet vaktinde, kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdi'ye veyahut Mehdi'nin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan; rahmet-i İlâhiye ile her devirde belki her asırda bir nevi Mehdi âl-i beyt'ten çıkmış, ceddinin Şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş. Meselâ: Siyaset âleminde Mehdi-i Abbâsi ve diyanet âleminde Gavs-ı Âzam ve Şâh-ı Nakşibend ve aktâb-ı erbaa ve oniki imam gibi büyük Mehdi'nin bir kısım vazifelerini icra eden zâtlar dahi, Mehdi hakkında gelen rivâyetlerde –medâr-ı nazar-ı Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğundan– rivâyetler ihtilaf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş: "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mes'ele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havâle ile burada bu kadar deriz ki:

Dünyada mütesânid hiçbir hanedan ve mütevafık hiçbir kabile ve münevver hiçbir cemiyet ve cemaat yoktur ki, âl-i beytin hanedanına ve kabilesine ve cemiyetine ve cemaatine yetişebilsin.

EVET, YÜZER KUDSÎ KAHRAMANLARI YETİŞTİREN VE BİNLER MÂNEVÎ KUMANDANLARI ÜMMETİN BAŞINA GEÇİREN VE HAKİKAT-İ KUR'ÂNİYENİN MAYASIYLA VE İMANIN NURUYLA VE İSLÂMİYETİN ŞEREFİYLE BESLENEN, TEKEMMÜL EDEN ÂL-İ BEYT, ELBETTE ÂHİR ZAMANDA, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYEYİ VE HAKİKAT-I FURKANİYEYİ VE SÜNNET-İ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) İHYA İLE, İLÂN İLE, İCRA İLE, BAŞKUMANDANLARI OLAN BÜYÜK MEHDÎ'NİN KEMÂL-İ ADALETİNİ VE HAKKANİYETİNİ DÜNYAYA GÖSTERMELERİ GAYET MÂKUL OLMAKLA BERABER, GAYET LÂZIM VE ZARURÎ VE HAYAT-I İÇTİMAİYE-İ İNSANİYEDEKİ DÜSTURLARIN MUKTEZASIDIR... *(Şualar, 592-593)*

Evet yüzer kudsî kahramanları yetiştiren ve binler mânevî kumandanları ümmetin başına geçiren ve hakikat-ı Kur'âniye'nin mayası ile ve imanın nuruyla ve İslâmiyetin şerefiyle beslenen, tekemmül eden âl-i beyt, elbette âhir zamanda Şeriat-ı Muhammediyeyi ve hakikat-ı Furkaniyeyi ve sünnet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) ihya ile, ilân ile, icra ile, başkumandanları olan **"Büyük Mehdi"**nin kemâl-i adâletini ve hakkaniyetini dünyaya göstermeleri gayet mâkul olmakla beraber, gayet lâzım ve zaruri ve hayat-ı içtimaiye-i insaniyedeki düsturların muktezasıdır...

YİRMİNCİ MES'ELE:

Güneş'in, mağripten çıkması ve zeminden Dâbbetü'l-arzın zuhurudur.

Amma Güneş'in mağripten tulûu ise, bedâhet derecesinde bir alâmet-i kıyamettir. Ve bedâheti için, aklın ihtiyarı ile bağlı olan tevbe kapısını kapayan bir hadise-i semâviye olduğundan tefsiri ve mânası zâhirdir, te'vile ihtiyacı yoktur. Yalnız bu kadar var ki:

Allahu a'lem, o tulûun sebeb-i zâhirisi: **Küre-i Arz kafasının aklı hükmünde olan Kur'ân onun başından çıkmasıyla zemin divâne olup, –izn-i İlâhî ile başını başka seyyareye çarpmasıyla hareketinden geri dönüp– garptan şarka olan seyahatını irade-i Rabbânî ile şarkdan garba tebdil etmekle Güneş garptan tulûa başlar. Evet, Arz'ı Şems ile, ferşi arş ile kuvvetli bağlayan Hablullahi'l-metîn olan Kur'ân'ın kuvve-i câzibesi kopsa; Küre-i Arz'ın ipi çözülür, başıboş serseri olup aksiyle ve intizamsız hareketinden Güneş garptan çıkar. Hem müsademe neticesinde emr-i İlâhî ile kıyamet kopar diye bir te'vili vardır.**

Amma "Dâbbetü'l-Arz": Kur'ân'da, gayet mücmel bir işaret ve lisan-ı hâlinden kısacık bir ifade, bir tekellüm var. Tafsili ise; ben şimdilik, başka mes'eleler gibi kat'i bir kanaatla bilemiyorum. Yalnız bu kadar diyebilirim:

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ Nasılki kavm-i Fir'avun'a **"çekirge âfâtı ve bit belâsı"** ve Kâbe tahribine çalışan Kavm-i Ebrehe'ye **"Ebâbil kuşları"** musallat olmuşlar. Öyle de: Süfyan'ın ve deccalların fitneleriyle bilerek, severek isyan ve tuğyana ve **Ye'cüc** ve **Me'cüc'**ün anarşistliği ile fesada ve canavarlığa giden ve dinsizliğe, küfür ve küfrana

14. FECRİ SADIK VE FECRİ KAZİB İFADELERİ, 1980'LERE İŞARET EDİYOR

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkişafına (açılmasına) ve beşeri tenvir etmesine (aydınlatmasına) mümanaat eden (mani olan) perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler (mani olanlar) çekilmeye başlıyorlar. **Kırk beş sene evvel o fecrin emâreleri göründü.** **YETMİŞ BİRDE** ***(H. 1371 – M. 1952)*** **FECR-İ SÂDIKI BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU FECR-İ KÂZİP DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE (H. 1401/H. 1411 – M. 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Hutbe-i Şamiye, sf. 27)*

Fecr-i Kazib: Sabaha karşı ufukta yayılmaya başlayan birinci kızıllık.

Fecr-i Sadık: Fecr-i Kazib'den sonra yayılmaya başlayan ikinci aydınlanma

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

Ey bu Câmi-i Emevî'deki kardeşlerim gibi Âlem-i İslâm'ın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki bu dehşetli hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telâkki edenler!

Hâsıl-ı kelâm : Biz Kur'an Şakirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi oluyoruz. Akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-ı îmaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin bazı efradları gibi ruhbanları taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için *akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek.*

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkisafına ve beşeri tenvir etmesine mümânaat eden perdeler açılmağa başlamışlar. O mümânaat edenler çekilmeğe başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emâreleri göründü. Yetmiş bir'de fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzib de olsa otuz kırk sene sonra fecr-i sâdık çıkacak.

Evet hakaik-ı İslâmiyet'in mazi kıt'asını

Evet şimdi olmasa da *(H. 1371'DEN)* **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip (o üç kuvvetle donatıp), cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlub edip (o dokuz engelleri yenip) dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin (sınıfının) cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbe-i Şamiye, s. 25, Emirdağ Lahikası, s. 124)*

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

YARIM ASIR SONRA: 1371 + 50 = 1421 = 2001

âhirinde zikredilen birkaç cümleyi yazarak takdim ediyoruz:

"Evet, ben kendi hesabıma aldığım dersime binaen ey İslâm cemaatı! Müjde veriyorum ki: Şimdiki âlem-i İslâmın saadet-i dünyeviyesi, bâhusus Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâmın terakkisi ve onların uyanması ve intibahı ile olan Arabın saadetinin fecr-i sâdıkının emareleri inkişafa başlıyor. Ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ben dünyaya işittirecek bir derecede kanaat-ı kat'iyemle derim: İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyetin olacakv e hâkim, hakaik-ı Kur'aniye ve imaniye olacak. Öyle ise şimdiki kader-i İlâhî ve kısmetimize râzı olmalıyız ki: Bize parlak istikbal, ecnebilere müşevveş bir mâzi düşmüş."

"Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-ı imaniyenin kemalâtını ef'âlimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler. Belki, küre-i arzın bâzı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyete dehalet edecekler."

"Ey bu Câmi-ül-Emevîdeki kardeşlerim gibi âlem-i İslâmın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telâkki edenler! Hâsıl-ı kelâm biz Kur'an şâkirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi oluyoruz; akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-ı imaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin tâbileri gibi ruhbanı taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı akliye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek."

"Evet şimdi olmazsa da otuz-kırk sene sonra fen ve hakikî mârifet ve medeniyetin mehasinini o üç kuvveti tam techiz edip, cihazatını verip o dokuz mânileri mağlûb edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşâallah yarım asır sonra onları darmadağın edecek."

"İşte Amerika ve Avrupa tarlaları böyle dâhi muhakkikleri-Mister Karlayl ve Bismark gibi— mahsûlât vermesine istinaden ben de bütün kanaatimle derim: Avrupa ve Amerika İslâmiyet ile hâmiledir. Günün birinde bir İslâmi devlet doğuracak."

"Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına (inkisafına) ve beşeri tenvir etmesine mümânaat eden perdeler açılmağa başlamışlar. O mümânaat edenler çekilmeğe başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emaresi göründü. 71 de fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak."

15. "ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR, ÖYLE KUDSİ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LAZIM"

Beşinci Sebep: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki: O zat, eski velîlerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaatı gelmiş ki: **"Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümâtını dağıtacak." Ben böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum**. **FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA ZEMİN İHZAR EDİYORUZ.** Madem kendimize ait değil, elbette Sözler namındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-ı fahr ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükür ve tahdis-i nimet olur. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 234) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)*

nerede güzellik?" O vakit küfran-ı nimet olur ve hulleyi sana giydiren mahir sanatkâra karşı hürmetsizlik olur.

Eğer müftehirane desen: "Evet ben çok güzelim, benim gibi güzel nerede var, benim gibi birini gösteriniz!.." O vakit, mağrurane bir fahirdir.

İşte, fahirden, küfrandan kurtulmak için demeli ki: "Evet ben güzelleştim, fakat güzellik libasındır ve dolayısıyla libası bana giydirenindir; benim değildir."

İşte bunun gibi, ben de sesim yetişse, bütün Küre-i Arz'a bağırarak derim ki: **Sözler güzeldirler, hakikattırlar; fakat benim değildirler; Kur'ân-ı Kerîm'in hakâikından telemmu' etmiş şuâlardır!..**

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ

düsturuyla derim ki:

وَمَا مَدَحْتُ الْقُرْاٰنَ بِكَلِمَاتِي ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ كَلِمَاتِي بِالْقُرْاٰنِ

Yâni: "Kur'ân'ın hakâik-ı i'câzını ben güzelleştiremedim, güzel gösteremedim; belki Kur'ân'ın güzel hakikatları, benim tâbiratlarımı da güzelleştirdi, ulvileştirdi." Mâdem böyledir; hakâik-ı Kur'ân'ın güzelliği nâmına, Sözler nâmındaki âyinelerinin güzelliklerini ve o âyinedarlığa terettüp eden inâyât-ı İlâhiyeyi izhar etmek, makbûl bir tahdîs-i nimettir.

BEŞİNCİ SEBEP: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki; o zât, eski velilerin gaybî işâretlerinden istihrac etmiş ve kanaatı gelmiş ki: **"Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümatını dağıtacak."** Ben, böyle bir nurun zuhûruna çok intizar ettim ve ediyorum. Fakat çiçekler baharda gelir. Öyle kudsî çiçeklere zemin hazır etmek lâzım gelir. Ve anladık ki, bu hizmetimizle o nuranî zatlara zemin ihzar ediyoruz. Mâdem kendimize ait değil, elbette Sözler nâmındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-ı fahr ve gurur olamaz; belki medâr-ı hamd ve şükür ve tahdîs-i nimet olur.

ALTINCI SEBEP: Sözlerin telifi vasıtasiyle Kur'ân'a hizmetimize bir mükâfat-ı âcile ve bir vasıta-i teşvik olan inâyât-ı Rabbâniye, bir muvaffakıyettir. Muvaffakıyet ise, izhar edilir. Muvaffakıyetten geçse; olsa olsa bir ikrâm-ı İlâhî olur. İkrâm-ı İlâhî ise; izharı, bir şükr-ü mânevîdir.

16. HZ. MEHDİ (AS), SÜFYAN KOMİTESİNİN TAHRİBATINI ORTADAN KALDIRACAK

İkinci İşaret, yani Altıncı İşaret:

HAZRET-İ MEHDÎ'NİN cem'iyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek, yani Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cem'iyetinin mu'cizekâr mânevî kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacak. Hem alem-i insaniyette inkâr-ı ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesât-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın din-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaati namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri inkâr-ı ulûhiyetten kurtaracak.

Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz... *(Mektubat, 424)*

uvveti tehyic edecek ve uyandıracak hâdisat-ı azîme vücuda geliyor... Elbette o kuvvet-i azîmedeki bir hamiyet-i âliye feveran edecek ve Hazret-i Mehdi başına geçip, tarik-ı hak ve hakikata sevkedecek. Böyle olmak ve böyle olmasını; bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i İlâhiyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız...

İkinci İşâret, yâni **Altıncı İşâret:** *Hazret-i Mehdî'nin cem'iyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, sünnet-i seniyyeyi ihyâ edecek; yâni Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cem'iyetinin mu'cizekâr mânevî kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacak.*

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın dîn-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemâati nâmı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı ulûhiyetten kurtaracak.

Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz...

• **Yedinci İşaret:** Yâni **Üçüncü Suâl:** Diyorlar ki: "Senin eski zamandaki müdafaatın ve İslâmiyet hakkındaki mücahedatın, şimdiki tarzda değil. Hem Avrupa'ya karşı İslâmiyeti müdafaa eden mütefekkirîn tarzında gitmiyorsun. Neden Eski Said vaziyetini değiştirdin? Neden mânevî mücahidîn-i İslâmiye tarzında hareket etmiyorsun?

Elcevap: Eski Said ile mütefekkirîn kısmı, felsefe-i beşeriyenin ve hikmet-i Avrupaiyenin düsturlarını kısmen kabul edip, onların silâhlariyle onlarla mübareze ediyorlar; bir derece onları kabul ediyorlar. Bir kısım düsturlarını, fünun-u müsbete suretinde lâyetezelzel teslim ediyorlar, o suretle İslâmiyetin hakikî kıymetini gösteremiyorlar. Âdeta, kökleri çok derin zannettikleri hikmetin dallariyle İslâmiyeti aşılıyorlar; güya takviye ediyorlar. Bu tarzda galebe az olduğundan ve İslâmiyetin kıymetini bir derece tenzil etmek olduğundan, o mesleği terkettim. Hem bilfiil gösterdim ki: *İslâmiyetin esasları o kadar derindir ki; felsefenin en derin esasları onlara yetişmez, belki sathî kalır.* Otuzuncu Söz, Yirmidördüncü Mektub, Yirmidokuzuncu Söz bu hakikatı bürhanlarıyla isbat ederek göstermiştir. Eski meslekte, felsefeyi derin zannedip, ahkâm-ı İslâmiyeyi zâhirî telâkki edip felsefenin dallarıyla bağlamakla durutmak ve muhafaza

17. BÜYÜK MEHDİ'NİN HALLERİ GEÇMİŞ MEHDİLERİN HALLERİYLE KARIŞTIRILIYOR

Hem meselâ, meşhur olmuş ki; İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, İstanbul'da Dikilitaş'ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki: "O öldü." Yani pek acib ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyoyla bağırılacak, haber verilecek.

Hem Deccal'ın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garip halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebettar rivayet edilmesi cihetiyle mânâsı gizlenmiş. Meselâ; "O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (a.s.) onu öldürebilir, başka çare olamaz" rivayet edilmiş. **Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek; ancak semâvî ve ulvî hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-i Kur'âniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzulü ile o dinsiz meslek mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.**

Hem bir kısım râvîlerin kabil-i hatâ içtihadlarıyla olan tefsirleri ve hükümleri, hadîs kelimelerine karışıp hadis zannedilir, mânâ gizlenir. Vâkıa mutabakatı görünmez, müteşabih hükmüne geçer.

Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cemiyetin şahs-ı mânevîsi inkişaf etmediğinden ve fikr-i infirâdî galip olduğundan, cemaatin sıfat-ı azîmesi ve büyük harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle; o şahıslar, harika ve küllî sıfatlara lâyık ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müthiş bir heykel ve çok harika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden

kevniye-i gaybiye böyle hikmetleri bulunduğundandır ki, gaybdan haber vermek yasak edilmiş. لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ düsturuna karşı hürmetsizlik ve itaatsizlik etmemek içindir ki, medâr-ı teklif ve hakaik-ı imaniyeden başka olan umûr-u gaybiyeden izn-i Rabbânî ile haber verenler dahi, yalnız işaret suretinde perdeli ve kapalı ihbar etmişler. Hattâ **Tevrat** ve **İncil** ve **Zebur'**da Peygamberimiz hakkında gelen müjdeler ve haberler dahi, bir derece perdeli ve kapalı gelmiş ki; o kitapların bir kısım tâbileri te'vil edip iman etmediler. Fakat îtikadât-ı imaniyeye giren mes'eleleri tasrih ile ve tekrar ile ihbar etmek ve açık bir sûrette tebliğ etmek hikmet-i teklifin muktezası olduğundan, Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan ve tercüman-ı zîşanı (A.S.M.) umûr-u uhreviyeden tafsilen ve hâdisat-ı istikbâliye-i dünyeviyeden icmâlen haber vermişler.

Beşinci Nokta: Hem her iki **deccalın,** asırlarına ait olan hârikaları, onların bahsiyle ve münasebetiyle rivâyet edildiğinden onların şahıslarından sudûr edeceği telakki ve tevehhüm edilmesinden, o rivâyet müteşabih olmuş, mânası gizlenmiş. Meselâ, tayyare ve şimendiferle gezmesi...

Hem meselâ, meşhur olmuş ki; İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, **İstanbul'da Dikili Taş'**ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki: **"O öldü."** Yani pek acîb ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyo ile bağırılacak, haber verilecek.

Hem **Deccal'ın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükümetine** ait garip halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsiyle münasebettar rivâyet edilmesi cihetiyle mânası gizlenmiş. Meselâ; **"O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (A.S.) onu öldürebilir, başka çare olamaz."** rivâyet edilmiş. Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek; ancak semâvî ve ulvî hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'âniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzûlü ile o dinsiz meslek mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.

Hem bir kısım râvîlerin kabil-i hata içtihadlarıyla olan tefsirleri ve hükümleri, hadîs kelimelerine karışıp hadîs zannedilir, mâna gizlenir. Vâkıa mutâbakatı görünmez, müteşabih hükmüne geçer.

öyle tasvir edilmiş. Vâkıa mutabakatı görünmüyor ve o rivayet müteşabih olur.

HEM İKİ DECCAL'IN SIFATLARI VE HALLERİ AYRI AYRI OLDUĞU HALDE, MUTLAK GELEN RİVAYETLERDE İLTİBAS OLUYOR; BİRİ, ÖTEKİ ZANNEDİLİR. HEM BÜYÜK MEHDÎ'NİN HALLERİ SÂBIK MEHDÎ'LERE İŞARET EDEN RİVAYETLERE MUTABIK ÇIKMIYOR, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (r.a.) yalnız İslâm Deccalından bahseder.

Mukaddime bitti, mes'elelere başlıyoruz. *(Şualar, 583-584)*

18. HZ. MEHDİ (AS), RİSALE-İ NUR'A HAK ETTİĞİ KIYMETİ VERECEK

Biri, Risale-i Nur'dur. Biri de, onun bir tercümanı.

Ve Risale-i Nur hakkındaki hüsn-ü zannınız daha fevkinde (daha çok) Risale-i Nur'a lâyıktır. Çünki Kur'an-ı Hakîm'in (her ayet ve suresinde sayısız hikmet ve faydalar bulunan Kuran'ın) bir mu'cize-i maneviyesidir (manevi bir mucizesidir). **ÂHİR ZAMANDA GELECEK HAZRET-İ MEHDİ de ona o kıymeti verecek itikadındayım (inancında ve kanaatindeyim).**

"Bediüzzaman'ın bu ifadesi Emirdağ Lahikası'nın el yazması nüshasında yer almaktadır."

Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cemiyetin şahs-ı mânevîsi inkişaf etmediğinden ve fikr-i infirâdî galip olduğundan, cemaatin sıfat-ı azîmesi ve büyük harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle; o şahıslar, hârika ve küllî sıfatlara lâyık ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müthiş bir heykel ve çok hârika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden öyle tasvir edilmiş. Vâkıa mutâbakatı görünmüyor ve o rivâyet müteşabih olur.

Hem iki **deccal'**ın sıfatları ve halleri ayrı ayrı olduğu halde, mutlak gelen rivâyetlerde iltibas oluyor, biri, öteki zannedilir. Hem **Büyük Mehdi'**nin halleri sâbık **mehdi'**lere işaret eden rivâyetlere mutâbık çıkmıyor, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (R.A.) yalnız **İslâm Deccalı'**ndan bahseder.

Mukaddime bitti, mes'elelere başlıyoruz.

* * *

(Şimdilik o hâdisat-ı gaybiyenin yüzer misâllerinden –mülhidler tarafından avâmın akîdelerini bozmak fikriyle işâa edilen– yirmiüç mes'eleleri, tevfik-i Rabbânî ile gayet muhtasar bir sûrette beyan edilecek. Ve o mes'eleler mülhidlerin tahmini gibi zarar vermemekle beraber, her biri bir lem'a-i i'câz-ı Nebevî olduğu görünmekle ve hakiki te'villeri isbat ve izhar edilmekle akîde-i avâmı kuvvetlendirmeğe mühim bir sebep olmasını rahmet-i Rabbâniden rica edip hatiatımı ve galatatımı afv u mağfiret altına almasını Rabb-ı Rahimimden niyaz ederim.)

19. BEDİÜZZAMAN HZ. MEHDİ (AS)'IN 100 SENE SONRA GELECEĞİNİ SÖYLÜYOR

Saniyen: O matbu eserin yüz beşinci sayfadan tâ yüz dokuza kadar parçaya dikkatle baktım. O zamanda aşâire ders verdiğim o sualler ve cevaplar vaktinde, mühim bir veli içlerinde bulunuyormuş. Benim de haberim yok. O makamda şiddetli itiraz etti. Dedi:

"Sen ifrat ediyorsun, hayali hakikat görüyorsun, bizi de tahkir ediyorsun. Âhir zamandır. Gittikçe daha fenalaşacak."

O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş: Herkese dünya terakkî dünyası olsun; yalnız bizim için mi tedennî dünyasıdır? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım:

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden SONRAKİ ***(bu ifade bazı sitelerde ey yüzden ifadesi çıkarılarak ta üç yüz seneden sonraki olarak yazılmış, yüzden hiç bahsedilmiyor)*** **YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ İLE BENİ TEMÂŞÂ EDEN** SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYORUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN YÜKSEK İSTİKBALİNİZE UZANAN TELSİZ TELGRAF İLE SİZİN İLE KONUŞUYORUM. **NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE ÇİÇEK AÇACAKLAR.** Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. Yâni, İhtiyar Risalesinin On Üçüncü Ricasında beyan ettiği gibi, Medresetü'z-Zehranın mekteb-i iptidaîsi ve Van'ın yekpare taşı olan kal'asının altında bulunan Horhor medresemin vefat etmesi ve Anadolu'da bütün medreselerin kapatıl-

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz Kardeşlerim!

Eski Said'in matbu eski eserlerinden birisi elime geçti. Merak ve dikkatle baktım. Bu gelen fıkra kalbe geldi. Münasipse Mektubat âhirinde yazılsın.

Evvelâ: Hürriyetin üçüncü senesinde aşâirler arasında meşrutiyet-i meşruayı aşâire tam bildirmek ve kabul ettirmek için Ertuş aşâiri içinde hususan Küdan ve Mamhuran'a verdiği ders ve bin üçyüz yirmidokuzda matbaa-i Ebüzziya'da tab'edilen kırkbir sene evvel tab'edilmiş fakat maatteessüf yirmi-otuz seneden beri arıyordum, bulamamıştım. Bu defa birisi bir nüsha bulup bana göndermiş. Ben de eski Said kafasını alıp ve yeni Said'in sünuhatıyla dikkatle mütalâa ettim. Anladım ki Eski Said acîb bir hiss-i kablelvuku ile otuz-kırk sene sonra şimdi vukua gelen vukuat-ı maddiye ve mâneviyeyi hissetmiş. Ve bedevî Ekrad aşâiri perdesi arkasında bu zamanın medenî perdesini kendilerine maske yapan ve vatanperverlik perdesi altında dinsiz ve hakikî bedevî ve hakikî mürteci; yâni, bu milleti, İslâmiyetten evvelki âdetlerine sevk eden hâinleri görmüş gibi onlarla konuşup başlarına vuruyor.

Sâniyen: O matbu eserin yüzbeşinci sahifeden tâ yüzdokuza kadar parçaya dikkatle baktım. O zamanda aşâire ders verdiğim o sualler ve cevaplar vaktinde mühim bir veli içlerinde bulunuyormuş. Benim de haberim yok. O makamda şiddetli itiraz etti. Dedi:

"Sen ifrat ediyorsun, hayalî hakikat görüyorsun, bizi de tahkir ediyorsun. Âhirzamandır. Gittikçe daha fenalaşacak." O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş:

Herkese dünya terakki dünyası olsun yalnız bizim için mi tedenni dünyasıdır? Öyle mi? İşte ben de sizinle konuşmayacağım şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım.

Ey yüzden tâ üçyüz seneden sonraki yüksek asrın arkasında gizlenmiş, sakitane benim sözümü dinleyen ve bir nazar-ı hafîyy-i gaybî ile beni temaşa eden *Said, Hamza, Ömer, Osman, Yusuf, Ahmet vs.* size hitap ediyorum.

Tarih denilen mâzi derelerinden sizin yüksek istikbalinize uzanan telsiz telgraf ile sizin ile konuşuyorum. Ne yapayım acele ettim, kışta geldim. Siz inşâallah cennet-âsâ bir baharda gelirsiniz. Şimdi ekilen nur tohumları zemininizde çiçek açacaklar. Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini mezar taşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız (yâni ihtiyar risalesinin onüçüncü ricasında beyan ettiği gibi, Medresetü'z-Zehranın mekteb-i iptidaîsi ve Van'ın yekpare taşı olan kal'asının altında bulunan Horhor medresemin vefat etmesi ve Anadolu'da

ması ile vefat etmelerine işaret ederek, umumunun bir mezar-ı ekberi hükmünde olmasına bir alâmet olarak o azametli mezara azametli Van Kal'ası mezartaşı olmuş. **"EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! 'ŞU KALENİN BAŞINDA BİR MEDRESE-İ NURİYE ÇİÇEĞİNİ YAPINIZ. CİSMEN DİRİLMEMİŞ, FAKAT RUHEN BÂKİ VE GENİŞ BİR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESETÜ'Z-ZEHRAYI CİSMANÎ BİR SURETTE BİNA EDİNİZ" DEMEKTİR. ZATEN ESKİ SAİD EKSER HAYATI O MEDRESENİN HAYALİYLE GİTMİŞ VE O MATBU RİSALENİN YÜZKIRKYEDİNCİ SAYFADAN TÂ YÜZELLİYEDİNCİ SAYFAYA KADAR MEDRESETÜ'Z-ZEHRANIN TESİSİNE VE FAYDALARINA DAİR EHEMMİYETLİ HAKİKATLERİ YAZMIŞ.** *(Emirdağ Lahikası, Sayfa 98, 99)*

Cevap: Ancak on kısımdan bir kısmı size gelebilmiş. Zîra sizin şu vahşetengiz, cehalet-perver husumetefza olan sarp dağ ve dereleriniz-deki vahşet ayılarından, cehalet ejderhasından, husûmet kurtlarından bîçare meşrûtiyet korkar, kolaylıkla gelmeye cesaret edemez. **EĞER SİZ TENBEL KALIP DA ONUN YOLUNU YAPMAZSANIZ, TENBELLİK ETSENİZ, YÜZ SENE SONRA TAMAMEN CEMÂLİNİ GÖRECEKSİNİZ. ZÎRA SİZİNLE İSTANBUL ARASINDAKİ MESAFE BİR AYLIKTIR;** fakat sizinle ehl-i meşrûtiyet arasındaki mesafe bin aydan fazladır. Zîra eski zamanın adamlarına benzersiniz. O nazik meşrû-tiyet, İstanbul havalisindeki yılanlardan kurtulsa, şu uzun mesafeden geçmekle, cehalet gibi müthiş bataklığı, fakr gibi mütevahhiş kıraçları, husûmet gibi gayet keyşer dağları katetmekle beraber, eşkiyaya rast gelecektir. Ezcümle, bazı ceza-i sezasını hazmetmeyen, bir kısım da başkasının etini yemekten dişi çıkarılan ve bazı bir meşhur bektaşi gibi mânâ verenler, yol üzerine çıkıp, gasp ve garet edi-yorlar. Daha onların öte tarafında da bir kısım gevezeler vardır; bazı bahane ile, parça parça etmek istiyorlar. Öyle ise, ona bir yol veyahut bir balon yapınız. *(Beyanat ve Tenvirler, Sayfa 75, 76)*

bütün medreselerin kapatılması ile vefat etmelerine işaret ederek ummanın bir mezar-ı ekberi hükmünde olmasına bir alâmet olarak o azametli mezara azametli Van kal'ası mezar taşı olmuş. Ey yüz sene sonra gelenler! Şu kal'anın başında bir medrese-i nuriye çiçeğini yapınız.) Cismen dirilmemiş, fakat rûhen bâki ve geniş bir hey'ette yaşayan Medresetü'z-Zehrayı cismanî bir surette bina ediniz, demektir. Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin yüzkırkyedinci sahifeden tâ yüzelliyedinci sahifeye kadar Medresetü'z-Zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatları yazmış.

Bir fâl-i hayırdır ki yirmibeş senelik dehşetli ve medreseleri öldüren istibdadın kırılması ile Maarif Vekili Tevfik, Van'da şark üniversitesi namında Medresetü'z-Zehrayı inşa etmesine karar vermesi ve ümidin haricinde reis Celâl dahi mühim mes'eleler içinde Tevfik'in fikrine iştirak etmesi, Eski Said'in kırk sene evvelki sözü ve ricası doğru çıkacağını gösteriyor.

Şimdi kırkbeş sene evvelki cevabının izahında üç hakikat beyan edilecek.

Birincisi: Eski Said bir hiss-i kablelvuku ile iki acip hâdiseyi hissetmiş, fakat rüya-yı sâdıka gibi tâbire muhtaç imiş. Nasıl bir kırmızı perde ile beyaz veya siyah bir şeye bakılırsa kırmızı görünür. O da siyaset-i İslâmiye perdesiyle o hakikata bakmış. Hakikatın sureti bir derece şeklini değiştirmiş. O hâzır büyük veli dahi o yanlışını görüp o cihette şiddetle itiraz etmiş. İşte o hakikat iki kısımdır:

Birincisi: Bu Osmanlı ülkesinde büyük bir parlak nur çıkacak, hattâ hürriyetten evvel pek çok defa talebelere teselli vermek için bir nur çıkacak, gördüğümüz bütün fenalıklara karşı bu vatana saadet te'min edecek diyordu. İşte kırk sene sonra Risale-i Nur o hakikatı kör gözlere dahi gösterdi.

İşte Nurun zâhiren, kemiyyeten dar cihetine bakmayarak hakikat cihetinde keyfiyeten geniş ve fevkalâde menfaatını hissetmesi suretiyle hem de siyaset nazarıyla bütün memleket-i Osmaniyede olacak gibi ifade etmiş. O büyük veli, onun dar daireyi geniş tasavvurundan ona itiraz etmiş. Hem o zât haklı, hem eski Said bir derece haklıdır. Çünkü Risale-i Nur îmanı kurtarması cihetiyle o dar dairesi mâdem hayat-ı bâkıye ve ebediyeyi îmanla kurtarıyor. Bir milyon talebesi bir milyar hükmündedir. Yâni bir milyon değil, belki bin insanın hayat-ı ebediyesini temine çalışmak, bir milyar insanın hayat-ı fâniye-i dünyeviye ve medeniyetine çalışmaktan daha kıymetdar ve mânen daha geniş olması.. Eski Said'in o rüya-yı sâdıka gibi olan hiss-i kablelvuku ile o dar daireyi bütün Osmanlı memleketini ihâta edeceğini görmüş. Belki inşâallah, o görüş, yüz sene sonra nurların ektiği tohumların sümbüllenmesi ile aynen o geniş daire nur dairesi olacak, onun yanlış tâbirini sahih gösterecek.

20. BEDİÜZZAMAN, MEHDİLİK İSNADINI HİÇBİR ZAMAN KABUL ETMEMİŞTİR

İDDİANAMEDE BENİM HAKKIMDA DÖRT ESAS VAR:

Birinci Esas: Güya bende tefahur ve hodfüruşluk var ve kendimi müceddid biliyorum. **Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. HEM MEHDİLİK İSNADINI HİÇ KABUL ETMEDİĞİME BÜTÜN KARDEŞLERİM ŞEHADET EDERLER. HATTÂ DENİZLİ'DEKİ EHL-İ VUKUF, "EĞER SAİD MEHDİLİĞİNİ ORTAYA ATSA BÜTÜN ŞAKİRDLERİ KABUL EDECEK" DEDİKLERİNE MUKABİL, SAİD İTİRAZNAMESİNDE DEMİŞ Kİ: "BEN SEYYİD DEĞİLİM. MEHDİ SEYYİD OLACAK." DİYE ONLARI REDDETMİŞ.** *(Şualar, 14. Şua, sayfa: 387)*

bilmediğim yeni hurufla yazsın ve yazıldı, onlara verildi. Güya büyük bir suç işlemişim diye benim pencerelerimi mıhladılar. Ve duman beni sıkıyordu, bir pencereyi bırakmadım ki mıhlanmasın. Şimdi onu da mıhladılar. Hem hapis usulü tecrid onbeş gün kadar olduğu halde, beni üçbuçuk ay tecrid-i mutlakda hiçbir arkadaşımla temas ettirmediler. Hem üç aydanberi benim aleyhimde kırk sahifelik bir iddianame yazılıp bana gösterildi. Yeni hurufu bilmediğimden, hem rahatsız ve hattım çok noksan olmasından çok rica ettim ki, **"Bana biri iddianameyi okuyacak ve dilimi bilen talebelerimden benim itiraznamemi yazacak iki adama izin veriniz."** dedim; izin vermediler. Dediler: **"Avukat gelsin, okusun."** Sonra onu da bırakmadılar. Yalnız bir kardeşe dediler ki: **"Eski hurufa çevir, ona ver."** Halbuki, o kırk sahifeyi yazmak altı-yedi günde ancak olur. Bir saatte bana okumak işini, altı-yedi güne kadar uzatmak, tâ benimle kimse temas etmesin fikri ise, pek dehşetli bir istibdat ile benim bütün hukuk-u müdafaamı iskat etmektir. Dünyada, yüz cinayeti bulunan ve asılacak bir adam dahi böyle muamele göremez. Ben hakikaten bu emsalsiz işkencenin hiçbir sebebini bilmediğimden çok azab çekiyorum. Ben haber aldım ki, mahkeme reisi vicdanlı ve merhametlidir. Bu kanaata binaen, ilk ve son bir tecrübe olarak makamınıza bu istirhamnâme ve şekvayı yazdım.

Tecrid-i mutlakta hasta ve perişan
Said Nursî

* * *

İddianamede benim hakkımda dört esas var.

Birinci Esas: Güya bende tefahur ve hodfuruşluk var ve kendimi müceddit biliyorum.

Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. Hem mehdilik isnadını hiç kabul etmediğime bütün kardeşlerim şehadet ederler. Hattâ Denizli'deki ehl-i vukuf: "Eğer Said mehdiliğini ortaya atsa bütün şâkirdleri kabul edecek." dediklerine mukabil; Said, itiraznamesinde demiş ki: "Ben Seyyid değilim. Mehdi Seyyid olacak." diye onları reddetmiş.

İkinci Esas: Neşriyatı gizlemesi.

Gizli düşmanlar yanlış mâna verdirmesin. Yoksa siyasete ve dünya âsâyişine temas cihetiyle değildir. Hem eski harf ile teksir makinesini

21. HZ. İSA (AS), HZ. MEHDİ (AS)'IN İMAMLIĞINDA NAMAZ KILACAK

Onüçüncü Mesele

Kat'î ve sahih rivayette var ki: "İsa Aleyhisselâm Büyük Deccal'ı öldürür."

Vel'ilmü indallah, bunun da iki vechi var: Bir vechi şudur ki: **Sihir ve manyetizma ve ispritizma gibi istidracî harikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak harika ve mu'cizâtlı ve UMUMUN MAKBULÜ BİR ZAT OLABİLİR Kİ; O ZAT, EN ZİYADE ALÂKADAR VE EKSER İNSANLARIN PEYGAMBERİ OLAN HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'DIR**.

İkinci vechi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın kılıncı ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın, teşkil ettiği dehşetli maddiyyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı mânevîsini öldürecek ve inkâr-ı ulûhiyet olan fikr-i küfrîsini mahvedecek ancak İsevî ruhânileridir ki; o ruhâniler din-i İsevînin hakikatini hakikat-i İslâmiye ile mezc ederek o kuvvetle onu dağıtacak, mânen öldürecek. **HATTÂ, "HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM GELİR, HAZRET-İ MEHDÎ'YE NAMAZDA İKTİDA EDER, TÂBİ OLUR" DİYE RİVAYETİ, BU İTTİFAKA VE HAKİKAT-İ KUR'ÂNİYENİN METBUİYETİNE VE HÂKİMİYETİNE İŞARET EDER.** *(Şualar, 5. Şua, sf 589)*

etmez. Daha bir gün otomobil ile gelse, bir haftada daima Güneş görünür. Ben Rusya'daki esaretimde bu mevkiye yakın bulunuyordum. Demek büyük Deccal, şimâlden bu tarafa tecavüz edeceğini mu'cizâne bir ihbardır.

İkinci te'vili ise: Hem büyük Deccal'ın, hem İslâm Deccalı'nın üç devre-i istibdatları mânasında üç eyyam var. **"Bir günü; bir devre-i hükûmetinde öyle büyük icraat yapar ki, üçyüz sene yapılmaz. İkinci günü, yani ikinci devresi, bir senede otuz senede yapılmayan işleri yaptırır. Üçüncü günü ve devresi, bir senede yaptığı tebdiller on senede yapılmaz. Dördüncü günü ve devresi âdileşir, bir şey yapmaz, yalnız vaziyeti muhafazaya çalışır."** diye, gayet yüksek bir belâgatla ümmetine haber vermiş.

ONÜÇÜNCÜ MES'ELE:

Kat'i ve sahih rivâyette var ki: "İsa Aleyhisselâm büyük Deccal'ı öldürür."

Vel'ilmü indallah, bunun da iki vechi var:

Bir vechi şudur ki: Sihir ve manyetizma ve ispirtizma gibi istidraci hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak hârika ve mu'cizatlı ve umumun makbulü bir zât olabilir ki: O zât, en ziyade alâkadar ve ekser insanların Peygamberi olan Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dır.

İkinci vechi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın kılıncı ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın, teşkil ettiği dehşetli maddiyyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı mânevîsini öldürecek ve inkâr-ı ulûhiyet olan fikr-i küfrisini mahvedecek ancak İsevî ruhânileridir ki; o ruhâniler din-i İsevînin hakikatını hakikat-ı İslâmiye ile mezcederek o kuvvetle onu dağıtacak, mânen öldürecek. Hattâ, **"Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelir, Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder, tâbi olur." diye rivâyeti bu ittifaka ve hakikat-ı Kur'âniye'nin metbuiyetine ve hâkimiyetine işaret eder.**

ONDÖRDÜNCÜ MES'ELE:

Rivâyette var ki: "Deccal'ın mühim kuvveti Yahudidir. Yahudiler severek tâbi olurlar."

Allahu a'lem, diyebiliriz ki, bu rivâyetin bir parça te'vili Rusya'da

22. BAZI NUR TALEBELERİ HZ. MEHDİ (AS)'IN SADECE BİRİNCİ VAZİFESİNE GÖRE YORUM YAPARAK YANILIYORLAR

Evvela: Aydın havalisinin Hasan Feyzi'si ve Hüsrev'i ve Mehmed Feyzi'si ve Risale-i Nur'un manevî avukatı Ahmed Feyzi'nin üç seneden beri âlimane, müdakkikane yazdığı şu gelen istihracat-ı gaybiyeyi ve Sikke-i Tasdik-i Gaybiye'nin bir kuvvetli hücceti ve şâhidi bulunan şu risaleciği dikkatle mütalaa ettim. Onun tetkikatına ve Risale-i Nur'un kıymetini tam hadîs ile âyet ile isbat etmesine karşı hayret ve istihsan ile MâşaAllâh, BârekAllah dedim. Fakat bir derece tabire muhtaçtır, ayn-ı hakikattır. Fakat Said hakkında hususan son kısmın hâşiyelerinde şahsiyetim itibariyle haddimden yüz derece ziyade bir hüsn-ü zannı ile hakikatın sureti değişmiş.

Evet, hem Sikke-i Gaybiye hem onun yazdığı âyetler ve hadisler müttefikan bu asırda bir hakikat-ı nuraniyeye işaret ediyorlar ve bu asır ve bu zaman cemiyet zamanı olduğundan şahs-ı manevi hükmedebilir. Hususan manevi vazifelerde maddi şahısların ehemmiyeti azdır. Dağlar gibi vazifeler o zaif şahsiyetlere yükletilmez. **Bazı âyat-ı kerime ve ehadis-i şerife ÂHİRZAMANDA GELECEK BİR MÜCEDDİD-İ EKBERİ MÂNA-YI İŞARÎ İLE HABER VERİYOR. Fakat o gelecek zatın ve cemiyetin üç vazifesinden hakikatta en ehemmiyetlisi olan ve zâhiren en küçüğü görünen imanı kurtarmak ve hakaik-i imaniyeyi güneş gibi göstermek vazifesini Risale-i Nur ve şakirdlerinin şahs-ı manevisi tam yaptıklarından o gelecek zata dair haberleri ve işaretleri Risale-i Nur'un şahs-ı manevisine hatta bazen tercümanına da tatbike çalışmışlar ve Şeriatı ihya ve hilafeti tatbik olan çok geniş dairede hükmeden bu iki mühim vazifesini nazara almamışlar. Onların kanaatleri onların Risale-i Nur'dan**

Tılsım Mecmuası'nın Zeyli

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

E v v e l â : Aydın havalisinin Hasan Feyzi'si ve Husrev'i ve Mehmed Feyzi'si ve Risale-i Nur'un mânevî avukatı Ahmed Feyzi'nin üç seneden beri âlimâne, mudakkikâne yazdığı şu gelen istihrâcât-ı gaybiyeyi ve Sikke-i Tasdik-i Gaybiye'nin bir kuvvetli hücceti ve şâhidi bulunan şu risaleciği dikkatle mütalaa ettim. O'nun tedkikatına ve Risale-i Nur'un kıymetini tam hadis ile ve âyet ile isbat etmesine karşı, hayret ve istihsan ile "Mâşâallah, Bârekellah" dedim. Fakat, bir derece tâbire muhtaçtır. Ayn-ı hakikattır; fakat "Said" hakkında husûsan son kısmın hâşiyelerinde -şahsiyetim itibarıyla haddimden yüz derece ziyade bir hüsn-ü zannı ile- hakikatın sureti değişmiş...

Evet, hem Sikke-i Gaybiye, hem O'nun yazdığı âyetler ve hadisler müttefikan bu asırda bir hakikat-ı nûrâniyeye işaret ediyorlar. Ve bu asır ve bu zaman, cemaat zamanı olduğundan, şahs-ı mânevi hükmedebilir. Husûsan mânevî vazifelerde maddî şahısların ehemmiyeti azdır. Dağlar gibi vazifeler, o zayıf şahsiyetlere yükletilmez.

Bazı âyât-ı kerîme ve ehâdis-i şerîfe âhirzamanda gelecek bir müceddid-i ekberi mânâ-yı işârî ile haber veriyorlar. Fakat o gelecek zâtın ve cem'iyyetinin üç vazifesinden hakikatte en ehemmiyetlisi olan ve zâhiren en küçüğü görünen imânı kurtarmak ve hakâik-i imâniyeyi güneş gibi göstermek vazifesini Risale-i Nur ve Şâkirdlerinin şahs-ı mânevisi tam yaptıklarından; o gelecek zâta dâir haberleri ve işaretleri, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevisine hattâ bazen tercümânına da tatbike çalışmışlar ve Şeriat'ı ihyâ ve hilâfeti tatbik olan çok geniş dâirede hükmeden bu iki mühim vazifesini nazara almamışlar. Onların kanaatleri, onların Risale-i Nur'dan istifade cihetine faidelidir, zararsızdır; fakat Nur'un mesleğindeki ihlâsa ve hiçbir şeye âlet olmaması-

istifade cihetine faidelidir, zararsızdır; fakat Nur'un mesleğindeki ihlasa ve hiçbir şeye alet olmamasına ve dünyevi ve manevi makâmâtı aramamasına zarar verdiği gibi, Nurların muarızları her taifenin hususan siyasi taifenin tenkidine ve hücumuna vesile olabilir. Onun için ben bu müdakkik kardaşımızın risaleciğinin bir kısmını ve bazı cümlelerini kaldırmakla bir parça ta'dil ettim. Siz tam ta'dilat yapınız ve size gönderdim. Tılsımlar Mecmuasının âhirinde yazılsın. Bâki kalan kısmını da şahsıma ait kısmını kaldırıp, bakiyesini ta'dil ederek belki size göndereceğiz. *(Tılsımlar Mecmuasının Zeyl Maidet-ül Kur'an Risalesi, 168 - 169)*

na ve dünyevî ve mânevî makâmâtı aramamasına zarar verdiği gibi, Nurların muarızları her taifenin hususan siyasi taifenin tenkidine ve hücûmuna vesile olabilir. Onun için ben, bu mudakkik kardaşımızın risaleciğinin bir kısmını ve bazı cümlelerini kaldırmakla bir parça ta'dil ettim. Siz tam ta'dilât yapınız ve size gönderdim, Tılsımlar Mecmuasının âhirinde yazılsın. Bâki kalan kısmını da, şahsıma aid kısmını kaldırıp bâkiyesini ta'dil ederek belki size göndereceğiz. Bu münasebetle bugünlerde ruhuma gelen bir ihtarı, kalbimle gördüğüm bir mânâyı beyan edeceğim ki kardaşım Ahmed Feyzi benden gücenmesin. Şöyleki:

Nurların fütûhatını kalben temaşa ederken, bazı has kardaşlarımın Nur'un tercümanına verdikleri makam noktasında baktım; o makama nisbeten fütûhat az olmasından, o makamın şerefi için bir hırs ile vazife-i İlâhiyeye karışmak gibi şekva geldi. Binler derece şükür ve sırf rıza-yı İlâhî noktasında bazı biçarelerin Nurlarla imânlarını kurtarmak cihetiyle binler hamd ve senâ ve şükür lâzımken, bir teşekki ve sıkıntı geldi...

Sonra, mahviyet ve terk-i enaniyet ve ihlâs-ı tâm ile aynı vaziyete baktım, gördüm ki: O fütûhatta, binler hamd ve senâ ve teşekkür ve mânevi sürur ve sevinç ruhuma geldi. Ben o halde iken anladım ki, makamât-ı mâneviye dahi mesleğimizde mevzu-u bahis olmamalı. Eğer bazı has kardaşlarımın, hakkımdan yüz derece ziyade bana verdikleri hassa ve makam hakikat olsa ve hakkım da olsa, mezkur hakikat için bırakmağa meslek-i Nuriyedeki ihlâs-ı tâmme mecbur ediyor.

الباقي هو الباقي

Said Nursi

Bediüzzaman Hazretleri Hz. İsa (as)'ın Bizzat Şahsının, Kendisinden Sonra, Hz. Mehdi (as) Döneminde Nüzul Edeceğini Anlatıyor

1. ALLAH KATINDA OLAN HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT KENDİ ŞAHSI NÜZUL EDECEK VE İSEVİLERİN BAŞINA GEÇECEKTİR.

Dördüncü sualinizin meali: Âhirzamanda Hazret-i İsa Aleyhisselâm Deccal'ı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle din-i hakka girerler. Halbuki rivayetlerde gelmiştir ki: Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz." Böyle umumiyetle imana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

Elcevab: Hadîs-i sahihte rivayet edilen: "Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın geleceğini ve Şeriat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, Deccal'ı öldüreceğini (yok edeceğini)" imanı zaîf olanlar istib'ad ediyorlar (akla uzak buluyorlar). Onun hakikatı izah edilse, hiç istib'ad (şüphe) yeri kalmaz. Şöyle ki:

O hadîsin ve Süfyan ve Mehdi hakkındaki hadîslerin ifade ettikleri mana budur ki: Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında, risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek Süfyan namında müdhiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin başına geçecek **ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ, o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır.**

İkinci cereyan ise: **Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd eden (Darwnist ve materyalist ideolojilerden destek alan) bir cereyan-ı Nemrudane, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek (gelişerek) kuvvet bulup, Uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir.** Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zabitan (subaylar) ve efrad (fertler) onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûna (çeşitli) hâkimiyet verir. Öyle de: Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet (İlahlık) verir. Ve onların başına geçen en büyükleri, ispirtizma ve manyetizmanın hâdisatı nev'inden müdhiş hârikalara mazhar olan Deccal ise; daha ileri gidip, cebbarane surî (zahiri) hükûmetini bir nevi rububiyet tasavvur edip Uluhiyetini (İlah olduğunu) ilân eder. Bir sineğe mağlub olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın Uluhiyet dava etmesi, ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur.

İşte böyle bir sırada, o **cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın şahsiyet-i maneviyesinden ibaret olan hakikî İsevîlik dini zuhur edecek, YANİ RAHMET-İ İLAHİYENİN SEMASINDAN NÜZUL EDECEK;** hâl-i hazır Hristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi edecek (temizlenecek), hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslâmiye ile birleşecek; manen Hristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılab edecektir. Ve Kur'ana iktida ederek, o İsevîlik şahs-ı manevîsi tâbi' ve İslâmiyet metbu' (tabi olunan) makamında kalacak; din-i hak bu iltihak (katılım) neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, **DİNSİZLİK CEREYANINA GALEBE EDİP DAĞITACAK İSTİDADINDA İKEN; ÂLEM-İ SEMAVATTA CİSM-İ BEŞERÎSİYLE BULUNAN ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELÂM, O DİN-İ HAK CEREYANININ BAŞINA GEÇECEĞİNİ**, bir Muhbir-i Sadık, bir Kadir-i Külli Şey'in

va'dine istinad ederek haber vermiştir. **MADEM HABER VERMİŞ, HAKTIR; MADEM KADİR-İ KÜLLİ ŞEY' VA'DETMİŞ, ELBETTE YAPACAKTIR.** Evet her vakit semavattan melaikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (Hazret-i Cibril'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan (ruhlar aleminden) gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misaliyle dünyaya gönderen **BİR HAKÎM-İ ZÜLCELAL, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'I, İSA DİNİNE AİT EN MÜHİM BİR HÜSN-Ü HÂTİMESİ İÇİN, DEĞİL SEMA-İ DÜNYADA CESEDİYLE BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA, BELKİ ÂLEM-İ ÂHİRETİN EN UZAK KÖŞESİNE GİTSEYDİ VE HAKİKATEN ÖLSEYDİ, YİNE ŞÖYLE BİR NETİCE-İ AZÎME İÇİN ONA YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKÎM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL..** belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve va'dettiği için elbette gönderecek.

Hazret-i İsa Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes onun hakikî İsa olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u iman ile onu tanır. Yoksa bedahet derecesinde herkes onu tanımayacaktır. *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 78-80)*

Üçüncüsü: Emevilerin Hâşimilere karşı an'anesindeki rekabet damarı, Yezid gibi bâzılarda bulunduğu için, şefkatsiz bir gadre kabiliyet göstermişti.

Dördüncü bir sebeb de: Hazret-i Hüseyin'in taraftarlarında bulunuyordu ki; Emevilerin, Arab milliyetini esas tutup, sair milletlerin efradına «memâlik» tâbir ederek köle nazariyle bakmaları ve gurur-u milliyelerini kırmaları yüzünden, milel-i sâire Hazret-i Hüseyin'in cemaatine intikamkârâne ve müşevveş bir niyetle iltihak ettiklerinden, Emevilerin asabiyet-i milliyelerine fazla dokunmuş, gayet gaddarâne ve merhametsizcesine meşhur fâciaya sebebiyet vermişlerdir.

Mezkûr dört esbab, zâhiridir. Kader noktasından bakıldığı vakit, *Hazret-i Hüseyin ve akrabasına o fâcia sebebiyle hâsıl olan netâic-i uhreviye ve saltanat-ı rûhaniye ve terakkiyat-ı mâneviye, o kadar kıymetdardır ki, o fâcia ile çektikleri zahmet, gayet kolay ve ucuz düşer.* Nasılki bir nefer, bir saat işkence altında şehid edilse; öyle bir mertebeyi bulur ki, on sene başkası çalışsa, ancak o mertebeyi bulur. Eğer o nefer şehid olduktan sonra ona sorulabilse, «Az bir şey ile pek çok şeyler kazandım.» diyecektir.

Dördüncü Suâlinizin meâli: Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhisselâm Deccalı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle din-i hakka girerler. Halbuki rivayetlerde gelmiştir ki: *Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz.»* Böyle umumiyetle imana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

Elcevap: Hadis-i Sahihde rivayet edilen: «Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın geleceğini ve Şeriat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, Deccalı öldüreceğini» imanı zaif olanlar istib'ad ediyorlar. Onun hakikatı izah edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. Şöyle ki:

O hadisin ve Süfyan ve Mehdi hakkındaki hadislerin ifade ettikleri mâna budur ki: Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında Risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek Süfyan namında müdhiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, Şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevinin silsile-i nuranisine bağlanan, ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin başına geçecek Âl-i Beytten Muhammed Mehdi isminde bir zât-ı nurani, o Süfyanın şahs-ı mânevisi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır.

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd

eden bir cereyan-ı Nemrudane, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasiyle intişar ederek kuvvet bulup, Ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımıyan ve ordudaki zâbitan ve efrad onun askerleri olduğunu kabûl etmiyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûna hâkimiyet verir. Öyle de: *Allah*'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet verir. Ve onların başına geçen en büyükleri, ispirtizma ve manyetizmanın hâdisatı nev'inden müdhiş hârikalara mazhar olan Deccal ise; daha ileri gidip, cebbarâne sûri hükûmetini bir nevi rububiyet tasavvur edip ulûhiyetini ilân eder. Bir sineğe mağlûb olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın ulûhiyet dâva etmesi, ne derece ahmakcasına bir maskaralık olduğu malûmdur.

İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, *Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın şahsiyet-i mâneviyesinden ibaret olan hakikî İsevilik dini zuhur edecek, yâni Rahmet-i İlâhiyyenin semasından nüzûl edecek; hâl-i hâzır Hıristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi edecek, hurâfattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-ı İslâmiye ile birleşecek; mânen, Hıristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılâb edecektir... Ve Kur'ana iktidâ ederek, o İsevilik şahs-ı mânevisi, tâbi'; ve İslâmiyet, metbu' makamında kalacak. Din-i Hak, bu ittihak neticesinde azim bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlûb olan İsevilik ve İslâmiyet; ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken, âlem-i semâvatta cism-i beşerisiyle bulunan Şahs-ı İsâ Aleyhisselâm, o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sâdık, bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. Mâdem haber vermiş, haktır; mâdem Kadir-i Külli Şey' va'detmiş, elbette yapacaktır.* Evet, her vakit semâvattan melâikeleri yere gönderen ve bâzı vakitte insan sûretine vaz'eden (Hazret-i Cibril'in «Dıhye» sûretine girmesi gibi) ve ruhânileri Âlem-i Ervahtan gönderip beşer sûretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misâliyle dünyaya gönderen bir Hakim-i Zülcelâl, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmı, İsâ dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil semâ-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsâ, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azime için ona yeniden cesed giydirip dünyaya göndermek, o Hakimin hikmetinden uzak değil.. belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve vâdettiği için elbette gönderecek...

Hazret-i İsâ Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes O'nun hakikî İsâ

olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nûr-u iman ile O'nu tanır. Yoksa bedâhet derecesinde herkes O'nu tanımayacaktır.

2. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI, DİNSİZLİĞİN FİKREN YOK EDİLMESİNE VE HRİSTİYANLARIN MÜSLÜMAN OLMASINA VESİLE OLACAK

Üçüncü Tabaka-i Hayat: Hazret-i İdris ve **İSA ALEYHİMESSELÂM'IN TABAKA-İ HAYATLARIDIR Kİ,** beşeriyet levazımatından tecerrüd ile (insani ihtiyaçlardan ayrılmış olarak), melek hayatı gibi bir hayata girerek nuranî bir letafet kesbeder. Âdeta beden-i misalî letafetinde ve cesed-i necmî nuraniyetinde olan cism-i dünyevîleriyle semavatta bulunurlar. **ÂHİRZAMANDA HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM GELECEK, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE (A.S.M.) İLE AMEL EDECEK MEALİNDEKİ HADÎSİN SIRRI ŞUDUR Kİ:** Âhirzamanda felsefe-i tabiiyenin (Darwinizmin) verdiği cereyan-ı küfrîye ve inkâr-ı Uluhiyete (Allah'ın varlığını inkara) karşı İsevîlik dini tasaffi ederek ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyete inkılab edeceği bir sırada, nasılki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılıncıyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini (fikren) öldürür; öyle de **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM, İSEVÎLİK ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEREK, DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'I (fikren) ÖLDÜRÜR.. YANİ İNKÂR-I ULUHİYET FİKRİNİ** (Allah'ın varlığını inkar etme düşüncesini) **ÖLDÜRECEK** (fikren ortadan kaldıracak). *(1. Mektup, sf. 7)*

şif olan evliyânın, Hazret-i Hızır ile maceraları, bu tabaka-i hayatı tenvir ve isbat eder. Hattâ makamat-ı velâyette bir makam vardır ki, «*Makam-ı Hızır*» tâbir edilir. O makama gelen bir veli, Hızırdan ders alır ve Hızır ile görüşür. Fakat bâzan o makam sahibi yanlış olarak, ayn-ı Hızır telâkki olunur.

Üçüncü Tabaka-i Hayat : Hazret-i İdris ve İsâ Aleyhimesselâmın tabaka-i hayatlarıdır ki, beşeriyet levazımatından tecerrüd ile, melek hayatı gibi bir hayata girerek nurani bir letâfet kesbeder. Adetâ beden-i misali letâfetinde ve cesed-i necmi nuraniyetinde olan cism-i dünyevileriyle semavatta bulunurlar. *Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhisselâm gelecek, Şeriat-ı Muhammediye (A.S.M.) ile amel edecek* meâlindeki hadisin sırrı şudur ki: Âhirzamanda felsefe-i tabiiyenin verdiği cereyan-ı küfriye ve inkâr-ı Ulûhiyete karşı İsevilik dini tasaffi ederek ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyete inkılâb edeceği bir sırada, nasılki İsevilik şahs-ı mânevisi, Vahy-i Semâvi kılınciyle o müthiş dinsizliğin şahs-ı mânevisini öldürür; öyle de: Hazret-i İsâ Aleyhisselâm, İsevilik şahs-ı mânevisini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı mânevisini temsil eden deccalı öldürür.. yâni inkâr-ı Ulûhiyet fikrini öldürecek.

Dördüncü Tabaka-i Hayat : Şüheda hayatıdır. Nass-ı Kur'an'la, şühedanın, ehl-i kuburun fevkınde bir tabaka-i hayatları vardır. Evet şüheda, hayat-ı dünyevilerini tarîk-ı hakta feda ettikleri için, Cenâb-ı Hak kemâl-i kereminden onlara hayat-ı dünyeviyeye benzer, fakat kedersiz, zahmetsiz bir hayatı Âlem-i Berzahta onlara ihsan eder. *Onlar kendilerini ölmüş bilmiyorlar.. yalnız kendilerinin daha iyi bir âleme gittiklerini biliyorlar.. kemal-i saâdetle mütelezziz oluyorlar.. ölümdeki firak acılığını hissetmiyorlar.* Ehl-i kuburun çendan ruhları bâkidir, fakat kendilerini ölmüş biliyorlar. Berzahta aldıkları lezzet ve saâdet, şühedanın lezzetine yetişmez. Nasılki iki adam bir rü'yada Cennet gibi bir güzel saraya girerler. Birisi rü'yada olduğunu bilir. Aldığı keyf ve lezzet pek noksandır. «Ben uyansam şu lezzet kaçacak» diye düşünür. Diğeri rü'yada olduğunu bilmiyor, hakiki lezzet ile hakiki saâdete mazhar olur.

İşte Âlem-i Berzahtaki emvât ve şühedanın hayat-ı berzahiyyeden istifadeleri, öyle farklıdır. Hadsiz vâkıatla ve rivâyatla şühedanın bu tarz-ı hayata mazhariyetleri ve kendilerini sağ bildikleri sâbit ve kat'idir. *Hattâ Seyyidüşşüheda olan Hazret-i Hamza Radıyallahü Anh, mükerrer vâkıatla kendine iltica eden adamları muhafaza etmesi.. ve dünyevi işlerini görmesi ve gördürmesi gibi çok vâkıatla, bu tabaka-i hayat tenvir ve isbat edilmiş. Hattâ* — ben kendim — Ubeyd ismin-

3. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI, İSEVİLERİN BAŞINDA BULUNACAK

İkinci İşâret, yâni Altıncı İşâret: Hazret-i Mehdi'nin cem'iyyet-i nurânîyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini (dinde olmayanı dine dahil eden rejimini) tâmir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihya edecek; yâni âlem-i İslâmiyette risâlet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle şerîat-ı Ahmediyeyi (asm) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdi cem'iyyetinin mu'cizekâr ma'nevî kılıncı ile (fikren) öldürülecek ve dağıtılacak.

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı Uluhiyet (Allah'ın varlığını inkar etme) niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, **Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın din-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN RİYASETİ ALTINDA (bizzat Hz. İsa (as)'ın şahsının yönetimi altında) (fikren) öldürecek ve dağıtacak;** beşeri, inkâr-ı Uluhiyetten (Allah'ın varlığını inkar etmekten) kurtaracak. *(29. Mektup, sf. 455)*

âliyye feveran edecek ve Hazret-i Mehdi başına geçip, tarik-ı hak ve hakikata sevkedecek. Böyle olmak ve böyle olmasını; bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i İlâhiyyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız...

İkinci İşâret, yâni *Altıncı İşâret: Hazret-i Mehdi'nin cem'iyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek; yâni âlem-i İslâmiyette Risalet-i Ahmediyyeyi (A.S.M.) inkâr niyetiyle Şeriat-ı Ahmediyyeyi (A.S.M.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdi cem'iyetinin mu'cizekâr mânevi kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacak.*

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı Ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyyeyi zir ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın din-i hakikisini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevi cemâati nâmı altında ve «Müslüman İsevileri» ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı Ulûhiyetten kurtaracak.

Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz...

Yedinci İşâret: Yâni Üçüncü Suâl: Diyorlar ki: «Senin eski zamandaki müdafaatın ve İslâmiyet hakkındaki mücahedatın, şimdiki tarzda değil. Hem Avrupa'ya karşı İslâmiyeti müdafaa eden mütefekkirin tarzında gitmiyorsun. Neden Eski Said vaziyetini değiştirdin? Neden mânevi mücahidin-i İslâmiyye tarzında hareket etmiyorsun?

Elcevap: Eski Said ile mütefekkirin kısmı, felsefe-i beşeriyenin ve hikmet-i Avrupaiyye'nin düsturlarını kısmen kabûl edip, onların silâhlariyle onlarla mübareze ediyorlar; bir derece onları kabûl ediyorlar. Bir kısım düsturlarını, fünun-u müsbete sûretinde lâyetezelzel teslim ediyorlar, o sûretle İslâmiyetin hakiki kıymetini gösteremiyorlar. Âdetâ, kökleri çok derin zannettikleri hikmetin dallariyle İslâmiyeti aşılıyorlar; güya takviye ediyorlar. Bu tarzda galebe az olduğundan ve İslâmiyetin kıymetini bir derece tenzil etmek olduğundan, o mesleği terkettim. Hem bilfiil gösterdim ki: *İslâmiyetin esasları o kadar derindir ki; felsefenin en derin esasları onlara yetişmez, belki sathi kalır.* Otuzuncu Söz, Yirmidördüncü Mektub, Yirmidokuzuncu Söz bu

4. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI NÜZUL EDECEK VE PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SÜNNETİNE TABİ OLACAK

Nasraniyet ya intıfâ veya istıfâ edip İslâmiyete karşı terk-i silâh edecektir. Nasraniyet birkaç defa yırtıldı, Protestanlığa geldi. Protestanlık da yırtıldı, tevhide yaklaştı. Tekrar yırtılmaya hazırlanıyor. Ya intıfâ bulup sönecek veya hakikî Nasraniyetin esasını câmi olan hakaik-i İslâmiyeyi karşısında görecek, teslim olacaktır. **İŞTE BU SIRR-I AZÎME HAZRET-İ PEYGAMBER ALEYHİSSALÂTÜ VESSELÂM İŞARET ETMİŞTİR Kİ, "HAZRET-İ İSÂ NÂZİL OLUP GELECEK, ÜMMETİMDEN OLACAK, ŞERİATIMLA AMEL EDECEKTİR."** *(Mektubat, Hakikat Çekirdekleri, sf. 528)*

528 MEKTÛBÂT

16 — *Karıncayı emirsiz, arıyı ya'subsuz bırakmıyan Kudret-i Ezeliyye; elbette beşeri Nebisiz bırakmaz. Âlem-i Şehâdetteki insanlara inşikak-ı Kamer, bir mu'cize-i Ahmediyye (A.S.M.) olduğu gibi, mi'rac dahi âlem-i Melekûttaki melâike ve rûhaniyata karşı bir mu'cize-i kübrâ-yı Ahmediyyedir ki; Nübüvvetinin velâyeti bu kerâmet-i bâhire ile isbat edilmiştir ve o parlak Zât; berk ve Kamer gibi melekûtta şû'le-feşân olmuştur.*

17 — *Kelime-i şehâdetin iki kelâmı birbirine şâhiddir. Birincisi ikincisine bürhan-ı limmidir; ikincisi birincisine bürhan-ı innidir.*

18 — *Hayat, kesrette bir çeşit tecelli-i vahdettir. Onun için ittihada sevkeder. Hayat; bir şey'i herşey'e mâlik eder.*

19 — *Ruh; bir kanun-u zivücud-u hâricidir, bir nâmus-u zişuurdur. Sâbit ve dâim fıtri kanunlar gibi, ruh dahi âlem-i Emir'den, sıfat-ı irâdeden gelmiş; kudret ona vücud-u hissi giydirmiştir; bir seyyâle-i lâtifeyi o cevhere sadef etmiştir. Mevcut ruh, mâkul kanunun kardeşidir. İkisi; hem dâimi, hem âlem-i emirden gelmişlerdir. Şayet, nevilerdeki kanunlara Kudret-i Ezeliyye bir vücud-u hârici giydirseydi, ruh olurdu. Eğer ruh, şuuru başından indirse; yine lâyemût bir kanun olurdu.*

20 — *Ziya ile mevcudat görünür, hayat ile mevcudatın varlığı bilinir. Herbirisi birer keşşaftır.*

21 — *Nasraniyet ya intifa' veya ıstıfa edip İslâmiyete karşı terk-i silâh edecektir. Nasraniyet birkaç def'a yırtıldı, protestanlığa geldi. Protestanlık da yırtıldı, tevhide yaklaştı. Tekrar yırtılmağa hazırlanıyor. Ya intifa' bulup sönecek veya hakiki Nasraniyetin esâsını câmi' olan hakaik-ı İslâmiyyeyi karşısında görecek, teslim olacaktır.*

İşte bu sırr-ı azime Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm işâret etmiştir ki: «Hazret-i İsâ nâzil olup gelecek, ümmetimden olacak, şeriatımla amel edecektir.»

22 — *Cumhur-u avâmı, bürhandan ziyade, me'hazdaki kudsiyet imtisâle sevkeder.*

23 — *Şeriatın yüzde doksanı — zaruriyat ve müsellemat-ı diniyye — birer elmas sütundur. Mesâil-i içtihadiyye-i hilâfiyye, yüzde ondur. Doksan elmas sütun, on altının himayesine verilmez. Kitaplar ve içtihadlar Kur'ana dürbin olmalı, âyine olmalı; gölge ve vekil olmamalı!..*

5. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI NÜZUL ETTİĞİNDE İMANIN NURUYLA TANINIR

Bu Beşinci Şua'ın bir Mukaddimesi ve yirmiüç Mes'elesi vardır. Mukaddime beş noktadır.

Birinci Nokta: Îman ve teklif, ihtiyar dâiresinde bir imtihan, bir tecrübe, bir müsabaka olduğundan, perdeli ve derin ve tedkik ve tecrübeye muhtaç olan nazarî mes'eleleri elbette bedihî olmaz. Ve herkes iser istemez tasdik edecek derecede zarurî olmaz. Tâ ki Ebu Bekirler âlâ-yı illiyyine çıksınlar ve Ebu Cehiller esfel-i safîline düşsünler. İhtiyar kalmazsa teklif olamaz. Ve bu sır ve hikmet içindir ki, mu'cizeler seyrek ve nâdir verilir.

Hem dâr-ı teklifte gözle görünecek olan alâmet-i kıyâmet ve eşrat-ı saat (kıyamet saati), bir kısım müteşâbihat-ı Kur'aniye gibi kapalı ve te'villi oluyor. Yalnız, güneşin mağripten çıkması bedâhet derecesinde herkesi tasdika mecbur ettiğinden, tevbe kapısı kapanır, daha tevbe ve îman makbul olmaz. Çünkü Ebu Bekirler, Ebu Cehiller ile tasdikde beraber olurlar. **HATTÂ HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN NÜZÛLÜ DAHİ VE KENDİSİ İSA ALEYHİSSELÂM OLDUĞU, NUR-U İMANIN DİKKATİYLE BİLİNİR; HERKES BİLEMEZ.** Hatta " Deccal" ve " Süfyan" gibi eşhas-ı müdhişe, kendileri dahi kendilerini bilmiyorlar. *(Şualar, sf. 446)*

Bu Beşinci Şua'ın bir Mukaddimesi ve yirmiüç Mes'elesi vardır. Mukaddime beş noktadır.

Birinci Nokta: İman ve teklif, ihtiyar dairesinde bir imtihan, bir tecrübe, bir müsabaka olduğundan, perdeli ve derin ve tedkik ve tecrübeye muhtaç olan nazarî mes'eleleri elbette bedihî olmaz. Ve herkes ister istemez tasdik edecek derecede zarurî olmaz. Tâ ki Ebu Bekirler âlâ-yı illiyyîne çıksınlar ve Ebu Cehiller esfel-i sâfilîne düşsünler. İhtiyar kalmazsa teklif olamaz. Ve bu sır ve hikmet içindir ki, mu'cizeler seyrek ve nadir verilir. Hem dâr-ı teklifte gözle görünecek olan alâmet-i kıyamet ve eşrat-ı saat, bir kısım müteşâbihat-ı Kur'aniye gibi kapalı ve te'villi oluyor. Yalnız, güneş'in mağripten çıkması bedâhet derecesinde herkesi tasdika mecbur ettiğinden, tevbe kapısı kapanır, daha tevbe ve iman makbul olmaz. Çünki, Ebu Bekirler Ebu Cehiller ile tasdikde beraber olurlar. Hattâ Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzûlü dahi ve kendisi İsa Aleyhisselâm olduğu, nur-u imanın dikkatiyle bilinir; herkes bilemez. Hatta deccal ve süfyan gibi eşhas-ı müdhişe, kendileri dahi kendilerini bilmiyorlar.

İkinci Nokta: Peygambere bildirilen umûr-u gaybiye: Bir kısmı tafsil ile bildirilir. Bu kısımda hiç tasarruf edilmez ve karışamaz. Kur'an'ın ve hadis-i kudsinin muhkemâtı gibi.

Ve diğer bir kısmı icmal ile bildirilir, tafsilât ve tasviratı onun içtihadına havâle edilir. İmana girmiyen hâdisat-ı kevniyeye ve vukuat-ı istikbaliyeye dair hadisler gibi. Bu kısımda, Peygamberimiz (Aleyhisalâtü Vesselâm) belâğatiyle — temsiller suretinde — sırr-ı teklif hikmetine muvâfık tafsil ve tasvir eder. Meselâ: Bir sohbette derin bir gürültü işitildi. Ferman etti ki: *«Bu gürültü, yetmiş seneden beri cehennem tarafına yuvarlanan bir taşın bu dakikada cehennemin dibine yetişip düşmesinin gürültüsüdür.»* Bu garip haberden beş-altı dakika sonra birisi geldi dedi: *«Ya Resûlallah! Yetmiş yaşında bulunan filân münafık vefat etti, cehenneme gitti.»* Peygamberin yüksek beliğâne kelâmının te'vilini gösterdi.

İHTAR: **Hakaik-ı imaniyeye girmiyen cüz'î hâdisat-ı istikbaliye nazar-ı nübüvvetde ehemmiyetsizdir.**

Üçüncü Nokta: İki Nükte'dir.

Birincisi: Teşbihler ve temsiller suretinde rivâyet edilen bir kısım hadisler, mürûr-u zamanla avamın nazarında hakikat telâkki edildiğinden vâkıa mutabık çıkmıyor. Ayn-ı hakikat olduğu halde vâkıa mutabakatı görünmüyor. Meselâ: Hamele-i Arş gibi arzın hamelesinden olan *«Sevr»* ve *«Hut»* namında ve misâlinde iki melâike, koca bir öküz ve pek büyük bir balık tasavvur edilmiş.

İkincisi: Bir kısım hadisler İslâmların ekseriyeti noktasında veya hükûmet-i İslâmiyenin veya merkez-i hilâfetin nokta-i nazarında vürud ettiği halde, umum ehl-i dünyaya şâmil zannedilmiş ve bir cihette hususî bulunduğu halde,

6. DİNSİZLİK HZ. İSA (AS)'IN VE CEMAATİNİN VESİLESİYLE FİKREN YOK OLACAK

Hem meselâ, meşhur olmuş ki; İslâm Deccal'ı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, İstanbul'da Dikili Taş'ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki: "O öldü." Yani pek acib ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyo ile bağırılacak, haber verilecek. Hem Deccal'ın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garib halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebetdar rivayet edilmesi cihetiyle manası gizlenmiş. **MESELÂ: "O KADAR KUVVETLİDİR VE DEVAM EDER; YALNIZ HAZRET-İ İSA (AS) ONU (fikren) ÖLDÜREBİLİR, BAŞKA ÇARE OLAMAZ." RİVAYET EDİLMİŞ. Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, (fikren) öldürecek; ancak semavî ve ulvî, hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'aniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN NÜZULÜ İLE O DİNSİZ MESLEK MAHVOLUR, (fikren) ÖLÜR.** (*Şualar, sf. 448*)

dan sudur edeceği telâkki ve tevehhüm edilmesinden, o rivâyet müteşâbih olmuş, mânası gizlenmiş. Meselâ, tayyare ve şimendiferle gezmesi...

Hem meselâ, meşhur olmuş ki; İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, *İstanbul*'da *Dikili Taş*'ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki: *«O öldü.»* Yâni pek acib ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyo ile bağırılacak, haber verilecek.

Hem *Deccal*'ın *rejimine ve teşkil ettiği komitesine* ve *hükûmetine* ait garip hâlleri ve dehşetli icraatı, onun şahsiyle münâsebetdâr rivâyet edilmesi cihetiyle mânası gizlenmiş. Meselâ, *«O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (A.S.) onu öldürebilir, başka çare olamaz.»* rivâyet edilmiş. Yâni, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek; ancak semâvi ve ulvi hâlis bir din İsevilerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'aniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevi dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzûlü ile o dinsiz meslek mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.

Hem bir kısım râvilerin kabil-i hatâ içtihatlariyle olan tefsirleri ve hükümleri, hadis kelimelerine karışıp hadis zannedilir, mâna gizlenir. Vâkıa mutabakatı görünmez, müteşâbih hükmüne geçer.

Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cemiyetin şahs-ı mânevisi inkişaf etmediğinden ve fikr-i infirâdi galib olduğundan, cemaatin sıfat-ı azimesi ve büyük harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle; o şahıslar, hârika ve küllî sıfatlara lâyık ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müdhiş bir heykel ve çok hârika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden öyle tasvir edilmiş. Vâkıa mütâbakatı görünmüyor ve o rivâyet müteşâbih olur.

Hem iki *«Deccal»*ın sıfatları ve hâlleri ayrı ayrı olduğu hâlde, mutlak gelen rivâyetlerde iltibas oluyor, biri, öteki zannedilir. Hem *«Büyük Mehdi»*nin hâlleri sâbık *Mehdi*'lere işâret eden rivayetlere mutâbık çıkmıyor, hadis-i müteşâbih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (R.A.) yalnız *«İslâm Deccalı»*ndan bahseder.

Mukaddime bitti, mes'elelere başlıyoruz.

* * *

[Şimdilik o hâdisat-ı gaybiyenin yüzer misâllerinden — mülhidler tarafından avâmın akidelerini bozmak fikriyle işâa edilen — yirmiüç mes'eleleri, tevfik-ı Rabbâni ile gayet muhtasar bir surette beyan edilecek. Ve o mes'eleler mülhidlerin tahmini gibi zarar vermemekle beraber, her biri bir lem'a-i i'caz-ı Nebevî olduğu görünmekle ve hakikî te'villeri isbat ve izhar edilmekle akide-i avâmı kuvvetlendirmeğe mühim bir sebep olmasını rahmet-i Rabbâniden rica edip hatîatımı ve galatatımı afv u mağfiret altına almasını Rabb-ı Rahimimden niyaz ederim.]

7. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI DECCALİYETE FİKREN TAM OLARAK SON VERECEKTİR

Onüçüncü mes'ele: Kat'î ve sahih rivayette var ki: "İsa Aleyhisselâm büyük Deccal'ı (fikren) öldürür." Vel'ilmü indallah, bunun da iki vechi var: Bir vechi şudur ki: Sihir ve manyetizma ve ispirtizma gibi istidracî hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; **ANCAK HÂRİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ BİR ZÂT OLABİLİR Kİ: O ZÂT, EN ZİYADE ALÂKADAR VE EKSER İNSANLARIN PEYGAMBERİ OLAN HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'DIR.** *(Şualar, 452)*

8. HZ. İSA (AS)'IN HZ. MEHDİ (AS)'IN İMAMLIĞINDA NAMAZ KILMASI, TÜM DÜNYANIN MÜSLÜMAN OLACAĞINI VE HZ. İSA (AS)'IN HZ. MEHDİ (AS)'A TABİ OLACAĞINI GÖSTERMEKTEDİR

İkinci vechi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın (ilim) kılıncı ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın teşkil ettiği dehşetli maddiyyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı manevîsini (fikren) öldürecek ve inkâr-ı Uluhiyet (Allah'ın varlığını inkar) olan fikr-i küfrîsini mahvedecek ancak İsevî ruhanîleridir ki; o ruhanîler, din-i İsevî'nin hakikatını hakikat-ı İslâmiye ile mezcederek o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek. **HATTÂ "HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM GELİR. HAZRET-İ MEHDİ'YE NAMAZDA İKTİDA EDER, TÂBİ' OLUR." DİYE RİVAYETİ BU İTTİFAKA VE HAKİKAT-I KUR'ANİYENİN METBUİYETİNE VE HÂKİMİYETİNE İŞARET EDER.** *(Şualar, 453)*

452 ŞUALAR

Birisi: Büyük Deccal'ın kutb-u şimâli dâiresinde ve şimal tarafında zuhur edeceğine kinâye ve işârettir. Çünkü kutb-u şimâlinin mevkiinde bütün sene, bir gece bir gündüzdür. Bir gün şimendifer ile bu tarafa gelse, yaz mevsiminde bir ay mütemadiyen güneş gurub etmez. Daha bir gün otomobil ile gelse, bir haftada daima güneş görünür. Ben Rusya'daki esaretimde bu mevkiye yakın bulunuyordum. Demek büyük Deccal, şimalden bu tarafa tecâvüz edeceğini mu'cizane bir ihbardır.

İkinci te'vili ise: Hem büyük Deccal'ın, hem İslâm Deccalı'nın üç devre-i istibdatları mânasında üç eyyam var. *«Bir günü; bir devre-i hükümetinde öyle büyük icraat yapar ki, üçyüz sene yapılmaz. İkinci günü, yâni ikinci devresi, bir senede otuz senede yapılmayan işleri yaptırır. Üçüncü günü ve devresi bir senede yaptığı tebdiller on senede yapılmaz. Dördüncü günü ve devresi âdileşir, bir şey yapmaz, yalnız vaziyeti muhafazaya çalışır,»* diye, gayet yüksek bir belâğatla ümmetine haber vermiş.

ONÜÇÜNCÜ MESELE: Kat'î ve sahih rivâyette var ki: «İsa Aleyhisselâm büyük Deccal'ı öldürür.»

BEŞİNCİ ŞUA 453

Vel'ilmü indallah, bunun da iki vechi var:

Bir vechi şudur ki: Sihir ve manyetizma ve ispirtizma gibi istidrâcî hârikalariyle kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak hârika ve mu'cizatlı ve umumun makbûlü bir zât olabilir ki: O zât, en ziyâde alâkadar ve ekser insanların Peygamberi olan Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dır.

İkinci vechi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın kılıncı ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın, teşkil ettiği dehşetli maddiyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı mânevisini öldürecek ve inkâr-ı ulûhiyyet olan fikr-i küfrisini mahvedecek ancak İsevî ruhânileridir ki; o ruhâniler, din-i İsevînin hakikatını hakikat-ı İslâmiye ile mezcederek o kuvvetle onu dağıtacak, mânen öldürecek. Hattâ, *«Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelir, Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder, tâbi olur.»* diye rivâyeti *bu ittifaka ve hakikat-ı Kur'aniyenin metbuiyetine ve hâkimiyetine işâret eder.*

9. HZ. İSA (AS)'IN CEMAATİ KÜÇÜK BİR CEMAAT OLACAKTIR

Onaltıncı mes'ele: Rivayette var ki: İsa Aleyhisselâm Deccal'ı (fikren) öldürdüğü münâsebetiyle, "Deccal'ın fevkalâde büyük ve minâreden daha yüksek bir azamet-i heykelde ve Hazret-i İsâ Aleyhisselâm ona nisbeten çok küçük bulunduğunu..." gösterir. Bunun bir te'vili şu olmak gerektir ki: İsâ aleyhisselâm'ı nur-u îman ile tanıyan ve tâbi olan cemaat-i rûhâniye-i mücâhidinin kemiyeti, **Deccal'ın mektepçe ve askerce ilmi ve maddi ordularına nisleten çok az ve küçük olmasına işaret ve kinayedir.** *(Şualar, sf. 454)*

hürmet tanımayan anarşistlik mahsulünü verecek. Çünki *kalb-i insâniden hürmet* ve merhamet çıksa; akıl ve zekâvet, o insanları gayet dehşetli ve gaddar canavarlar hükmüne geçirir, daha siyasetle idare edilmez. Ve anarşistlik fikrinin tam yeri ise; hem mazlum kalabalıklı, hem medeniyette ve hâkimiyette geri kalan çapulcu kabileler olacak. Ve o şerâite muvafık insanlar ise: Çin-i Mâçin'de kırk günlük bir mesafede yapılan ve acâib-i seb'a-i âlemden birisi bulunan Sedd-i Çini'nin binasına sebebiyet veren Mançur ve Moğol ve bir kısım Kırgız kabileleridir ki, Kur'an'ın mücmel haberini tefsir eden Zât-ı Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm) mu'cizâne ve muhakkikane haber vermiş.

ONALTINCI MES'ELE: Rivâyette var ki: — İsa Aleyhisselâm Deccal'ı öldürdüğü münâsebetiyle — «Deccal'ın fevkalâde büyük ve minâreden daha yüksek bir azamet-i heykelde ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm ona nisbeten çok küçük bulunduğunu...» gösterir.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ Bunun bir te'vili şu olmak gerektir ki: İsa Aleyhisselâm'ı nur-u iman ile tanıyan ve tâbi olan cemaat-i rûhâniye-i mücâhidînin kemiyeti, Deccal'ın mektepçe ve askerce ilmi ve maddi ordularına nisbeten çok az ve küçük olmasına işâret ve kinâyedir.

ONYEDİNCİ MES'ELE: Rivâyette var ki: «Deccal çıktığı gün bütün dünya işitir ve kırk günde dünyayı gezer ve hârikulâde bir eşeği vardır.»

Allahu a'lem, bu rivâyetler tamamen sahih olmak şartiyle te'villeri şudur: Bu rivâyetler mu'cizane haber verir ki, «Deccal zamanında vâsıta-i muhabere ve seyahat o derece terakki edecek ki, bir hâdise bir günde umum dünyada işitilecek. Radyo ile bağırır, şark-garp işitir ve umum cerîdelerinde okunacak. Ve bir adam kırk günde dünyayı devredecek ve yedi kıt'asını ve yetmiş hükümetini görecek ve gezecek.» diye, zuhurundan on asır evvel telgraf, telefon, radyo, şimendifer, tayyareden mu'cizane haber verir. Hem Deccal, deccallık haysiyetiyle değil, belki gayet müstebid bir kral sıfatiyle işitilir. Ve gezmesi de her yeri istilâ etmek için değil, belki fitneyi uyandırmak ve insanları baştan çıkarmak içindir. Ve bindiği merkebi ve himarı ise; ya şimendiferdir ki bir kulağı ve bir başı cehennem gibi ateş ocağı, diğer kulağı yalancı cennet gibi güzelce tezyin ve tefriş edilmiş. Düşmanlarını ateşli başına, dostlarını ziyafetli başına gönderir. Veyâhut onun eşeği, merkebi; dehşetli bir otomobildir veya tayyaredir veyâhut... (sükût lâzım!)

ONSEKİZİNCİ MES'ELE: Rivâyette var ki: *«Ümmetim istikametle gitse, ona bir gün var.»* ٧٩ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ اَلْفَ سَنَةٍ âyetinin sırrıyle bin sene hâkimane ve mükemmel yaşayacak. Eğer istikamette gitmezse, ona

10. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ NÜZULÜ KESİNDİR, ANCAK HADİSLERİN MÜTEŞABİH ANLAMLARI DA BİR ÇOK HAKİKATE İŞARET EDER

ÂHİR ZAMANDA HAZRET-İ İSA (A.S.) NÜZULÜNE VE DECCAL'I (manen) ÖLDÜRMESİNE AİT EHÂDİS-İ SAHİHANIN MÂNÂ-YI HAKİKÎLERİ (SAHİH HADİSLERİN GERÇEK MANALARI) ANLAŞILMADIĞINDAN, BİR KISIM ZAHİR ULEMALAR, O RİVAYET VE HADİSLERİN ZAHİRİNE BAKIP ŞÜPHEYE DÜŞMÜŞLER; VEYA SIHHATİNİ İNKÂR EDİP, VEYA HURAFEVÂRİ BİR MÂNÂ VERİP, ÂDETÂ MUHAL (İMKANSIZ) BİR SURETİ BEKLER BİR TARZDA AVÂM-I MÜSLİMÎNE ZARAR VERİRLER. Mülhidler (imansızlar) ise, bu gibi zahirce akıldan çok uzak hadisleri serrişte ederek (başa kakarak) hakaik-i İslâmiyeye tezyifkârâne (inkarcı gözle) bakıp taarruz ediyorlar. Risale-i Nur, bu gibi ehâdis-i müteşâbihenin hakiki tevillerini Kur'ân feyziyle göstermiş. Şimdilik nümune olarak birtek misal beyan ederiz. Şöyle ki: "Hazret-i İsa (a.s.) Deccal ile mücadelesi zamanında, Hazret-i İsa onu öldüreceği vakitte, on arşın yukarıya atlayıp sonra kılıcı onun dizine yetiştirebilir derecesinde, vücutça o derece Deccal'ın heykeli Hazret-i İsa'dan büyüktür" diye meâlinde rivayet var. Demek Deccal, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dan on, belki yirmi misli yüksek kametli olmak lâzım gelir.

Bu rivayetin zâhirî ifadesi sırr-ı teklife ve sırr-ı imtihana münafi olduğu gibi, nev-i beşerde câri olan âdetullaha muvafık düşmüyor. Halbuki bu rivayeti, bu hadisi,-hâşâ- muhal ve hurafe zanneden zındıkları iskât (susturmak) ve **o zahiri, ayn-ı hakikat itikad eden ve o hadisin bir kısım hakikatlerini gözleri gördükleri halde, daha intizar (ümit) eden zahirî hocaları dahi ikaz etmek için,** o hadisin, bu zamanda da aynı hakikat ve tam muvafık ve mahz-ı hak müteaddit mânâlarından bir mânâsı çıkmıştır.....

EVET, HADİS-İ ŞERİFİN İFADESİYLE HAZRET-İ İSA'NIN SEMAVÎ NÜZÛLÜ KAT'Î OLMAKLA BERABER; MÂNÂ-YI İŞÂRÎSİYLE BAŞKA HAKİKATLERİ İFADE ETTİĞİ GİBİ, BU HAKİKATE DE MU'CİZÂNE İŞARET EDİYOR. *(Kastamonu Lahikası, Birden İşaret Edilen Bir Hakikat, sf. 76-78)*

76 YİRMİYEDİNCİ MEKTUBDAN

hüviyetini Isparta vilâyetinde te'sis eyledi. Risale-i Nur'u tecessüm ettirdi. **İnşâallah istikbâlde Risale-i Nur şâkirdleri, o âli hakikatın maddi suretini de te'sis etmeye muvaffak olacaklar.**

Eski Said'in İttihad-ı Terakki Komitesine şiddet-i muhalefetiyle beraber, onların hükûmetine ve bilhassa orduya karşı tarafgirâne yüksek takdiratı ve iltizamları ise; bir hiss-i kablelvuku' ile, yağı içinde bulunan o cemaat-i askeriyede ve o cemiyet-i milliyede bir milyona yakın ve evliya mertebesinde olan şühedâ, altı-yedi sene sonra tezahür edeceğini hissetmiş, ihtiyarsız olarak — meşrebine muhalif — onlara dört sene tarafgir bulunmuş. Sâbık Harb-i Umumi çalkamasiyle **o mübarek yağı alındı, yağı alınmış bir ayrana döndü.** Yeni Said dahi Eski Said'e muhalefet edip mücâhedesine döndü.

∴

Küçük Hüsrev olan Feyzi'nin ve Emin'in suallerine bir cevab ve hâşâ hurafe tevehhüm edilen bir rivayetin bir mucize-i gaybiyyesidir.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Âhir zamanda **Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın** nüzulüne ve Deccal'ı öldürmesine ait Ehâdis-i Sahiha'nın mânâ-yı hakikileri anlaşılmadığından, bir kısım zâhiri ulemâlar, o rivayet ve hadislerin zâhirine bakıp şübheye düşmüşler. Veya sıhhatini inkâr edip veya hurafevâri bir mânâ verip âdeta muhal bir sureti bekler bir tarzda, avâm-ı müslimine zarar verirler. Mülhidler ise, bu gibi zâhirce akıldan çok uzak hadisleri serrişte ederek hakaik-ı İslâmiyeye tezyifkârane bakıp taarruz ediyorlar. Risale-i Nur, bu gibi ehadis-i müteşabihenin hakiki te'villerini Kur'an, feyziyle göstermiş. Şimdilik nümune olarak bir tek misâl beyan ederiz. Şöyle ki:

Hazret-i İsa Aleyhisselâm Deccal ile mücadelesi zamanında, Hazret-i İsa Aleyhisselâm onu öldüreceği vakitte, on arşın yukarıya atlayıp sonra kılıncı onun dizine yetiştirebilir derecesinde, vücudça o derece Deccal'ın heykeli Hazret-i İsa'dan büyüktür, diye meâlinde rivayet var. Demek Deccal, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dan on, belki yirmi misli yüksek kametli olmak lâzım gelir. Bu rivayetin zâhiri ifadesi sırr-ı teklife ve sırr-ı imtihana münafi olduğu gibi, nev'-i beşerde câri olan **Âdetullah'a** muvafık düşmüyor.

Halbuki bu rivayeti, bu hadisi, hâşâ muhal ve hurafe zanneden

zındıkları iskât ve o zâhiri, ayn-ı hakikat itikad eden ve o hadisin bir kısım hakikatlarını gözleri gördükleri halde daha intizar eden zâhiri hocaları dahi ikaz etmek için o hadisin, bu zamanda da ayn-ı hakikat ve tam muvafık ve mahz-ı hak müteaddid mânâlarından bir mânâsı çıkmıştır. Şöyle ki:

İsevilik Dini ve o dinden gelen âdât-ı müstemirresini muhafaza hesabına çalışan bir hükümet ile, resmi ilâniyle, zulmetli pis menfaati için dinsizliğe ve bolşevizme yardım edip terviç eden diğer bir hükümet ki, yine hasis menfaati için İslâmlar'da ve Asya'da dinsizliğin intişarına tarafdar olan fitnekâr ve cebbar hükümetlerle muharebe eden evvelki hükümetin şahs-ı mânevisi temessül etse ve dinsizlik cereyanının bütün tarafdarları da bir şahs-ı mânevisi tecessüm eylese, üç cihetle, bu müteaddid mânaları bulunan hadisin, bu zaman aynen bir mânâsını gösteriyor. Eğer o gâlib hükümet netice-i harbi kazansa, bu işâri mânâ dahi bir mânâ-yi sarih derecesine çıkar. Eğer tam kazanmasa da, yine muvafık bir mânâ-yı işâridir.

Birinci Cihet : Din-i İsevi'nin hakikisini esas tutan İsevi Ruhanilerin cemaati ve onlara karşı dinsizliği tervice başlayan cemaat tecessüm etseler, bir minare yüksekliğinde bir insanın yanında, bir çocuk kadar da olamaz.

İkinci Cihet : Resmi ilâniyle, Allah'a istinad edip dinsizliği kaldıracağım, İslâmiyet'i ve İslâmlar'ı himaye edeceğim diyen bir hükümet yüz milyon küsur iken, dörtyüz milyona yakın nüfusa hükmeden bir diğer devlete ve dörtyüz milyon nüfusa yakın ve onun müttefiki olan Çin'e ve Amerika'ya ve onlar ise zahir ve müttefik oldukları olan bolşeviklere gâlibane, öldürücü darbe vuran o hükümetteki muharib cemaatın şahs-ı mânevisi ile, muharebe ettiği dinsizlerin ve tarafdarlarının şahs-ı mânevileri tecessüm etse, yine minare boyunda bir insana nisbeten küçük bir insanın nisbeti gibi olur. **Bir rivayette, «Deccal dünyayı zabteder» mânası; ekseriyet-i mutlaka ona tarafdar olur demektir. Şimdi de öyle oldu.**

Üçüncü Cihet : Eğer, Küre-i Arz'ın dört kıt'aları içinde (Hâşiye) en küçüğü olan Avrupa'nın ve bu kıt'anın da dörtte biri olmıyan bir hükümetin memleketi; ekser Asya, Afrika, Amerika, Avusturalya'ya karşı gâlibane harbederek Hazret-i İsa'nın vekâletini dâvâ eden bir devletle beraber dine istinad edip çok müstebidâne olan dinsizlik cereyanlarına karşı semavi paraşütlerle muharebe ve mücadele eden o hükümet ile ötekilerin şahs-ı mânevileri insan suretine girse;

(Hâşiye) : Avusturalya nazara alınmamış.

ceridelerin eskidenberi yaptıkları gibi, devletlerin kuvvetlerini ve hükümetlerin derecelerini göstermek nev'inden o mânevî şahıslar dahi rûy-i zemin ceridesinde, bu asır sahifesinde birer insan suretinde tersim ve tasvirleri gibi temessül etseler; aynen ve tam tamına hadis-i şerifin mu'cizane ihbar-ı gaybî nev'inden beyan ettiği hâdise-i âhirzamanın müteaddid mânâlarından tam bir mânâsı çıkıyor. Hattâ, şahs-ı İsa'nın (A.S.) semâvattan nüzulü işaretiyle bir mânâ-yı işârisi olarak, Hazret-i İsa'yı (A.S.) temsil ederek ve nâmına hareket eden bir taife dahi, şimdiye kadar işitilmemiş ve görülmemiş bir tarzda tayyarelerle, paraşütlerle semâdan, bir belâ-yı semavî gibi nüzul ettiriyor; düşmanların arkasına indiriyor. Hazret-i İsa'nın nüzulünün maddeten bir misalini gösteriyor.

Evet, o hadis-i şerifin ifadesiyle Hazret-i İsa'nın semavî nüzulü kat'î olmakla beraber; mânâ-yı işarisiyle başka hakikatları ifade ettiği gibi, bu hakikata da mu'cizâne işaret ediyor. Küçük Husrev olan Feyzi ve Emin'in suali ve ilhahlariyle bazı biçarelerin imanlarını şübehattan muhafaza niyetiyle bu mes'eleye dair yalnız bir-iki küçük satır yazmak niyet edip başlarken, ihtiyârım hâricinde olarak uzun yazdırıldı. Hikmetini de anlamadık, belki bir hikmeti var diye öylece bıraktık. Kusura bakmayınız, bu fıkrada tashihe ve dikkate vakit bulamadık, müşevveş kaldı. Kardeşlerim, buraya gönderdiğiniz mektublarınız kısmen lâhikaya giriyorlar. Emin ile Feyzi çok selâm ederler.

∴

BİRDEN İHTAR EDİLEN BİR MES'ELE-İ MÜHİMMEDİR

Has kardeşlerim münasib görürlerse tesettür risâlesinin âhirinde Üçüncü Mes'eleyi kaldırıp onun yerine bu yazılsın.

Âhir zamanın fitnesinde en dehşetli rolü oynayan, tâife-i nisaiye ve onların fitnesi olduğu hadisin rivayetlerinden anlaşılıyor. Evet nasılki tarihlerde, eski zamanda «Amazonlar» namında gayet silâhşör kadınlardan mürekkep bir tâife-i askeriye olarak hârika harbler yaptıkları naklediliyor. Aynen öyle de: **Bu zamanda zındıka dalâleti, İslâmiyete karşı muharebesinde, nefs-i emmarenin plâniyle, Şeytan kumandasına verilen fırkalardan en dehşetlisi; açık bacak kadınlar ve yarım çıplak hanımlardır ki; açık bacağıyla dehşetli bıçaklarla ehl-i imana taarruz edip saldırıyorlar. Nikâh yolunu kapamağa, fuhuşhâne yolunu genişlettirmeğe çalışarak; çokların nefislerini birden esir edip, kalb, ve ruhlarını kebair ile yaralıyorlar. Belki o kalblerden bir kısmını öldürüyorlar. Birkaç sene namahrem hevesatına göstermenin tam cezası olarak; o bıçaklı bacaklar Cehennem'in odunları olup, en evvel**

11. "HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ NÜZULUNU BEKLİYORUZ"

(Hüsrev Ağabey'in Üstad'a Mektubundan Bir Bölüm)

İkincisi: Bu hakir talebeniz Husrev de, bu fıkranın vüsulünden bir gün evvel Re'fet Beyle konuşurken demiştim: "Aziz Re'fet! **BİZ, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂMIN NÜZÛLÜNE İNTİZAR EDİYORUZ. BU PEYGAMBER-İ ÂLÎŞÂN, DİN LEHİNDE HAREKET EDEN CEREYANIN BAŞLARINA NÜZUL ETSE GEREKTİR; VE O MİLLET DE MÜSLÜMAN OLACAKTIR.** Sevgili üstadımızın son mektublarından böyle anlıyorum. **Bu hususta ümidim kuvvetlidir. İnşâallah öyle de olacaktır"** demiştim. *(Sikke-i Tasdiki Gaybi, 27. Mektubun Lahikasından Alınmış Mühim Parçalar, sf. 42)*

Husrev'in Bir Fıkrasıdır

Çok Kıymetdar ve Çok Sevgili Üstadım Efendim!

Hazret-i İsa Aleyhisselâm'la Deccal hakkındaki ehâdîs-i müteşabiheden bir hadîsin üç cihetle hakikî te'vilini beyan ve izah eden Mehmed Feyzi ve Emin kardeşlerimizin mübarek fıkralarını Sabri kardeşim göndermiş, bugün aldım, okudum. Bu hadîs-i şerifin meâline ve hakikî te'villerine o kadar muhtaç imişim ki; kızgın kum sahralarında senelerden beri susamışlara âb-ı hayat uzatır gibi ruh ve kalbim bir taze hayat buldu, derinden derine nefes aldım, bütün letâiflerim sürurla doldu, zâhirî cesedimden mânevî kalbime kadar sirayet etti. Sevgili Üstadımız, talebelerini; ve Kastamonulu kardeşlerimiz de bizleri lütuflarıyle doyurduklarından, Cenâb-ı Hakka hadsiz şükrettim. Başta sevgili Üstadım, Risaletü'n-Nurun kerâmetine ve bu fıkranın feyzine bakan üç ikram ile karşılaştık.

Birincisi: Mektubunu birlikte takdim ettiğim Sabri kardeşimiz, bu âli fıkra eline vâsıl olacağı anda, bir diğer kardeşine hâdisattan bahsederken bu fıkranın münderecatını anlatması...

İkincisi: Bu hakir talebeniz Husrev de, bu fıkranın vüsulünden bir gün evvel Re'fet Beyle konuşurken demiştim. "Aziz Re'fet! Biz Hazret-i İsa Aleyhisselâmın nüzûlüne intizar ediyoruz. Bu peygamber-i âlîşân, din lehinde hareket eden cereyanın başlarına nüzul etse gerektir; ve o millet de müslüman olacaktır. Sevgili Üstadımızın son mektuplarından böyle anlıyorum. Bu hususta ümidim kuvvetlidir. İnşâallah öyle de olacaktır" demiştim.

Üçüncüsü: Atabeyli kardeşlerimin sevgili Üstadıma yazdıkları mektub ki, onu da bu akşam aldım, okudum, çok acib gördüm. O kardeşlerim de Osman Halidî'nin bahsettiği müceddid-i din ve o şerefe Cenâb-ı Hakkın nâil ettiği zâtı da sevgili Üstadımız olan Risaletü'n-Nur olduğundan bahsediyorlar. O mektubu da birlikte takdim ettim.

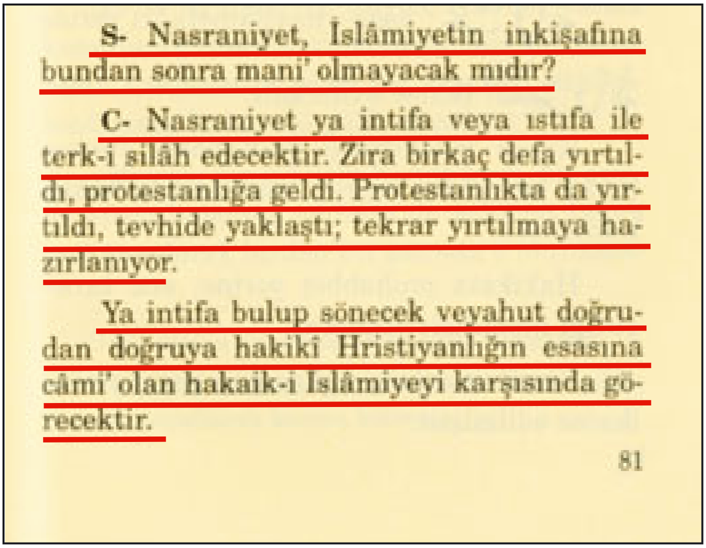
Evet muhterem Üstadım, bu günlerde Risaletü'n-Nurun, fevkalâde faaliyeti içinde çok kerametlerini müşahede ediyoruz. Hattâ şöyle diyebilirim ki: Herbir talebeniz, başlı başına, birer birer, belki de kerratla böyle ikrama ve böyle in'âma mazhardırlar.

Milâslı Mehmed Efendi, "Bir karyede bin kalemle Nura sarılan kardeşlerimizin köyündeki faaliyeti biraz mübalâğalı görmüşler. Ben onun tahkiki için geldim" dedi. Risaletü'n-Nurun bir kerameti idi ki, bu köyün kıymetli faal bir talebesi Marangoz Ahmed yanımda idi. Ben dedim:

12. HZ. İSA (AS) GELECEK, PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN ÜMMETİNDEN OLACAK

Soru: Nasraniyet, İslâmiyetin inkişafına bundan sonra mani' olmayacak mıdır?

Cevap: Nasraniyet ya intifa veya ıstıfa ile terk-i silâh edecektir. Zira birkaç defa yırtıldı, protestanlığa geldi. Protestanlık da yırtıldı, tevhide yaklaştı; tekrar yırtılmaya hazırlanıyor. Ya intifa bulup sönecek veyahut doğrudan doğruya hakikî Hristiyanlığın esasına câmi' olan hakaik-i İslâmiyeyi karşısında görecektir. **BEŞER DİNSİZ OLAMAZ! İŞTE BU SIRR-I AZÎME, HAZRET-İ PEYGAMBER (ASM) İŞARET ETMİŞTİR Kİ: HAZRET-İ İSA GELECEK, ÜMMETİMDEN OLACAK; AYNI ŞERİATIMLA AMEL EDECEKTİR.** (*Sunuhat, Tuluat, İşarat, sf. 81-82*)

S- Nasraniyet, İslâmiyetin inkişafına bundan sonra mani' olmayacak mıdır?

C- Nasraniyet ya intifa veya ıstıfa ile terk-i silâh edecektir. Zira birkaç defa yırtıldı, protestanlığa geldi. Protestanlıkta da yırtıldı, tevhide yaklaştı; tekrar yırtılmaya hazırlanıyor.

Ya intifa bulup sönecek veyahut doğrudan doğruya hakikî Hristiyanlığın esasına câmi' olan hakaik-i İslâmiyeyi karşısında görecektir.

81

Beşer dinsiz olamaz!

İşte bu sırr-ı azîme, Hazret-i Peygamber (A.S.M.) işaret etmiştir ki: Hazret-i İsa gelecek, ümmetimden olacak; aynı şeriatımla amel edecektir.

SANİYEN:

Sebeb-i ihtilaf-ı muzır: "Bu haktır" düsturu yerine "Yalnız hak budur" ve "En güzeli budur" hükmü yerine "Güzeli budur" hükmü ikame edilmiştir.

اَلْحُبُّ فِى اللّٰهِ esas-ı merhametkârı yerine اَلْبُغْضُ فِى اللّٰهِ ikame edilmiştir.

Kendi mesleğinin muhabbeti yerine, başka meslekten nefret, harekâtında hâkim kılınmıştır.

Hakikata muhabbet yerine, ene tarafgirliği müdahale etmiştir.

Vesail ve delail, makasıd ve gayat yerine ikame edilmiştir.

82

Hutbe-i Şamiye'de Baştan Sona İttihad-ı İslam ve İslam Ahlakının Dünya Hakimiyeti Anlatılır

İSTİKBAL YALNIZ İSLAMİYET'İN OLACAK

Birinci kelime: "El-emel". Yani, Rahmet-i İlahiye'den kuvvetli ümit beslemek. Evet ben kendi hesabıma aldığım dersime binaen: Ey İslâm cemaati! Müjde veriyorum ki: Şimdiki Alem-i İslâm'ın saadet-i dünyeviyesi, bahusus (en çok) Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâm'ın terakkisi onların intibahıyla (hassasiyetiyle) olan Arab'ın saadetinin fecr-i sadıkının (ufuğunun aydınlanmasının) emareleri inkişafa başlıyor ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ye'sin burnunun rağmına olarak (Haşiye) ben dünyaya işittirecek derecede kanaat-ı kat'iyyemle derim: **İSTİKBAL YALNIZ VE YALNIZ İSLÂMİYET'İN OLACAK. VE HÂKİM, HAKAİK-İ KUR'ANİYE VE İMANİYE OLACAK.** *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 20-21)*

tı tane hastalıktır. O hastalıklar da bunlardır :

Birincisi : *Ye'sin, ümidsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi.*

İkincisi : *Sıdkın hayat-ı içtimaiye-i siyasiyede ölmesi.*

Üçüncüsü : *Adâvete muhabbet.*

Dördüncüsü : *Ehl-i îmanı birbirine bağlayan nuranî rabıtaları bilmemek.*

Beşincisi : *Çeşit çeşit sarî hastalıklar gibi intişar eden istibdad.*

Altıncısı : *Menfaat-ı şahsiyesine himmeti hasretmek.*

Bu altı dehşetli hastalığın ilâcını da bir tıp fakültesi hükmünde hayat-ı içtimaiyemizde, eczahane-i Kur'aniye'den ders aldığım *"Altı kelime"* ile beyan ediyorum. Mualecenin esasları onları biliyorum.

BİRİNCİ KELİME : *"El-emel"*. Yani Rahmet-i İlâhiyeden kuvvetli ümid beslemek. Evet ben kendi hesabıma aldığım dersime binâen : Ey İslâm cemaati! Müjde veriyorum ki : Şimdiki âlem-i İslâm'ın saadet-i

dünyevıyesi, bâhusus Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâm'ın terakkisi onların intibahiyle olan Arab'ın saadetinin fecr-i sâdıkının emâreleri inkişafa başlıyor. Ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ye'sin burnunun rağmına olarak **(Hâşiye)** ben dünyaya işittirecek derecede kanaat-ı kat'iyemle derim :

İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyet'in olacak. Ve hâkim, hakaik-ı Kur'aniye ve îmaniye olacak. Öyle ise şimdiki kader-i İlâhî ve kısmetimize razı olmalıyız ki, bize parlak bir istikbâl, ecnebilere müşevveş bir mâzi düşmüş. Bu davâma çok bürhanlardan ders almışım. Şimdi o bürhanlardan mukaddematlı bir buçuk bürhanı zikredeceğim. O bürhanın mukaddematına başlıyoruz :

(Hâşiye) : Eski Said, hiss-i kablelvuku ile 1371'de —başta Arab Devletleri— Âlem-i İslâm'ın ecnebi esaretinden ve istibdadından kurtulup İslâmî devletler teşkil edeceklerini kırkbeş sene evvel haber vermiş. İki Harb-i Umumî ve 30-40 sene istibdad-ı mutlakı düşünmemiş. Bin üçyüz yetmiş'te olan vaziyeti bin üçyüz yirmi yedi'de olacak gibi müjde vermiş, tehirinin sebebini nazara almamış.

HİCRİ 1371'DEN 30-40 SENE SONRA (HİCRİ 1401/HİCRİ 1411) FECRİ SADIK ÇIKACAK

Hasıl-ı kelâm: Biz Kur'an şakirdleri olan Müslümanlar, bürhana (delile) tâbi oluyoruz. Akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-i imaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin bazı efradları gibi ruhbanları taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden (akılcı delillere dayanan) ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek. Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkişafına (açılmasına) ve beşeri tenvir etmesine (aydınlatmasına) mümanaat eden (mani olan) perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler (mani olanlar) çekilmeye başlıyorlar. **Kırk beş sene evvel o fecrin emâreleri göründü.** **YETMİŞ BİRDE (H. 1371'de –M. 1952-) FECR-İ SÂDIKI BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU FECR-İ KÂZİP DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE (H. 1401/H. 1411 – M. 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 27)*

Fecr-i Kazib : Sabaha karşı ufukta yayılmaya başlayan birinci kızıllık.

Fecr-i Sadık : Fecr-i Kazib'den sonra yayılmaya başlayan ikinci aydınlanma

1371 + 30 = 1401 = 1981
1371 + 40 = 1411 = 1991

Ey bu Câmi-i Emevî'deki kardeşlerim gibi Âlem-i İslâm'ın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki bu dehşetli hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telâkki edenler!

Hâsıl-ı kelâm : Biz Kur'an Şakirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi oluyoruz. Akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-ı îmaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin bazı efradları gibi ruhbanları taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için *akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek.*

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkisafına ve beşeri tenvir etmesine mümânaat eden perdeler açılmağa başlamışlar. O mümânaat edenler çekilmeğe başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emâreleri göründü. Yetmiş bir'de fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzib de olsa otuz kırk sene sonra fecr-i sâdık çıkacak.

Evet hakaik-ı İslâmiyet'in mazi kıt'asını

Evet şimdi olmasa da (H. 1371'DEN) **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip (o üç kuvvetle donatıp), cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip (o dokuz engelleri yenip) dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin (sınıfının) cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 30)*

1371 + 30 = 1401 = 1981
1371 + 40 = 1411 = 1991

YARIM ASIR SONRA: 1371 + 50 = 1421 = 2001

âhirinde zikredilen birkaç cümleyi yazarak takdim ediyoruz:

"Evet, ben kendi hesabıma aldığım dersime binaen ey İslâm cemaatı! Müjde veriyorum ki: Şimdiki âlem-i İslâmın saadet-i dünyeviyesi, bâhusus Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâmın terakkisi ve onların uyanması ve intibahı ile olan Arabın saadetinin fecr-i sâdıkının emareleri inkişafa başlıyor. Ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ben dünyaya işittirecek bir derecede kanaat-ı kat'iyemle derim: İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyetin olacakv e hâkim, hakaik-ı Kur'aniye ve İmaniye olacak. Öyle ise şimdiki kader-i İlâhî ve kısmetimize râzı olmalıyız ki: Bize parlak istikbal, ecnebîlere müşevveş bir mâzi düşmüş."

"Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-ı İmaniyenin kemalâtını ef'âlimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler. Belki, küre-i arzın bâzı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyete dehalet edecekler."

"Ey bu Câmi-ül-Emevîdeki kardeşlerim gibi âlem-i İslâmın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telâkki edenler! Hâsıl-ı kelâm biz Kur'an şâkirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi oluyoruz; akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-ı İmaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin tâbileri gibi ruhbanı taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek."

"Evet şimdi olmazsa da otuz-kırk sene sonra fen ve hakikî mârifet ve medeniyetin mehasinini o üç kuvveti tam techiz edip, cihazatını verip o dokuz mânileri mağlûb edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşâallah yarım asır sonra onları darmadağın edecek."

"İşte Amerika ve Avrupa tarlaları böyle dâhi muhakkikleri-Mister Karlayl ve Bismark gibi— mahsûlât vermesine istinaden ben de bütün kanaatimle derim: Avrupa ve Amerika İslâmiyet ile hâmiledir. Günün birinde bir İslâmi devlet doğuracak."

"Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına (inkisafına) ve beşeri tenvir etmesine mümânaat eden perdeler açılmağa başlamışlar. O mümânaat edenler çekilmeğe başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emaresi göründü. 71 de fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak."

İSLAM AHLAKI MUTLAKA HAKİM OLACAK, GERÇEK İSEVİLERLE MÜSLÜMANLAR İTTİFAK EDECEK VE İSEVİLİK MÜSLÜMANLIĞA TABİ OLACAK

> Avrupa ve Amerika, İslâmiyetle hâmiledir. **Günün birinde bir İslâmî devlet doğuracak.** Nasıl ki Osmanlılar Avrupa ile hâmile olup bir Avrupa devleti doğurdu.
>
> Ey Câmi-i Emevî'deki kardeşlerim ve yarım asır sonraki Âlem-i İslâm Câmiindeki ihvanlarım! Acaba baştan buraya kadar olan mukaddemeler (açıklamalar) netice vermiyor mu ki; **İSTİKBALİN KIT'ALARINDA HAKİKÎ VE MANEVÎ HÂKİM OLACAK VE BEŞERİ, DÜNYEVÎ VE UHREVÎ SAADETE SEVKEDECEK YALNIZ İSLÂMİYETTİR VE İSLÂMİYETE İNKILAB ETMİŞ VE HURAFATTAN VE TAHRİFATTAN SIYRILACAK İSEVÎLERİN HAKİKÎ DİNİDİR Kİ KUR'AN'A TÂBİ OLUR, İTTİFAK EDER.** *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 32)*

32

HER KIŞIN BİR BAHARI VARDIR, İSLAMİYET GÜNEŞİ MUHAKKAK DOĞACAKTIR

Acaba istikbale karşı ehl-i iman ve İslâm için böyle maddî ve manevî terakkiyata (ilerlemeye) vesile ve kuvvetli, sarsılmaz esbab (sebepler) varken ve demiryolu gibi istikbal saadetine yol açıldığı halde, **nasıl me'yus (ümitsiz) olup ye'se (ümitsizliğe) düşüyorsunuz ve Alem-i İslâmın kuvve-i maneviyesini (manevi gücünü) kırıyorsunuz? Ve yeis ve ümidsizlikle zannediyorsunuz ki, dünya herkese ve ecnebîlere terakki (ilerleme) dünyasıdır, fakat yalnız bîçare ehl-i İslâm için tedenni (geri kalma) dünyası oldu diye pek yanlış bir hataya düşüyorsunuz.**

Madem meyl-ül istikmal (olgunlaşma eğilimi) kâinatta fıtrat-ı beşeriyede fıtraten dercedilmiş (içine işlenmiş). Elbette beşerin zulüm ve hatasıyla başına çabuk bir kıyamet kopmazsa; **İSTİKBALDE HAK VE HAKİKAT, ÂLEM-İ İSLÂM'DA NEV'-İ BEŞERİN ESKİ HATİATINA (hatalarına) KEFFARET OLACAK BİR SAADET-İ DÜNYEVİYEYİ DE GÖSTERECEK İNŞÂALLAH...**

Evet bakınız, zaman hatt-ı müstakim (düz bir hat) üzerine hareket etmiyor ki, mebde (başlangıcı) ve müntehası (sonu) birbirinden uzaklaşsın. Belki küre-i arzın hareketi gibi bir daire içinde dönüyor. Bazen terakki içinde yaz ve bahar mevsimi gösterir. Bazen tedenni içinde kış ve fırtına mevsimini gösterir.

HER KIŞTAN SONRA BİR BAHAR, HER GECEDEN SONRA BİR SABAH OLDUĞU GİBİ, NEV-İ BEŞERİN (insanlığın) DAHİ BİR SABAHI, BİR BAHARI OLACAK İNŞÂALLAH. HAKİKAT-I İSLÂMİYENİN GÜNEŞİ İLE, SULH-U UMUMÎ DAİRESİNDE (dünya genelinde barışı) HAKİKÎ (gerçek) MEDENİYETİ GÖRMEYİ, RAHMET-İ İLAHİYE'DEN BEKLİYEBİLİRSİNİZ. *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 37-38)*

37

Acaba istikbale karşı ehl-i îman ve İslâm için böyle maddî ve mânevî terakkiyata vedemiryolu gibi istikbal saadetine yol açıldığı halde, nasıl me'yus olup ye'se düşüyorsunuz ve âlem-i İslâm'ın kuvve-i mâneviyesini kırıyorsunuz? Ve yeis ve ümitsizlikle zannediyorsunuz ki, *''dünya herkese ve ecnebilere terakki dünyasıdır fakat yalnız bîçare ehl-i İslâm için tedenni dünyası oldu!''* diye pek yanlış bir hatâya düşüyorsunuz.

Mâdem meylülistikmal (tekâmül meyli) kâinatta fıtrat-ı beşeriyede fıtraten dercedilmiş. Elbette beşerin zulüm ve hatasiyle başına çabuk bir kıyamet kopmazsa; istikbalde hak ve hakikat, Âlem-i İslâmda nev'-i beşerin eski hatîatına keffâret olacak bir saadet-i dünyeviyeyi de gösterecek inşâallah...

Evet bakınız, zaman hatt-ı müstakîm üzerine hareket etmiyor ki, mebde ve müntehâsı birbirinden uzaklaşsın. Belki küre-i arzın hareketi gibi bir daire içinde dönüyor. Bazan terakki içinde yaz ve bahar mevsimi gösterir. Bazan tedenni içinde kış ve fırtına mevsimini gösterir. *Her kıştan sonra bir bahar, her geceden sonra bir sabah olduğu gibi; nev-i beşerin dahi bir sabahı, bir baharı olacak inşâallah. Hakikat-ı İslâmiye'nin güneşi ile, sulh-u umumî dairesinde hakikî medeniyeti görmeyi Rahmet-i İlâhiyeden bekliyebilirsiniz.*

38

YEİS (ÜMİTSİZLİK) DEHŞETLİ BİR HASTALIKTIR

Her halde çabuk başında bir kıyamet kopmazsa, **hakaik-i İslâmiye, beşeri esfel-i safilîn derece-i (en aşağı derecedeki) sukutundan kurtarmaya ve rûy-i zemini (yeryüzünü) temizlemeğe ve sulh-u umumîyi (dünya barışını) temin etmeğe vesile olmasını Rahman-ı Rahîm'in rahmetinden niyaz ediyoruz ve ümid ediyoruz ve bekliyoruz.**

YEİS EN DEHŞETLİ BİR HASTALIKTIR Kİ, ÂLEM-İ İSLÂM'IN KALBİNE GİRMİŞ. İşte o yeistir ki bizi öldürmüş gibi, garbda bir-iki milyonluk küçük bir devlet, şarkta yirmi milyon Müslümanları kendine hizmetkâr ve vatanlarını müstemleke hükmüne getirmiş. Hem o yeistir ki, yüksek ahlâkımızı öldürmüş, menfaat-ı umumiyeyi (genelin menfaatini) bırakıp menfaat-ı şahsiyeye (kişisel menfaate) nazarımızı hasrettirmiş. Hem o yeistir ki, kuvve-i maneviyemizi kırmış. Az bir kuvvetle, imandan gelen kuvve-i maneviye ile şarktan garba kadar istilâ ettiği halde; o kuvve-i maneviye-i hârika, me'yusiyetle (ümitsizlikle) kırıldığı için, zalim ecnebiler dört yüz seneden beri üç yüz milyon Müslümanı kendilerine esir etmiş. Hattâ bu yeis ile başkasının lâkaydlığını ve füturunu (gevşekliğini) kendi tenbelliğine özür zannedip "Neme lâzım" der, "Herkes benim gibi berbaddır" diye şehamet-i imaniyeyi (imani cesareti) terk edip hizmet-i İslâmiyeyi yapmıyor. Madem bu derece bu hastalık bize bu zulmü etmiş, bizi öldürüyor; biz de o katilimizden kısasımızı alıp (manen) öldüreceğiz. **"Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin"** (Yusuf Suresi, 87) kılıncı ile o yeisin başını (fikirle) parçalayacağız. "Bir şeyin tamamı elde ediilmezse tamamı da terk edilmez" hadisinin hakikatıyla belini kıracağız inşâAllah.

YEİS; ÜMMETLERİN, MİLLETLERİN "SERETAN" (kanser) DENİLEN EN DEHŞETLİ BİR HASTALIĞIDIR. Ve kemalâta mani ve **"Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez."** (Yusuf Suresi, 87) hakikatına muhaliftir; korkak, aşağı ve âcizlerin şe'nidir, bahaneleridir. Şehamet-i İslâmiyenin şe'ni değildir. Hususan Arab gibi nev'-i beşerde medar-ı iftihar yüksek seciyelerle mümtaz bir kavmin şe'ni olamaz. Âlem-i İslâm milletleri Arab'ın metanetinden ders almışlar. **İnşâAllah yine Arablar ye'si**

bırakıp İslâmiyet'in kahraman ordusu olan Türklerle hakikî bir tesanüd ve ittifak ile el ele verip Kur'an'ın bayrağını dünyanın her tarafında ilân edeceklerdir. *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 43-45)*

43

le istilzam ettiği gibi; her halde iki harb-i umumî ile ve kâinatı ağlattıran cinâyetleri ve yuttuğu zakkum şerlerini hazmetmediği için kustuğu ve zeminin bütün yüzünü pislendirdiği vaziyetiyle, beşeriyeti en berbat bir dereceye düşürüp bin senelik terakkiyatını zir ü zeber etmek cinâyetini beşer hazmetmeyecek.

Her halde çabuk başında bir kıyamet kopmazsa, hakaik-ı İslâmiye, beşeri esfel-i safilîn derece-i sukutundan kurtarmaya ve rûy-i zemini temizlemeğe ve sulh-u umumîyi temin etmeğe vesile olmasını Rahman-ı Rahîm'in rahmetinden niyaz ediyoruz ve ümid ediyoruz ve bekliyoruz.

İKİNCİ KELİME ki; müddet-i hayatımda tecrübelerimle fikrimde tevellüd eden şudur :

Yeis en dehşetli bir hastalıktır ki, *Âlem-i İslâm'ın kalbine girmiş.* İşte o yeistir ki bizi öldürmüş gibi, garbda bir-iki milyonluk küçük bir devlet, şarkta yirmi milyon Müslümanları kendine hizmetkâr ve vatanlarını müstemleke hükmüne getirmiş. Hem o yeistir ki, yüksek ahlâkımızı öldürmüş, menfaat-ı umumiyeyi bırakıp menfaat-ı şahsiye-

ye nazarımızı hasrettirmiş. Hem o yeistir ki, kuvve-i mâneviyemizi kırmış. Az bir kuvvetle, îmandan gelen kuvve-i mâneviye ile şarktan garba kadar istilâ ettiği halde; o kuvve-i mâneviye-i hârika, me'yusiyetle kırıldığı için, zâlim ecnebiler dörtyüz seneden beri üçyüz milyon Müslümanı kendilerine esir etmiş. Hattâ bu yeis ile başkasının lâkaydlığını ve füturunu kendi tenbelliğine özür zannedip "Neme lâzım" der, "Herkes benim gibi berbattır" diye şehamet-i îmaniyeyi terkedip hizmet-i İslâmiyeyi yapmıyor. Madem bu derece bu hastalık bize bu zulmü etmiş, bizi öldürüyor; biz de o katilimizden kısasımızı alıp öldüreceğiz. لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ kılıncı ile o yeisin başını parçalayacağız. مَا لَا يُدْرَكُ كُلُّهُ لَا يُتْرَكُ كُلُّهُ Hadîsinin hakikatiyle belini kıracağız inşâallah.

Yeis; ümmetlerin, milletlerin "seretan" denilen en dehşetli bir hastalığıdır. Ve kemalâta mâni ve أَنَا عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّ عَبْدِى بِى

45

hakikatına muhaliftir; korkak, aşağı ve âcizlerin şe'nidir, bahaneleridir. Şehamet-i İslâmiyenin şe'ni değildir. Hususan Arab gibi nev'-i beşerde medar-ı iftihar yüksek seciyelerle mümtaz bir kavmin şe'ni olamaz. Âlem-i İslâm milletleri Arab'ın metanetinden ders almışlar. *İnşâallah yine Araplar ye'si bırakıp İslâmiyet'in kahraman ordusu olan Türklerle hakikî bir tesanüd ve ittifak ile el ele verip Kur'an'ın bayrağını dünyanın her tarafında ilân edeceklerdir.*

ÜÇÜNCÜ KELİME ki; bütün hayatımdaki tahkikatımla ve hayat-ı içtimaiyenin çalkamasıyla hülâsa ve zübdesi bana kat'î bildirmiş ki : *Sıdk, İslâmiyet'in üssü'l-esasıdır ve ulvî seciyelerinin râbıtasıdır ve hissiyat-ı ulviyesinin mizacıdır.* Öyle ise, hayat-ı içtimaiyemizin esası olan sıdkı, doğruluğu içimizde ihya edip onunla mânevî hastalıklarımızı tedâvi etmeliyiz.

Evet sıdk ve doğruluk İslâmiyet'in hayat-ı içtimaiyesinde ukde-i hayatiyesidir. Riyakârlık, fiilî bir nevi yalancılıktır. Dalkavukluk ve tasannu alçakça bir yalancılıktır. Nifâk ve münâfıklık muzır bir yalancılıktır. Ya-

TÜM MÜSLÜMANLARIN, "NEME LAZIM" DEMEYİP İTTİHAD-I İSLAM VE İSLAM AHLAKININ HAKİMİYETİ İÇİN GAYRET ETMESİ GEREKİR

Ey bu sözlerimi dinleyen bu Câmi-i Emevî'deki kardeşler ve kırk-elli sene sonra Âlem-i İslâm Câmiindeki ihvan-ı Müslimîn! **"Biz zarar vermiyoruz, fakat menfaat vermeğe iktidarımız yok, onun için mazuruz." diye böyle özür beyan etmeyiniz. Bu özrünüz kabul değil.** **TEMBELLİĞİNİZ VE "NEME LÂZIM" DEYİP ÇALIŞMAMANIZ VE İTTİHAD-I İSLÂM İLE, MİLLİYET-İ HAKİKİYE-İ İSLÂMİYE İLE GAYRETE GELMEDİĞİNİZ, SİZLER İÇİN GAYET BÜYÜK BİR ZARAR VE BİR HAKSIZLIKTIR.**

İşte seyyie (kötülükler) böyle binlere çıktığı gibi, bu zamanda hasene -yani İslâmiyetin kudsiyetine temas eden iyilik- yalnız işleyene münhasır kalmaz. Belki o hasene, milyonlar ehl-i imana manen faide verebilir. Hayat-ı maneviye ve maddiyesinin rabıtasına kuvvet verebilir. **Onun için "Neme lâzım" deyip kendini tenbellik döşeğine atmak zamanı değil!..**

Sizin tenbelliğiniz ve füturunuz ile biz bîçare küçük kardeşleriniz olan İslâm taifeleri zarar görüyoruz. Hususan ey muazzam ve büyük ve tam intibaha gelmiş veya gelecek olan Arablar! En evvel bu sözler ile sizinle konuşuyorum. Çünki bizim ve bütün İslâm taifelerinin üstadlarımız ve imamlarımız ve İslâmiyet'in mücahidleri sizlerdiniz. Sonra muazzam Türk Milleti o kudsî vazifenize tam yardım ettiler.

Ben kusurlu fehmimle (aklımla) şu zamanda, heyet-i içtimaiye-i İslâmiyeyi çok çark ve dolapları bulunan bir fabrika suretinde tasavvur ediyorum. O fabrikanın bir çarkı geri kalsa, yahut bir arkadaşı olan başka bir çarka tecavüz etse, makinenin mihanikiyeti bozulur. **ONUN İÇİN İTTİHAD-I İSLÂMIN TAM ZAMANI GELMEYE BAŞLIYOR. BİRBİRİNİZİN ŞAHSÎ KUSURLARINA BAKMAMAK GEREKTİR.** *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 56-58)*

56

diye böyle özür beyan etmeyiniz. Bu özrünüz kabul değil. Tenbelliğiniz ve "Neme lâzım" deyip çalışmamanız ve ittihad-ı İslâm ile, milliyet-i hakikiye-i İslâmiye ile gayrete gelmediğiniz, sizler için gayet büyük bir zarar ve bir haksızlıktır.

İşte seyyie böyle binlere çıktığı gibi, bu zamanda hasene —yâni İslâmiyetin kudsiyetine temas eden iyilik— yalnız işleyene münhasır kalmaz. Belki o hasene, milyonlar ehl-i îmana mânen faide verebilir. Hayat-ı mâneviye ve maddiyesinin râbıtasına kuvvet verebilir. Onun için "Neme lâzım" deyip kendini tenbellik döşeğine atmak zamanı değil!..

Ey bu Cami'deki kardeşlerim ve kırk-elli sene sonraki Âlem-i İslâm Mescid-i Kebirindeki ihvânlarım! Zannetmeyiniz ki, ben bu ders makamına size nasihat etmek için çıktım. Belki buraya çıktım, sizde olan hakkımızı dâvâ ediyoruz. Yâni, Kürd gibi küçük taifelerin menfaatı ve saadet-i dünyeviyeleri ve uhreviyeleri, sizin gibi büyük ve muazzam taife olan Arap ve Türk gibi hâkim üstadlarla bağlıdır. Sizin tenbelliğiniz ve fütorunuz ile biz biçâre küçük kardeşleriniz

57

olan İslâm taifeleri zarar görüyoruz. Hususan ey muazzam ve büyük ve tam intibaha gelmiş veya gelecek olan Arablar! En evvel bu sözler ile sizinle konuşuyorum. Çünki bizim ve bütün İslâm taifelerinin üstadlarımız ve imamlarımız ve İslâmiyet'in mücâhidleri sizlerdiniz. Sonra muazzam Türk Milleti o kudsî vazifenize tam yardım ettiler.

Onun için tenbellikle günahınız büyüktür. Ve iyiliğiniz ve haseneniz de gayet büyük ve ulvîdir. Hususan kırk-elli sene sonra Arab taifeleri, Cemahir-i Müttefika-i Amerika gibi, en ulvî bir vaziyete girmeğe, esarette kalan hâkimiyet-i İslâmiyeyi eski zaman gibi küre-i arzın nısfında, belki ekserisinde te'sisine muvaffak olmanızı Rahmet-i İlâhiyeden kuvvetle bekliyoruz. Bir kıyamet çabuk kopmazsa inşâallah nesl-i âti görecek.

Sakın kardeşlerim! Tevehhüm, tahayyül etmeyiniz ki, ben bu sözlerimle siyasetle iştigal için himmetinizi tahrik ediyorum. Hâşâ! *Hakikat-ı İslâmiye bütün siyasâtın fevkindedir. Bütün siyasetler ona hizmetkâr olabilir. Hiçbir siyasetin haddi değil ki, İslâmiyeti kendine âlet etsin.*

Ben kusurlu fehmimle şu zamanda, hey'et-i içtimaiye-i İslâmiyeyi, çok çark ve dolapları bulunan bir fabrika suretinde tasavvur ediyorum. O fabrikanın bir çarkı geri kalsa, yahut bir arkadaşı olan başka bir çarka tecâvüz etse, makinenin mihanikiyeti bozulur. Onun için ittihad-ı İslâm'ın tam zamanı gelmeye başlıyor. *Birbirinizin şahsî kusurlarına bakmamak gerektir.*

Bunu da teessüf ve teellüm ile size beyan ediyorum ki : Ecnebilerin bir kısmı, nasıl kıymettar malımızı ve vatanlarımızı bizden aldılar. Onun bedeline çürük bir fiat verdiler.

Aynen öyle de, yüksek ahlâkımızı ve yüksek ahlâkımızdan çıkan ve hayat-ı içtimaiyeye temas eden seciyelerimizin bir kısmını da bizden aldılar. Terakkilerine medar ettiler. Ve onun fiatı olarak bize verdikleri sefihane ahlâk-ı seyyieleridir, sefihane seciyeleridir. Meselâ :

Bizden aldıkları seciye-i milliye ile, bir adam onlarda der : "Eğer ben ölsem milletim sağ olsun. Çünki milletimin içinde bir hayat-ı bakiyem var." İşte bu kelimeyi bizden almışlar ve terakkiyatlarında en metin

İTTİHAD-I İSLAM BU DEVRİN EN BÜYÜK FARZ VAZİFESİDİR

Tekraren söylüyorum ki, İttihad-ı İslâm (İslam Birliği) hakikatında olan İttihad-ı Muhammedînin (Hz. Muhammed (sav)'e tabi olanların birliğinin) cihetü'l-vahdeti (birlik yönü) tevhid-i İlâhîdir (Allah'ın birliğine iman ve ondan başka ilah olmadığını tasdik etmektir). Peyman (büyük yemin) ve yemini de îmandır. Müntesibîni (Intisab edenleri, girenleri), umum müminlerdir. Nizamnâmesi (tüzük metni), sünen-i Ahmediyedir (asm) (Peygamber (sav)'in sünnetidir). Kânunu (yasası), evâmir (emirleri, kanunları) ve nevâhi-i şer'iyedir (Kuran ahlakında yasaklanan şeylerdir). **BU İTTİHAD (BİRLİK) ÂDETTEN (GELENEKTEN, ALIŞKANLIKTAN) DEĞİL, İBÂDETTİR.**

İhfa (gizlenmek), havf (korkmak); riyadandır. Farzda riyâ yoktur. **BU ZAMANIN EN BÜYÜK FARZ VAZİFESİ (GÖREVİ), İTTİHAD-I İSLAMDIR. İttihadın hedef ve maksadı; o kadar uzun, münşaib (kollara ayrılmış), muhit (her şeyi kuşatan), merâkiz (karar yerlerini) ve maâbid-i islâmiyeyi (islamın ibadet yerlerini) birbirine rabtettiren (bağlayan) bir silsile-i nuraniyi (nurani silsileyi) ihtizaza getirmekle (harekete geçmekle) onunla merbut (bağlanmış) olanları ikaz (uyarma) ve tarîk-ı terakkiye (yükselme, ilerleme yoluna) bir hâhiş (istek) ve emr-i vicdanî (vicdani emir) ile sevk etmektir. BU İTTİHADIN MEŞREBİ MUHABBETTİR. HUSUMET, CEHALET VE ZARURET NİFAKADIR. GAYR-I MÜSLİMLER EMİN OLSUNLAR Kİ, BU İTTİHADIMIZ BU ÜÇ SIFATA HÜCUMDUR. GAYR-I MÜSLİME KARŞI HAREKETİMİZ İKNÂDIR (RAZI ETMEKTİR). ZİRA ONLARI MEDENÎ (FAZİLETLİ, TERBİYELİ) BİLİRİZ. VE İSLÂMİYETİ MAHBUP (SEVGİLİ) VE ULVÎ (YÜCE) GÖSTERMEKTİR. Zira onları munsif (insaflı) zannediyoruz. Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebîye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmez. Ve bu ittihada tahkik ile dahil olanlar, onları taklit edip çıkmazlar.** İttihad-ı Muhammedî olan ittihad-ı islâmın efkâr (fikirler) ve meslek ve hakikatini efkâr-ı umumiyeye (Halkın fikirlerine) arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız. *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 90-91)*

Sada-yı Hakikat

27 Mart 1909

Tarîk-i Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) şüphe ve hileden münezzeh olduğundan şüphe ve hileyi ima eden gizlemekten de müstağnidir. Hem o derece azîm ve geniş ve muhit bir hakikat, bahusus bu zaman ehline karşı hiçbir cihetle saklanmaz. Bahr-i Umman nasıl bir destide saklanacak?

Tekraren söylüyorum ki : İttihad-ı İslâm hakikatında olan İttihad-ı Muhammedî'nin (Aleyhissalâtü Vesselâm) cihet-i vahdeti tevhid-i İlâhîdir. Peymân ve yemini de îmandır. Encümen ve cemiyetleri, mesacid ve medaris ve zevayâdır. Müntesibîni umum mü'minlerdir. Nizamnamesi Sünen-i Ahmediyedir (Aleyhissalâtü Vesselâm). Kanunu, evâmir ve nevahi-i şer'iyedir. Bu ittihad, âdetten değil, ibadettir.

İhfa ve havf riyadandır. Farzda riya yoktur. Bu zamanın en büyük farz vazifesi, İttihad-ı İslâmdır. İttihadın hedef ve maksadı; o kadar uzun, münşaib ve muhit ve merakiz ve meabid-i İslâmiyeyi birbirine rab-

tettiren bir silsile-i nuranîyi ihtizaza getirmekle, onunla merbut olanları ikaz ve tarîk-ı terakkiye bir hâhiş ve emr-i vicdanî ile sevketmektir.

Bu ittihadın meşrebi, muhabbettir. Husumeti ise, cehalet ve zaruret ve nifakadır. Gayr-ı müslimler emin olsunlar ki bu ittihadımız, bu üç sıfata hücumdur. Gayr-i müslime karşı hareketimiz ikna'dır. Zira onları medenî biliriz. Ve İslâmiyeti mahbub ve ulvî göstermektir. Zira onları munsif zannediyoruz. Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebiye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmez. Ve bu ittihada tahkik ile dâhil olanlar, onları taklid edip çıkmazlar. İttihad-ı Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) olan İttihad-ı İslâm'ın efkâr ve meslek ve hakikatını efkâr-ı umumiyeye arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız.

جمله شیران جهان بسته این سلسله اند

روبه از حیله چسان بگسلد این سلسله را

Said Nursî

"YABANCILAR İTTİHAD-I İSLAM'A MÜSAADE ETMEZ" MANTIĞI DOĞRU DEĞİLDİR. İTTİHAD-I İSLAM'IN ASIL ENGELİ CEHALET, ZARURET VE NİFAKTIR.

Beşinci Vehim: Ecnebilerin bundan tevahhuş etmek ihtimali var?

Elcevab: Bu ihtimale ihtimal verenler mütevahhiştir (ürkektir). Zira merkez-i taassublarında İslâmiyet'in ulviyetine dair konferanslarla (Haşiye) takdis etmeleri bu ihtimali reddeder. **Hem de düşmanlarımız onlar değil; asıl bizi bu kadar düşürüp i'lâ-yı Kelimetullah'a (İslam ahlakına) mani olan ve cehalet neticesi olan muhalefet-i şeriattır (cahillikle Kuran ahlakına ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine karşı olmaktır). Ve zaruret ve onun semeresi (neticesi) olan sû'-i ahlâk (kötü ahlak) ve harekettir ve ihtilaf ve onun mahsulü** olan ağraz ve nifaktır ki, ittihadımız bu üç insafsız düşmana hücumdur.

Altıncı Vehim: Bazıları, "Sünnet-i Nebeviyeyi hedef-i maksad eden ittihad-ı İslâm, hürriyeti tahdid eder (engeller) ve levazım-ı medeniyeye (medeniyete, modernliğe) münafîdir (karşıdır)" diyorlar.

Elcevab: Asıl mü'min, hakkıyla hürdür. Sâni'-i Âlem'e abd ve hizmetkâr olan, halka tezellüle tenezzül etmemek gerektir. Demek ne kadar imana kuvvet verilse, hürriyet de o kadar kuvvet bulur. *(Hutbe-i Şamiye, Sf. 96-97)*

Beşinci Vehim : Ecnebilerin bundan tevahhuş etmek ihtimali var?

Elcevab : Bu ihtimale ihtimal verenler mütevahhiştir. Zira merkez-i taassublarında İslâmiyetin ulviyetine dair konferanslarla (**Hâşiye**) takdis etmeleri bu ihtimali reddeder. Hem de düşmanlarımız onlar değil; asıl bizi bu kadar düşürüp i'lâ-yı Kelimetullah'a mâni olan ve cehalet neticesi olan muhalefet-i şeriattır. Ve zaruret ve onun semeresi olan su-i ahlâk ve harekettir ve ihtilâf ve onun mahsûlü olan ağraz ve nifakdır ki, ittihadımız bu üç insafsız düşmana hücumdur.

Amma ecnebilerin vahşi oldukları kurun-u vustada; İslâmiyet, vahşete karşı husumet ve taassuba mecbur olduğu halde, adâlet ve itidalini muhafaza etmiş. Hiçbir vakit engizisyon gibi etmemiş. Ve zaman-ı medeniyette ecnebiler medenî ve kuvvetli olduklarından, zararlı olan husumet ve taassub zâil olmuştur. Zira *din nokta-i nazarından medenilere galebe çalmak ikna iledir, icbar ile değildir. Ve İslâmiyeti, mahbub ve ulvî olduğunu, evâmirine imtisâlen ef'al ve ahlâk ile göstermek iledir*. İcbar ve husumet, vahşilerin vahşetine karşıdır.

(Hâşiye) : Bismark ve Mister Karlayl gibilerin malûm beyanatlarına işaret eder.

Altıncı Vehim : Bazıları, "Sünnet-i Nebeviyeyi hedef-i maksad eden ittihad-ı İslâm, hürriyeti tahdid eder ve levâzım-ı medeniyeye münâfidir" diyorlar.

Elcevab : Asıl mü'min hakkıyla hürdür. Sâni-i Âlem'e abd ve hizmetkâr olan, halka tezellüle tenezzül etmemek gerektir. Demek ne kadar îmana kuvvet verilse, hürriyet de o kadar kuvvet bulur.

Amma hürriyet-i mutlak ise, vahşet-i mutlakadır, belki hayvanlıktır. Tahdid-i hürriyet dahi insaniyet nokta-i nazarından zarurîdir.

Sâlisen : Bazı sefih ve lâübaliler hür yaşamak istemediklerinden, nefs-i emmarenin esaret-i rezilesi altına girmek istiyorlar.

Elhâsıl : Şeriat dairesinden hâriç olan hürriyet, ya istibdad veya esaret-i nefis veya canavarcasına hayvanlık veya vahşettir. Böyle lâübaliler ve zındıklar iyi bilsinler ki, dinsizlikle ve sefahetle sahib-i vicdan hiçbir ecnebiye kendilerini sevdiremezler ve benzetemezler. Zira mesleksiz ve sefih sevilmez. Ve bir kadına yakışır —istihsan ettiği— libası erkek giyse maskara olur.

Bediüzzaman Hazretleri'nin Haber Verdiği Tarihler

1887'de Darwin'in otobiyografisinin basılmasına işaret ediyor ve gerçekleşmesinden 20 yıl önce, 1956'da Risale-i Nurların serbest bırakılacağını, nifakın sükut edeceğini söylüyor

1936'da, yaklaşık 30 yıl sonra yaşanacak 68 olaylarının sebep olacağı kargaşayı haber veriyor

12 Mart muhtırasının yaşanacağını 1944'te bildiriyor

Bediüzzaman Hazretleri, 1979-1980 yıllarına dikkat çekiyor

Risale-i Nur'da 1981, 1991 ve 2001 yıllarına işaretler

Bediüzzaman'ın 28 Şubat 1997 olayına işaret eden sözleri

Risale-i Nur'da 2004 yılına işaretler

Risale-i Nur'da 2007-2008 yıllarına işaretler

Kıyametin, Hicri 1545'te kopacağını söylemiştir (Allahualem)

GİRİŞ

Bediüzzaman Hazretleri, Risale-i Nur'da hadisler ve ayetlerin ebced ve cifr hesabına bakarak bazı tarihlere dikkat çekmiştir. Yaşadığı devirde, 20 yıl sonra, 30 yıl sonra, hatta bir asır sonra nelerin yaşanabileceğini anlatan Bediüzzaman Hazretleri'nin bildirdiği bu tarihlerin tamamı doğru çıkmıştır. Bu, hem Allah'ın Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'ne büyük bir nimeti hem de Müslümanlar için bir sevgi ve saygı vesilesidir.

1887'DE DARWIN'İN OTOBİYOGRAFİSİNİN BASILMASINA İŞARET EDİYOR VE GERÇEKLEŞMESİNDEN 20 YIL ÖNCE, 1956'DA RİSALE-İ NURLARIN SERBEST BIRAKILACAĞINI, NİFAKIN SÜKUT EDECEĞİNİ SÖYLÜYOR

Emirdağ Lahikası, 1948-1952 yılları arasında yazıldı

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, EBCED HESABIYLA 1887'DE DARWIN'İN OTOBİYOGRAFİSİNİN BASILIŞ TARİHİNE DİKKAT ÇEKİYOR VE 1956'DA NİFAKIN TAM SÜKUTUNUN BAŞLAYACAĞINI SÖYLÜYOR

Bugünlerde on ikinci sahifeyi okurken birden **"Şüphesiz münâfıklar Cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar."** (Nisa Suresi, 145) âyeti gözüme ilişti. Mâkabline (öncesine) baktım **"Tam bir tesli-**

miyetle Allah'a yönelen, Allah'a ihlâsla itaat ve ibadet ederek bâtıl dinleri bırakıp İbrahim'in dini olan İslâm'a uyan kimseden din yönüyle daha güzel kim vardır? İbrahim'i ise Allah dost edinmiştir." (Nisa Suresi, 125) ilâ âhir gördüm. Arka sahifesine baktım, gördüm ki; Risale-i Nur'a işaret eden dört âyet var ve onlar Birinci Şua'da izah edilmiş. Kalbime geldi: **Herhalde bu dehşetli âyet, bu dehşetli ve zulümatlı ve nifakı kuvvetli asrımıza da hususî bakar.** Dikkat ettim, kanaatım geldi. Bir emaresi şudur ki: **"İnnel munâfikîne fîd derkil esfeli minen nâr" (Şüphesiz münâfıklar cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar)** cifir ve ebced hesabıyla, tam tamına nifakın dört mertebesinin tarihlerine tevafuk ile parmak basıyor.

Şöyle ki:

Şeddeler sayılır, eğer okunmayan hemzeler ve fîd deki okunmayan "Ya" sayılmazsa, tam tamına **H. 1362 (M. 1943)** *(2. DÜNYA SAVAŞI'NIN EN ŞİDDETLİ ÇARPIŞMALARININ OLDUĞU YILLAR)* ederek bu seneye parmak basar. Eğer **"minen nâr" (ateşin)** daki şedde bir nun, bir lâm-ı aslî hesab olsa **H. 1342 (M. 1924)** *(1. DÜNYA SAVAŞI SONRASI PARÇALANMALARIN, ÇATIŞMALARIN, SIKINTILARIN DEVAM ETTİĞİ YILLAR)* ederek Birinci Harb-i Umumî'nin dehşetli nifakları netice veren tarihine tam tamına tevafukla haber verir. Eğer şedde iki nun sayılsa, okunmayan hemzeler ve **"Ya"** da sayılsa **H. 1376 (1956) EDEREK, BU ZULÜMATLI NİFAKIN SÜKUT MERTEBESİNE** ve çok âyetlerde "Nur" ile karşılaştırılan **"ilâ ez zulumâti" (zulümlere)** kelimesinin makam-ı cifrîsi olan H. 1372 (M. 1953)'e dört farkla tevafuk ederek haber verir. Eğer okunmayanlar sayılsa ve **"ennar"** (ateş) daki şedde lâm-ı aslî olsa, tam tamına **H. 1306 (M. 1887)** *(DARWIN'İN OTOBİYOGRAFİSİNİN BASILDIĞI TARİH)* ederek küfür ve nifakın dehşetli fırtınalarının tarihine tevafukla parmak basar gördüm. Evet, iki "ra" 400; üç "fa" , iki "lâm" 300; bir "kaf" , iki şeddeli "nun" lar 300; bir "mim" bir "sin" 100; diğer "mim", bir "ye", bir "nun" o da 100, iki "nun" o da 100; yekûnü 1300. Bir "lâm", bir "kef" 50, şeddeli "dal" 8 ve iki medde, iki hemze 4; mecmuu 1362 eder. Öteki üç adedi de kıyas edilsin. *(Emirdağ Lahikası, sf. 34-35)*

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ RİSALE-İ NUR'UN 1956 YILINDA SERBEST BIRAKILACAĞINI HABER VERMİŞTİR...

Bediüzzaman, Emirdağ Lahikası adlı eserinde, Nisa Suresi'nin 145'inci ayetinin ebcedinin "1956 yılını" gösterdiğini belirtmiştir.

GERÇEKTEN MÜNAFIKLAR, ATEŞİN EN ALÇAK TABAKASINDADIRLAR. ONLARA BİR YARDIMCI BULAMAZSIN.

(Nisa Suresi, 145)

AYETİN EBCEDİ: MİLADİ 1956 YILI

... Eğer şedde iki nun sayılsa, okunmayan hemzeler ve (ye) de sayılsa 1376 (**1956**-1957) **EDEREK, BU ZULÜMATLI NİFAKIN** (dinsizlik ve zulme dayalı, ikiyüzlü münafıkane sistemin) **SUKUT MERTEBESİNE** (susma, son bulma derecesine)... *(Emirdağ Lahikası, sf. 35)*

Kuran'da 1956 yılının ebcedini veren bir başka ayet ise Al-i İmran Suresi'nin 81. ayetidir:

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "Andolsun size kitap ve hikmetten verip SONRA SİZE BERABERİNİZDEKİNİ DOĞRULAYAN BİR ELÇİ GELDİĞİNDE, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, Ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti.

(Al-i İmran Suresi, 81)

AYETİN İŞARETLİ KISMININ EBCEDİ: MİLADİ 1956 YILI

Bediüzzaman Hazretleri 1936'da yazmış olduğu Şualar adlı eserinin Birinci Şua adlı bölümünde de, bu eseri yazdığı tarihten 20 YIL SONRA, yani 1956 YILINDA gerçekleşecek olaylara bir kez daha dikkat çekmiştir.

> Birden hatıra geldi ki: Bu üç farkın sırrı ise Risalet-ün Nur'un mertebesi üçüncüde olmasıdır. Yani vahiy değil ve olamaz. Hem umumiyetle dahi ilham değil, belki ekseriyetle Kur'anın feyziyle ve medediyle kalbe gelen sünuhat ve istihracat-ı Kur'aniyedir.
>
> Cây-ı dikkattir ki, birinci (ayeti) **"Hâ mîm"** olan Sure-i Mü'min'de **"Tenzîlul kitâbi minallâhil azîzil alîm" (Bu Kitab'ın indirilmesi, Aziz, Alim olan Allah'tandır)** makam-ı cifrîsi, bazı mühim âyetler **gibi bin üç yüz yetmişe (H. 1370 – M. 1951'e)** bakıyor. **ACABA ON BEŞ - YİRMİ SENE SONRA (BİRİNCİ ŞUA 1936'DA TELİF EDİLİYOR, 20 SENE SONRASI 1956, RİSALEİ NUR'UN SERBEST BIRAKILDIĞI YIL)** başka bir nur-u Kur'an zuhur mu edecek, **YAHUT RİSALE-İ NUR'UN BİR İNKİŞAF-I FEVKALÂDE İLE BİR FÜTUHATI MI OLACAK BİLMEDİĞİMDEN O KAPIYI AÇAMIYORUM.** *(Şualar, Birinci Şua, sf. 615)*

RİSALE-İ NUR TALEBESİ AHMED FEYZİ KUL DA, 1956 YILININ ÖNEMİNİ VURGULAMIŞTIR

Risale-i Nur talebesi Ahmed Feyzi Kul, 1950 yılında yazdığı ***"Maidet-ül Kur'an ve Hazinet-ül Bürhan"*** adlı eserinde bazı ayetlerin ebced değerlerini hesap etmiştir. Bu eser, Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri tarafından kabul görerek, **"Tılsımlar Mecmuası"**nın sonuna eklemiştir. Bu eserde ebced değeri olarak Miladi 1956 yılını veren ayet Taha Suresi'nin 68. ayettir.

"Korkma! dedik, üstün gelecek olan KESİNLİKLE SENSİN."

(Taha Suresi, 68)

AYETİN İŞARETLİ KISMININ EBCEDİ: MİLADİ 1956 YILI

Bu ayette geçen **"KESİNLİKLE SENSİN"** sözlerinin ebced değeri **Miladi 1956** yılını göstermektedir.

DİĞER BİR KURAN AYETİ

Düzene konulması (ıslahı)ndan sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesat) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. DOĞRUSU ALLAH'IN RAHMETİ İYİLİK YAPANLARA PEK YAKINDIR.

(Araf Suresi, 56)

AYETİN İŞARETLİ KISMININ EBCEDİ: MİLADİ 1956 YILI

1956 yılına kadar Risale-i Nur bulundurmak, okumak, dağıtmak yasaklanmış, Nur Risaleleri hakkında **bin beş yüz kadar kamu davası açılmıştı. 1956 yılında ise, 8 yıldır Afyon'da süren davanın sonuçlanmasıyla bu konuda verilen büyük hukuk mücadelesi de son bulmuş** ve risalelerin hiçbir suç unsuru taşımayan imani eserler olduğu, mahkeme huzurunda karara bağlanmıştı. Afyon Mahkemesi, 1956'da Diyânet İşleri Riyaseti Müşavere Kurulu, bütün Risale-i Nur Külliyâtı'nı tek tek inceleyerek her bir Risale hakkında, olumlu ve yararlı Kur'anî bir tefsir olduğuna ilişkin bir rapor sunmuş, Nur

Risaleleri'nin beraat ve iadesine karar vermiş ve böylece Risale-i Nurlar'ın yayınlanması serbest bırakılmıştı.

1956YILINDA DÜNYADA ve TÜRKİYE'DE BÜYÜK OLAYLAR YAŞANMIŞTIR

3 Ocak 1956

Sudan bağımsız bir cumhuriyet olduğunu ilan etti.

20 Mart 1956

Tunus, Fransa'dan bağımsızlığına kavuştu.

23 Mart 1956

Pakistan, dünyanın ilk İslami Cumhuriyeti oldu.

7 Nisan 1956

Fas bağımsızlığını ilan etti.

5 Şubat 1956

Devlet Meteoroloji İşleri Umum Müdürlüğünden bildirildiğine göre MERİÇ VE TUNCA NEHİRLERİ DONMUŞTUR.

13 Şubat 1956

ANKARA'DA ÇIKAN YANGIN ŞİDDETLİ LODOS FIRTINASININ ETKİSİYLE genişlemiş, hükümet konağı, adliye, jandarma, postane, askerlik şubesi ve ziraat bankası binaları tamamen yanmıştır.

Nisan 1956

Seyhan Nehri'nin su baskınları, Büyük Menderes, Gediz ve Ceyhan havzalarında ise taşkınlar meydana gelmiştir.

1956

ORTAOKULLARDA DİN DERSİ OKUTULMAYA başlanmıştır.

1936'DA, YAKLAŞIK 30 YIL SONRA YAŞANACAK 68 OLAYLARININ SEBEP OLACAĞI KARGAŞAYI HABER VERİYOR

Şualar, Birinci Şua 1936'da yazıldı, Bediüzzaman 32 yıl sonra olacak olayları haber veriyor

BEDİÜZZAMAN 1967 TARİHİNE DİKKAT ÇEKEREK 68 OLAYLARININ BAŞLANGICINA İŞARET EDİYOR

Bu âyetteki esrarlı müvazene-i Kur'aniye'yi (Kuran'daki uyumu) düşünürken, Sure-i Hud'daki **"Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla) nefes alıp vermeler vardır."** (Hud Suresi, 106) **"ellezîne şekû" (şaki olanlar, mutsuz olanlar)** fıkrasına karşı; **"Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler."** (Hud Suresi, 108) ayetinin **"ellezîne suidû" (mutlu olanlar, said olanlar)** deki müvazene (uyum) hatıra geldi ve bildirdi ki: Nasıl ki bu ikinci âyet ve birinci fıkra Risale-i Nur'un mesleğine, şakirdlerine tam tamına manen ve cifirce bakıyor. Öyle de: "Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla) nefes alıp vermeler vardır." (Hud Suresi, 106) âyeti dahi, Risale-i Nur'un muarızlarına (karşıtlarına) ve düşmanlarına ve onların cereyanlarının mebdeine (başlangcına) ve faaliyet devresine ve müntehasına cifir ile, tevafuk ile işaret eder.

Şöyle ki:

"Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar." (Nur Suresi, 32) **(Yurîdûne en yutfîû nûrallâhi)** gibi âyetlerin bahsinde Birinci Şua'da yedi-sekiz âyâtın ehemmiyetle gösterdikleri **bin üç yüz on altı (H. 1316 – M. 1898) ve yedi (H. 1316 – M. 1898 ve H. 1317 – M. 1899)** *(1900 YANİ 20. YÜZYILIN BAŞI DARWINİZİM, MATERYALİZMİN*

DÜNYA ÇAPINDA GÜÇLENDİĞİ, OSMANLI'NIN DAĞILDIĞI, İSLAM ALEMİNİN PARÇALANDIĞI TARİH) tarihi ki, Kur'an'a karşı olan sû'-i kasdın mebdeidir (başlangıcıdır)... **HER İKİ ŞEDDELİ İKİŞER SAYILSA BİN ÜÇ YÜZ SEKSEN YEDİ (H. 1387 – M. 1967) (DÜNYA ÇAPINDA ANARŞİZMİN YAYILDIĞI 68 OLAYLARININ ASIL BAŞLANGICI 1967'DİR)** ki "Gaybı hakkıyla ancak Allah bilir" **DEHŞETLİ BİR CEREYANIN MÜNTEHASI TARİHİ OLMAK İHTİMALİ VAR.**

12 MART MUHTIRASININ YAŞANACAĞINI 1944'DE BİLDİRİYOR

Şualar, 2. Şua 1943-44'de yazılıdı. Bediüzzaman, 27 yıl sonra olacak olayları haber veriyor

BEDİÜZZAMAN FELAK SURESİ'NDE 1971'DE TÜRKİYE'DEKİ OLAYLARA İŞARET EDİLDİĞİNİ ANLATIYOR.

AYNI BÖLÜMDE VERDİĞİ TARİHLER:

1933 HİTLER ALMANYA BAŞBAKANI SEÇİLİYOR

1942 İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NIN EN ŞİDDETLİ OLDUĞU DÖNEM

1910 BİRİNCİ BALKAN SAVAŞI VE TRABLUSGARB SAVAŞINA ZEMİN HAZIRLANAN YIL, 1911'DE BALKAN SAVAŞI, 1913'DE TRABLUSGARB SAVAŞI FİİLEN BAŞLIYOR.

1971 12 MART MUHTIRASI

Kul e'uzü birabbilfelak (De ki: Sığınırım sabahın Rabbine)

Minşerri ma halak (Yarattığı şeylerin şerrinden)

Ve min şerri ğasikın iza vekab (Karanlığı çöktüğünde gecenin şerrinden)

Ve min şerrinneffasati fiyl'ukad (Düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden)

Ve min şerri hasidin iza hased (Haset ettiğinde hasetçinin şerrinden)

Bu sûrenin herbir âyetinin mânâları çoktur. Yalnız mânâ-yı işârî ile beş cümlesinde dört defa **ŞER (KÖTÜLÜK)** kelimesini tekrar etmek ve kuvvetli münâsebet-i mâneviye ile beraber dört tarzda bu asrın emsalsiz dört dehşetli ve fırtınalı maddî ve mânevî şerlerine ve inkılâblarına (ihtilallerine) ve mübârezelerine (devrimlerine) aynî tarih ile parmak basmak ve mânen "Bunlardan çekininiz" emretmek, elbette Kur'ân'ın î'cazına yakışır bir irşad-ı gaybîdir.

Meselâ: Başta **Kul e'uzü birabbilfelak (De ki: Sığınırım sabahın Rabbine)** cümlesi, **bin üçyüz elli iki veya dört (1352 (M. 1933) – 1354 (M. 1934-1935))** *(1933'DE HİTLER BAŞBAKAN OLUYOR, 1935'DE YENİDEN SİLAHLANMA KAMPANYASINI BAŞLATIYOR)* tarihine hesab-ı ebcedî ve cifrîyle tevafuk edip nev'-i beşerde en geniş hırs ve hasedle ve birinci harbin sebebiyle vukua gelmeye hazırlanan ikinci harb-i umumîye işâret eder. Ve ümmet-i Muhammediyeye mânen der: "Bu harbe girmeyiniz ve Rabbinize iltica ediniz." Ve bir mâna-yı remziyle, Kur'ân'ın hizmetkârlarından olan Risâle-i Nur şakirdlerine hususî bir iltifat ile onların Eskişehir hapsinden, dehşetli bir şerden aynı tarihiyle kurtulmalarına ve haklarındaki imha plânının akîm (neticesiz) bırakılmasına remzen haber verir; mânen "İstiâze ediniz" (şeytandan sığınır gibi sığınınız) emreder gibi bir remz verir.

H. 1352- M. 1933- HİTLER'İN ALMANYA BAŞBAKANI OLDUĞU TARİH.

H. 1354- M. 1934- HİTLER'İN ORDU ÜZERİNDE TAM DENETİM KURDUĞU YIL. 30 HAZİRAN 1934'DE BİR GECEDE ÇOK SAYIDA ÜST DÜZEY SUBAYIN KATLEDİLMESİ EMRİYLE 85 KİŞİNİN KATLEDİLMESİNİ SAĞLADIĞI VE ORDUNUN TAMAMEN ONA BAĞLANDIĞI TARİH. AYNI ZAMANDA,

RİSALE-İ NUR TALEBELERİNİN ESKİŞEHİR HAPİSANESİNDEN KURTULDUĞU TARİH.

M. 1935- HİTLER'İN YENİDEN SİLAHLANMA ADINI VERDİĞİ HAREKETİ BAŞLATTIĞI YIL.

Hem meselâ: **Minşerri ma halak (Yarattığı şeylerin şerrinden)** cümlesi -şedde sayılmaz- **bin üç yüz altmış bir (1361- m. 1942)** *(1942, İKİNCİ DÜNYA SAVAŞININ ŞİDDETLİ OLDUĞU YILLAR)* ederek bu emsalsiz harbin merhametsiz ve zâlîmane tahribatına rumî ve hicrî tarihiyle parmak bastığı gibi; aynı zamanda bütün kuvvetleriyle Kur'ân'ın hizmetine çalışan Nur şakirdlerinin geniş bir imha plânından ve elîm ve dehşetli bir belâdan ve Denizli hapsinden kurtulmalarına tevâfukla, bir mâna-yı remzî ile onlara da bakar. "Halk'ın şerrinden kendinizi koruyunuz" gizli bir îma ile der.

H. 1361- M. 1942- İKİNCİ DÜNYA HARBİNİN EN ŞİDDETLİ OLDUĞU TARİHLERDEN. HİTLER KAFKASYA, KARADENİZ VE HAZAR PETROLLERİNİ ELE GEÇİRMEK İÇİN İŞGALİ GENİŞLETME KARARI ALDI. STALİNGRAD'IN ELE GEÇİRİLMESİ İÇİN YAPILAN SAVAŞTA 500 İLA 850 BİN KİŞİNİN ÖLDÜĞÜ BİLİNİYOR. AYRICA NUR TALEBELERİNİNİN DENİZLİ HAPİSANESİNDEN KURTULDUKLARI TARİH.

Hem meselâ: **Ve min şerrinneffasati fiyl'ukad (Düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden)** cümlesi -şeddeler sayılmaz- **bin üç yüz yirmi sekiz (H. 1328- M. 1910)** *(BALKAN SAVAŞLARININ ZEMİNİNİN HAZIRLANDIĞI YIL)*; eğer şeddedeki (lâm) sayılsa, **bin üç yüz elli sekiz (H. 1358- M. 1939)** *(2. DÜNYA SAVAŞININ RESMEN BAŞLAMASI)* adediyle bu umumî harbleri yapan ecnebi gad-

darların, hırs ve hased ile bizdeki Hürriyet İnkılâbı'nın Kur'ân lehindeki neticelerini bozmak fikri ile tebeddül-ü saltanat (saltanatın değişmesi) ve Balkan ve İtalyan Harbleri ve Birinci Harb-i Umumî'nin patlamasıyla maddî ve manevî şerlerin, siyasî diplomatların radyo diliyle herkesin kafalarına sihirbaz ve zehirli üflemeleriyle ve mukadderat-ı beşerin düğme ve ukdelerine gizli plânlarını telkin etmeleriyle bin senelik medeniyet terakkiyâtını (ilerlemesini) vahşiyâne mahveden şerlerin vücuda gelmeye hazırlanmaları

H. 1328- M. 1910 – BALKANLARDA, BALKAN SAVAŞININ ZEMİNİ OLAN AYRILIKÇI HAREKETLER BAŞLIYOR. 1913'DE BİTEN SAVAŞ SONRASINDA OSMANLI BALKANLAR'DA ÇOK GENİŞ TOPRAK KAYBEDİYOR. BULGARİSTAN ORDUSU, ÇATALCA'YA KADAR İLERLİYOR. 1911'DE İSE İTALYA'YLA TRABLUSGARB SAVAŞI BAŞLIYOR VE TRABLUSGARB ELDEN ÇIKIYOR.

H. 1358- M. 1939- RESMİ OLARAK İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI BAŞLIYOR. 1945'E KADAR SÜREN SAVAŞTA RESMİ RAKAMLARA GÖRE 75 MİLYON İNSAN ÖLÜYOR. GERÇEK RAKAMIN İSE ÇOK DAHA FAZLA OLDUĞU BİLİNİYOR.

BU SÛREYE ÂİT BİR NÜKTE-İ İ'CÂZİYENİN HAKİYESİDİR:

Nasıl bu sûre, beş cümlesinden dört cümlesi ile bu asrımızın dört büyük şerli inkılâblarına ve fırtınalarına mana-yı işarî ile bakar; aynen öyle de, dört defa tekraren **Minşerri (kötülükten)** -şedde sayılmaz- kelimesiyle âlem-i İslâmca en dehşetli olan Cengiz ve Hülâgû fitnesinin ve Abbasî Devleti'nin inkıraz zamanının asrına dört defa mânâ-yı işarî ile ve makam-ı cifrî ile bakar ve parmak basar. *(DÖRT DEFA ŞER KELİMESİ TEKRAR ETTİĞİ İÇİN DÖRT AYRI FİTNEYE BAKAR DİYOR: 1. CENGİZHAN FİTNESİ, 2. HÜLA-*

GÜ FİTNESİ, 3. BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞI, 4. İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI) Evet –şeddesiz **şer (kötülük)** **beş yüz (H. 500- M. 1106)** eder; **min (den)** **doksan (90- M. 709)**'dır. İstikbale bakan çok âyetler, hem bu asrımıza hem o asırlara işaret etmeleri cihetinde, istikbalden haber veren İmam-ı Ali ve Gavs-ı Azam dahi, aynen hem bu asrımıza, hem o asra bakıp haber vermişler. **ğasikın iza vekab (Karanlığı çöktüğünde gece)** kelimeleri bu zamana değil, belki **ğasikın (karanlığın en koyu hali)** **bin yüz altmış bir (1161-1747)** ve **iza vekab (iyice çöktüğü)** **sekiz yüz on (810- 1407)** ederek, o zamanlarda ehemmiyetli maddî manevî şerlere işâret eder. **EĞER BERABER OLSA, MİLÂDÎ BİN DOKUZYÜZ YETMİŞBİR (1971) OLUR. O TARİHTE DEHŞETLİ BİR ŞERDEN HABER VERİR. YİRMİ SENE SONRA ŞİMDİKİ TOHUMLARIN MAHSULÜ ISLAH OLMAZSA, ELBETTE TOKATLARI DEHŞETLİ OLACAK.**

1971 - 12 MART MUHTIRASI: DÜNYA GENELİNDE 68 OLAYLARIYLA BİRLİKTE TÜRKİYE'DE MARKSİST HAREKETLER ÇOK GÜÇLENMİŞTİ VE ŞİDDET EYLEMLERİ YAPILIYORDU. ÖĞRENCİ HAREKETLERİ, POLİSE, BÜYÜK ELÇİLİKLERE, KARAKOLLARA SALDIRILAR, BANKA SOYGUNLARI, ADAM KAÇIRMA EYLEMLERİ GERÇEKLEŞTİRİYORLARDI. 69 SEÇİMLERİNDE %46 OY ALARAK DEMİREL İKTİDARA GELMİŞTİ, ANCAK ÜLKE ÇOK KARIŞIKTI, CEMAL MADANOĞLU ÖNDERLİĞİNDE BİR GRUP ASKER DARBE YAPMAYI PLANLIYORDU. BU ASKERİ DARBENİN ENGELLENMESİ İÇİN ORGENERAL MEMDUH TAĞMAÇ 12 MART MUHTIRASINI YAYINLADI. PARLAMENTO FESH EDİLMEDİ ANCAK SİYASİ ÖZGÜRLÜKLER BÜYÜK ORANDA KISITLANDI.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, 1979-1980 YILLARINA DİKKAT ÇEKİYOR

Sözler, 24. Söz 1926-1934 arasında yazıldı

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, 1979-1980 YILLARINA DİKKAT ÇEKİYOR

İşte bu hakikati bilmeyen insafsız insanlar derler ki: "Ahiretin tafsilâtını ders alan müteyakkız kalbli, keskin nazarlı olan Sahabenin fikirleri niçin bin sene hakikatten uzak olarak fikirleri düşmüş gibi, **İSTİKBÂL-İ DÜNYEVÎDE BİN DÖRT YÜZ SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARÎB (YAKIN) ZANNETMİŞLER?"**

Elcevap: Çünkü Sahabe, feyz-i sohbet-i Nübüvvetten herkesten ziyâde dâr-ı âhireti düşünerek, dünyanın fenâsını bilerek, Kıyâmetin ibhâm vaktindeki hikmet-i İlâhiyeyi anlayarak, ecel-i şahsî gibi, dünyanın eceline karşı dahi dâimâ muntazır bir vaziyet alarak âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, "Kıyâmeti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşâd-ı Nebevîdir. Yoksa, vuku-u muayyene dâir bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikatten uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bu nevi sözleri, hikmet-i ibhâmdan ileri geliyor.

HİCRİ 1400: 1979-1980

Hicri 1400, hadislere ve İslam alimlerinin açıklamalarına göre Hz. Mehdi (as)'ın faaliyete başladığı tarihtir. Hicri 1400'ün başlamasıyla birlikte Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği Hz. Mehdi (as)'ın geliş alametlerinin hepsi arka arkaya gerçekleşmiştir. Peygamberimiz (sav), bu alametlerin tesbih tanelerinin ardı ardına gelmesi gibi birbirini takip edeceğini söylemiştir. Şu anda 1433 yılında bulunuyoruz. 1400'den 1433'e kadar geçen 33 yıl içinde Resulullah (sav)'in haber verdiği yaklaşık 400 alamet birebir gerçekleşmiştir. Bu da bir kez daha Bediüzzaman'ın da söylediği gibi Hz. Mehdi (as)'ın şu an görevde olduğunun delilidir. Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği ve birebir gerçekleşen bu yüzlerce alametten bazıları şunlardır:

- Fırat'ın suyunun kesilmesi 1976
- Afganistan'ın işgal edilmesi 1979
- Kabe baskını ve Kabe'de kan akıtılması 1979
- İstanbul'da gerçekleşen gemi patlaması 1979
- İran – Irak Savaşı 1980-1988
- Şam ve Mısır meliklerinin öldürülmesi – 1981
- Ramazan ayında, Ay ve Güneş tutulmalarının olması – 1981 ve 1982
- Halley kuyruklı yıldızının geçişi – 1986
- Sistemlerin değişmesi (komünizmin yıkılması) – 1989
- Azerbaycan'ın işgali – 1990
- Tozlu dumanlı bir fitnenin görülmesi – 2001 İkiz Kulelere yapılan saldırı
- Irak'ın işgali – 2003
- Çölde bir ordunun kaybolması- 2003 Irak ordusunun kaybolması
- Bağdat'ın alevlerle yanması – 2003
- İki kuyruklu Lulin yıldızının çıkması – 2009

(Sayısı 400'ü bulan tüm alametleri görmek için www.hazretimehdi.com sitesini ziyaret ediniz)

RİSALE-İ NUR'DA 1981, 1991 VE 2001 YILLARINA İŞARETLER

Hutbe-i Şamiye; 1909'da Hutbe verildi, 1911'de kitap halinde basıldı

RİSALE-İ NUR'DA 1981, 1991 VE 2001 YILLARINA İŞARETLER

Bediüzzaman, Şam'daki Emevi Camii'nde verdiği Şam hutbesinde 1371'den sonraki İslam aleminin geleceğine yönelik izahlar yapmıştır.

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkişafına (açılmasına) ve beşeri tenvir etmesine (aydınlatmasına) mümanaat eden (mani olan) perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler (mani olanlar) çekilmeye başlıyorlar. **Kırk beş sene evvel o fecrin emâreleri göründü.** **YETMİŞ BİRDE (H. 1371 – M. 1952) FECR-İ SÂDIKI BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU FECR-İ KÂZİP DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE (H. 1401/H. 1411 – M. 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Hutbe-i Şamiye, s. 490)*

Fecir: Tan yerinin ağarması, güneş doğmadan önceki kızıllık, sabah vakti

Fecr-i Kazib: Sabaha karşı ufukta yayılmaya başlayan birinci kızıllık.

Fecr-i Sadık: Fecr-i Kazib'den sonra yayılmaya başlayan ikinci aydınlanma

1371 + 30 = 1401 = 1981
1371 + 40 = 1411 = 1991

Bu tarihler, İslam'ın nurunun dünyaya yeniden yayılmaya başladığı, Müslümanların ilmi çalışmalarıyla dünya çapında etki oluşturmaya başladıkları yıllardır.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ H. 1371 (M. 1952)'DEN SONRASINI ANLATMAYA DEVAM EDİYOR:

Evet şimdi olmasa da *(H. 1371'DEN)* **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip (o üç kuvvetle donatıp), cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip (o dokuz engelleri yenip) dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin (sınıfının) cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbe-i Şamiye, s. 25)*

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

YARIM ASIR SONRA: 1371 + 50 = 1421 = 2001

BEDİÜZZAMAN'IN 28 ŞUBAT 1997 OLAYINA İŞARET EDEN SÖZLERİ

Şualar, 2. Şua 1943-44'de yazıldı.
Bediüzzaman, 53 yıl sonra olacak olayları haber veriyor

SAİD NURSİ HAZRETLERİ'NİN 28 ŞUBAT 1997 OLAYLARINA İŞARET EDEN EBCED HESAPLAMASI (BAKARA SURESİ, 257)

"Onbirinci Meselenin haşiyesinin bir lâhikasıdır

Ayete'l-Kürsî'nin tetimmesi olan **"Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır** *(Bakara Suresi, 256)*" bin üç yüz elli (H. 1350- M. 1931), **"Artık kim tağutu tanımayıp"** bin dokuz yüz yirmi dokuz (1929) veya (1928), **"Allah'a inanırsa, o, yapışmıştır"** dokuz yüz kırk altı (H. 946) "Risaletü'n-Nur" ismine muvafık; -**" sapasağlam bir kulba"** bin üç yüz kırk yedi (H. 1347- M. 1928); **"Allah, iman edenlerin Velisi (dostu ve destekçisi)dir.", "bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir."** eğer beraber olsa bin on iki (H.1012), eğer beraber olmazsa dokuz yüz kırk beş (H. 945) (bir şedde sayılmaz), **"Onları karanlıklardan nura çıkarır"** bin üç yüz yetmiş iki (H. 1372 – M. 1953) (şeddesiz), **"İNKAR EDENLERİN VELİLERİ İSE TAĞUT'TUR"** (Bakara Suresi, 257) **bin dört yüz on yedi (1417) (Miladi 1997)**; **"Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. "** bin üç yüz otuz sekiz (H. 1338 – M. 1920) (şedde sayılmaz) **"İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz**

kalacaklardır." bin iki yüz doksan beş (H. 1295) (şedde sayılır) eder. Risaletü'n-Nur'un hem iki kere ismine, hem suret-i mücahedesine, hem tahakkukuna ve telif ve tekemmül zamanına tam tamına tevafukuyla beraber, ehl-i küfrün bin iki yüz doksan üç (H. 1293 – M. 1877) *(OSMANLI RUS SAVAŞI, OSMANLI'NIN EN ÇOK TOPRAK YİTİRDİĞİ SAVAŞLARDAN BİRİ)* harbiyle âlem-i İslâmın nurunu söndürmeye çalışması tarihine ve Birinci Harb-i Umumîden istifade ile bin üç yüz otuz sekizde (H. 1338 – M. 1920) bilfiil nurdan zulümata atmak için yapılan dehşetli muahedeler tarihine tam tamına tevafuku ve içinde mükerreren nur ve zulümat karşılaştırılması ve bu mücahede-i mâneviyede Kur'ân'ın nurundan gelen bir Nur, ehl-i imana bir nokta-i istinat olacağını mânâ-yı işârî ile haber veriyor diye kalbime ihtar edildi. Ben de mecbur oldum, yazdım. Sonra baktım ki, mânâsının münasebeti bu asrımıza o kadar kuvvetlidir ki, hiç tevafuk emaresi olmasa da, yine bu âyetler her asra baktığı gibi mânâ-yı işârî ile bizimle de konuşuyor kanaatim geldi..." *(Şualar, S. 422-423)*

Bilindiği üzere 28 Şubat Türkiye'nin yakın tarihinde, özgürlüklerin kısıtlandığı, Müslümanlara baskının çok yoğunlaştığı, işkencelerin ve faili meçhullerin arttığı bir dönemin başlangıcı olmuştur. Bediüzzaman Hazretleri'nin 1997 yılına bu şekilde dikkat çekmesi ise son derece manidardır.

RİSALE-İ NUR'DA 2004 YILINA İŞARETLER

Şualar, I. Şua 1936'da yazılıyor.

RİSALE-İ NUR'DA 2004 YILINA İŞARETLER

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (Tevbe Suresi, 32) âyetindeki **"Yurîdûne en yutfîû nûrallâhi bi efvâhihim" (Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar)** cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber şeddeli lâm'lar, birer ل ve şeddeli م asıl kelimeden olduğundan, iki sayılmak cihetiyle **bin üç yüz yirmi dört (H. 1324 – M. 1906)** *(1906, BİRİNCİ MEŞRUTİYET VE İSTİBDAT DEVRİNİN SONUDUR)* ederek, Avrupa zâlimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir suikast plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti "yirmidörtte (24'te) ilânıyla o plânı akîm bırakmaya çalıştıkları halde, maatteessüf altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o su-ikasd niyetiyle, Sevr Muahedesinde (1920) Kur'ân'ın zararına gayet ağır şeraitle kâfirâne fikirlerini yine icrâ etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üçyüz yirmidörde (1324'e), tâ otuzdörde (34'e), tâ "ellidörde (54'e) tam tamına tevâfukla, o herc ü merc içinde Kur'ân'ın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resâili'n-Nur Müellifi "yirmidörtte (24'te) ve Resâili'n-Nur'un mukaddematı otuzdörtte (34'te) ve Resâili'n-Nur'un nuranî cüzleri ve fedakâr şakirdleri ellidörtte (54'te) mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor….

Eğer şeddeli م dahi şeddeli lâm'lar gibi bir sayılsa, **o vakit bin iki yüz seksen dört (H. 1284 – M. 1866)** eder. *(1866'DA GİRİT İSYANI OLUYOR, SIRP AYAKLANMALARI VAR)* O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeye niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un "doksan üç (93)" muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resâili'n-Nur şakirdleri yerinde Mevlâna Halid'in (k.s.) şakirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından, bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. **ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELI LÂM'LAR VE İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA (H. 1424 – M. 2004) ZULÜMATI DAĞITACAK ZÂTLAR İSE, HAZRET-İ MEHDÎNİN ŞAKIRDLERİ OLABİLİR.** Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var.

"Damla denize delâlet eder" sırrıyla kısa kestik.

RİSALE-İ NUR'DA 2007-2008 YILLARINA İŞARETLER

Bediüzzaman Said Nursi bu sözünde, ayetin "**...hiç şüphe yok galip gelecek olanlar Allah'ın taraftarlarıdır**" **(fe inne hızbellâhi humul gâlibûn)** cümlesinin ebced değerinin, Hicri 1350 tarihini verdiğini söylemiş, ancak ayetin gelecekte de Kuran ahlakının üstün geleceği bir başka dönem olacağına dair gizli bir işaret içerdiğini hatırlatmıştır. Nitekim **ayetin bu cümlesinin Arapça yazılımında yer alan baştaki "FE" HARFİ DE HESABA KATILARAK EBCEDİNE BAKILDIĞINDA, bu sefer de ebced değeri 80 çıkmaktadır. 1350 ÜZERİNE 80 İLAVE EDİLDİĞİNDE DE HİCRİ 1430 ETMEKTEDİR Kİ, BU TARİH DE MİLADİ OLARAK "2008 YILINI" VERMEKTEDİR.**

FE HARFİ = 80
1350+80 = 1430 = 2008

Şu ayetin gizli imasına **"Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır."** (Maide Suresi, 56) ayeti teyid ediyor. Çünkü "**... hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır.**" ayetindeki şeddeli nun bir sayılsa tam evvelki ayete tevafuk ile Hizb-ul Kur'an'ın (Kuran taraftarlarının) faaliyetine vasıta olan bir hadiminin (hizmet eden kimsenin) Kur'an okumaya başladığı H. 1302 (M.

1884) tarihine iki fark ile tevafuk etmekle beraber şeddeli nun iki nun sayılsa bin üç yüz elli (H. 1350- M. 1931) eder ki; bu tarihte Kuran'dan muktebes (alınan bilgilerle hazırlanmış) olan Risale-i Nur etrafında toplanan, bütün kuvvetleriyle Kuran hizmetlerine çalışan Hizb-ul Kur'an'ın faaliyeti ve delalet (sapkınlık) ve zındıkaya (dinsizliğe) manen galebe ettikleri (galip geldikleri) bir zamana tevafuku (denk gelmesi) **İSE İSTİKBALDE (GELECEKTE) TAM GALEBELERİNE (TAM GALİBİYETLERİNE DAİR) BİR İMA-İ GAYBİDİR (GİZLİ BİR İŞARETTİR)**. (8. Lema, Keramet-i Gasviye)

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "KIYAMET 300 YIL SONRA KOPACAK" DEMEMİŞTİR, "ALLAHUALEM, HİCRİ 1545'DE KIYAMET KOPACAK" DEMİŞTİR

Bazı Nur talebesi kardeşlerimiz "Mehdiyet dönemi 300 yıl sürecektir" diyerek, kıyametin 300 yıl sonra kopacağını iddia etmekte ve Bediüzzaman Hazretleri'nin Risale-i Nur'da hiç vermediği bir tarihten bahsetmektedir.

Örneğin Mehmet Ali Kaya Hocamız, Asırların Rehberleri Mücedditler isimli eserinde şöyle söylemektedir:

> "Mehdi'den sonra kıyamete kadar geçecek döneme Mehdi dönemi denir. **BU DÖNEM 300 SENE KADAR DEVAM EDER Kİ,** Bediüzzaman buna, "300 sene sonra gelecek tenkidat-ı ukala mahkemesinden gelen tenkitlere yine aynı hakikatlerle cevap veririm. Ancak o zamanın libasını giydiririm" ifadeleriyle işaret eder." *(Asırların Rehberleri Mücedditler, Sf. 248)*

Üstadımız'ın "300 sene sonra gelecek tenkitlere aynı hakikatlerle cevap veririm" sözü Tarihçe-i Hayat'ta geçen bir ifadesidir ve **bu sözün Mehdiyetle ve kıyametin tarihiyle hiçbir bağlantısı bulunmamaktadır:**

Ey paşalar, zabitler! Bütün kuvvetimle derim ki:

Gazetelerde neşrettiğim umum makalâtımdaki (yazılarımı) umum hakaikde nihayet derecede musırrım (doğruluklarını ispatlarım). Şayet zaman-ı mâzi cânibinden Asr-ı Saadet mahkemesinden adaletnâme-i şeriatla dâvet olunsam, neşrettiğim hakaiki aynen ibraz edeceğim. Olsa olsa, o zamanın ilcaatının modasına göre bir libas giydireceğim. Şayet müstakbel tarafından **üçyüz sene sonraki tenkidat-ı ukalâ mahkemesinden tarih celbnamesiyle celbolunsam;** yine bu hakikatları, tevessü ve inbisat ile çatlayan bazı yerlerini yamalamakla beraber taze olarak orada da göstereceğim. Demek hakikat tahavvül etmez. Hakikat hakdır. "Hak daima üstün gelir; hakka galebe edilmez." *(Keşfü'l-Hafa, 1:127, Hadis No: 362.)* Millet uyanmış; mugalâta ve cerbeze ile iğfal olunsa, devam etmiyecektir. Hakikat telâkki olunan hayâlin, ömrü kısadır. Feveran eden efkâr-ı umumiye ile o aldatmalar ve muğalâtalar dağılacak ve hakikat meydana çıkacaktır, İnşaAllah. *(Tarihçe-i Hayat, sf. 76)*

Üstadımız burada müteşabih bir ifadeyle yazılarında yer verdiği hakikatleri savunmak için geçmişten de olsa gelecekten de olsa kendisine yönelecek tüm eleştirileri cevaplayacağını anlatmaktadır. "Asr-ı Saadet döneminden de olsa 300 yıl sonrasından da olsa yazdıklarıma itiraz gelirse, yazdıklarımı savunurum, çünkü hakikatleri yazdım" diyor. Üstadımız'ın hakikati savunmaktaki kararlılığını ifade eden bu sözünde Mehdiyetle ilgili en küçük bir yorum, uzaktan veya yakından tek bir bağlantı bile yoktur.

Bazı Nur talebesi kardeşlerimiz ise samimiyetten uzak bir yorumla Üstadımız'ın bu sözünü "Mehdiyet 300 yıl sürecek bir dönemdir" şeklinde tevil etmekte, "kıyametin kopmasına 300 sene daha var" mantığını savunmaktadır. Oysa Üstadımız'ın anlatmak istediği çok açıktır. **Bir insan 10 bin yıl sonra da olsa bu sözlerimi savunacağım demiş olsa, bunun anlamı dünyanın ömrünün 10 bin yıl olduğu değildir. Ya da bir insan bin yıl sonra da bu hakikati anlatacağım demiş olsa, bu, dünyanın son bulmasına bin yıl daha var anlamı taşımaz. Sadece müteşabih bir anlatımla haklılığına olan inancını ifade etmektedir.**

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN KIYAMETLE İLGİLİ VERDİĞİ TARİH HİCRİ 1545'DİR!

Üstadımız hadislerde Peygamberimiz (sav)'in dünyanın ömrüyle ilgili verdiği bilgilere, hadislerdeki ahir zaman alametlerine ve hadislerin ve ayetlerin ebced değerlerine dayanarak, kıyametin Hicri 1545'de kopacağını söylemiştir. Hicri 1506'ya kadar (yani miladi 2082'ye kadar) İslam "zahir ve aşikarane belki galibane devam edecek", Hicri 1506'dan sonra bozulma başlayacak, Hicri 1542'ye kadar İslam gizli ve mağlubiyet içinde olacak ve **Hicri 1545'de (yani Miladi 2120'de) de küfrün başına kıyamet kopacak demektedir:**

"LÂ TEZÂLÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETÎ." "Ümmetimden bir taife zail olmayıp devam edecektir." (şedde sayılır, tenvin sayılmaz) fıkrasının makam-ı cifrisi, **bin beşyüz kırkiki (Hicri 1542- Miladi 2117)** ederek nihayet-i devamına îma eder. "Gaybı yalnız Allah bilir." **"ZÂHİRİNE ALE'L-HAK." "hak üzerinde devam edecektir."** (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **binbeşyüz altı (Hicri 1506- Miladi 2082)** edip, **bu tarihe kadar zâhir ve aşikârane, belki galibane; sonra tâ kırk ikiye kadar, gizli ve mağlubiyet içinde** vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın îma eder. Ve'l-ilmû indAllah; "Gerçek ilim ancak Allah Katındadır." **"HATTÂ YE'TİY ALLAHÜ Bİ EMRİHÎ" "Allah'ın emri gelinceye kadar** (yani kıyâmetin kopmasına kadar)" (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **BİNBEŞYÜZ KIRK BEŞ (HİCRİ 1545- MİLADİ 2120) OLUP, KÂFİRİN BAŞINDA KIYAMET KOPMASINA ÎMA EDER.** Lâ ya'lemu'l-ğaybe illâllah. (Gaybı Allah'tan başkası bilemez.) *(Kastamonu Lahikası, sf. 26)*

Görüldüğü gibi, Üstadımız kıyamet 300 sene sonra kopacak diyenlerin aksine, Hicri 1545'de kıyametin kopacağını açık bir şekilde ve tarih vererek söylemektedir.

Üstadımız hadisin ebced hesabına göre bu tarihi verirken, Peygamberimiz (sav)'in dünyanın ömrünün 7 bin yıl olduğunu bildiren hadisine ve İslam alimlerinin ümmetin icabet ömrünün 1500 olduğuyla ilgili sözlerine göre açıklama yapmıştır.

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN DÜNYANIN ÖMRÜNÜN 7 BİN OLDUĞUYLA İLGİLİ HADİS-İ ŞERİFLERİ

Peygamberimiz (sav)'den rivayet edilen dünyanın ömrü ile ilgili söz konusu sekiz hadis şöyledir:

(Bu hadisler büyük alim Celaleddin Suyuti'nin tasnif ettiği ahir zaman hadislerinin bulunduğu "Celaleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri" adlı eserde yer almaktadır.)

İbni Asakir diyor ki: Ebu Said Ahmed b. Muhammed Bağdadi (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (ra)'dan O dedi ki, Resulullah (sav) buyurdu: Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için, gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişçesine **ŞU DÜNYANIN YEDİ BİN YILLIK ÖMRÜ MÜDDETİNCE SEVAP YAZAR**.

İbni Abiyy diyor ki: Ebu İshak, İbrahim b. Abdullah Nebti, (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (ra)'dan O dedi ki, Resullullah (sav) buyurdu:**DÜNYANIN ÖMRÜ, AHİRET GÜNLERİNDEN YEDİ GÜNDÜR. ALLAH TEALA BUYURDU Kİ: "SENİN RABBİNİN YANINDAKİ BİRGÜN, SİZİN SAYDIĞINIZ BİN YIL GİBİDİR.**"

İbni Ebi Dünya, Zemmil Emel'inde diyor ki: Ali b. Said, Hamza b. Hişan'dan, O da Said b. Cubeyr'den rivayet ettiler ki, **DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTADIR**.

"Celaleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri"
Ali Bin Hüsameddin El Muttaki

X. BÖLÜM

HATİME

1- DÜNYANIN ÖMRÜ

• Dünyanın ömrünün yedi bin yıl olduğu

H.2 --- *İbni Asakir diyor ki: Ebu Said Ahmed b. Muhammed Bağdadi (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (r.a.)'dan O dedi ki, Resulullah (s.a.v.) buyurdu:* Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için, gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişçesine şu dünyanın yedi bin yıllık ömrü müddetince sevap yazar.

H.3 --- *İbni Adiyy diyor ki: Ebu İshak, İbrahim b. Abdullah Nebti, (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (r.a.)'dan O dedi ki, Resullullah (s.a.v.) buyurdu:* Dünyanın ömrü, ahiret günlerinden yedi gündür. Allah Teala buyurdu ki: **"Senin Rabbinin yanındaki birgün, sizin saydığınız bin yıl gibidir."**

H.7 --- *İbni Ebi Dünya, Zemmil Emel'inde diyor ki:* Ali b. Said, Hamza b. Hişan'dan, O da Said b. Cubeyr'den rivayet ettiler ki, Dünya, ahiret haftalarından bir haftadır.

H.5 --- *İbni Ebi Hatem, Tefsir'inde İbni Abbas'dan rivayet etti ki:* Dünya, ahiret haftalarından bir hafta olup, yedi bin senedir ve bunun altı bini geçmiştir.

H.6 --- *İbni Abbas'dan sahih olarak nakledilen şöyle bir rivayet vardır. O dedi ki:* Dünya yedi gündür. Her bir gün bin yıl gibidir. Ve Resulullah (s.a.v.)'de onun sonunda gönderildi.

• Ashabı Kiramın gördüğü bir rüya

H.4 --- *Tabarani Kebir'inde diyor ki, Ahmed b. Nadr el-Askeri ve Cafer b. Muhammed-ül Feryabi nakletmişler ki; (Ravi silsilesi ile) Dakkak b. Zeyd-i Cüheni'den rivayet ettiler. O dedi ki:* Ben gördüğüm bir rüya'yı Resullullah (s.a.v.)'a anlattım. Bu rüyada Peygamber (s.a.v.) yedi basamaklı bir minberin en üst basamağında idi. O buyurdu ki: Yedi basamaklı gördüğün minber şu dünyanın ömrü olan yedi bin senedir, Ben de Onun son bininde olacağım.

H.8 --- *İbni Abd-il Hamid, Tefsir'inde diyor ki; Muhammed b. Fadl, Hammad b. Zeyd'den, O da Yahya b. Atik'den, O da Muhammed b. Sirin'den, O da Müslüman olmuş kitap ehli birisinden rivayet ettiler ki:* Allah, gökleri ve yerleri altı günde yaratmıştır. Rabbimin yanında bir gün, sizin dünya hayatında saydığınız bin yıl gibidir. Ve dünyanın eceli altı gündür, yedinci günde kıyamet kopacaktır. Altı gün gitmiştir ve siz yedinci gündesiniz.

• Peygamber (s.a.v.) zamanında, Adem (a.s.)'dan beri 5600 yıl geçmiş olduğu

H.28 --- *Ahmed İbni Hanbel İlel'inde nakletti. İsmail b. Abdülkerim, Abdüssamed'den O da Vehb'den rivayet etti:* Dünyadan beş bin altı yüz yıl geçmiştir.

İbni Ebi Hatem, Tefsir'inde İbni Abbas'dan rivayet etti ki: **DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTA OLUP, YEDİ BİN SENEDİR VE BUNUN ALTI BİNİ GEÇMİŞTİR**.

İbni Abbas'dan sahih olarak nakledilen şöyle bir rivayet vardır. **O DEDİ Kİ: DÜNYA YEDİ GÜNDÜR. HER BİR GÜN BİN YIL GİBİDİR. VE RESULULLAH (SAV) DE ONUN SONUNDA GÖNDERİLDİ.**

Ashabı Kiramın gördüğü bir rüya Tabarani Kebir'inde diyor ki, Ahmed b. Nadr el-Askeri ve Cafer b. Muhammedül Feryabi nakletmişler ki; (Ravi silsilesi ile) Dakkak b. Zeyd-i Cüheni'den rivayet ettiler. O dedi ki: Ben gördüğüm bir rüya'yı Resullullah (sav)'e anlattım. Bu rüyada Peygamber (sav) yedi basamaklı bir minberin en üst basamağında idi. **O BUYURDU Kİ: YEDİ BASAMAKLI GÖRDÜĞÜN MİNBER ŞU DÜNYANIN ÖMRÜ OLAN YEDİ BİN SENEDİR, BEN DE ONUN SON BİNİNDE OLACAĞIM.**

İbni Abd-il Hamid, Tefsir'inde diyor ki; Muhammed b. Fadl, Hammad b. Zeyd'den, O da Yahya b. Atik'den, O da Muhammed b. Sirin'den, O da Müslüman olmuş kitap ehli birisinden rivayet ettiler ki:ALLAH, **GÖKLERİ VE YERLERİ ALTI GÜNDE YARATMIŞTIR. RABBİMİN YANINDA BİR GÜN, SİZİN DÜNYA HAYATINDA SAYDIĞINIZ BİN YIL GİBİDİR. VE DÜNYANIN ECELİ ALTI GÜNDÜR, YEDİNCİ GÜNDE KIYAMET KOPACAKTIR. ALTI GÜN GİTMİŞTİR VE SİZ YEDİNCİ GÜNDESİNİZ.** *(Celaleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri, Ali Bin Hüsameddin El Muttaki, Kahraman Neşriyat Kitabevi, sf. 103-104)*

RESULULLAH (SAV), DÜNYANIN ÖMRÜNÜN 7 BİN YIL OLDUĞUNU BUNUN 5600 YILININ GEÇTİĞİNİ BİLDİRMİŞTİR

Peygamber (sav) zamanında, Adem (as)'dan beri 5600 yıl geçmiş olduğuAhmed İbni Hanbel İlel'inde nakletti. İsmail b. Abdülkerim, Abdüssamed'den O da Vehb'den rivayet etti:

DÜNYADAN BEŞ BİN ALTI YÜZ YIL GEÇMİŞTİR. *(Celaleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri, Ali Bin Hüsameddin El Muttaki, sf. 88-89)*

Burada önemli olan, Peygamberimiz (sav)'in söz konusu bu takvimin başlangıcı üzerinden Dünyanın ömrünün bu takvime göre 7000 yıl olduğunu ümmetine bildirmesi ve kendisine kadar da bu başlangıçtan itibaren 5600 yıl geçtiğini net bir şekilde bildirmiş olmasıdır.

7000 - 5600 = 1400

Peygamberimiz (sav) söz konusu hadis-i şeriflerinde özel bir takvime göre bir zaman bilgisi vermektedir. Nasıl ki, Hz. İsa (as)'ın doğum günü, Peygamberimiz (sav)'in Mekke'den Medine'ye hicreti bir takvim başlangıcı olarak alınarak Hicri ve Miladi takvimler oluşmuş ise, aynı bu şekilde Peygamberimiz (sav)'in de, o dönemde kullanılmakta olan belli bir takvime göre böyle bir hesaplama yapmış olması muhtemeldir. Şu an 2010 yılında olduğumuzu söylerken nasıl dünyanın yaşının 2010 yıl olduğunu kastetmiyorsak Peygamberimiz (sav) de, hadis-i şeriflerinde ümmetine dünyanın ömrünün 7000 yıl olduğunu, kendisine kadar da bu ömürden 5600 yıl geçtiği bilgisini

verirken dünyanın başlangıcından itibarenki yaşını kastetmemektedir. Bu tarih; belki Hz. Nuh (as) ya da Hz. İbrahim (as)'ın doğumu, Hz. İbrahim (as)'a peygamberlik görevinin verilmesi veya Hz. İbrahim (as)'ın bir yerden bir yere hicreti ya da Hz. Nuh (as)'ın gemiye binip tufanın başlaması ya da tufanın son bulması ya da başka peygamberlerin hayatlarında gerçekleşmiş benzeri başka birçok önemli olayın başlangıç ve bitiş tarihlerine göre belirlenmiş bir takvim üzerinden hesaplanmış olabilir.

Demek ki Peygamberimiz (sav)'in döneminde, Dünya'nın ömründen sadece 7000 yıllık dönemi kapsayan bir takvim kullanılıyordu. Peygamberimiz (sav) de bu takvimi esas alarak; kendi döneminden, İslam ümmetinin sonuna kadar olan döneme ait bazı bilgiler verdi.

Peygamberimiz (sav)'den rivayet edilen hadise dayalı olarak Suyuti Hazretleri'nin yaptığı açıklamada ümmetin ömrünün Hicri 1500'leri geçmeyeceği belirtilmektedir:

"BENİM ÜMMETİMİN ÖMRÜ 1500 SENEYİ PEK GEÇMEYECEK." *(Suyuti, el-Keşfu an Mücavezeti Hazihil Ümmeti el-Elfu, el-havi lil Fetavi, Suyuti. 2/248, tefsiri Ruhul Beyan. Bursevi. (Arapça) 4/262, Ahmed bin Hanbel, Kitâbu'l-İlel, sf. 89.)*

Büyük ehl-i sünnet alimi Berzenci Hazretleri ümmetin ömrünün Hicri 1500'ü geçmeyeceğini ifade eder:

"BU ÜMMETİN ÖMRÜ BİN SENEYİ GEÇECEK, FAKAT BİN BEŞ YÜZ SENEYİ AŞMAYACAKTIR..." *(Kıyamet Alametleri, Medineli Allame Muhammed b. Resul el-Hüseyni el-Berzenci, Pamuk Yayıncılık, İstanbul, 2002, sf. 299)*

Bediüzzaman Said Nursi'nin İslam Birliği Hakkındaki Sözleri

İTTİHAD-I İSLAM EN BÜYÜK FARZ VAZİFEDİR

İhfa (gizlenmek), havf (korkmak); riyadandır. Farzda riyâ yoktur. **BU ZAMANIN EN BÜYÜK FARZ VAZÎFESİ (GÖREVİ), İTTİHAD-I İSLÂMDIR. İttihadın hedef ve maksadı; o kadar uzun, münşaib (kollara ayrılmış), muhit (her şeyi kuşatan), merâkiz (karar yerlerini) ve maâbid-i islâmiye'yi (islam'ın ibadet yerlerini) birbirine rabtettiren (bağlayan) bir silsile-i nuraniyi (nurani silsileyi) ihtizaza getirmekle (harekete geçmekle) onunla merbut (bağlanmış) olanları ikaz (uyarma) ve tarîk-ı terakkiye (yükselme, ilerleme yoluna) bir hâhiş (istek) ve emr-i vicdanî (vicdani emir) ile sevk etmektir. BU İTTİHADIN MEŞREBİ MUHABBETTİR. HUSUMET, CEHALET VE ZARURET NİFAKADIR. GAYR-I MÜSLİMLER EMİN OLSUNLAR Kİ, BU İTTİHADIMIZ BU ÜÇ SIFATA HÜCUMDUR. GAYR-I MÜSLİME KARŞI HAREKETİMİZ İKNÂDIR (RAZI ETMEKTİR). ZİRA ONLARI MEDENÎ (FAZİLETLİ, TERBİYELİ) BİLİRİZ. VE İSLÂMİYETİ MAHBUP (SEVGİLİ) VE ULVÎ (YÜCE) GÖSTERMEKTİR. Zira onları munsif (insaflı) zannediyoruz. Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebîye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmez. Ve bu ittihada tahkik ile dahil olanlar, onları taklit edip çıkmazlar.** İttihad-ı Muhammedî olan İttihad-ı İslâmın efkâr (fikirler) ve meslek ve hakikatini efkâr-ı umumiyeye (Halkın fikirlerine) arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız. *(Hutbe-i Şamiye, s. 94)*

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, İTTİHAD-I İSLAM'IN TÜRKİYE'NİN ÖNCÜLÜĞÜNDE OLACAĞINA İŞARET EDİYOR

Hakiki milliyetimizin esası, ruhu ise İslamiyet'tir. **VE HİLAFET-İ OSMANİYE VE TÜRK ORDUSUNUN O MİLLİYETE BAYRAKTARLIĞI İTİBARİYLE, o İslamiyet milliyetinin sadefi (incisi) ve kal'ası (kalesi) hükmünde Arab ve Türk hakiki iki kardeş, o kal'a-i kudsiyenin (o mübarek kalenin) nöbettarlarıdırlar.** İşte bu kudsi milliyetin rabıtasıyla, umum ehl-i İslam bir tek aşiret hükmüne geçiyor. Aşiretin efradı gibi İslam taifeleri de, birbirine uhuvvet-i İslamiye (İslam kardeşliği) ile mürtebit (bağlanır) ve alakadar olur. Birbirine manen, lüzum olsa maddeten yardım eder. Güya bütün İslam taifeleri bir silsile-i nuraniye ile birbirine bağlıdır. *(Hutbe-i Şamiye, s. 54)*

BEDİÜZZAMAN, "İTTİHAD ADET OLDUĞU İÇİN DEĞİL İBADET OLDUĞU İÇİN YAPILMALI", DİYOR

Tekraren söylüyorum ki, **ittihad-ı islâm hakikatında olan ittihad-ı Muhammedînin cihetü'l-vahdeti (birlik yönü) Tevhid-i İlâhîdir (Allah'ın birliğine imandır). Peyman (Ahd) ve yemini de îmandır. Müntesibîni (intisab edenleri), umum mü'minlerdir. Nizamnâmesi (tüzük metni), sünen-i Ahmediyedir (Peygamberin sünnetidir) (a.s.m.). Kânunu (yasası), evâmir (emirleri) ve nevâhi-i şer'iyedir (İslam ahlakının yasakladığı şeylerdir). BU İTTİHAD; ÂDETTEN (GELENEKTEN, ALIŞKANLIKTAN) DEĞİL, İBÂDETTİR.** *(Hutbe-i Şamiye, Sâdâ-yı Hakikat, s. 94)*

BEDİÜZZAMAN'IN MÜSLÜMANLARIN BİRLİK VE KARDEŞ OLMALARIYLA İLGİLİ SÖZLERİ

... İŞTE, EY MÜ'MİNLER! EHL-İ İMÂN AŞİRETİNE KARŞI TECAVÜZ VAZİYETİNİ ALMIŞ NE KADAR AŞİRET HÜKMÜNDE DÜŞMANLAR OLDUĞUNU BİLİR MİSİNİZ? Birbiri içindeki daireler gibi yüz daireden fazla vardır. HER BİRİSİNE KARŞI TESANÜD EDEREK, EL ELE VERİP MÜDAFAA VAZİYETİ ALMAYA MECBURKEN, ONLARIN HÜCUMUNU TESHİL ETMEK (GERİ ÇEVİRMEK), ONLARIN HARÎM-İ İSLÂMA (İSLAMIN NAMUSUNA) GİRMELERİ İÇİN KAPILARI AÇMAK HÜKMÜNDE OLAN GARAZKÂRÂNE TARAFGİRLİK VE ADÂVETKÂRÂNE İNAT, HİÇBİR CİHETLE EHL-İ İMANA YAKIŞIR MI? O düşman daireler, ehl-i dalâlet ve ilhaddan (dinsizlikten) tut, tâ ehl-i küfrün âlemine, tâ dünyanın ehvâl (kötülüklerine) ve mesâibine (zorluklarına) kadar, birbiri içinde size karşı zararlı bir vaziyet alan, birbiri arkasında size hiddet ve hırsla bakan, belki yetmiş nevi düşmanlar var. BÜTÜN BUNLARA KARŞI KUVVETLİ SİLÂHIN VE SİPERİN VE KALEN, UHUVVET-İ İSLÂMİYEDİR (İSLAM KARDEŞLİĞİDİR). Bu kale-i İslâmiyeyi küçük adâvetlerle ve bahanelerle sarsmak, ne kadar hilâf-ı vicdan ve ne kadar hilâf-ı maslahat-ı İslâmiye olduğunu bil, ayıl.

Ehâdis-i şerifede gelmiş ki: "Âhirzamanın Süfyan ve Deccal gibi nifak ve zındıka başına geçecek eşhâs-ı müdhişe-i muzırraları, İSLÂM'IN VE BEŞERİN HIRS VE ŞİKAKINDAN İSTİFADE EDEREK, AZ BİR KUVVETLE NEV-İ BEŞERİ HERCÜMERC EDER VE KOCA ÂLEM-İ İSLÂM'I ESARET ALTINA ALIR." *(Mektubat, 22. Mektup)*

Meselâ, her ikinizin Hâlıkınız (Yaratıcınız) bir, Mâlikiniz (Sahibiniz) bir, Mâbudunuz (İbadet ettiğiniz) bir, Râzıkınız (Rızık vereniniz) bir, bir, bir, bine kadar bir, bir. Hem Peygamberiniz bir, dininiz bir, kıbleniz bir bir, bir, yüze kadar bir, bir. Sonra köyünüz bir, devletiniz bir, memleketiniz bir, ona kadar bir, bir.

Bu kadar birler vahdet ve tevhidi, vifak (birleşme) ve ittifakı, muhabbet ve uhuvveti (din kardeşliği) iktiza ettiği ve kâinatı ve küreleri birbirine bağlayacak mânevî zincirler bulundukları hâlde, şikak (ayrılık) ve nifaka (riyaya), kin ve adâvete (düşmanlığa) sebebiyet veren örümcek ağı gibi ehemmiyetsiz ve sebatsız şeyleri tercih edip mü'mine karşı hakikî adâvet etmek ve kin bağlamak, ne kadar o rabıta-i vahdete (birlik bağına) hürmetsizlik ve o esbab-ı muhabbete karşı bir istihfaf (küçümseme) ve o münasebât-ı uhuvvete karşı ne derece bir zulüm ve i'tisaf (haksızlık) olduğunu, KALBİN ÖLMEMİŞSE, AKLIN SÖNMEMİŞSE ANLARSIN.... Adâvet etmek istersen, kalbindeki adâvete adâvet et, onun ref'ine çalış. Hem en ziyade sana zarar veren nefs-i emmârene ve hevâ-i nefsine adâvet et, ıslahına çalış. O muzır nefsin hatırı için mü'minlere adâvet etme. Eğer düşmanlık etmek istersen, kâfirler, zındıklar çoktur; onlara adâvet et. Evet, nasıl ki muhabbet sıfatı muhabbete lâyıktır. Öyle de, adâvet hasleti, her şeyden evvel kendisi adâvete lâyıktır... *(Mektubat, 22. Mektup)*

"Harici düşmanların zuhur ve tehacümünde (saldırısında) dahili adavetleri (iç düşmanlıkları) unutmak ve bırakmak" olan bir maslahat-ı içtimaiyeyi (sosyal düzeni) en bedevi kavimler dahi takdir edip yaptıkları halde, **şu cemaat-ı İslamiyeye hizmet dava edenlere ne olmuş ki; birbiri arkasında tehacüm (hücum) vaziyetini alan hadsiz düşmanlar varken, cüz'i (küçük, kişisel) adavetleri unutmayıp, düşmanların hücumuna zemin hazır ediyorlar. Şu hal bir sukuttur, bir vahşettir.** Hayat-ı içtimaiye-i İslamiyeye (İslam toplum

düzenine) bir hıyanettir." **Evet, vahşiyane tecavüzlere karşı "tesanüd ederek, el-ele verip müdafaa vaziyeti almaya mecbur iken; onların hücumunu teshil etmek (kolaylaştırmak), onların harim-i İslama (İslam'ın namusuna) girmeleri için kapıları açmak hükmünde olan garazkarane (haset dolu) tarafgirlik ve adavetkarane (düşmanca) inad; hiçbir cihetle ehl-i imana yakışır mı?** *(Mektubat, s. 269)*

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, İTTİHAD-I İSLAM'I HZ. MEHDİ (AS)'IN SAĞLAYACAĞINI SÖYLÜYOR

Ümmetin beklediği, âhirzamanda gelecek zâtın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymettarı (değerlisi) olan iman-ı tahkikîyi (sarsılmaz imanı) neşir (yaymak) ve ehl-i imanı (iman sahiplerini) dalâletten (hak yoldan, dinden sapmaktan) kurtarmak cihetiyle (sebebiyle), o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı Azam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen (gizli birşeyin Allah tarafından birisine ilhâm edilmesi yoluyla bilinmesiyle) görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine (hizmetkarına) vermişler, o hâdime (hizmetkara) mültefitane (iltifat ederek) bakmışlar. **Bu hakikatten anlaşılıyor ki, sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nur'u bir programı olarak neşir (yayacak) ve tatbik edecek (yerine getirecek).**

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı (İslam dinini) icra ve tatbik etmektedir (yerine getirmektedir). Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad (inanç) ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O ZATIN ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, HİLÂFET-İ İSLÂMİYEYİ

(İSLAM HALİFELİĞİNİ) İTTİHAD-I İSLÂM'A (İSLAM BİRLİĞİNE) BİNA EDEREK, İSEVÎ RUHANÎLERİYLE (HIRİSTİYANLARLA) İTTİFAK EDİP DİN-İ İSLÂM'A (İSLAM DİNİNE) HİZMET ETMEKTİR. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun (herkesin) ve avâmın (halkın) nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile (açıklamaya) muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler (atılırlar). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 9)*

İTTİHAD-I İSLAM, MÜSLÜMANLARIN BAYRAMI VE KURTULUŞU OLACAKTIR

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Ruh u canımızla mübarek bayramınızı tebrik ediyoruz. **İNŞAALLAH, ÂLEM-İ İSLÂMIN (İslam aleminin) DA BÜYÜK BİR BAYRAMINA YETİŞİRSİNİZ. CEMAHİR-İ MÜTTEFİKA-I İSLÂMİYENİN (Birleşik İslam Cumhuriyetlerinin) KUDSÎ (Mukaddes) KANUN-U ESASİYELERİNİN (Anayasasının) MENBAI OLAN (kaynağı olan) KUR'ÂN-I HAKÎM, İSTİKBALE (geleceğe) TAM HÂKİM OLUP BEŞERİYETE (insanlığa) TAM BİR BAYRAMI GETİRECEĞİNE ÇOK EMARELER (işaretler-deliller) VAR.**

Saniyen (İkinci olarak): Şüphe kalmadı ki, Nur Risaleleri ve talebeleri, hıfz ve inayet-i İlâhiyeye (Allah'ın koruması ve yardımına) mazhardırlar (şereflenmişlerdir) ki, bu zamanın hassasiyetle (titizlikle) ve bazı keyfî (isteğe bağlı) kanunlarla pek hiddetli bir inatla uzun zamandan beri Nur talebelerine ancak yüzde bir nisbetinde

(oranında) zarar verebildiler. Nurun faal talebelerinden altı yüz talebesinin mahkemelerle meşgul edilmesine dehşetli bir plân varken, yalnız altı talebeye muvakkaten (geçici olarak) ilişildi. Hattâ Nur kahramanının yazdığı gibi, yirmi beş adliye mahkemeleri yüz binler nüshalarında (yazılı belgelerde) ve yüz binler talebelerinde medâr-ı mes'uliyet (sorumluluk sebebi) birşey bulamıyorlar. Ve o kesretli (çeşitli) adliyelerin "Nurlarda suç yok ve bulamıyoruz" demeleri kat'î (kesin) bir delildir.

(Emirdağ Lahikası, s. 315)

Hâmisen: **Şimdi bu zamanda en büyük tehlike olan zındıka (inançsızlık) ve dinsizlik ve anarşilik ve maddiyunluğa (maddeciliğe) karşı yalnız ve yalnız tek bir çare var. O da Kur'ân'ın hakikatlerine sarılmaktır. Yoksa koca Çin'i az bir zamanda komünistliğe çeviren musibet-i beşeriye (insanlara gelen belâ ve musîbetler), siyasî, maddî kuvvetlerle susmaz. Yalnız onu susturan hakikat-i Kur'âniye (Kuran'ın hakikatleri)dir.**

Rehber Risalesindeki Leyle-i Kadir (Kadir gecesi) meselesi, şimdi hem Amerika, hem Avrupa'da eseri (izi) görülüyor. Onun için, **ŞİMDİKİ BU HÜKÛMETİMİZİN HAKİKİ (ASIL) KUVVETİ, HAKAİK-İ KUR'ÂNİYEYE (KURAN'IN GERÇEKLERİNE) DAYANMAK VE HİZMET ETMEKTİR. BUNUNLA, İHTİYAT (YEDEK) KUVVETİ OLAN ÜÇ YÜZ ELLİ MİLYON UHUVVET-İ İSLÂMİYE (İSLAM KARDEŞLİĞİ) İLE İTTİHAD-I İSLÂM (İSLAM BİRLİĞİ) DAİRESİNDE KARDEŞLERİ KAZANIR. ESKİDEN HIRISTİYAN DEVLETLERİ BU İTTİHAD-I İSLÂM'A (İSLAM BİRLİĞİNE) TARAFTAR DEĞİLDİLER. FAKAT ŞİMDİ KOMÜNİSTLİK VE ANARŞİSTLİK ÇIKTIĞI İÇİN, HEM AMERİKA, HEM AVRUPA DEVLETLERİ KUR'ÂN'A VE İTTİHAD-I İSLÂM'A (İSLAM BİRLİĞİNE) TARAFTAR OLMAYA MECBURDURLAR...**

Kardeşiniz Said Nursî *(Emirdağ Lâhikası, s. 297)*

Allah Müslümanlara Birlik Olmayı Emretmiştir, Birlik Olmak Farzdır

Allah Kuran'da müminlere birlik olmalarını, birbirlerini öz kardeşleri gibi görüp sevmelerini, birbirlerine karşı merhametli, affedici ve koruyucu olmalarını, dağılmaktan, ayrılmaktan ve parçalanmaktan şiddetle kaçınmalarını emretmiştir.

TÜM MÜSLÜMANLAR KARDEŞTİR VE TEK BİR TOPLULUKTUR

Gerçekten, **sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir.** Ben de sizin Rabbinizim, öyleyse Bana ibadet ediniz. **Onlar, işlerini kendi aralarında parça parça dağıttılar (dinlerinde bölünmeler yaptılar);** hepsi Biz'e döneceklerdir. (Enbiya Suresi, 92-93)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)

Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (Hucurat Suresi, 10)

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 46)

İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

ALLAH TÜM MÜSLÜMANLARA, DİNSİZLİĞE KARŞI HEP BİRLİKTE, FİKREN MÜCADELE ETMELERİNİ EMREDİYOR

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: **"Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla"** diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Fitne kalmayıncaya ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla mücadele edin. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (Enfal Suresi, 39)

Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, **birlik olup karşı koyanlardır.** (Şura Suresi, 39)

Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, **sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak mücadele edenleri sever.** (Saff Suresi, 4)

Gerçek şu ki, Allah Katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın Kitab'ında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve **onların sizlerle topluca cehd etmesi gibi siz de müşriklerle topluca cehd edin**. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (Tevbe Suresi, 36)

Bu ayetlerden ve Kuran'ın genelinden açıkça anlaşıldığı gibi;

- Müslümanların birlik olmaları,
- Kardeşçe bir sevgi ve şefkatle birbirlerine bağlı olmaları,
- Çekişip tartışmamaları,
- Birbirlerinin velileri ve dostları olmaları,
- Birbirlerini her koşulda koruyup kollamaları,
- Birbirleriyle istişare halinde olmaları,
- Birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf halinde inkara karşı ilmen mücadele etmeleri farzdır.

Bu durumda tüm bunların aksi bir tutum sergilemek, yani;

- Birleştirici değil ayırıcı olmak,
- Müslüman kardeşlerine sevgiyle ve şefkatle yaklaşmamak,
- Müslüman kardeşlerine karşı affedici, koruyucu ve kollayıcı olmamak,
- İnkara karşı verilen ilmi mücadelede Müslümanlarla kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlamamak haramdır.

Ahir Zamanın İmanı ve Aklı Zayıf, Enaniyetli Din Alimlerinin Özellikleri

Bediüzzaman Hazretleri, ahir zamanda hem imanı ve aklı zayıf hem de enesi kavi, yani enaniyeti güçlü, kibirli bazı alimlerin hadislerde bildirilen hakikatleri kavrayamadıklarını, bu sebeple de hadisleri inkara kadar gittiklerini şöyle anlatmaktadır:

Kıyamet alâmetlerinden ve âhir zaman vukuatından (olaylarından) ve Bâzı a'malin (amellerin) fazilet ve sevaplarından bahseden hâdîs-i Şerife güzelce anlaşılmadığından, akıllarına güvenen bir kısım ehl-i ilim (ilim sahibi), onların bir kısmına zaîf (zayıf) veya mevzu demişler. **İMANI ZAYIF VE ENANİYETİ KAVİ bir kısım da (aklını beğenen, kendini büyük, kusursuz ve üstün gören; ve adeta kendi nefsini putlaştıran kişiler de (Allah'ı tenzih ederiz)), inkâra kadar gitmişler... Netice-i Kelâm: EY İNSAFSIZ VE DİKKATSİZ VE İMANI ZAÎF, FELSEFESİ KAVÎ, HODBİN (BENCİL, KİBİRLİ), MÜNEKKİD (SÜREKLİ ELEŞTİREN) ADAM!** Şu "On Asl"ı nazara al. Sonra sen hilaf-ı hakikat (gerçeğe aykırı) ve kat'î muhalif-i vaki' (kesin muhalif olarak) gördüğün bir rivayeti bahane ederek ehadîs-i şerifeye ve dolayısıyla Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mertebe-i ismetine (masumluk mertebesine) halel verecek itiraz parmağını uzatma! *(Sözler, sf. 355)*

.... Hadis-i sahihte rivayet edilen, **"Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın geleceğini ve şeriat-i İslâmiye ile amel edeceğini, Deccalı öldüreceğini (manen yok edeceğini)" İMANI ZAYIF OLANLAR İSTİB'AD EDİYORLAR (UZAK GÖRÜYORLAR)**. Onun hakikati izah edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. *(Onbeşinci Mektup, sf. 59)*

Bir şey daha kaldı; en tehlikesi odur ki: İçinizde ve ahbabınızda, bu fakir kardeşinize karşı bir kıskançlık damarı bulunmak, en tehlikelidir. Sizlerde mühim ehl-i ilim de var. **EHL-İ İLMİN BİR KISMINDA BİR ENANİYET-İ İLMİYE BULUNUR.** Kendi mütevazi de olsa, o cihette enâniyetlidir; çabuk enâniyetini bırakmaz. **Kalbi, aklı ne kadar yapışsa da, nefsi, o ilmî enâniyeti cihetinde imtiyaz ister, kendini satmak ister, hattâ yazılan risalelere karşı muaraza** (sözle karşılıklı mücadele) **ister. Kalbi risaleleri sevdiği ve aklı istihsan ettiği (beğendiği) ve yüksek bulduğu hâlde, nefsi ise, enâniyet-i ilmiyeden gelen kıskançlık cihetinde zımnî** (gizli) **bir adâvet** (düşmanlık) **besler gibi, Sözlerin kıymetlerinin tenzilini** (kıymetten düşürmeyi) **arzu eder -tâ ki kendi mahsulât-ı fikriyesi** (kendi fikirleri) **onlara yetişsin, onlar gibi satılsın.**

Halbuki, bilmecburiye (mecburen) bunu haber veriyorum ki: Bu durûs-u Kur'âniyenin (Kuran derslerinin) dairesi içinde olanlar, allâme ve müctehidler de olsalar, vazifeleri, ulûm-u imaniye (imani ilimler) cihetinde, yalnız yazılan şu Sözlerin şerhleri ve izahlarıdır veya tanzimleridir. Çünkü, çok emârelerle anlamışız ki, bu ulûm-u imaniyedeki fetvâ vazifesiyle tavzif edilmişiz. Eğer biri, dairemiz içinde nefsin enâniyet-i ilmiyeden aldığı bir hisle, şerh ve izah haricinde bir şey yazsa, soğuk bir muaraza veya nâkıs (noksan) bir taklitçilik hükmüne geçer. Çünkü, çok delillerle ve emârelerle tahakkuk etmiş ki, Risale-i Nur eczaları Kur'ân'ın tereşşuhâtıdır (yansımalarıdır); bizler, taksimü'l-a'mâl (işlerin taksim edilmesi) kaidesiyle, herbirimiz bir vazife deruhte edip o âb-ı hayat (hayat suyu) tereşşuhâtını (yansımalarını) muhtaç olanlara yetiştiriyoruz. *(Yirmi Dokuzuncu Mektup, sf. 413)*

Gayb-aşinalık dava eden Budeîler gibi ve **umûr-u gaybiyeye (gaybla ilgili konulara) dair tahminlerini yakîn tahayyül eden AKIL FÜRUŞLAR GİBİ, SENİN GAYBİ HABERLERİNİ BEĞENMİYORLAR MI?** *(Sözler, sf. 388)*

Şu üç şeyde çok hakikatlara işaret etmekle beraber, nefis ve akıl ve kalbin sülûklerine işaret eder. Ve üç tabaka ehl-i hakikata misaldir.

Birincisi: Ehl-i fikir, ehl-i velayet, ehl-i nübüvvetin işaratıdır.

İkincisi: Cismanî cihazat ile kemaline sa'yedip hakikate gidenleri...

Ve nefsin tezkiyesiyle ve aklın istimaliyle mücahede etmekle hakikate gidenleri...

Ve kalbin tasfiyesiyle ve iman ve teslimiyetle hakikate gidenlerin misalleridir.

Her tabakada dahi üç taife var. Temsildeki üç misal, her tabakadaki o üç taifeye, belki dokuz taifeye bakar. Yoksa üç tabakaya değil.

Üçüncüsü: ... ENANİYETİ BIRAKMAYAN VE ÂSÂRA (kabahatlare) **DALAN** ve yalnız istidlaliyle (delile dayanarak sonuç çıkarmak) hakikata giden ve ilim ve hikmetle ve akıl ve marifetle hakikatı aramaya giden ve iman ve Kur'an ile, fakr (muhtaç olduğunu bilip) ve ubudiyetle (kul olduğunu bilip) hakikata çabuk giden ayrı ayrı istidadda bulunan üç taifenin hikmet-i ihtilaflarına işaret eden temsillerdir." *(Sözler, Yirmidördüncü söz, sf. 336)*

AKILLARI GÖZLERİNE İNMİŞ, KESRETTE (çoklukta, çeşitlilikte) BOĞULMUŞ OLANLARIN ne haddi var ki, veraset-i nübüvvet ile makasıd-ı âliye-i kudsiyeye (mukaddes ve yüce maksatlara) yetişenlere yetişebilsinler." *(Sözler, Yirmidördüncü Söz, sf. 350)*

(Haşiye): Evet, "Hiç mümkün müdür ki" şu cümle çok tekrar ediliyor. Çünki mühim bir sırrı ifade eder. Şöyle ki: **EKSER KÜFÜR VE DALALET** (dinden sapma, ayrılma); **İSTİB'ADDAN** (ihtimal vermemekten) ileri gelir. **YANİ AKILDAN UZAK VE MUHAL (İMKANSIZ) GÖRÜR, İNKAR EDER.** İşte Haşir Söz'ünde kat'iyyen gösterilmiştir ki: Hakikî

istib'ad (ihtimal vermeme), hakikî muhaliyet (imkansızlık) **VE AKILDAN UZAKLIK** ve hakikî suubet (güçlük, zorluk), **hattâ imtina'** (çekinme) **derecesinde müşkilât** (zorluklar), **KÜFÜR YOLUNDADIR VE DALALET (DİNDEN SAPMANIN) MESLEĞİNDEDİR...** ve hakikî imkân ve hakikî makuliyet, hattâ vücub derecesinde sühulet (kolaylık); iman yolundadır ve İslâmiyet caddesindedir." *(Sözler, Onuncu Söz, sf. 65)*

EVET, SENİN GİBİ AKLI GÖZÜNE İNMİŞ VE GÖZÜNE PERDE ÇEKİLMİŞ, ADAMLARA SÖZ ANLATMAK VE BİR ŞEY GÖSTERMEK, ELBETTE MÜŞKİLDİR. FAKAT HAK O KADAR PARLAKTIR Kİ, KÖRLER DE GÖREBİLDİĞİ İÇİN biz de deriz ki: Feza-yı ulvî, bilittifak "esîr" ile doludur. Ziya, elektrik, hararet gibi sair seyyalat-ı latife, o fezayı dolduran bir maddenin vücuduna delalet eder. Meyveler ağacını, çiçekler çimenlerini, sünbüller tarlalarını, balıklar denizini bilbedahe gösterdiği gibi; şu yıldızlar dahi bizzarure menşe'lerini, tarlasını, denizini, çimengâhının vücudunu, aklın gözüne sokuyorlar. Madem âlem-i ulvîde muhtelif teşkilât var. Muhtelif vaziyetlerde muhtelif ahkâmlar görünüyor. Öyle ise o ahkâmların menşe'leri olan semavat, muhteliftir. İnsanda cisimden başka nasıl akıl, kalb, ruh, hayal, hâfıza gibi manevî vücudlar da var. Elbette insan-ı ekber olan âlemde ve şu insan meyvesinin şeceresi olan kâinatta, âlem-i cismaniyetten başka âlemler var. Hem âlem-i arzdan, tâ Cennet âlemine kadar herbir âlemin birer seması vardır. *(Sözler, Otuzbirinci Söz, sf. 533)*

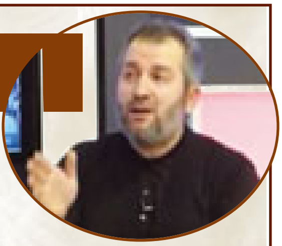
"Acaba AKILLARINA GÜVENEN AKILSIZ FEYLESOFLAR GİBİ, "AKLIMIZ BİZE YETER" DEYİP SANA İTTİBADAN İSTİNKAF MI EDERLER? Halbuki akıl ise, sana ittibaı emreder. Çünki bütün dediğin makuldür. Fakat akıl kendi başıyla ona yetişemez. *(Sözler, sf. 386)*

BİR ÂCİZ-İ MUTLAKI, BİR KADİR-İ MUTLAK ZANNEDERLER. Madem bu derece akıldan, insaniyetten sukut etmişler. Hayvandan, belki cemadattan daha aşağıdırlar. *(Sözler, sf. 387)*

EVET, AKILLARI GÖZLERİNE SUKUT ETMİŞ. Maddiyyunların hikmetsiz hikmetleri, abesiyet esasına istinad eden felsefeleri nazarında tesadüfle bağlı olan tahavvülât-ı zerratı, bütün düsturlarına üss-ül esas tutup, masnuat-ı İlahiyeye masdar göstermişler. Nihayetsiz hikmetlerle müzeyyen masnuatı; hikmetsiz, manasız, karmakarışık bir şeye isnad etmeleri, ne kadar hilaf-ı akıl olduğunu zerre miktar şuuru bulunan bilir. *(Sözler, sf. 551)*

"Hz. İsa (as) inmeyecek, Hz. Mehdi (as) Gelmeyecek Diyen Bazı Kimselerin İddialarına Cevaplar

MEHMED SAİD YAZ - İDDİA 1:

**"RİSALE-İ NUR'DA
HZ. MEHDİ (AS)'IN GELİŞ ZAMANI
BELLİ DEĞİLDİR" İDDİASI**

"En sağlam görüş, gerçek söz Üstad'ın sözüdür Mehdi ile ilgili, MEHDİ'NİN GELİŞİ ZAMANI ŞEKLİ, şemaili BELLİ DEĞİLDİR. Mehdi gelip geçer bazen ondan sonra insanlar onun Mehdi olduğunu bilir... ŞARTI, ŞEKLİ KİMSE BUNU İSPATLAYAMAZ."

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN FARKLI YERLERİNDE, DEFALARCA HZ. MEHDİ (AS)'IN HİCRİ 1400'DE GÖREVE BAŞLAYACAĞINI SÖYLEMİŞTİR

1. İstikbal-i dünyeviyede **1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ (Hz. Mehdi (as)'ı)** asırlarında karib (yakın) zannetmişler. *(Sözler, s. 318)*

2. **HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT (Hz. Mehdi (as))** dahi bu zamanda gelse... *(Kastamonu Lahikası, s. 61-62)*

AHMET ÇOLAK da, Risale-i Nur'da Hz. Mehdi (as)'ın geliş vaktinin bildirilmediğini iddia edenler arasındadır. Ahmet Çolak'ın iddiası şu şeklildedir:

"Allah ümmeti ümitsizlikten kurtarmak için MEHDİ'NİN NE ZAMAN GELECEĞİNİ GİZLEMİŞTİR. Mehdi ve süfyanın gelişiyle ilgili PEYGAMBERİMİZ (SAV) BİZE ZAMAN VE İSİM BİLDİRMEMİŞTİR."

3. **Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli "lâmlar" ve "mim" ikişer sayılsa, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZÂTLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİ'NİN ŞAKİRDLERİ OLABİLİR.** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.132)*

Bediüzzaman Hazretleri Birinci Şua'da yer alan bu açıklamasında Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin ebced hesabının, şeddeli lamlar ve mim ikişer sayılarak yapılmasından bahsetmektedir. Ayetin, **"Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor"** cümlesinde yer alan şeddeli lamlar ve mim ikişer sayıldığında ayetin ebced değeri 1910 yapmaktadır. Yani, Üstadımız bundan bir asır sonra ifadesiyle **MİLADİ 1910'DAN BİR ASIR SONRA** demektedir. **1910'dan bir asır yani 100 yıl sonrası ise 2010'dur.**

4. Yetmiş birde (hicri 1371'de – miladi 1952) fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzip de olsa, **OTUZ-KIRK SENE (Hicri 1401/H. 1411 – Miladi 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Hutbeyi Şamiye, Sf. 27)*

Üstadımız, Hicri 1371'de Fecri Kazibin, yani İslam aleminin aydınlanmasının başladığını söylüyor. Hicri 1371'den 30 ve 40 sene sonra, yani

Hicri 1401 ve Hicri 1411'de asıl aydınlanmanın güç kazanacağını bildiriyor. Burada Üstadımız açık ve net tarihler veriyor, Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'lerde faaliyette olduğunu söylüyor.

1371 + 30 = 1401 = 1981
1371 + 40 = 1411 = 1991

5. Evet şimdi olmasa da (Hicri 1371'DEN) **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbeyi Şamiye, Sf. 30)*

Üstadımız, Hicri 1371'den hem 30-40 sene sonra hem de yarım asır sonra yani 50 yıl sonra diyerek Hz. Mehdi (as)'ın hangi tarihte görev başında olacağını söylüyor? Hicri 1400'lerde.

1371 + 30 = 1401 = 1981
1371 + 40 = 1411 = 1991
1371 + 50 = 1421 = 2001

6. Bediüzzaman Hazretleri Emirdağ Lahikası'nı 1949 yılında kaleme almış ve kendisinden 100 sene yani **BİR ASIR SONRA** gelecek olan Hz. Mehdi (as), talebeleri ve o dönemdeki insanlara şöyle seslenmiştir:

O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş:

Herkese dünya terakkî dünyası olsun; yalnız bizim için mi tedennî dünyasıdır? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım:

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden **SONRAKİ YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ (gizli bir bakış ile gayba bakarak) İLE BENİ TEMÂŞÂ (seyreden) EDEN SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYORUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN YÜKSEK İSTİKBALİNİZE (geleceğinize) UZANAN TELSİZ TELGRAFLA SİZİNLE KONUŞUYORUM. NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ (cennet gibi) BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE ÇİÇEK AÇACAKLAR.** Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. **"EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! 'ŞU KALENİN BAŞINDA BİR MEDRESE-İ NURİYE ÇİÇEĞİNİ YAPINIZ. CİSMEN DİRİLMEMİŞ, FAKAT RUHEN BÂKİ VE GENİŞ BİR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESETÜ'Z-ZEHRAYI CİSMANÎ BİR SURETTE BİNA EDİNİZ" DEMEKTİR.** Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin 147'nci sayfadan tâ 157'nci sayfaya kadar medresetü'z-zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatleri yazmış. *(Emirdağ Lahikası, Sayfa 343, 344)*

7. **FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİB ŞAHSIN** bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdârı (ordunun geriden gelen emniyet kuvveti) ve o büyük kumandanın pîşdâr (öncü) bir neferi (askeri) olduğumu zannediyorum. *(Barla Lahikası, sf. 162)*

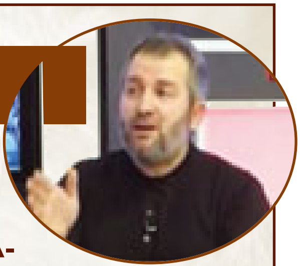
Bu eserinde Üstadımız, **Hz. Mehdi (as)'ın ileride geleceğini** açık bir şekilde ifade etmiştir. Said Nursi Hazretleri "Barla Lahikası"nı 1926 yılında kaleme almıştır, yani bu sözleriyle bu tarihten çok ilerideki bir dönemden, kendisinden sonraki asırdan bahsetmektedir. Kendisinin Hz. Mehdi (as)'ın öncüsü ve ona zemin hazırlayan bir hizmetkarı olduğunu söyleyerek bir diğer yönden de kendisinin ahir zamanın büyük Mehdisi olmadığını, ancak ona zemin hazırlayan, onun zuhurundan önce ona öncülük eden bir yardımcısı olduğunu açıkça söylemektedir.

8. **TÂ AHİR ZAMANDA**, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdî ve şakirdleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişlettirirve o tohumlar sümbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz. *(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72)*

Üstadımız, **Kastamonu Lahikası'nı 1936** yılında hazırlamıştır. Bu eserinde "ta ahir zamanda...." ifadesiyle Risale-i Nur'un asıl sahipleri olarak nitelendirdiği Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin kendisinden çok daha sonraki bir vakitte, yani kendisinden sonraki yüzyılda geleceklerini ifade etmiştir.

Görüldüğü gibi, Üstadımız Risale-i Nur'da yüzlerce sayfa Hz. Mehdi (as)'ı anlatmışken, defalarca, ayrı ayrı Hz. Mehdi (as) Hicri 1400'de gelecek demişken, Risale-i Nur'da "Mehdi (as)'ın gelişi, zamanı belli değildir" demek samimi bir davranış değildir.

MEHMED SAİD YAZ - İDDİA 2:

"HZ. MEHDİ (AS)'IN GELİP GELMEMESİ KONUSU MÜSLÜMANI İLGİLENDİRMEZ, MEHDİ BEKLEMEK MÜSLÜMANLARI TEMBELLEŞTİRDİ" İDDİASI

"Mehdi gelecek mi, gelecek. Şuradan gelecek buradan gelecek, BU MÜMİNİ İLGİLENDİRMEZ. MEHDİ İSTER GELSİN İSTER GELMESİN, Mehdi gelecek nasıl olsa bu tahrifatı düzeltecek diye yüzyıllarca bu iş Mehdi'ye bırakılmadı mı? MÜMİNLER TEMBELLEŞTİ. Allah benden sormaz neden Mehdi'yi beklemedin, neden görevini yapmadın diye sorar."

Uzay TV ve Diyarbakır Söz Gazetesi'nin sahibi Mehmet Ali Altındağ da benzer bir iddiada bulunmakta, "Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as)'ı beklemenin kuru bir tembellik" olduğunu söylemektedir:

MEHMET ALİ ALTINDAĞ

"Her devirde insanlar kötülüğün izalesini, iyiliğin hakim olmasını istemişler ve güçlerinin tükendiği zamanda da İsa Aleyhisselamı ve Mehdiyi bekler olmuşlardır. Bundan 10 asır öncede, 5 asır öncede, bir asır önce de, şimdi de bu zatları bekleyenler vardır, gelsinler, kötülükleri yok etsinler, Allah'ın şanını yüceltsinler ve insanları sırati müstakime yöneltsinler... BEN BUNU BİRAZ DA KURU TEMBELLİĞE YORUYORUM."

CEVAP: HZ. MEHDİ (AS)'I BEKLEMEK MÜSLÜMANLARI TEMBELLİĞE İTMEZ, TAM TERSİNE ŞEVKLENDİRİR

Hz. Mehdi (as)'ı beklemenin Müslümanları tembelliğe, atalete ittiği yanılgısı Kuran'a ve sünnete uygun değildir ve Mehdiyet'i örtbas etmek için öne sürülmüş bir tevildir.

Bediüzzaman Hazretleri bu kimselere cevap vermekte ve Mehdi (as)'ı beklemenin Müslümanlar için bir şevk ve heyecan kaynağı olduğunu söylemektedir:

> Hem şu sırdandır ki; Hz. Mehdi (as), süfyan gibi âhir zamanda gelecek eşhasları çok zaman evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velayet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlahiye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. **Çünkü her zaman, HER ASIR, KUVVE-İ MANEVİYENİN (manevi kuvvetin) TAKVİYESİNE MEDAR (vesile) OLACAK VE YEİSTEN KURTARACAK "MEHDİ" MANASINA MUHTAÇTIR.** *(Sözler, sf. 318)*

Üstadımız ne diyor? Her asır, Müslümanların manevi kuvvetinin güçlenmesine, insanların ümitsizlikten kurtulmasına vesile olacak Mehdi inancına muhtaçtır diyor. "Mehdi (as) sizi atalete sürükler, Mehdi (as)'ı beklemek Müslümanları tembelleştirir" demiyor.

Müslümanlar her yüzyılda Mehdi (as)'ı heyecanla beklemişlerdir ve Hz. Mehdi (as)'ı beklemek müminlerin manevi kuvvetlerinin güçlenmesine vesile olmuştur.

Hz. Mehdi (as)'ı beklemek müminleri yeisten kurtarmış, onlara şevk ve heyecan vermiştir.

MEHMED SAİD YAZ - İDDİA 3:

"ŞEYH NAZIM, MEHDİ GELDİ DİYORSA KİM OLDUĞUNU DA BİLİYORDUR, AÇIKLAMASI GEREKİR" İDDİASI

"Nazım Kıbrısi Hocaya telefon açsınlar, yanına gitsinler mehdi geldi dediyse yerini de biliyordur. Kim mehdi geldi diyebilir. NAZIM KIBRISİ HOCAEFENDİ YAŞI YÜZÜ DOKSANI BULMUŞ, ŞU ANDA NE DEDİĞİNİN FARKINDA DEĞİL."

CEVAP:

Şeyh Nazım Kıbrısi Adil el-Hakkani Hazretleri tüm Müslümanların candan sevdikleri, bu yüzyılın en büyük, en değerli alimlerinden biridir. "Şeyh Nazım Hazretleri'nin yaşı ilerlediği için yaptığı açıklamalara itibar edilmez" demek bir Müslümanın vicdanına ve ahlakına asla yakışmaz. Müslümanların büyüklerine saygı ve hürmetinde yaş değil iman, takva ve derinlik ölçüdür. Bir çok peygamber çok ileri yaşlara kadar yaşamışlardır. Örneğin Hz. İbrahim (as) 120 yaşında halen peygamberlik görevini yerine getiriyordu, Hz. Nuh (as) 950 yıl yaşadı. Ama hiçbir mümin –haşa- "Hz. İbrahim (as) artık 120 yaşına geldi, o dediğini bilmiyor" demedi. Hz. Nuh (as) 950 yaşında müminlerin başındaydı, hiçbir mümin –haşa- "O artık 950 yaşında, sözünü bilmez" demedi.

Üstelik Şeyh Nazım Kıbrısi Hazretleri, dünyanın artık son devrinde olduğumuzu ve Hz. Mehdi (as)'ın şu an hayatta olduğunu söylerken, bunu kendinden söylememektedir. Peygamberimiz (sav)'in hadis-i şeriflerine dayanarak bu gerçekleri anlatmaktadır. Bilindiği gibi, dünyanın ömrünün 7 bin yıl olduğuna dair 8 ayrı sahih hadis bulunmaktadır. Bu hadisler Ehl-i sünnet alimi Ali bin Hüsameddin El Muttaki Hazretleri'nin, Celaleddin Suyuti Hazretleri'nin tasnifinden hadislere yer verdiği eseri "Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir zaman"da yer almaktadır:

1. İbni Asakir diyor ki: Ebu Said Ahmed b. Muhammed Bağdadi (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (ra)'dan O dedi ki, Resulullah (sav) buyurdu: Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için, gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişçesine **ŞU DÜNYANIN YEDİ BİN YILLIK ÖMRÜ MÜDDETİNCE** sevap yazar.

2. İbni Abiyy diyor ki: Ebu İshak, İbrahim b. Abdullah Nebti, (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (ra)'dan O dedi ki, Resullullah (sav) buyurdu: **DÜNYANIN ÖMRÜ, AHİRET GÜNLERİNDEN YEDİ GÜNDÜR. ALLAH TEALA BUYURDU Kİ: "SENİN RABBİNİN YANINDAKİ BİRGÜN, SİZİN SAYDIĞINIZ BİN YIL GİBİDİR."**

3. İbni Ebi Dünya, Zemmil Emel'inde diyor ki: Ali b. Said, Hamza b. Hişan'dan, O da Said b. Cubeyr'den rivayet ettiler ki, **DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTADIR.**

4. İbni Ebi Hatem, Tefsir'inde İbni Abbas'dan rivayet etti ki: **DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTA OLUP, YEDİ BİN SENEDİR VE BUNUN ALTI BİNİ GEÇMİŞTİR.**

5. İbni Abbas'dan sahih olarak nakledilen şöyle şöyle bir rivayet vardır. O dedi ki: **DÜNYA YEDİ GÜNDÜR. HER BİR GÜN BİN YIL GİBİDİR.** Ve Resulullah (sav) de onun sonunda gönderildi.

6. Tabarani Kebir'inde diyor ki, Ahmed b. Nadr el-Askeri ve Cafer b. Muhammed-ül Feryabi nakletmişler ki; (Ravi silsilesi ile) Dakkak b. Zeyd-i Cüheni'den rivayet ettiler. O dedi ki: ben gördüğüm bir rüyayı Resulullah (sav)'e anlattım. Bu rüyada Peygamber (sav) yedi basamaklı bir minberin en üst basamağında idi. O buyurdu ki: **YEDİ BASAMAKLI GÖRDÜĞÜN MİNBER ŞU DÜNYANIN ÖMRÜ OLAN YEDİ BİN SENEDİR, BEN DE ONUN SON BİNİNDE OLACAĞIM.**

7. İbni Abd-il Hamid, Tefsir'inde diyor ki; Muhammed b. Fadl, Hammad b. Zeyd'den, O da Yahya b. Atik'den, O da Muhammed b. Sirin'den, O da Müslüman olmuş kitap ehli birisinden rivayet ettiler ki: Allah, gökleri ve yerleri altı günde yaratmıştır. Rabbim'in yanında bir gün, sizin dünya hayatında saydığınız bin yıl gibidir. **VE DÜNYANIN ECELİ ALTI GÜNDÜR, YEDİNCİ GÜNDE KIYAMET KOPACAKTIR. ALTI GÜN GİTMİŞTİR VE SİZ YEDİNCİ GÜNDESİNİZ.** *(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir zaman, sf. 88, 89)*

Başka bir hadiste ise Peygamberimiz (sav), bu 7000 yıllık ömürden kendisine kadar 5600 yılın geçtiği ifade etmektedir.

DÜNYADAN BEŞ BİN ALTI YÜZ YIL GEÇMİŞTİR. *(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir zaman, sf. 89)*

Peygamberimiz (sav)'in verdiği bu zamanlar üzerinden yapılacak bir hesapla; 7000-5600=1400 tarihi çıkmaktadır.

7000-5600=1400

Şu anda Hicri 1432 yılında olduğumuza göre, Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği müjdelerin gerçekleşeceği tek dönem kalmıştır, o da bu yüzyıldır. Yani bu 70 yıl içinde Allah'ın izniyle Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as)'ın şahıslarını, İttihad-ı İslam'ın gerçekleşmesini, İslam'ın dünyaya hakim oluşunu göreceğiz. Şeyh Nazım Kıbrısi Hazretleri de "Hz. Mehdi (as) geldi, hayatta" derken bu gerçeği ifade etmektedir.

Nitekim Bediüzzaman Hazretleri de Peygamberimiz (sav)'in hadis-i şerifinin ebdec hesabına dayanarak, kıyametin –Allahualem- Hicri 1545'de kopacağını söylemektedir:

"LÂ TEZÂLÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETÎ ZÂHİRİNE ALE'L-HAKKI HATTÂ YE'TİYALLAHÜ Bİ EMRİHÎ." "Ümmetimden bir taife Allah'ın emri gelinceye kadar [yani kıyâmetin kopmasına kadar] galibâne hak üzerinde devam edecektir."

Ramazan-ı şerifte onuncu günün ikinci saatinde birden bu hadîs-i şerif hatırıma geldi. Belki Risale-i Nur şakirdlerinin taifesi ne kadar devam edeceğini düşündüğüme binaen ihtar edildi. **"LÂ TEZÂLÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETÎ." "Ümmetimden bir taife zail olmayıp devam edecektir."** (şedde sayılır, tenvin sayılmaz) fıkrasının makam-ı cifrisi, **bin beşyüz kırkiki (1542- M. 2117)** ederek nihayet-i devamına îma eder. "Gaybı yalnız Allah bilir." "ZÂHİRİNE ALE'L-HAK." "hak üzerinde devam edecektir." (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **binbeşyüz altı (1506- M. 2082)** edip, **bu tarihe kadar zâhir ve aşikârane, belki galibane; sonra tâ kırk ikiye kadar, gizli ve mağlubiyet içinde** vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın îma eder. Ve'l-ilmû indAllah; "Gerçek ilim ancak Allah Katındadır."

"HATTÂ YE'TİYALLAHÜ Bİ EMRİHÎ" "Allah'ın emri gelinceye kadar (yani kıyâmetin kopmasına kadar)" (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **binbeşyüz kırk beş (1545- M. 2120)** olup, kâfirin başında kıyamet kopmasına îma eder. Lâ ya'lemu'l-ğaybe illâllah. (Gaybı Allah'tan başkası bilemez.)

Üstadımız'ın bu sözü de bir kez daha Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as) devrinde olduğumuzu göstermektedir.

MEHMED SAİD YAZ - İDDİA 4:

"EHLİ SÜNNETTE MEHDİ İMANIN ŞARTI DEĞİLDİR; HZ. MEHDİ (AS)'I TEŞHİSLE SORUMLU DEĞİLİZ" İDDİASI

"Gerçek Mehdi'nin kim olduğunu, ne zaman geleceğini, eseriyle ortaya koyacak. Mehdi gelecek insanları hidayete davet edecek, mecbur edecek. Böyle biri geldiğinde biz görürsek bunu Kuran'ın ölçülerine göre değerlendiririz. BİZ BUNU TEŞHİS ETMEKLE MÜKELLEF DEĞİLİZ."

CEVAP: PEYGAMBERİMİZ (SAV), AHİR ZAMANLA İLGİLİ YÜZLERCE DETAYI HZ. MEHDİ (AS)'I ARAMAMIZ VE TANIMAMIZ İÇİN BİLDİRMİŞTİR

Hz. Mehdi (as) ile ilgili hadisler; SAHİH-İ BUHARİ, SAHİH-İ MÜSLİM, SÜNEN-İ EBU DAVUD, SÜNEN-İ TIRMIZİ başta olmak üzere tüm sahih hadis kitaplarında; İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin FIKHI EKBER'inde ve 4 büyük mezhebin imamları olan İmam Malik, İmam bin Hanbel, İmam Şafii'nin eserlerinde, Hakim'in MÜSTEDREK'inde yer almaktadır.

Fethullah Gülen Hocaefendi Mehdiyetle ilgili hadisleri anlatırken, "ahkama dair çok meseleler bu kadar sahabe tarafından nakledilmemektedir" demektedir.

Bu hadislerde;

Hz. Mehdi (as)'ın görünümünün en ince ayrıntısına kadar tüm özellikleri,

Hz. Mehdi (as)'ın çıkışının öncesinde meydana gelecek alametler,

Hz. Mehdi (as)'ın ahlakı,

Hz. Mehdi (as)'ın mücadelesinin nasıl olacağı,

Hz. Mehdi (as)'ın İttihad-ı İslam'ı ve İslam ahlakının hakimiyetini sağladığı dönemde dünyada meydana gelecek güzellikler ve daha bir çok husus kapsamlı olarak anlatılmıştır.

Eğer Müslümanların Hz. Mehdi (as)'ı beklemelerine, aramalarına ve tanımalarına ihtiyaç yok ise, Peygamberimiz (sav) Hz. Mehdi (as)'ı neden bu kadar detaylı anlatmıştır?

Peygamberimiz (sav)'ın böylesine önemle üzerinde durduğu, sahabenin dahi aşkla sevgiyle kendi devirlerinde bekledikleri Hz. Mehdi (as)'ı, tam da **Hz. Mehdi (as)'ın geliş devri olan bu yüzyılda, "beklemeye gerek yok, aramaya gerek yok" demenin hiçbir makul açıklaması yoktur.**

Peygamberimiz (as), Hz. Mehdi (as)'ı beklemeyelim diye değil, Hz. Mehdi (as)'ı bekleyelim, arayalım, tanıyalım diye yüzlerce hadisle ahir zamanı ve Hz. Mehdi (as)'ı anlatmıştır. Yüzlerce alim yüzlerce eserle Hz. Mehdi (as)'ı, Mehdiyeti hayati bir konu olduğu için anlatmışlardır.

Peygamberimiz (sav)'in bize emri bazılarının yaptığı gibi Mehdiyeti gizlemek, örtbas etmek, yok saymak, unutturmaya çalışmak değil, MÜJDELEMEK'TİR:

HZ. MEHDİ İLE MÜJDELENİN. O Kureyş'ten ve Ehl-i Beyt'imden bir kişidir. O **(Hz. Mehdi (as)),** insanların ihtilaf ve sosyal sarsıntılar içinde bulundukları bir sırada çıkar. **O yeryüzünü, kendinden önce zulüm ve baskı ile doldurulduğu gibi, adalet ve insanf ile (merhametle) doldurur.** *(Hz. Ebu Said el Hudri r.a. / Ramuz El-Ehadis 1. cilt, Sayfa 7, No 7)*

EY İNSANLAR, MEHDİ'NİN ÇIKIŞI İLE MÜJDELENİN. Çünkü AIlah'ın vaadi gerçektir, boşa çıkmaz. O'nun hükmü geri çevrilmez. O, her şeyi hikmet üzere yapar ve her şeyi bilir. Allah'ın fethi yakındır. *(Yenabiu'l-Mevedde, sf. 440)*

Peygamberimiz (sav)'in bize Mehdiyeti gizlemek, örtbas etmek, yok saymak, unutturmaya çalışmak değil, **Hz. Mehdi (as)'ı aramak, bulmaya çalışmak ve her ne olursa olsun o mübarek zata tabi olmaktır:**

Ebi Şeybe ve Nuaym b. Hammad "Fiten" isimli eserde, İbni Mace ve Ebu Naim ise İbni Mes'ud'dan tahric ettiler. O dedi ki:

"O (Hz. Mehdi (as)) arza sahip olur ve kendisinden önce baskı ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. **Sizden veya sonra gelenlerden birisi ona (Hz. Mehdi (as)'a) yetişirse, KAR ÜZERİNDE SÜRÜNEREK DAHİ OLSA gelsin ona katılsın. Zira O Hz. Mehdi (as)'dır."** *(Ahir zaman Mehdisinin Alametleri, Celalettin Suyuti, s. 14)*

Resulullah (sav)'ın bu açık emrine rağmen "Hz. Mehdi (as) gelir veya gelmez, biz Hz. Mehdi (as)'ı teşhisle sorumlu değiliz" demek, Peygamber Efendimiz (sav)'in sözüne tabi olmamak anlamına gelir ki, hiçbir Müslümanın böyle bir konuma girmek istemeyeceği açıktır.

MEHMED SAİD YAZ - İDDİA 5:

"RİSALE-İ NUR 1. VAZİFEYİ YAPTI 2 VE 3. VAZİFE O KADAR EHEMNİYETLİ DEĞİL" İDDİASI

Risale-i Nur'un veya Bediüzzaman Hazretleri'nin Hz. Mehdi (as)'ın üç görevinden birincisini, yani iman vazifesini yerine getirdiği diğer iki vazifenin ise daha sonra talebeleri tarafından tamamlanacağı iddiası bir çok Nur talebesi tarafından öne sürülen bir yanılgıdır. Örneğin Sorularla Risale sitesinde bu konu şöyle anlatılır:

SORULARLA RİSALE SİTESİ

"Risalelere bir bütün olarak baktığımızda, ahir zamanda ortaya çıkacak olan zat uç vazifeyi birden ifa edecektir. Yani iman, hayat ve şeriat dönemlerinin üçü de bu zatın eliyle gerçekleşecektir. Keza yine risalelerin bütünü ile bakacak olursak, o zat her ne kadar bir şahıs ise de, yapacağı faaliyetlerden anlaşıldığı kadarıyla şahsı manevi ile çalışacaktır. Bu şahsı manevinin temsilcisi konumunda olan zatın ise ömrü ancak iman dönemine yetecektir. <u>Hayat ve şeriat dönemine bizzat kendisi yetişemeyecek, ancak eserleri yetişecektir. Sonra gelenler bu eserleri program olarak kabul edip hizmet edecekleri için hizmet, eserler ve dolayısı ile Mehdi hesabına geçmiş olacaktır.</u>"

Risale-i Nur'un, Hz. Mehdi (as)'ın üç görevinden birincisini yerine getirdiğini öne süren kişilerden biri de Ahmet Akgündüz'dür:

AHMET AKGÜNDÜZ

"Üstad hazretleri 50 yerde belki Ahir Zaman'da gelecek Hz. Mehdi (as)'ın, burası önemli, 3 vazifesi olduğunu, bu vazifelerden en birinci vazifesinin birincisi olduğunu ve bunu Risale-i Nur'un tam ve mükemmel şekilde yaptığını, nasıl ki deccaliyet ve sufyaniyet bir şahsı maneviyse, Risale-i Nur manasında mehdiyet de bir şahsı manevidir. Bediüzzaman onun tercümanı olduğunu kendisi ifade ediyor."

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ 3 BÜYÜK VAZİFEYİ BİRDEN, BİZZAT YAPACAKTIR" DİYOR

"Gerçi HER ASIRDA **(her yüzyılda)** HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ **(Yani, her yüzyılda insanları doğruya davet edecek bir Müceddid, bir nevi Mehdi gelir).** Fakat HER BİRİ **(ancak bu kimselerin her biri)** ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ **(Hz. Mehdi (as)'ın gerçekleştireceği üç büyük görevden birini)** BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARIYLA **(sadece bir tanesini, bir yönüyle yapması nedeniyle)** AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ UNVANINI ALMAMIŞLAR **(Yani, Hz. Mehdi (as) bu üç mühim görevi birden yapacaktır, bu nedenle ahir zamanın Büyük Mehdisi ismini almıştır).** *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

Bediüzzaman Hazretleri'nin bu sözüne göre;

1. Her devirde gelen Mehdi ve Müceddidlerin özelliği nedir?

- Hz. Mehdi (as)'ın 3 vazifesinden birini bir yönüyle yapmaları

2. Ahir zamanın Büyük Mehdisi'nin diğerlerinden ayırt eden en önemli özelliği nedir?

- Üç vazifeyi birden yapması

3. Üç vazifeyi birden bizzat yapmayan bir kişinin Mehdi olması mümkün müdür?

- Hayır, mümkün değildir.

Demek ki, Hz. Mehdi (as), **3 görevi birden yerine getiren** yani hem **DÜNYANIN İMANINA VESİLE OLAN hem İTTİHADI İSLAM'I KURAN hem de İSLAM AHLAKINI DÜNYA HAKİMİYETİ SAĞLAYAN KİŞİ OLACAKTIR.**

Bazıları Hz. Mehdi (as)'ın sadece bir görevi yerine getireceğini iddia ediyorlar. Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri ise "Ahir zamanın Büyük Mehdisi, dünyanın imanına vesile olmak, İttihadı İslam'ı kurmak, ve İslam ahlakını hakim etmek olan üç büyük vazifeyi birden, bizzat yerine getirecek" diyor. Biz bazı kişilerin şahsi yorumlarına değil, Bediüzzaman Hazretleri'nin sözlerine itibar ediyoruz.

HASAN AKAR

Hasan Akar da Risale-i Nur'da böyle bir anlatım olmamasına rağmen, üç vazifeyi üç ayrı kişinin yapacağını iddia etmektedir.

MEHMED SAİD YAZ - İDDİA 6:

"HADİSLERDE MEHDİ'NİN YERİ ŞAM, BASRA, MEDİNE, HORASAN GİBİ YERLERDE GEÇER, HEPSİ BİRBİRİYLE ÇELİŞTİĞİ İÇİN BU HADİSLER SAHİH OLAMAZ" İDDİASI

CEVAP: ÜSTADIMIZ BAZI HADİSLERDE HZ. MEHDİ (AS)'IN ÇIKIŞ YERİ HAKKINDA İHTİLAF OLMASININ HİKMETİNİ GAYET NET AÇIKLAMIŞTIR.

Şimdi Mehdi gibi eşhasın hakkındaki rivayatın ihtilafatı (Mehdi hakkındaki hadislerdeki farklılıkların sebebi) ve sırrı şudur ki: Ehadîsi tefsir edenler, metn-i ehadîsi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. **Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiye veya Süfyaniyeyi merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de o eşhasın şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki,** O EŞHAS-I HÂRİKA çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. *(Sözler, s. 318)*

Üstadımız bu sözünde, Mehdi (as)'ın İstanbul'dan çıkacağını anlatırken, bazı hadis ravilerinin ve alimlerin ahir zamanla ilgili hadisleri kendi dönemlerine göre tefsir ettiklerini söylemektedir: Örneğin, Hz. Mehdi (as)'ın çıkış yerinin anlatıldığı hadislerde, o devirde İslam aleminin merkezi Şam veya Medine olduğu için bazı ravilerin ve alimlerin hadisleri buna uygun olarak tefsir ettiklerini ve Mehdi (as)'ın bu yerlerden çıkacağını söylemişlerdir. Oysa İslam aleminin son merkezi İstanbul'dur, dolayısıyla Mehdi (as) da İstanbul'dan çıkacaktır. Nitekim Peygamber Efendimiz (sav) de Mehdi (as)'ın çıkış yerinin İstanbul olduğunu şöyle ifade etmektedir:

Hz. İbni Amr'dan (ra) rivayet edilmiştir: Peygamberimiz (sav) buyurdu ki: Ey Ümmet! **Altı şey vardır ki; onlar olmadan kıyamet kopmaz... ALTINCISI,**

MEDINE'NIN FETHI.

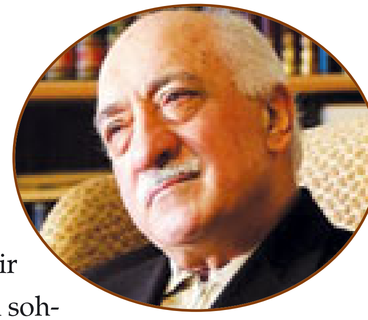
-DENILDI KI: HANGI MEDINE? (HANGI ŞEHIR?)

-BUYURDU KI: KONSTANTINIYYE.

(*) Bu Konstantiniyye'nin Mehdi (as) tarafından yapılacak fethidir. *(Kıyamet Alametleri, sf. 204; Ramuz-el Ehadis, 296)*

Görüldüğü gibi Bediüzzaman Hazretleri'nin hadislere ve ayetlere dayanarak yaptığı açıklamalar son derece anlaşılır ve nettir. Buna göre, Hz. Mehdi (as) bir şahıs olarak gelecek ve Hicri 1400'de İstanbul'da göreve başlayacaktır.

FETHULLAH GÜLEN HOCAEFENDİ

Fethullah Gülen Hocaefendi, hayatını Allah'ın rızasını kazanmaya adamış, İttihad-ı İslam'ın oluşmasını, İslam ahlakının dünyaya hakimiyetini can-ı gönülden isteyen, Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as)'ı aşkla bekleyen çok muhterem bir zattır. Hocaefendi'nin özellikle 70'li yıllarda yaptığı sohbetler, müstear isimle kaleme aldığı yazılar incelendiğinde, kendisinin Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as)'ın birer şahıs olarak geleceğine inandığı, bu mübarek zatların gelişini özlemle beklediği açıkça görülecektir. Ancak, özellikle son dönemlerde bazı koşullar Fethullah Gülen Hocaefendi'nin baskı altında almıştır. Bu baskı ve zorluk altında değerli Hocaefendi'nin Hz. İsa (as)'ın nüzulü, Hz. Mehdi (as)'ın gelişi, İttihad-ı İslam ve İslam ahlakının hakimiyeti gibi konularda eskisinden farklı bazı açıklamalar yapmaya mecbur kaldığı görülmektedir. Hocaefendi'nin yoğun baskı altında böyle konuşmak durumunda kaldığı anlaşılmaktadır. Bu nedenle kardeşlerimizin de Fethullah Hocamız'ın baskı altına olmadığı dönemlerde, Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as)'ın bizzat şahıslarının geleceğini söylediği, İttihad-ı İslam'ı ve İslam'ın hakimiyetini aşkla istediğini ifade ettiği sözlerine itibar etmeleri gerekir.

FETHULLAH GÜLEN HOCAEFENDİ - İDDİA 1:

"BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, SAF MÜMİNLERİN O MEVZUDAKİ KANATLERİNE DOKUNMAMIŞ" İDDİASI

"Ama Üstad o mevzuda eski o telakkiye de oradaki o esnek ifadesiyle temas ediyor. Öyle önemli bir misyon için hz. Mesih ahiret aleminin taa öbür ucunda da olsa çıkar gelir diyor. EHLİ İMANIN, SAF MÜMİNLERİN O MEVZUDAKİ KANAATLARINA DA DOKUNMUYOR. Çünkü o bir kısım dedikoduya vesile olabilir. Fakat genelde şahsı manevidir. İstifa edecek, saflaşacak, durulaşacak. Herhalde bir yönüyle belki tevhide gelecek."

Hz. İsa (as)'ın şahsı manevi olarak geleceğini iddia edenlerden biri de Mehmet Ali Altındağ'dır. Bu konuda kendisi şunları söylemektedir:

MEHMET ALİ ALTINDAĞ

"HZ. İSA'NIN ŞAHSI MANEVİSİ İNEBİLİR AMA ZATI İNMEYECEK. Büyük deccal kimdir? İşte büyük deccalin somut bir şahsiyet midir? Yahudi midir? Ne zamandır büyük ihtilaflar var bu konuda, üstadın buradaki tesbiti büyük deccalin küfür sistemi varlığıdır. Deccalin anlamı zifiri karanlıktır, küfrün zifiri karanlığın temsil eden inkarcı sistemlerin varlığıdır."

CEVAP: RİSALE-İ NUR'DA HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT ŞAHSININ GELECEĞİ ANLATILMIŞTIR

Bediüzzaman Hazretleri, "saf müminlerin kanaatlerine dokunmamak" için değil, Hz. İsa (as)'ın gelişi Kuran'da ve hadislerde bildirildiği için Hz. İsa (as)'ın şahsının geleceğini anlatmıştır. Üstadımız Hz. İsa (as)'ın gelişini asla tevil etmemiş, bir ruh veya şahsı manevi olarak geleceğini asla söylememiş, açık ve net olarak Hz. İsa (as)'ın şahsının nüzul edeceğini anlatmıştır:

1. HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ BİZZAT GELMESİ ALLAH'IN VAADİDİR

Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken; **ÂLEM-İ SEMAVATTA CİSM-İ BEŞERÎSİYLE BULUNAN ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELÂM, O DİN-İ HAK CEREYANININ BAŞINA GEÇECEĞİNİ,** bir Muhbir-i Sadık (Peygamberimiz (sav)), bir

Kadir-i Külli Şey'in (Her şeyin sahibi olan Allah'ın) va'dine istinad ederek haber vermiştir. **MADEM HABER VERMİŞ, HAKTIR; MADEM KADİR-İ KÜLLİ ŞEY' VA'DETMİŞ, ELBETTE YAPACAKTIR.** Evet her vakit semavattan melaikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (Hazret-i Cibril'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan (ruhlar aleminden) gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misaliyle dünyaya gönderen **BİR HAKÎM-İ ZÜLCELAL, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'I, İSA DİNİNE AİT EN MÜHİM BİR HÜSN-Ü HÂTİMESİ İÇİN, DEĞİL SEMA-İ DÜNYADA CESEDİYLE BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA, BELKİ ÂLEM-İ ÂHİRETİN EN UZAK KÖŞESİNE GİTSEYDİ VE HAKİKATEN ÖLSEYDİ, YİNE ŞÖYLE BİR NETİCE-İ AZÎME İÇİN ONA YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKÎM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL..** *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 56-57)*

Üstamız bu sözünde; ayrı ayrı iken dinsiz ideolojilere karşı mağlup durumda olan İseviler ve Müslümanlar birleşip, Darwinist, materyalist, ateist ideolojileri etkisiz hale getirmek üzere iken Hz. İsa (as)'ın bizzat şahsının Müslüman İsevilerin başına geçeceğini söylemektedir.

- Üstadımız kimin Müslüman İsevilerin başına geçeceğini söylemektedir?

- Hz. İsa (as)'ın ŞAHSININ.

- Şahsı Manevinin, Müslüman İsevilerin başına geçmesi mümkün müdür?

- Hayır, değildir.

- Bediüzzaman Hazretleri'nin bu sözüne göre, Hz. İsa (as)'ın şahsının geleceğini kim haber vermiştir?

- Allah'ın kendisine bildirdiği bilgiye dayanarak Peygamberimiz (sav) haber vermiştir. Allah vaadinden dönmez, Rabbimiz mutlaka vaadini gerçekleştirendir.

Takdir ettiği zaman melekleri, Cebrail'i, ruhanileri dilediği şekilde dünyaya gönderen Yüce Allah; dünya tarihinin sonunda, Hristiyanlığın

Hakka yani Müslümanlığa dönmesi ve İslam'ın tüm dünyaya hakim olması için Hz. İsa (as)'ın şahsını gönderecektir. Allah Katında bedeniyle diri olan Hz. İsa, ahiret aleminin en uzak yerinde olsa dahi, Yüce Allah böyle mübarek, böyle önemli bir netice için yani İslam ahlakının dünyaya hakimiyeti için Hz. İsa (as)'ın şahsını mutlaka gönderecektir. Bu, Allah için çok kolaydır.

Görüldüğü gibi Üstadımız, son derece açık bir şekilde Hz. İsa (as)'ın şahsı gelecektir diyor. Müslümanlar ve gerçek nur talebeleri için de önemli olan bazı kimselerin tevilleri, yorumları, kişisel tefsirleri değil canımız Üstadımız'ın kendi sözleridir.

2. HZ. İSA (AS), MÜSLÜMAN İSEVİLERİN BAŞINDA BİZZAT BULUNACAKTIR

Hem âlem-i insaniyette inkâr-ı Uluhiyet (Allah'ın varlığını inkar etme) niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın Din-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN RİYASETİ ALTINDA (bizzat Hz. İsa (as)'ın şahsının yönetimi altında) (fikren) öldürecek ve dağıtacak;** beşeri, inkâr-ı Uluhiyetten (Allah'ın varlığını inkar etmekten) kurtaracak. *(29. Mektup, sf. 443)*

Üstadımız'ın "Hz. İsa (as)'ın riyaseti altında" ifadesinin anlamı nedir?

Müslüman İsevilerin Hz. İsa (as)'ın şahsının idaresi altında olması demektir.

Yani, iddia edildiği gibi Hz. İsa (as)'ın şahsı manevisi değil, şahsı gelecek ve Müslüman İsevilerin önderliğini bizzat yapacaktır.

3. DECCALİYET, HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI VESİLESİYLE SON BULACAKTIR

ÂHİRZAMANDA HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM GELECEK, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE (A.S.M.) İLE AMEL EDECEK MEALİNDEKİ HADÎSİN SIRRI ŞUDUR Kİ: Âhirzamanda felsefe-i tabiiyenin verdiği (Darwinizmin sebep olduğu) cereyan-ı küfrîye (küfür hareketi) ve inkâr-ı Uluhiyete (Allah'ın varlığını inkara) karşı İsevîlik dini tasaffi ederek (arınarak) ve hurafattan tecerrüd edip (sapkın inanışlarından ayrılıp) **İslâmiyete inkılab edeceği bir sırada**, nasılki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılıncıyla (ilim kılıncıyla) o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini (fikren) öldürür; öyle de **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM, İSEVÎLİK ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEREK, DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'I (fikren) ÖLDÜRÜR.. YANİ İNKÂR-I ULUHİYET FİKRİNİ (Allah'ın varlığını inkar etme düşüncesini) ÖLDÜRECEK (fikren ortadan kaldıracak).** *(1. Mektup, sf. 6)*

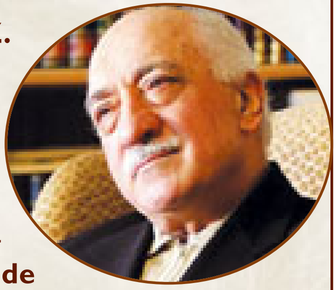
4. HZ. İSA (AS) MUCİZATLI BİR ZAT OLARAK AHİR ZAMANDA GELECEKTİR

Onüçüncü mes'ele: Kat'î ve sahih rivayette (kesin ve güvenilir hadislerde) var ki: "İsa Aleyhisselâm büyük Deccal'ı (fikren) öldürür." Vel'ilmü indAllah, bunun da iki vechi (yönü) var: Bir vechi şudur ki: Sihir ve manyetizma ve ispirtizma (hipnotizma ve cinlerle bağlantı şeklinde olaylar) gibi istidracî hârikalarıyla (yalancı mucizeleriyle) kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı (fikren) öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; **ANCAK HÂRİKA VE MU'CİZATLI (Allah'ın takdir ettiği mucizeleri gösteren) VE UMUMUN MAKBULÜ (herkesin kabul ettiği) BİR ZÂT (Hz. İsa (as)'ın şahsı) OLABİLİR Kİ: O ZÂT, EN ZİYADE ALÂKADAR VE EKSER İNSANLARIN PEYGAMBERİ OLAN HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'DIR.** *(Kastamonu Lahikası, Birden İşaret Edilen Bir Hakikat, sf. 53-54)*

Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri'nin "Harika ve mucizatlı bir zat olarak Hz. İsa (as)'ın şahsının" geleceğini söylemiş olmasına rağmen, Hz. İsa (as)'ın ruh olarak veya şahsı manevi olarak geleceğini söylemek Nur talebesi olanlara yakışmayacak bir tutumdur.

FETHULLAH GÜLEN HOCAEFENDİ - İDDİA 2:

"HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ İNİŞİ CENAB-I HAKK'IN HİKMETİNE AYKIRIDIR" İDDİASI

"İslam alimlerinden bazıları, HZ. İSA'NIN ŞAHSEN NÜZÛLÜNÜ, CENÂB-I HAKK'IN HİKMETİNE AYKIRI BULARAK, BU NÜZÛLE "ŞAHS-I MÂNEVÎ" NÜZÛLÜ OLARAK BAKMIŞLARDIR. Bazıları da âyet ve hadisleri daha değişik şekilde te'vil etmişlerdir. Bediüzzaman Hazretleri ise, Hz. Mesih'in nüzûlünün şahsen olacağını nefyetmemekle beraber, daha çok şahs-ı mânevî üzerinde durmuş ve Hz. Mesih'in nüzûlünü, Hristiyanlık âleminin İslâm'a iktida etmesi şeklinde anlamıştır. KUR'AN'DA BU KONUYU (HZ. İSA'NIN DÜNYAYA YENİDEN GELECEĞİNİ) SARİH OLARAK İFADE EDEN BİR AYET YOKTUR."

Abdülkadir Badıllı Hocamız da, Hz. İsa (as)'ın şahsının nüzulunu Adetullah'a aykırı bulduğunu söyleyen kişilerdendir:

ABDÜLKADİR BADILLI

"Hz. İsa'nın hadislerde ifade edildiği şekilde <u>zuhuru kainatta cari olan Adetullah'ın cerayanı içinde mümkün değildir.</u>"

Sorularla Risale sitesi ise, Hz. Mehdi (as)'ın gelişini ve ahir zaman fitnelerini tam anlamıyla susturmasını kendince Adetullah'a aykırı bulmaktadır:

SORULARLA RİSALE SİTESİ

"Mehdi (ra) kendi hayat döneminde vazifelerinden en önemlisi olan iman vazifesini ifa edip, sair hayat ve şeriat vazifelerini nurani cemaatine ve takipçilerine bırakmak durumundadır. ZATEN AKILCI VE GERÇEKÇİ OLAN DA BUDUR. ZİRA MEHDİ'NİN BÜTÜN İCRAATLARI HARİKA VE OLAĞANÜSTÜ BİR ŞEKİLDE OLSA, BU HEM KAİNATTA CARİ OLAN ADETULLAHA, HEM DE İMTİHAN SIRRINA ZIT OLUR."

Risalelerde, Mehdi benden bir asır sonra gelecek veya buna benzer bir ifade geçiyor mu; geçiyorsa ne demektir?

Yazar: Sorularla Risale, 07-9-2010

Risale-i Nurlarda bu manayı akla getirebilecek şöyle bir ibare geçmektedir:

> **"Bu zamanda öyle fevkalâde hâkim cereyanlar var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza hakiki beklenilen ve bir asır sonra gelecek o zat dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum."**(1)

Mehdi'nin **iman, hayat** ve **şeriat** olmak üzere üç temel vazifesi vardır. Bu vazifelerden en önemlisi ve sıralamada birinci sırada olan, iman vazifesidir. Hayat ve şeriat geniş ve siyasi kavramlardır ki bunların oluşması uzun bir süreç ister. Bu sebepten dolayı Mehdi (ra) bu üç vazifeyi kısa hayatında ocra edemez.

Mehdi (ra) kendi hayat döneminde vazifelerinden en önemlisi olan iman vazifesini ifa edip sair hayat ve şeriat vazifelerini nurani cemaatine ve takipçilerine bırakmak durumundadır. Zaten akılcı ve gerçekçi olan da budur. Zira Mehdi (ra)'in bütün icraatları harika ve olağanüstü bir şekilde olsa, bu hem kainatta cari olan adetullaha hem de imtihan sırrına zıt olur. Bu sebepten dolayı bu üç vazifeden hayat ve şeriat uzun vadeli olmasından dolayı, Mehdi'nin bizzat şahsında değil, onun çizdiği rotada giden cemaatinin üstünde olacaktır.

Bu gerçekten yola çıkarak, Üstad Hazretleri *"Faraza beklenen Mehdi bu zamanda gelse, siyaseti unutsaton diğer iki vazifesinden feragat edip bütün mesaisini iman üstüne teksif edecektir."* diyerek, bu zaman insanına nasıl hareket edilmesi noktasında önemli bir ders veriyor. Nitekim kendisi de aynı şekilde iman hizmeti üstünde yoğunlaşıyor. Zira zaman ve zemin diğer iki vazifenin ifasına müsait değildir.

(1) bk. Kastamonu Lâhikası, (59. Mektup)

CEVAP 1: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, HZ. MEHDİ (AS)'IN AHİR ZAMAN FİTNELERİNİ ETKİSİZ HALE GETİRMESİNİN, HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ NÜZULUNUN ADETULLAH'A UYGUN OLDUĞUNU SÖYLEMEKTEDİR.

Madem adeti öyle cereyan ediyor, ahir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hakim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutb-u azam olarak bir zat-i nuraniyi gönderecek ve o zat da, ehl-i beyt-i nebeviden olacaktır. Cenab-ı Hakk, bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder ve **BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR, VA'DİNİ ELBETTE YAPACAKTIR. KUDRET-İ İLAHİYE NOKTASINDA BAKILSA, GAYET KOLAYDIR.** *(Mektubat, 425-426)*

Görüldüğü gibi Bediüzzaman Hazretleri bazı kimselerin iddia ettiği gibi Hz. Mehdi (as)'ın üç görevi birden yerine getirerek, ahir zaman fitnelerini tam anlamıyla susturup İslam ahlakını etmesi "zor" demiyor, "mümkün değil" demiyor, "Adetullah'a uygun değil" demiyor, tam tersine "Allah'ın dilemesiyle gayet kolaydır ve olacaktır" diyor.

Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, **dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken; âlem-i semavatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsa Aleyhisselâm, o Din-i Hak cereyanının başına geçeceğini,** bir Muhbir-i Sadık, bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. **MADEM HABER VERMİŞ, HAKTIR; MADEM KADİR-İ KÜLLİ ŞEY' VA'DETMİŞ, ELBETTE YAPACAKTIR.**

Üstadımız ne diyor?

İsa (as)'ın şahsı nüzul edecek, Müslüman İsevilerin bizzat başına geçecek diyor.

İsa (as)'ın şahsının nüzulü Allah'ın vaadidir ve Allah vaadini mutlaka yerine getirir diyor.

Ve şöyle devam ediyor;

... Değil sema-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsa, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, **YİNE ŞÖYLE BİR NETİCE-İ AZÎME İÇİN ONA YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKÎM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL.. Belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için va'detmiş ve va'dettiği için elbette gönderecek.** *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 56-57)*

CEVAP 2: KURAN AYETLERİNDE HZ. İSA (AS)'IN NÜZULU KESİN VE NET OLARAK HABER VERİLMİŞTİR VE TÜM BÜYÜK İSLAM ALİMLERİ BU KONUDA HEMFİKİRDİR.

Hz. İsa (as)'ın gelmeyeceğini, geçmişte gelip vefat ettiğini iddia edenlere Allah Kuran'da net bir cevap vermiştir: Hz. İsa (as) Allah'ın izniyle muhakkak yeryüzüne gelecektir. Geliş dönemi ise Peygamberimiz (sav)'in hadislerine göre ve İslam alimlerinin açıklamalarında bildirdikleri üzere içinde bulunduğumuz Hicri 1400'lerdir. Hz. İsa (as) inşaAllah gelmiş ve göreve başlamıştır.

Hz. İsa (as)'ın ölmemiş olduğu ve kıyametten önce yeniden dünyaya döneceği gerçeğinin Kuran'da yer alan pek çok delili vardır:

1. Delil: Kuran'da, Hz. İsa (as)'a Uyanların Kıyamete Kadar İnkara Sapanlara Üstün Geleceği Haber Verilmektedir

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim ve seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim. (Al-i İmran Suresi, 55)

Allah, ayette kıyamete kadar inkar edenlere üstün gelen ve Hz. İsa (as)'a gerçekten tabi olan bir grubun varlığını bildirmektedir. Ancak şu ana kadar böyle bir grup yaşamamıştır

Hz. İsa (as) hayatta iken ona uyanların sayısı çok azdı. Onun Allah Katına yükselişinin ardından ise hızla Hıristiyanlıkta dejenerasyon başladı.

Sonraki iki yüzyıl boyunca da, Hz. İsa (as)'a iman edenler şiddetli baskılara maruz kaldılar.

Bu durumda geçmişte yaşayan Hıristiyanların, inkar edenlere üstün gelmedikleri açıktır.

Günümüzde ise Hıristiyanlık özünden uzaklaşmış, Hz. İsa (as)'a indirilen hak dinden farklı bir dine dönüşmüştür. Hıristiyanlar arasında teslis sapkınlığı (Allah'ı tenzih ederiz) kabul edilmiştir. Bu durumda, dinin aslından iyice uzaklaşmış olan günümüz Hıristiyanlarını da Hz. İsa (as)'a uyanlar olarak kabul edilemez.

O halde **"sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim"** ifadesi açıkça Hz. İsa (as)'ın içinde bulunduğumuz ahir zamanda yeniden dünyaya dönüşünü haber vermektedir.

2. Delil: Tüm Kitap Ehli Hz. İsa (as)'a İman Edecektir

Nisa Suresi'nin 159. ayeti, Hz. İsa (as)'ın ikinci kez dünyaya gelişini müjdeleyen ayetlerden biridir. Ayette şöyle bildirilmektedir:

Andolsun, Kitap Ehlinden, ölmeden önce ona (İsa'ya) inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahit olacaktır. (Nisa Suresi, 159)

Bu ayette geçen "ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur" ifadesi oldukça dikkat çekicidir. İslam alimlerinin ittifakıyla, ayette bildirilen "o" zamiri, Hz. İsa (as)'ı işaret etmektedir. Çünkü bu ayetten önceki ayetlerde "o" zamiri, yine Hz. İsa (as) için kullanılmıştır.

Ayetteki "ölmeden önce" ifadesinde önemli bir husus daha vardır. Burada işaret edilen, Hz. İsa (as)'nın ölümüdür. Oysa Hz. İsa (as) ölmemiş, Allah Katı'na yükseltilmiştir. Yani onun ölmesi için ancak yeryüzüne yeniden gelmesi ve yaşaması gerekir. Dolayısıyla bu ayet, Hz. İsa (as)'ın dünyaya yeniden geleceğinin açık bir delilidir.

Ayrıca ayetlerde, Kitap Ehli'nden herkesin Hz. İsa (as)'a iman edeceği bildirilir. Bu durum ise bugüne kadar gerçekleşmemiştir. İnşaAllah, Allah'ın bu vaadi, Hz. İsa (as)'ın bu yüzyılda yeniden yeryüzüne gelmesiyle birlikte gerçekleşecektir.

3. Delil: Kuran'da Hz. İsa (as)'ın "Kıyamet İçin Bir Alamet" Olduğu Bildirilmektedir

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve Bana uyun. Dosdoğru yol budur. (Zuhruf Suresi, 61)

Bu ayette geçen "O" kelimesinin Hz. İsa (as)'ı kastettiği açıktır. Çünkü bu ayetin öncesindeki ayetlerde de Hz. İsa (as) kastedilerek yine "o" zamiri kullanılmıştır.

Nitekim Kuran tefsircilerinin ve büyük İslam alimlerinin hemen hepsi de bu ayetlerdeki "O" zamirinin Hz. İsa (as) olduğu konusunda ittifak etmişlerdir. Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinde ayetin tefsiri şu şekildedir:

"Muhakkak ki o saat için bir ilimdir de –saatin geleceğini ölülerin dirilip, kıyam edeceğini bildiren bir delil ve alamettir. Çünkü İsa gerek zuhuru ve gerek emvati ihya (ölüleri diriltme) mucizesi ve gerek emvatın kıyamını (ölülerin kalkışını) haber vermesi itibarıyla kıyametin vaki olacağına bir delil olduğu gibi hadiste varid olduğuna göre eşratı saattendir (kıyamet alametidir)."

Taberi Tefsiri'nde ise bu ayet, şu şekilde açıklanmaktadır:

Hz. İsa 'ın zuhur etmesi, kıyamet saatinin gelişini bildiren bir alamettir. Çünkü onun zuhuru, kıyamet alametlerindendir. Yeryüzüne inişi, dünyanın sonunun geldiğine ve ahiretin başlangıcına delildir. *(İmam Taberi, Taberi Tefsiri, Cilt III, s. 2166)*

Dolayısıyla bu ayette, Hz. İsa (as)'ın ahir zamanda yeryüzüne dönüşü haber verilmektedir. Çünkü Hz. İsa (as)'ın ilk yaşadığı dönem kıyamet saati için bir bilgi yani bir kıyamet alameti olarak değildir.

Ayetin gösterdiği anlam, Hz. İsa (as)'ın ahir zamanda yani kıyametten önceki son zaman diliminde, yeniden yeryüzüne döneceği ve bunun da bir kıyamet alameti olacağıdır.

4. Delil: Kuran'da, Hz. İsa (as)'a "Kitab'ın, Tevrat'ın ve İncil'in Öğretildiği" Bildirilmektedir

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın ikinci gelişini haber veren ayetlerden biri de, Hz. İsa (as)'a Tevrat ve İncil ile birlikte Kitab'ın da öğretilmiş olduğudur.

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)

Bu ayetlerde Hz. İsa (as)'a, Tevrat ve İncil dışında, başka bir İlahi Kitab'ın daha öğretildiği haber verilmektedir.

Bu kitabın hangi kitap olduğu, kuşkusuz çok önemlidir. Kuran'da yer alan diğer ayetleri incelediğimizde, "Kitap" ifadesinin Kuran'a işaret ettiğini görürüz. Örneğin, Al-i İmran Suresi 3. ayette, "kitap" kelimesi, İncil ve Tevrat'ın yanında Kuran'ı ifade etmek için kullanılmıştır:

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 2-3)

Kitap kelimesinin Kuran'a işaret ettiği başka bir ayet de şu şekildedir:

Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkar edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (Bakara Suresi, 89)

Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (Bakara Suresi, 151)

Hz. İsa (as)'a öğretilecek olan üçüncü kitabın Kuran olduğu ve bunun da ancak Hz. İsa (as)'ın ahir zamanda dünyaya dönüşünde mümkün olabileceği açıktır. Çünkü Hz. İsa (as) Kuran'ın indirilmesinden yaklaşık 600

sene önce yaşamıştır. Bu nedenle yaşadığı dönemde Kuran'ı öğrenmiş olması, mümkün değildir.

Dolayısıyla Hz. İsa (as) yeniden yeryüzüne gelecek ve Kuran'ı bu gelişinde öğrenecektir.

5. Delil: Kuran'da "Hz İsa (as)'ın durumu'nun Hz. Adem (as)'ın durumu gibi olduğu bildirilmiştir...."

Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir... (Al-i İmran Suresi, 59)

Tefsir alimlerinin birçoğuna göre bu ayet, her iki peygamberin de babasız olmasına işaret eder. Hz. Adem (as) nasıl Allah'ın "Ol" emriyle topraktan yaratılmışsa Hz. İsa (as) da yine Allah'ın "Ol" emriyle babasız doğmuştur.

Ancak ayetin bir ikinci işareti daha vardır:

Hz. Adem (as) cennetten nasıl yeryüzüne indirildiyse, Hz. İsa (as) da Allah'ın Katı'ndan yeryüzüne indirilecektir. Elbette doğrusunu Allah bilir.

6. Delil: Hz. İsa (as)'ın Ölümü İkinci Kez Gelişinden Sonra Olacaktır

Sela**m üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de. (Meryem Suresi, 33)**

Bu ayette Hz. İsa (as)'ın öleceği günden bahsedilmektedir. Ayette "öleceği gün" ifadesinde geçen Arapça kelime "yemutu"dur ve bu kelimenin kökü mevt kelimesidir. Mevt kelimesi ise bilinen anlamda ölümü ifade eden bir kelimedir, Kuran'ın pek çok ayetinde bu anlamda bildirilmiştir.

Hz. İsa (as)'la ilgili bildirilen diğer ayetlerde ise, Hz. İsa (as)'ın vefatından bahsedilirken mevt kelimesi değil, teveffi kelimesi kullanılmaktadır. Teveffi kelimesi, biyolojik anlamda bir ölüm değil, canın bir tür uykuyla alınması manasına gelmektedir.

Dolayısıyla bu ayette, diğer ayetlerden farklı olarak, mevt kelimesinin kullanılması önemlidir. Bu ifadeyle, Hz. İsa (as)'ın ikinci kez dünyaya geldikten sonra ölecek olması haber verilmektedir. Hz. İsa içinde bulunduğumuz bu çağda yeryüzüne ikinci kez gelecek ve bir müddet yaşadıktan sonra ölecektir.

7. Delil: Kuran'da, Hz. İsa (as)'ın Yetişkinliğinde de İnsanlarla Konuşacağı Bildirilmiştir

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun..." (Maide Suresi, 110)

Beşikte de, yetişkinliğinde (kehlen) de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. (Al-i İmran Suresi, 46)

"Kehlen" kelimesi Kuran'da yalnızca bu ayetlerde ve Hz. İsa (as) için kullanılır.

Bu kelimenin anlamı ise, "Otuz ile elli yaşları arasında, gençlik devresini bitirip ihtiyarlığa ayak basan, yaşı kemale ermiş kimse"dir.

İslam alimlerine göre bu kelime 35 yaş sonrası döneme işaret eder.

Ancak İslam alimleri, hadislere dayanarak Hz. İsa (as)'ın genç bir yaş olan otuz yaşının başlarında Allah Katı'na yükseltildiğini bildirirler.

Dolayısıyla Hz. İsa (as) ilk yaşamında "kehlen" devrine gelememiştir.

Bu ise, yeryüzüne yeniden geleceğine ve ikinci bir hayat yaşayacağına dair bir işarettir.

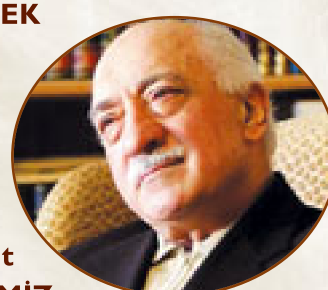
Nitekim İmam Taberi, "Taberi Tefsiri" isimli eserinde bu ayetlerdeki ifadeleri şöyle açıklar:

Bu ifadeler (Maide Suresi, 110), Hz. İsa (as)'ın ömrünü tamamlayıp yaşlılık döneminde insanlarla konuşabilmesi için gökten ineceğine işaret etmektedir. Çünkü o, genç yaştayken göğe kaldırılmıştı... *(İmam Taberi, Taberi Tefsiri, cilt 2, s. 528; cilt 1, s. 247)*

Tüm bu ayetlerden ve İslam alimlerinin açıklamalarından görüldüğü üzere, "Hz. İsa (as)'ın nüzulunu haber veren sarih ayet yoktur" iddiası doğru değildir.

FETHULLAH GÜLEN HOCAEFENDİ - İDDİA 3:

"HZ. MESİH'İN İNMESİNİ GÖZLEMEK BİZİM VAZİFEMİZ DEĞİL" İDDİASI

"O halde, bütün bunları nazar-ı itibara alarak, AHİRZAMANDA HZ. MESİH'İN GÖKTEN İNMESİNİ İNTİZAR ETMENİN (gözlemek, ümit etmek, beklemek) BİZİM VAZİFEMİZ OLMADIĞINI İFADE EDEBİLİRİZ."

Mehmet Ali Altındağ da bu konuda benzer bir yanılgıya sahiptir:

MEHMET ALİ ALTINDAĞ

"Hz. İsa (as)'ın yeniden yeryüzüne indirileceği ve insanları irşad edeceği konusuna inanıp inanmamak, BİZ MÜSLÜMANLAR İÇİN, İMANIN BİR RÜKNÜ DEĞİLDİR. Böyle bir şeye inanmaz iseniz, dinden çıkmış olmazsınız."

CEVAP: HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSININ NÜZULU EHLİ SÜNNETİN TEMEL İNANÇLARINDAN BİRİDİR VE HZ. İSA (AS)'I BEKLEMEK TÜM MÜMİNLER İÇİN NEŞE VE SEVİNÇ VESİLESİDİR

İçinde bulunduğumuz ahir zamanda Hz. İsa (as)'ın yeniden dünyaya gelecek olması sahih hadis kitaplarının hepsinde yer alan bir gerçektir:

SAHİH-İ BUHARİ

Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, **Meryem oğlu İsa'nın adalet sahibi olarak inmesi yakındır...** *(Ebu Hureyre (ra), Buhari, Büyu 102, Mezalim 31, Enbiya 49; Müslim, İman 242 (155); Ebu Davud, Melahim 14 (4324); Tirmizi, Fiten 54 (2234))*

SAHİH-İ MÜSLİM

İmamınız kendinizden olduğu halde, **Meryem oğlu sizin içinize indiği zaman** sizler nasıl olursunuz? *(Ebu Hureyre (ra), Buhari, Enbiya 50, 3265, 3/1272; Müslim, İman 71,155,1/136; Beyhaki, Esma ve Sfat 3265, 2/166)*

SÜNEN-İ EBU DAVUD

Onunla (Hz. İsa ile) benim aramda hiçbir peygamber yoktur. **O (Hz.** İsa) şüphesiz inecektir. Onu gördüğünüz zaman tanıyın! O, orta boylu, beyaza çalar kırmızı renktedir. Sarıya boyalı iki elbise içinde olacak. Yağmur yağmasa da saçından su damlayacaktır. İnsanlarla İslam için mücadele edecektir. Deccal'i (manen) yok edecek, sonra yeryüzünde tam kırk sene kalacak. Sonra ölecek ve namazını Müslümanlar kılacaklardır. *(Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tirmizi, Büyük Hadis Külliyat, Rudani, 5. cilt, s. 380)*

Hz. İsa'nın ikinci gelişi konusu, İslam alimleri tarafından "tevatür" (kuvvetli haber) derecesinde görülmekte, bu konuyla ilgili hadisler de mütevatir hadis olarak kabul edilmektedir. Hadis alimleri mütevatir kabul edilen hadislerin ravilerinin (hadisi nakleden kişiler) incelemeye dahi alınmayacağı, mütevatir hadise hiçbir sorgulama yapılamayacağı konusunda hemfikirdirler.

Mezhep imamız, İmam-ı Azam Numan bin Sabit Ebu Hanife Fıkh-ı Ekber isimli eserinde **Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne gelişini, Hz. Mehdi ile birlikte amel edişini ve diğer kıyamet alametlerini "haktır ve gerçekleşeceklerdir"** ifadeleriyle zikreder.

Deccal'in ve Yecüc'ün çıkması, Güneşin batıdan doğması, **İsa (as)'ın gökten inmesi** ve sahih haberlerin getirdiği diğer kıyamet alametleri haktır ve olacaklardır. Kıyametin büyük alametlerinden daha başkaları da vardır. Örneğin Mehdi (as)'ın gelmesi gibi. **Bütün bu olaylar sahih haberlerin getirip söylediği gibi haktırlar ve gerçekleşeceklerdir.** *(Fıkhı Ekber Tercümesi, İmamı Azam Ebu Hanife, Hazırlayan Ali Rıza Kaşeli, s. 99)*

İslam aleminde akaid meseleleri üzerine yazılmış eserlerin en değerlisi ve aynı zamanda kıdemlisi İmam Ebu Hanife'nin **Fıkhı Ekber** ve **Vasiyet** adlarını taşıyan risaleleridir. İmamı Azam Ebu Hanife'nin **Fıkhı Ekber** isimli eseri ehli sünnet akidesinin temel kitabıdır.

Kıyamet kopacağı zaman Hz. İsa (as) yeryüzüne inecek ve böylece bütün milletler gerçekten İslam milleti olarak tek bir millet haline gelecektir... İsa (as) yeryüzüne inince tuzun suda eridiği gibi deccal de eriyip gidecek. **Bundan sonra İsa (as), Mehdi (as) ile buluşacak.** Bu arada namaz kılınacak. Mehdi (as) namazı kıldırması için İsa (as)'a işaret edecek, fakat İsa (as); "bu namaz senin için kılınıyor" diyerek mazeret bildirecek ve "sen bu namazı kıldırmaya benden daha layıksın", diyecek. **İsa (as)'ın Hz. Peygamberin şeriatına uyduğu ortaya çıkması için Mehdi (as)'a uyacak, böylece beraber namaz kılacaklardır.** *(İmam-ı Azam, Fıkhı Ekber, Aliyyül- Kari Şerhi, Tercüme Yunus Vehbi Yavuz, ilaveli 3. baskı, Çağrı Yayınları, s. 284)*

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın resmi yayınlarında ise, bu konunun Ehl-i sünnet inancında **bir itikad konusu** olduğu şöyle açıklanmaktadır:

"Ehli sünnet mezhepleri Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne kıyamete yakın bir dönemde geri geleceğine, deccalin çıkışından sonra yeryüzüne ineceğine, deccali (manen) öldüreceğine, domuzu öldüreceğine (yani domuz yemeyi haram kılacağına), namaz kılarken Kabe'ye yöneleceğine ittifak etmişlerdir. **Bu konudaki muhalefeti sapıklık sayarlar."** *(Mezhepler Arasındaki Farklar, El Fark Beynel Fırak, El İmam Ebu Mansur Abdulkadır b. Tahir b. Muhammed el Bağdadi, Önsöz ve Notlarıyla Çeviren Prof. Dr. Ethem Ruhi Fığlalı, Türk Diyanet Vakfı Yayınları, s. 253, 270)*

Tüm bu bilgilerden açıkça anlaşıldığı üzere Hz. İsa (as)'ın nüzulü konusu Müslümanlar için temel inanç konularından biridir. Bundan yaklaşık 2000 yıl önce Allah Katı'na alınmış olan mübarek bir insanın, Rabbimiz'in güzel bir müjdesi olarak yeniden dünyaya dönmesi Müslümanlar için büyük bir heyecan vesilesidir. Böylesine kutlu ve güzel bir müjdeyi yok saymak, "bizim İsa Mesih (as)'ı beklememize gerek yok" demek ise salih müminlere yakışmayacak bir tavırdır.

ABDÜLKADİR BADILLI

"HZ. İSA (AS)'IN SIK SIK FARKLI ŞEKİL VE SURETLERDE NÜZUL ETTİ" İDDİASI

"Hz. İsa'nın bedeninin asıl mekanı semavat olmakla birlikte, yeryüzüne SIK SIK NÜZUL ETMEKTE VE BAŞKA ŞEKİL VE SURETLERDE HRİSTİYANLAR İÇİNDE SIK SIK GÖRÜNEREK hizmetine devam etmektedir. Bediüzzaman devrinde de gelmiş ve vazife yapmıştır."

CEVAP: HADİSLERDE VE AYETLERDE HZ. İSA (AS)'IN SIK SIK DÜNYAYA GELECEĞİNİ BİLDİREN TEK BİR İFADE YOKTUR. HZ. İSA (AS), SADECE BU YÜZYILDA YERYÜZÜNE YENİDEN DÖNECEKTİR.

Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne dönüşünü haber veren tüm hadislerde, Hz. İsa (as)'ın ahir zamanda, deccaliyetin fitnesinin en yoğun olduğu dönemde yeryüzüne yeniden geleceği ve Hz. Mehdi (as)'la birlikte deccaliyete fikren son vererek İslam ahlakını yeryüzüne hakim edeceği bildirilmektedir:

> **"Deccal ortalığa fitne saçarken** Cenab-ı Hak, Mesih İsa İbni Meryem (as)'i gönderir... Üzerinde zağferan ile boyanmış iki elbise vardır. (Banyodan çıkmış gibi) başında su damlacıkları bulunur. Başını kaldırdığında damlacıklar, inciler gibi süzülür. **Nefesini idrak eden her kafir mutlaka (manen) ölür. İsa (as) deccal ile Lüdde kapısında karşılaşır ve onu (manen) öldürür.** *(İmam-ı Müslim)*

Bediüzzaman Hazretleri de, Hz. İsa (as)'ın iniş vaktinin, Hz. Mehdi (as)'ın fikri mücadelesinin tam başarıya ulaşması sırasında, Müslüman İsevilerle Müslümanların birlik olmak üzere olduğu dönemde gerçekleşeceğini haber vermiştir.

Ahir zamanda önce süfyaniyet ve deccaliyet kuvvet bulacak, sonra Hz. Mehdi (as) süfyaniyeti ve Hz. İsa (as) da deccaliyeti fikren tam bertaraf edecektir:

Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında, risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek Süfyan namında müdhiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin başına geçecek **ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ, o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (manen) öldürüp dağıtacaktır.**

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd eden (Darwnist ve materyalist ideolojilerden destek alan) bir cereyan-ı Nemrudane, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek (gelişerek) kuvvet bulup, Uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir.... İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın şahsiyet-i maneviyesinden ibaret olan hakikî İsevîlik dini zuhur edecek, **YANİ RAHMET-İ İLAHİYENİN SEMASINDAN NÜZUL EDECEK;** hâl-i hazır Hristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi edecek (temizlenecek), hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslâmiye ile birleşecek; manen Hristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılab edecektir. **Ve Kur'ana iktida ederek, o İsevîlik şahs-ı manevîsi tâbi' ve İslâmiyet metbu' (tabi olunan) makamında kalacak; Din-i Hak bu iltihak (katılım) neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır.**

Görüldüğü gibi Üstadımız bu sözünde Hz. İsa (as)'ın hangi dönemde geleceğini çok açık ifadelerle anlatmıştır. Üstadımız Hz. İsa (as)'ın kendi devrinde geleceğini söylememiştir. Üstadımız, Hz. İsa (as) "sık sık farklı suretlerde gelir" de dememiştir. Üstadımız, "Âhirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak", "İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda" Hz. İsa (as)'ın şahsı gelecek demiştir.

Üstadımız'ın bu konuda verdiği bilgilerden biri de şudur: Hz. İsa (as), Müslüman İseviler ve Müslümanlar birleşerek dinsizliği fikren ortadan kaldırmak üzereyken gelecektir:

DİNSİZLİK CEREYANINA KARŞI AYRI AYRI İKEN MAĞLUB OLAN İSEVÎLİK VE İSLÂMİYET İTTİHAD NETİCESİNDE, DİNSİZLİK CEREYANINA GALEBE EDİP DAĞITACAK İSTİDADINDA İKEN; âlem-i semavatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı isa aleyhisselâm, o Din-i Hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık, bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. madem haber vermiş, haktır; madem kadir-i külli şey' va'detmiş, elbette yapacaktır. *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 78-80)*

Bediüzzaman Hazretleri'ne göre, Hz. Mehdi (as) dinsizliğin temeli olan Darwinist ve materyalist ideolojilere karşı büyük bir fikri mücadele yürütecek, Müslüman İsevilerle Müslümanların ittifak etmesi için gerekli tüm fikri zemini hazırlayacak, tüm bu büyük çalışmaların neticesinde başarıya çok yakın olunan bir dönemde Hz. İsa (as)'ın şahsı gelecek ve deccaliyetin fikren tam anlamıyla son bulacaktır. Müslüman İsevilerin bizzat başına geçecek olan Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as)'la birlikte İslam ahlakını yeryüzüne hakim edecektir.

Üstelik Bediüzzaman Hazretleri devrinde bu koşulların hiçbiri oluşmamıştır. Üstadımız çok zor koşullarda mücadelesini devam ettirmiş, ama onun devrinde ne Hristiyanlarla Müslümanların ittifakı olmuş ne de deccaliyet ve süfyaniyet son bulmuştur. Deccaliyet fitnesi tam Bediüzzaman Hazretleri'nin tarif ettiği şekilde daha da güç bularak yayılmış ve insanlığın %99.9'unu esir almıştır. Şimdi ise vakit, bu fitnenin Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as) vesilesiyle son bulması vaktidir.

Unutmamak gerekir ki, Üstadımız bu bilgileri hadislere ve ayetlere dayanarak anlatmaktadır. Hz. İsa (as)'ın tarihin farklı dönemlerinde, farklı şekilde ve suretlerde sık sık dünyaya geldiği iddiasının ise hiçbir dayanağı yoktur.

Hz. İsa (as) bir kere, bu yüzyılda nüzul edecek, Hz. Mehdi (as)'la birlikte İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olmasına vesile olacak ve daha sonra da vefat edip, Peygamberimiz (sav)'in mübarek kabrinin yanına defnedilecektir:

> Hz. İsa, yeryüzünde iken evlenecek ve bir çocuğu olacaktır. Ölünce, Müslümanlar onun namazını kıldıktan sonra Ravza-i Mutahhare'ye defnedeceklerdir. *(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 65)*

> Hazreti İsa yeryüzünde kırk sene yaşadıktan sonra vefat edecektir. Müslümanlar onun cenaze namazını kılarak defnedecekler. *(Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri, s. 498-499)*

AHMET AKGÜNDÜZ - İDDİA 1:

"BUNDAN 100 SENE SONRA HZ. MEHDİ (AS) VE ŞAKİRDLERİ BU VAZİFEYİ YAPACAK SÖZÜ HİCRİ 1393'E BAKIYOR" İDDİASI

"Halidi Bağdadi Hazretleri. Biliyorsunuz 12. asrın müceddidi. Şimdi bu önemli bir noktadır. Eğer diyor bakınız - mim şeddeli sayılırsa, bu önemli değil, Bediüzzaman'ın cümlesini naklediyorum. o zaman diyor bakın, daha önceki cümlesinde bir kelimeyi unuttum, Karıştırınca. DİYOR Kİ "1293 HARBİNDE İSLAMIN SÖNDÜRÜLMESİ FAALİYETLERİNE KARŞI RİSALEİ NUR ŞAKİRDLERİ YERİNE, MEVLANA HALİDİ BAĞDADİ VE TALEBELERİ VAZİFE YAPMIŞTIR. Hemen bir cümle sonra yani böyle konuşması lazım. Yoksa ben mehdiyim şuyum buyum diyenlerin Hz. Mehdi (a.s.) olmadığı ortadıdır. Bunu bilmenizi istiyorum. Devamı çok manidardır. Diyor ki; "EĞER MİM ŞEDDELİ SAYILIRSA BUNDAN, YANİ "1293'TEN 100 SENE SONRA" YANİ "1393", burası önemli 2000 yılından önceki yıllardır. Çok ilginçtir "Hz. Mehdi (as)'ın şakirdleri bu vazifeyi yapacak" diyor. Bir cümle önce İslam'ın şakirdleri diyor, bir cümle sonra Hz. Mehdi (as)."

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "BUNDAN BİR ASIR SONRA" DERKEN 1910'DAN YÜZYIL SONRASINDAN YANİ 2010'DAN BAHSETMEKTEDİR

Bediüzzaman Hazretleri Birinci Şua'da yer alan bu açıklamasında Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin çeşitli ebced değerlerini hesaplayarak, farklı tarihlerle ilgili önemli bilgiler vermektedir. Verdiği tarihler arasında Hicri 1324, Hicri 1354, Hicri 1284 gibi değişik tarihler bulunmaktadır. **Ancak "Bundan Bir Asır Sonra" derken söylediği tarih Miladi 1910'dur.**

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN VERDİĞİ BİRİNCİ EBCED: HİCRİ 1324 (Miladi 1906)

Sûre-i Tevbe'de, "Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor" âyetindeki **"Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor"** cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber **şeddeli lâm'lar, birer lam ve şeddeli mim asıl kelimeden olduğundan, iki sayılmak cihetiyle** bin üç yüz yirmi dört (Hicri 1324 – Miladi 1906) ederek...

Görüldüğü gibi Üstadımız, ayetin **"Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başka bir şeye razı olmaz"** cümlesinde yer alan **şeddeli lamların birer lam ve şeddeli mimin iki** sayılması durumunda **ayetin bu bölümünün ebcedinin Hicri 1324 yani Miladi 1906** olduğunu söylemektedir.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN VERDİĞİ İKİNCİ EBCED: HİCRİ 1284 (Miladi 1865)

Eğer şeddeli "mim" dahi şeddeli "lâmlar" gibi bir sayılsa, o vakit bin iki yüz seksen dört (1284) eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un doksan üç muharebe-i meş'umesiyle (uğursuz, kötü savaşıyla) âlem-i İslâm'ın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler.

Burada ise Üstadımız Hazretleri **şeddeli mimin de şeddeli lamlar gibi bir sayılması durumunda** ayetin bu bölümünün ebcedi değerinin **Hicri 1284 yani Miladi 1865** ettiğini söylemektedir.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN "BUNDAN BİR ASIR SONRA" İFADESİNDE BİLDİRDİĞİ EBCED İSE MİLADİ 1910'DUR

Üstadımız yukarıda geçen ebced hesaplamalarından sonra BAŞKA BİR EBCED HESABI daha söylemektedir:

> **ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELİ "LÂMLAR" VE "MİM" İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZÂTLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİ'NİN ŞAKİRDLERİ OLABİLİR**. Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.132)*

EĞER ŞEDDELİ "LÂMLAR" VE "MİM" İKİŞER SAYILSA

Üstadımız bu sözünde ayette geçen şeddeli lamların ve mimin ikişer sayılmasından bahsetmektedir:

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِؤُوا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ إِلاَّ أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ

"Allahi" اللّٰهِ

"Allahu" اللّٰهُ

"illa" إِلاَّ

sözcüklerindeki "lamlar"

ve

"yutimmu" يُتِمَّ

sözcüğündeki mim 2'şer kez sayıldığında **ayetin bu cümlesinin ebced değeri 1910 etmektedir.**

Burada Üstadımız bundan bir asır sonra ifadesiyle **MİLADİ 1910'DAN BİR ASIR SONRA** demektedir. 1910'dan bir asır yani 100 yıl sonrası ise 2010'dur.

Zulmün dağılması, yani TAMAMEN SON BULMASI, Bediüzzaman Hazretleri zamanında değil onun döneminden BİR ASIR SONRA, Miladi 2010'LARDA Hz. Mehdi (as) ve talebeleri vesilesiyle gerçekleşecektir.

AHMET AKGÜNDÜZ - İDDİA 2:

"MEHDİYET ŞAHSI MANEVİDİR" İDDİASI

"Üstad hazretleri 50 yerde belki Ahir Zaman'da gelecek Hz. Mehdi (as)'ın, burası önemli, 3 vazifesi olduğunu, bu vazifelerden en birinci vazifesinin birincisi olduğunu ve bunu Risale-i Nur'un tam ve mükemmel şekilde yaptığını, nasıl ki deccaliyet ve sufyaniyet bir şahsı maneviyse, Risale-i Nur manasında Mehdiyet de bir şahsı manevidir. Bediüzzaman onun tercümanı olduğunu kendisi ifade ediyor."

Üstadımız'ın Hz. Mehdi (as)'ın şahıs olduğuna dair açık ve net beyanlarına rağmen, Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevi olacağı yanılgısı başka bir çok Nur talebesi tarafından da ifade edilmektedir. Bu yanılgıyı savunanlardan biri Sorularla Risale sitesidir. Söz konusu sitede Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevi olduğu iddiası şöyle dile getirilmektedir:

SORULARLA RİSALE SİTESİ

"MEHDİ ŞAHSI MANEVİDİR, BİR FABRİKANIN MÜDÜRÜNÜN ADININ BİLİNMEMESİ GİBİ ONUN ADI BİLİNMEZ"

"Hayat ve şeriat dönemlerinde, elbette bazı şahıslar ön plana çıkacaklardır. Ama onlar kendi planlarının değil, ilk zatın ortaya koyduğu planları uygulayacaklardır. Bir şahs-ı manevi olduğu için de yapılan tum hizmetler tek olarak kabul edilir ve uç vazife de ahir zamandaki şahsın işi olduğu anlaşılır. TIPKI ŞİRKETLER DE OLDUĞU GİBİ. ŞİRKETİN BAŞKA ŞUBELERİ AÇILIR, O ŞUBENİN BAŞINDA BİR MUDUR OLUR VE ÇOK DA HİZMET EDER. ANCAK BAŞARI İFADE EDİLİRKEN ŞİRKETİN İSMİ ÖN PLANA ALINIR, ŞAHISLAR GÖRUNMEZ. Hatta bazen şirketin asıl sahibi olan patron da görunmez, tanınmaz. Kimse patronu tanımaz ama şirketin ismini çok iyi bilir. Mehdiyete de manevi bir şirket olarak bakabiliriz. Bu Mehdiyetin temsilcisi de Mehdi'dir."

Ta ahir zamanda hayatın geniş dairesinde asıl sahipleri yani Mehdi ve şakirtleri Cenab-ı Hak'kın izniyle gelir, o daireyi genişlettirir ve o tohumlar sümbüllenir. Bizlerde kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz..

Risalelere bir bütün olarak baktığımızda, ahirzamanda ortaya çıkacak olan zat üç vazifeyi birden ifa edecektir. Yani iman, hayat ve şeriat dönemlerinin üçü de bu zatın eliyle gerçekleşecektir. Keza yine risalelerin bütünü ile bakacak olursak, o zat her ne kadar bir şahıs ise de, yapacağı faaliyetlerden anlaşıldığı kadarıyla şahsı manevi ile çalışacaktır.

Bu şahsı manevinin temsilcisi konumunda olan zatın ise ömrü ancak iman dönemine yetecektir. Hayat ve şeriat dönemine bizzat kendisi yetişemeyecek, ancak eserleri yetişecektir. Sonra gelenler bu eserleri program olarak kabul edip hizmet edecekleri için hizmet, eserler ve dolayısı ile mehdi hesabına geçmiş olacaktır.

Hayat ve şeriat dönemlerinde, elbette bazı şahıslar ön plana çıkacaklardır. Ama onlar kendi planlarının değil, ilk zatın ortaya koyduğu planları uygulayacaklardır. Bir şahs-ı manevi olduğu için de yapılan tüm hizmetler tek olarak kabul edilir ve üç vazife de ahirzamandaki şahsın işi olduğu anlaşılır. Tıpkı şirketler de olduğu gibi. Şirketin başka şubeleri açılır, o şubenin başında bir müdür olur ve çok da hizmet eder. Ancak başarı ifade edilirken şirketin ismi ön plana alınır, şahıslar görünmez. Hatta bazen şirketin asıl sahibi olan patron da görünmez, tanınmaz. Kimse patronu tanımaz ama şirketin ismini çok iyi bilir. Mehdiyete de manevi bir şirket olarak bakabiliriz. Bu Mehdiyetin temsilcisi de Mehdi'dir.

Mustafa Akça ise Mehdiyetin bir kurum olduğunu söyleyerek, Hz. Mehdi (as)'ın şahıs olmadığını, şahsı manevi olduğunu savunmaktadır:

MUSTAFA AKÇA

"MEHDİYET BİR KURUMDUR. MEHDİYET KENDİSİNDEN SONRA DA HİZMETE DEVAM EDECEKTİR. Vefatından sonra da cemaati vesilesiyle hizmeti devam ettirilecektir. 3 görev bu şekilde tamamlanacaktır. Dünyanın dört bir yanına bu şekilde yayılacak. Siyaset alanındaki görevleri vs yerine getirirken Hz. Mehdi (as)'ın askerlerinden oluşan bir şahsı maneviyeye Hz. Mehdi (as) nazarıyla bakılacak. Hakiki Hz. Mehdi (as) olan o zatı nurani de kabrinde bu gelişmeleri seyredecek..."

Bediüzzaman Hazretleri'nin Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevi olarak anlattığını iddia edenlerden biri de İsmail Mutlu'dur. İsmail Mutlu'nun bu konudaki bir açıklaması şu şekildedir:

İSMAİL MUTLU

"Bediüzzaman şahsı manevi der, ama her şahsı maneviyi bir başlatan vardır. Mesela der ki Mehdi'nin üç vazifesi var. Bunların en temeli iman vazifesi olduğu halde der, onu halletmiş sonraki gelen de siyasi işte şey. Beddüzaman Hazretleri bunun bir şahsi manevi olduğunu, bu zamanda dahi de olsa ferd halifeliğe yetmediği, Mehdilikte yani peygamberden daha üstün bir şey ama o şahsın bir başkanı olabilir. Yani Bediüzzaman Mehdi'yi bir şahsi manevi olarak görüyor. "

Ahmet Çolak da Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevi olarak geleceği yanılgısını öne sürmektedir:

AHMET ÇOLAK

"Mehdi'nin ve İsa'nın yapacağı bütün başarıyı bir kişiye vermek, bir Mehdi'ye vermek doğru olmaz. Demek ki, Mehdi (as) sistemini kuracak, eserlerini telif edecek, iman hakikatlerini izah ettikten sonra onun şahsı manevisi olan cemaati kıyamete kadar onun koyduğu sistemle İslamiyet'i dünyanın başına bir daha geçirecek."

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, HZ. MEHDİ (AS)'IN BİR ŞAHSI MANEVİ OLARAK DEĞİL, BİR ŞAHIS OLARAK GELECEĞİNİ SÖYLÜYOR

Bediüzzaman Hazretleri, Risale-i Nur'da Hz. Mehdi (as)'ın başında olmadığı bir şahsı maneviden bahsetmemektedir. Hz. Mehdi (as) bir şahıstır, ama şahsı manevisi de kendisiyle birlikte bulunmaktadır.

Kuran'da peygamberlerin hayatlarını anlatan kıssalarda bildirildiği gibi Allah her Müslüman topluluğu başında lideriyle birlikte yaratmıştır. Örneğin Peygamberimiz (sav)'in ashabı onun şahsı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. Bu durum ahir zamanda da değişmeyecek, Bediüzzaman Hazretleri'nin de dile getirdiği gibi, Hz. Mehdi beraberindeki mümin topluluğundan oluşan şahsı manevinin başında bizzat bir hidayet önderi olarak bulunacaktır.

Üstadımız, Risale-i Nur'un 63 farklı yerinde Hz. Mehdi (as)'ın

şahıs olarak geleceğini söylemektedir. Bu ifadelerden bazıları şu şekildedir:

1. Ümmetin beklediği, **AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN üç vazifesinden** en mühimmi ve en büyüğü ve en kıymetdarı olan îman-ı tahkikîyi neşr (gerçek imanı yayma) ve ehl-i îmanı dalâletten (iman edenleri sapmaktan) kurtarmak... *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 9)*

2. Bu hakikatten anlaşılıyor ki; **SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT** Risale-i Nur'u bir programı olarak neşir ve tatbik edecek … *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 9)*

3. ... Bu zamanda öyle fevkalade hakim cereyanlar var ki, her şeyi kendi hesabına aldığı için, faraza **HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT** dahi bu zamanda gelse... *(Kastamonu Lahikası, sf. 57)*

4. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine (Peygamberimiz (sav)'in nurani soyuna) bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin **BAŞINA GEÇECEK ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED HZ. MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ (NURLU BİR ŞAHIS)** o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (münafıklık akımını) öldürüp (etkisiz hale getirip) dağıtacaktır… *(Mektubat, sf. 56-57)*

5. **...ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN (PEYGAMBERİMİZİN SOYUNDAN) OLACAK.** *(Şualar, sf. 442)*

6. **... O ZÂT** o taifenin uzun tedkikatı (o topluluğun uzun araştırmaları, incelemeleri) ile yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak... (Emirdağ Lâhikası, sf. 266-267)

7. ... Ben de onlara demiştim: "Ben, kendimi seyyid (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki **ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN AİLESİNDEN)** olacaktır. *(Emirdağ Lâhikası, sf. 267)*

8. **O İLERİDE GELECEK ACİB BİR ŞAHSIN** bir hizmetkarı ve ona yer hazır edecek bir dümdarı (önceden gelen takipçisi) ve **O BÜYÜK KUMANDANIN** pişdar bir neferi (öncü bir askeri) olduğumu zannediyorum. *(Barla Lahikası, sf. 162)*

9. Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında; elbette **EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD** (içtihad eden büyük İslam alimi), hem **EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD** (her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi), **HEM HÂKİM**, hem Hz. Mehdi, hem mürşid (doğru yolu gösteren kişi), **HEM KUTB-U A'ZAM** olarak bir **ZÂT-I NURANÎYİ GÖNDERECEK ve O ZÂT** da Ehl-i Beyt-i Nebevîden (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) olacaktır. *(Mektubat, sf. 411-412)*

10. ... Halbuki **AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) olacaktır... *(Emirdağ Lahikası, 247-250)*

11. ... **O GELECEK ZATIN İSMİNİ VERMEK**, üç vazifesi birden hatıra geliyor, yanlış olur ... Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki "Müceddiddir, onun pişdarıdır" denilebilir. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 9)*

12. ... **O ZAT** bütün ehl-i imanın (iman edenlerin) manevî yardımlarıyla ve ittihad-ı İslâmın muavenetiyle (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla) ve bütün ülema ve evliyanın (alimlerin ve velilerin) ve bilhassa Âl-i Beyt'in neslinden (özellikle

Peygamberimiz (sav)'in neslinden) her asırda kuvvetli ve kesretli (çok sayıda) bulunan milyonlar fedakâr seyyidlerin iltihaklarıyla (peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımlarıyla) **O VAZİFE-İ UZMAYI (BÜYÜK GÖREVİ) YAPMAĞA ÇALIŞIR.** *(Emirdağ Lâhikası, sf. 266-267)*

13. ... Elbette o kuvvet-i azîmedeki (büyük kuvvette) bir hamiyet-i âliye (yüce bir gayret) feveran edecek (coşacak) ve **HAZRET-İ MEHDİ BAŞINA GEÇİP**, tarik-ı hak (hak yola) ve hakikata sevk edecek. *(Mektubat, sf. 473)*

14. ... her asırda hidayet edici, bir nevi Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş, fakat her biri üç vazifelerden birisini bir cihette (açıdan) yapması itibariyle, **AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİ'Sİ** ünvanını almamışlar. *(Emirdağ Lahikası, sf. 260)*

15. Bu ayrı ayrı rivayetlerin bir tevili (açıklaması) şudur ki: **BÜYÜK MEHDİ'NİN** çok vazifeleri var. Ve siyaset âleminde, diyanet âleminde, saltanat âleminde, mücadele âlemindeki çok dairelerde icraatları olduğu gibi... *(Şualar, sf. 465)*

16. … Ehl-i imanı dalaletten muhafaza etmek (iman edenlerin doğru yoldan sapmalarını engellemek) ve bu vazife hem dünya, hem her şeyi bırakmakla, çok zaman tedkikat ile (araştırma ile) meşguliyeti iktiza ettiğinden (gerektirdiğinden), **HAZRET-İ MEHDİ'NİN O VAZİFESİNİ BİZZAT KENDİSİ** görmeye **VAKİT VE HAL** müsaade edemez... *(Emirdağ Lâhikası, sf. 266-267)*

17. Hem **"BÜYÜK MEHDİ"NİN HALLERİ** sabık Mehdilere (önceki Mehdilere) işaret eden rivayetlere mutabık (uygun) çıkmıyor, hadis-i müteşabih (birçok anlama gelebilecek hadis) hükmüne geçer. *(Şualar, sf. 582)*

18. ... Belki nur-u imanın (imanın ışığının) dikkatiyle, **O EŞHAS-I AHİR ZAMAN** (ahir zaman şahısları) tanınabilir. *(Sözler, sf. 343-344)*

Üstadımız'ın hiç böyle bir beyanı olmadığı halde, Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevi olacağını iddia edenler, **şahsı manevi kavramı sanki sadece bu yüzyıla aitmiş gibi davranarak da büyük bir yanılgıya düşmektedirler.** Her Peygamber döneminde, Peygamberlerle birlikte, her devirde müceddidlerle birlikte cemaatleri ve bundan meydana gelen şahsı manevisi bulunmuştur. Hz. İbrahim'in de, Hz. Musa'nın da, İmam Rabbani Hazretlerinin de, Abdülkadir Geylani Hazretlerinin de cemaati ve şahsı manevisi olmuştur. Örneğin, Peygamberimiz (sav)'in ashabı onun şahsı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. **Dolayısıyla, ahir zamanda da Hz. Mehdi (as)'ın cemaati ve şahsı manevisi olacak, ama Hz. Mehdi (as) da bizzat cemaatinin ve şahsı manevisinin başında bulunacaktır.**

AHMET AKGÜNDÜZ - İDDİA 3:

"BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ SEYYİDDİR" İDDİASI

"Allah'a şükür Osmanlı'nın o zaman Bitlis'in bağlı bulunduğu Musul'daki 123 vesika şu anda benim arşivimde. Ve 32 nesille Bediüzzaman Hazretleri'nin ta Resullullah (sav)'e kadar uzanan baba tarafından Hz. Hasan'ın torunu, Abdülkadir Geylani'nin oğlu Abdülaziz'in torunu, anne tarafından da Hüseyni yani seyyid olduğu ortaya çıktığı gibi Musul'daki sicilli nüfus defterinde, isminin de yine Muhammed Said olduğunu görüyoruz. "

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, 'HZ. MEHDİ (AS)'IN 'SEYYİD OLACAĞINI'; KENDİSİNİN İSE 'SEYYİD OLMADIĞINI' DEFALARCA AÇIKLAMIŞTIR

Bediüzzaman Hazretleri, kendisinin '**Mehdi**' olmadığını delillendirmek amacıyla, eserlerinde birçok kez Hz. Mehdi (as)'ın hadislerde bildirildiği gibi "seyyid", yani "Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen bir kimse" olacağını, **"kendisinin ise seyyid olmadığını"** belirtmiştir.

… Ben de onlara demiştim: **"BEN, KENDİMİ SEYYİD (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR. *(Emirdağ Lâhikası-1, 206. Mektup, s. 339)*

... HEM MEHDİLİK İSNADINI HİÇ KABUL ETMEDİĞİMİ BÜTÜN KARDEŞLERİM ŞEHADET EDERLER. Hatta Denizli'deki ehli vukuf eğer Said Mehdiliğini ortaya atsa bütün şakirdleri kabul edecek dediklerine mukabil, Said itiraznamesinde demiş ki: **"BEN SEYYİD DEĞİLİM MEHDİ SEYİD OLACAK" DİYE ONLARI REDDETMİŞ...** *(Şualar, On Dördüncü Şua, s. 365)*

Bediüzzaman Hazretleri tüm bu sözleriyle 'seyyid olmadığını' çok kesin ifadelerle açıklamıştır.

Ayrıca Üstadımız eğer seyyid olmuş olsaydı, bunu gizlemesi için hiçbir sebep yoktur. Çünkü seyyid olmak, saklanması gereken bir özellik değildir. Tam aksine Peygamber Efendimiz (sav)'in neslinden olmak Müslümanlar için büyük bir şereftir. Bediüzzaman Hazretleri bizzat kendisi eserlerinde, "seyyid olan bir kişinin seyyidliğini gizlemesinin Kuran ahlakına uygun olmadığını" belirtmiştir:

... SEYYİD OLMAYAN "SEYYİDİM" VE SEYYİD OLAN "DEĞİLİM" DİYENLER, İKİSİ DE GÜNAHKAR; VE DUHUL İLE (dahil olarak) HURUC (isyan) HARAM OLDUKLARI GİBİ... hadis ve Kuran'da dahi, ziyade veya noksan etmek memnu'dur (yasaklanmıştır)... *(Muhakemat, Birinci Makale, Unsuru'l-Hakikat, On İkinci Mukaddeme, s. 52)*

Bediüzzaman'ın bu sözü çok açıktır. İslam ahlakına göre, seyyid olan bir kişi hiçbir nedenle bunu gizleyemez, saklayamaz. Seyyid olmayan bir kişi de "ben seyyidim" diyemez. Bu durumda Bediüzzaman Hazretleri de eğer seyyid olmuş olsaydı, hiçbir şekilde bu gerçeği gizleme yoluna gitmezdi.

FARİS KAYA - İDDİA 1:

"ÜSTAD, KENDİSİNİ VE TALEBELERİNİ MEHDİYETE BULAŞTIRMAK İSTEMEMİŞTİR" İDDİASI

Üstad kendisini, talebelerini BU İŞLERE BULAŞTIRMAYACAK ŞEKİLDE münasip açıklamalar yapmış. Ta ki bu meselelerin arkasına takılarak insanlar toplumda huzursuzluk çıkarmasın. Bir takım gereksiz ve faydasız tartışmalara vesile olacak yanlışlıklar içerisine girmesin diye.

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, HZ. MEHDİ (AS)'I YÜZLERCE SAYFA ANLATMIŞ, İNSANLARI MEHDİYET'İN İÇİNE ÇEKMİŞTİR

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki **Mehdiyet gibi Peygamber Efendimiz (sav)'in yüzlerce hadisle müjdelediği bir konudan bahsederken, "bulaştırmak" kelimesinin kullanılması hiç güzel olmayan bir üsluptur. Bilindiği gibi bulaştırmak kelimesi "kir, pislik, kötülük" gibi ifadelerle birlikte kullanılır. Mehdiyet haşa Müslümanların bulaşmaktan çekineceği bir konu kesinlikle değildir. Bediüzzaman Hazretleri adına böyle bir ifade kullanmak Üstadımız'a saygıya da hiç uygun değildir.** Bediüzzaman Hazretleri Mehdiyet aşığı bir insandır ve Risale-i Nur'da **300 sayfadan daha fazla olacak** şekilde Mehdiyeti anlatmıştır. Mehdiyet Peygamberimiz (sav)'in müjdesi, Allah'ın bir nimetidir. Bediüzzaman Hazretleri de bu güzel müjdeyi, birbirinden hikmetli şekilde, en ince detayına kadar yüzlerce sayfa anlatmış ve **Müslümanların Mehdiyetten uzak durmalarını değil, tam tersine Mehdiyetin tam içinde olmalarını istemiştir.** Üstadımız "Ömrüm boyunca Hz. Mehdi (as)'ın çıkışını gözledim" diyen, Mehdiyeti İslam aleminin baharı olarak gören ve her Müslümanın bu büyük müjdenin neşesiyle yaşamasını isteyen bir insandır:

> **BEN BÖYLE BİR NURUN ZUHURUNA (Hz. Mehdi (as)'ın ortaya çıkışına) ÇOK İNTİZAR ETTİM VE EDİYORUM. FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE İSE O KUDSİ ÇİÇEKLERE (Hz. Mehdi (as) ve cemaatine) ZEMİN HAZIR ETMEK LAZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANİ ZATLARA ZEMİN İZHAR EDİYORUZ.** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189)*

Üstadımız, ömrünü İslam'a ve Kuran'a hizmete, Hz. Mehdi (as)'a zemin hazırlamaya adamıştır:

FAKAT O İLERİDE GELECEK ACIB ŞAHSIN (Hz. Mehdi (as)'ın) BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI (zemin hazırlayacak bir öncüsü) VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR BİR NEFERİ (öncü bir askeri) OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM. *(Barla Lahikası, 28. Mektup, sf. 162)*

"İstikbal-i dünyeviyede (dünyanın geleceğinde) ***1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ*** *asırlarında (kendi yaşadıkları dönemde) karib (yakın) zannetmişler"* sözleriyle Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'de faaliyete başlayacağını da müjdeleyen Üstadımız,

- Hz. Mehdi (as)'ın İstanbul'dan çıkacağını,
- Darwinist materyalist felsefeleri tam anlamıyla susturacağını,
- Tüm dünyanın imanına vesile olacağını,
- Ahir zamanın en büyük fesadını tamamen bitireceğini,
- Münafık hareketleri fikren etkisiz hale getireceğini,
- İslam aleminin birliğini sağlayacağını,
- Hz. İsa (as)'la birlikte İslam ahlakını tüm dünyaya hakim edeceğini tüm detaylarıyla niçin anlatmıştır?

Hicri 1400'lerin yani içinde bulunduğumuz devrin Mehdiyet devri olduğunu bilmemiz, bu büyük müjdenin sevincini, neşesini yaşayıp, Hz. Mehdi (as)'ı aşkla şevkle arayıp bulmamız için anlatmıştır. Yani, Üstadımız Nur talebelerinin ve tüm Müslümanların Mehdiyet'ten kaçmalarını değil, tüm varlıklarıyla Mehdiyet'in içinde olmalarını istemiştir.

FARİS KAYA - İDDİA 2:

"ÜSTAD ALLAHUALEM DİYEREK, MEHDİYETİN OLMADIĞINI SÖYLEMİŞTİR" İDDİASI

"Üstad ahir zamanla ilgili sözlerini söylerken "lâ ya'lemu'l-ğaybe illAllah" (gaybı sadece Allah bilir) diyor, o yüzden Üstad'ın bu sözlerini o bakış açısıyla değerlendirmek gerekir."

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ "ALLAHUALEM" DEDİĞİNDE, "BU OLMAYACAK" ANLAMINDA DEĞİL, "ALLAH'IN İZNİYLE OLACAK" ANLAMINDA SÖYLEMEKTEDİR

Prof. Dr. Faris Kaya, Üstadımız'ın ahir zaman ve Hz. Mehdi (as)'ı anlattığı bölümlerde kullandığı, "lâ ya'lemu'l-ğaybe illAllah" yani gaybı sadece Allah bilir sözünü, sanki Üstadımız olmayacak bir şeyden bahsediyormuş gibi anlatmaktadır.

Oysa Üstadımız'ın, ahir zamanı anlatırken "gaybı Allah bilir" sözünü kullanması, Prof. Dr. Faris Kaya'nın iddia ettiği gibi "Hz. Mehdi (as) gelmeyecek ya da belki gelir belki gelmez" anlamında değildir. **Tam tersine, Üstadımız "Hz. Mehdi (as) Allah'ın izniyle mutlaka gelecek" demektedir.**

1.

İstikbal-i dünyeviyede **1400 SENE SONRA** (yani, Hicri 1400'de) **GELECEK BİR HAKİKATİ** (Hz. Mehdi (as)'ı) asırlarında karib (yakın) zannetmişler. *(Sözler, s. 318)*

Üstadımız, "1400 sene sonra gelecek bir hakikat" sözünü Hz. Mehdi (as)'ın gelişinden şüphe duyduğu için değil, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'de göreve başlayacağından emin olduğu için söylemektedir.

2.

HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT dahi bu zamanda gelse... *(Kastamonu Lahikası, sf. 57)*

"Hakiki beklenilen ve bir asır sonra gelecek ifadesi", Hz. Mehdi (as) belki gelir belki gelmez demek değildir. Hz. Mehdi (as), Bediüzzaman Hazretleri'nden bir asır sonra gelecek demektir.

3.

Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında; elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem Mehdi, hem mürşid, hem kutb-u a'zam olarak **BİR ZÂT-I NURANÎYİ GÖNDERECEK VE O ZÂT DA EHL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN OLACAKTIR.** *(Mektubat, sf. 411-412)*

"Bir zât-ı nuranîyi gönderecek ve o zât da Ehl-i Beyt-i Nebevîden olacaktır" demek, Hz. Mehdi (as)'ın gelişi net ve kesin değildir manasını asla taşımaz. Peygamberimiz (sav)'in mübarek soyundan olan Hz. Mehdi (as)'ın zatı gelecek anlamındadır.

4.

VE ONUN (Hz. Mehdi (as)'ın) ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK: Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutuyla (bilimi ve felsefeyi kullanarak) ve maddiyun ve tabiiyyun taunu (materyalizm, Darwinizm ve ateizm salgını), beşer içine intişar etmesiyle (toplumlarda yayılmasıyla), her

şeyden evvel felsefeyi ve maddiyun fikrini tam susturacak (Darwinist, materyalist ideolojileri fikren tam etkisiz hale getirecek) bir tarzda imanı kurtarmaktır... *(Emirdağ Lâhikası, Dahiliye Vekili İle Bir Hasbihal-den Bir Parçadır, sf. 266-267)*

"Ve onun (Hz. Mehdi (as)'ın) üç büyük vazifesi olacak" ifadesinde herhangi bir muğlaklık yoktur. Üstadımız Hz. Mehdi (as)'ın kendisinden sonra geleceğini ve 3 vazifeyi birden yapacağını söylemektedir.

5.

Cenab-ı Hakk, bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder ve **bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin nümunesini ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden Kadir-i Zülcelal; MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR, VA'DİNİ ELBETTE YAPACAKTIR. Kudret-i İlahiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. (***Mektubat*, 425-426)

Üstadımız, "Hz. Mehdi (as)'ın gelip gelmeyeceği belli değil" demiyor; "Hz. Mehdi gelse de olur gelmese de olur" demiyor, "Allah Hz. Mehdi (as) ile İslam aleminin zulmünü dağıtacak ve bu vaadini mutlaka gerçekleştirecektir" diyor.

Bu sözlerin ve Risale-i Nur'daki Mehdiyeti anlatan diğer tüm ifadelerin ortaya koyduğu gerçek şudur: Bediüzzaman Hazretleri, Allah'ın vaadi ve Peygamberimiz (sav)'in hadis-i şeriflerine dayanarak Hz. Mehdi (as)'ın bu yüzyılda mutlaka geleceğini açık ve net olarak müjdelemiştir. Üstadımız, Allah'a olan derin sevgisi ve saygısı nedeniyle, bu güzel haberleri müjdelerken, Allahualem yani doğrusunu Allah bilir demiş, yani bu kutlu olayların Allah'ın dilemesiyle muhakkak gerçekleşeceğini ifade etmiştir.

FARİS KAYA - İDDİA 3:

"MEHDİYET KONUSU ÖNEMLİ DEĞİLDİR, ASIL ÖNEMLİ OLAN AHİR ZAMAN FİTNELERİDİR" İDDİASI

"Birisi erken gelir sonra gelir, gelmiştir gelecektir bizim meselemiz bunlar değil.... Şu Mehdidir bu Mehdidir bu tartışmalar bizi bir noktaya götürmez... Dünyada daha önemli meseleler var, ahlaksızlık yayılıyor, gençlerin ahlakı bozuluyor, aile değerleri yıkılıyor. Asıl bunların üzerinde durmak lazım."

CEVAP: AHİR ZAMAN FİTNELERİNİ TAM ANLAMIYLA SUSTURACAK OLAN HZ. MEHDİ (AS)'DIR

Allah ahir zamanda önce tarihte eşi görülmemiş büyük fitneler yaratmakta, sonra da bu fitnelerin fikren tam susturulup insanlığın kurtulmasına Hz. Mehdi (as)'ı vesile kılmaktadır.

Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri de tüm acıları, sıkıntıları ve olumsuzlukları ortadan kaldıracak kişinin Hz. Mehdi (as) olduğunu söylemektedir:

1. Hz. Mehdi (as), insanlığa büyük belalar getiren Darwinist materyalist ideolojileri fikren tam yenilgiye uğratıp, insanların imanına vesile olacak

FEN VE FELSEFENİN tasallutiyle (etkisiyle) ve **MADDİYYUN VE TABİİYYUN TAUNU,** (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), her şeyden evvel **FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ** (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) **TAM SUSTURACAK TARZDA** imanı kurtarmaktır... *(Emirdağ Lahikası, s. 259)*

2. İnsanların samimi, derin imanı kazanmaları Hz. Mehdi (as) vesilesiyle gerçekleşecek

> Ümmetin beklediği, ahir zamanda gelecek zatın (Hz. Mehdi (as)'ın) üç vazifesinden en mühimmi ve en kıymetdarı olan **İMAN-I TAHKİKİYİ (gerçek imanı) NEŞR (yazma ve dağıtma yoluyla yaymak) VE EHL-İ İMANI DALALETTEN KURTARMAK...** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

3. Ahir zamanın en büyük fesadını etkisiz hale getirecek olan Hz. Mehdi (as)'dır

> **AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA** (fitnelerin en yoğun olduğu dönemde), elbette en büyük bir müçtehid hem en büyük bir müceddid, **hem HAKİM hem MEHDİ** hem mürşid hem kutb-u azam olarak BİR ZAT-I NURANİYİ (Hz. Mehdi (as)'ı) GÖNDERECEK ve O ZAT da, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR. Cenab-ı Hak bir dakika zarfında beynes sema vel-arz alemini (yer ile gök arasındaki alemini) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden **KADİR-İ ZÜLCELAL (herşeye muktedir olan Yüce Allah) HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI (zulüm devrini, karanlığını) DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.** *(Mektubat, s. 411-412)*

4. Süfyaniyetin münafıkane sisteminin fikren ortadan kaldırılması sadece Hz. Mehdi (as) ile mümkün olacak

... Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine (Peygamberimiz (sav)'in nurani soyuna) bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin başına geçecek Âl-i Beytten Muhammed Mehdi isminde BİR **ZAT-I NURANİ O SÜFYAN'IN ŞAHS-I MANEVÎSİ OLAN CEREYAN-I MÜNAFIKANEYİ (MANEN) ÖLDÜRÜP DAĞITACAKTIR...** *(Mektubat, sf. 56-57)*

5. Dünyaya gerçek adaletin hakim olması Hz. Mehdi (as) ile mümkün olacak

... BAŞKUMANDANLARI OLAN "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (yüce adaletini) VE HAKKANİYETİNİ (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını) DÜNYAYA GÖSTERMELERİ gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların (cemiyet hayatına ait kuralların) muktezasıdır (gereğidir.) *(Şualar, Beşinci Şua, On Dokuzuncu Mesele, s. 456)*

MUSTAFA AKÇA

"ÜSTAD KÜFRÜN BELİNİ KIRMIŞTIR" İDDIASI

"Said Nursi hazretleri 1960'da vefatına yakın şöyle bir söz söylüyor. "KÜFRÜN BELİ KIRILMIŞTIR" DİYOR. BUNU RİSALE-İ NUR VE HESABINA SÖYLÜYOR."

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, HZ. İSA (AS) VE HZ. MEHDİ (AS)'IN BİRLİKTE KÜFRÜ FİKREN TAM OLARAK ETKİSİZ HALE GETİRECEKLERİNİ SÖYLEMİŞTİR

Canımız Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri kendi devrinde çok zor koşullar altında iman hakikatlerini anlatarak dinsizliğe karşı etkili bir fikri mücadele yapmış, ancak inkarcılığın tam olarak son bulmasına vesile olmamıştır. Hz. Mehdi (as) ise, Darwinist materyalist fitneyi ilmen tam susturacak, zulmü ve fitneleri dünyanın her noktasında durduracak, Hakim sıfatıyla adaleti yeryüzüne yerleştirecektir.

Nitekim Bediüzzaman Hazretleri de, ahir zamanda ilk önce Darwinist ve materyalist ideolojilerin gittikçe güç kazanacağını, bunlardan kaynaklanan fitnelerin sürekli şiddetleneceğini, terörün ve anarşinin dünyayı yakıp kavuracağını, ancak tüm belaların Hz. İsa ve Hz. Mehdi (as) vesilesiyle tam anlamıyla etkisiz hale getirileceğini söylemiştir.

1. DARWINİZM VE MATERYALİZM KUVVET BULARAK GELİŞECEK

Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden (materyalizm, Darwinizm'den) tevellüd eden (doğan) bir cereyan-ı Nemrudane (isyankar bir cereyan), GİTTİKÇE ÂHİR ZAMANDA FELSEFE-İ MADDİYE VASITASIYLA (materyalist felsefe vesilesiyle) İNTİŞAR EDEREK (YAYILARAK) KUVVET BULUP, uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir. *(Mektubat s. 57)*

Maddiyyunluk manevi taundur (ateist, materyalist ve Darwinist felsefeler bulaşıcı bir veba hastalığıdır) ki, beşere şu müthiş sıtmayı

tutturdu, gazab-ı İlahiye çarptırdı. **TELKİN VE TENKİD KABİLİYETİ TEVESSÜ ETTİKÇE (GELİŞTİKÇE), O TAUN DA (MATERYALİZM, DARWİNİZM VE ATEİZM HASTALIĞI) TEVESSÜ EDER (GELİŞİR).** *(Mektubat, s. 513)*

Bediüzzaman Hazretleri, isyankar yani anarşist terörist faaliyetlerin materyalist Darwinist ideolojilerden destek aldığını vurguluyor. Ve, "gittikçe ahir zamanda" diyor, yani benden sonra küfür artacak diyor. Gittikçe kelimesiyle de ivme kazanarak şiddetlenecek bir duruma işaret ediyor. Demek ki fitneler, materyalist Darwinist ideolojilerden aldığı destekle yayılacak ve kuvvet bulacak. Kuvvet bulmak ne demektir? Bediüzzaman Hazretleri'nden sonraki dönemde dinsizliğin, fitnenin, acıların, zulümlerin daha da artması demektir.

Yani, Bediüzzaman Hazretleri'nden sonra Darwinist, Materyalist ideolojiler öyle gelişip kuvvet bulacak ki, Allah'ın açıkça inkar edildiği bir dönem olacak. **İşte sürekli artarak gelişen bu fitneyi, bu belayı Hz. Mehdi (as) fikren durduracak.**

2. DECCALİYET VE SÜFYANİYET ÖNCE GİTTİKÇE YAYILACAK, SONRA HZ. İSA (AS) VE HZ. MEHDİ (AS)'IN FİKRİ MÜCADELERİYLE BU FİTNELER TAMAMEN SON BULACAK

… İkinci İşaret, yani Altıncı İşaret: **Hazret-i Mehdi'nin cem'iyet-i nuraniyesi (Hz. Mehdi ve başında bulunduğu nurani cemaati), Süfyan komitesinin TAHRİBATÇI REJİM-İ BID'AKÂRANESİNİ (tahrip eden bidat rejimini) TAMİR EDECEK, Sünnet-i Seniyeyi ihya edecek** (dinin Peygamberimiz (sav) dönemindeki gibi yaşanmasını sağlayacak); yani âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (asm) inkâr

niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (asm) tahribe çalışan (Peygamberimiz (sav)'in anlattıklarını inkar ederek İslamiyeti tahrip etmeye çalışan) Süfyan komitesi, **HAZRET-İ MEHDİ CEM'İYETİNİN (HZ. MEHDİ VE CEMAATİNİN) MU'CİZEKÂR MANEVÎ KILINCIYLA (İLMİ ÇALIŞMALARIYLA) (MANEVİ OLARAK) ÖLDÜRÜLECEK VE DAĞITILACAK.**

Hem âlem-i insaniyette (insanlık aleminde) inkâr-ı uluhiyet niyetiyle (Allah'ın varlığını inkar etmek niyetiyle – Allah'ı tenzih ederiz-) medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden (insanlığın kutsal değerlerini bozan) **Deccal komitesini, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın Din-i Hakikîsini (gerçek Hristiyanlığı) İslâmiyetin hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN RİYASETİ ALTINDA (HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT LİDERLİĞİ ALTINDA) (MANEN) ÖLDÜRECEK VE DAĞITACAK; BEŞERİ, İNKÂR-I ULUHIYETTEN (ALLAH'I İNKAR ETMEKTEN) KURTARACAK.** *(Mektubat, s. 441)*

3. HZ. MEHDİ (AS) DARWINİST, MATERYALİST FİTNEYİ FİKREN TAM SUSTURACAKTIR

Birincisi: FEN VE FELSEFENİN tasallutiyle (etkisiyle) ve MADDİYYUN VE TABİİYYUN TAUNU, (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), her şeyden evvel FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) TAM SUSTURACAK TARZDA imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... *(Emirdağ Lahikası, s. 259)*

Önce materyalist, Darwinist ve ateist ideolojiler sözde bilimi kullanarak insanlar arasında adeta bir salgın hastalık gibi yayılacak. Hz. Mehdi (as) da Darwinist Materyalist ideolojileri ilimle, bilimle, fikirle tam olarak susturacak, yani fikren ortadan kaldıracak ve insanların imanına vesile olacak.

Bediüzzaman Hazretleri devrinde, Darwinist Materyalist ideolojiler tam anlamıyla susturulmuş mudur?

Hayır, susturulmamıştır.

Üstadımız Hazretleri, imanın yayılmasında çok kıymetli büyük hizmetler yapmış, bu faaliyetleriyle Hz. Mehdi (as)'a zemin hazırlamış, ancak onun devrinde dinsiz ideolojilerin tam olarak etkisiz hale getirilmesi mümkün olmamıştır. Darwinizmin ve materyalizmin fikren tam mağlup edilmesi, bu vesileyle insanların imanlarının kurtarılması Hz. Mehdi (as)'ın vazifesidir ve bu vazifeyi tam yerine getirecektir.

4. AHİR ZAMANIN FESADININ EN YAYGIN OLAN DÖNEMİNDE GELEN HZ. MEHDİ (AS) BU FİTNELERİN SON BULMASINA, İNSANLIĞIN KURTULMASINA VESİLE OLACAK

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA (fitnelerin en yoğun olduğu dönemde), elbette **en büyük bir müçtehid** hem **en büyük bir müceddid,** hem **HAKİM (ADALETİ SAĞLAYAN),** hem **MEHDİ** hem **mürşid** hem **kutb-u azam** olarak **BİR ZAT-I NURANİYİ (nurlu bir zatı, yani Hz. Mehdi (as)'ı) GÖNDERECEK** ve **O ZAT** (Hz. Mehdi (as)) da, **EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR.** Cenab-ı Hak bir daki-

ka zarfında beyn-es sema vel-arz alemini (yer ile gök arasındaki alemini) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (dindirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden **KADİR-İ ZÜLCELAL (herşeye muktedir olan Yüce Allah) HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN (İslam aleminin) ZULÜMATINI (zulüm devrini, karanlığını) DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.** *(Mektubat, s. 411-412)*

5. HZ. MEHDİ (AS) TÜM DÜNYADA ADALETİN TAM HAKİM OLMASINA VESİLE OLACAK

... Başkumandanları olan "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (Hz. Mehdi (as)'ın yüce adaletini) **VE HAKKANİYETİNİ (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) DÜNYAYA GÖSTERMELERİ gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların (cemiyet hayatına ait kuralların) muktezasıdır** (gereğidir.) *(Şualar, Beşinci Şua, On Dokuzuncu Mesele, s. 456)*

6. KÜFRÜN TAM ANLAMIYLA FİKREN SON BULMASI, BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NDEN BİR ASIR SONRA OLACAKTIR

Bediüzzaman Hazretleri kendi devrinde yaptığı imani çalışmayla dinsizliğe fikren önemli bir darbe indirmiştir. Ancak bu fikri darbe küfrü tamamen yok edici değil, ETKİSİNİ AZALTICI BİR FİKRİ DARBEDİR. Üstadımız, Hutbeyi Şamiye'de Hicri 1371 (Miladi

1952) yılından sonra İslam aleminde meydana gelecek gelişmeleri anlatmıştır. Bu hutbesinde küfrün tam olarak etkisiz hale getirilmesinin ise, Hz. Mehdi (as) devrinde olacağını söylemiş ve Hicri 1371'den **"30-40 SENE SONRA"; "YARIM ASIR SONRA"** gibi net tarihlerle küfrün tam yenilgisinin Hicri 1400'lerden itibaren gerçekleşeceğini söylemiştir.

Evet, **ŞİMDİ OLMASA DA 30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip (o üç kuvvetle donatıp), cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) **O DOKUZ MANİLERİ MAĞLUP EDİP** (o dokuz engelleri yenip) **DAĞITMAK İÇİN** taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimini) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin (sınıfının) cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA ONLARI DARMADAĞIN EDECEK.** *(Hutbe-i Şamiye, sf. 25)*

Bu sözünde Bediüzzaman Hazretleri küfrün yenilgisinin ne zaman olacağının tarihini veriyor. **"ŞİMDİ DEĞİL**, yani benim yaşadığım devirde değil, **30-40 SENE SONRA,** yani Hicri 1371'den 30 – 40 sene sonra" demektedir.

Hicri 1371 + 30 = Hicri 1401 = Miladi 981

Hicri 1371 + 40 = Hicri 1411 = Miladi 1991

... cihazatını verip O DOKUZ MANİLERİ MAĞLUP EDİP DAĞITMAK İÇİN...

Bediüzzaman Hazretleri, "Mağlup edip dağıtmak" ifadesini kullanıyor. Küfrün belini kırmak, küfrü fikren mağlup edip dağıtmak değildir. Mağlup edip dağıtmak, tıpkı Hz. Musa (as)'ın buzağı hey-

kelini yakıp küllerini denize savurarak yok etmesi gibi, küfrü **fikren tam anlamıyla etkisiz hale getirmek, dinsizliğin sebep olduğu tüm belaları ortadan kaldırmak, acıların, zulümlerin, haksızlıkların, mağduriyetlerin son bulmasını sağlamak** demektir.

Üstadımız devrinde ise, küfür son bulmamıştır, dinsizliğin sebep olduğu belalar ortadan kalkmamıştır, acılar, zulümler, haksızlıklar bitmemiştir.

Allah'ın izniyle tüm bunları Hz. Mehdi (as), talebeleriyle birlikte gerçekleştirecektir.

... inşaAllah YARIM ASIR SONRA onları DARMADAĞIN EDECEK...

Bediüzzaman Hazretleri bir kez daha tarih veriyor. **YARIM ASIR SONRA**, yani Hicri 1371'den 50 yıl sonra diyor. Hicri 1371'den 50 yıl sonrası ise Hicri 1421, yani Miladi 2001'dir.

YARIM ASIR SONRA: 1371 + 50 = 1421 = 2001

İSMAİL MUTLU - İDDİA 1:

"MEHDİ GEÇ KALDI ARTIK GELMESİN. DÜNYA ARTIK İSLAM'A KOŞUYOR, MEHDİ'YE GEREK KALMADI" İDDİASI

"Mehdi geç kaldı. Eğer gelecekse şimdiye kadar ne bekliyor?.. Artık dünya İslam'a koşuyor. Güzel şeyler yaşanıyor, Mehdi bence geç kaldı. Ya (Mehdi) geçti biz görmedik, kıyamet kopması lazımdı, kopmadı ya geç kaldı bir daha gelmesin."

CEVAP: DÜNYANIN DÖRT BİR YANI KAN REVAN İÇİNDE, PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN TARİF ETTİĞİ ŞU ANDA TAM ANLAMIYLA YAŞANIYOR

O günler akılların çelindiği günlerdir. **İnsanlar birbirlerini öldürürler. Öyle ki kişi komşusunu, amcaoğlunu, yakınını öldürür de öldüren niçin öldürdüğünü, öldürülen de niçin öldürüldüğünü bilmezler.** (*İbni Mace, Fiten: H. 3959) (Müslim, Fiten: 55)*

"Ciğerlerini yiyenlerin oğlu" olan Süfyani kuru bir vadiden çıkar. Kelb Kabilesinden abus çehreli, sert kalbli adamlardan kurulu bir ordu düzenler ve bunlar her tarafa zulmederler. **O; medrese ve mescidleri yıkar, rüku ve secdeye giden herkesi cezalandırır. Zulüm, fısk ve fesad çıkarır. Alim ve zahidleri katleder, pek çok şehri de işgal eder. Kan akıtmayı helal kılarak Al-i Muhammed'e düşman kesilir. Kendi zulüm ve keyfine karşı geleni öldürtür."** *(El- Bürhan, s. 37)*

Hiçbir belde yoktur ki onu DECCAL ORDULARI ÇİĞNEME-YECEK OLSUN. *(Sahih-i Müslim, Cilt 8 – Sayfa 500)*

DECCALİYET İSLAM ALEMİNİ ESİR ALMIŞ DURUMDADIR

➢ **Irak'ta** 2003'den bu yana **1 milyon 200 bin insan** hayatını kaybetti. 4,5 milyon kişi evlerini terk etmek zorunda kaldı

➢ **Afganistan'da**, Amerikan işgalinin **sadece ilk dört ayında 20 bin sivil hayatını kaybetti** ve bu sayı her yıl katlanarak arttı. Halen bombardımanlarda siviller ölüyor, milyonlarca Afgan mülteci kamplarında açlık sınırının altında, son derece zor koşullarda hayatını devam ettirmeye çalışıyor.

➢ **Doğu Türkistan'da bugüne kadar 40 milyon** Uygur Türkü şehit edilmiştir. **Nisan-Aralık 1996 arasında 58 bin olan tutuklu sayısı, bir anda 70 bini geçti. 100 kadar genç meydanlarda kurşuna dizilirken, 5 bin Uygur Türkü çırılçıplak soyularak 50'şer kişilik gruplar halinde meydanlarda teşhir edildiler. 2009'da 796 Müslüman idam edilerek şehit edildi, bir gecede 10 bin Müslüman ortadan kayboldu, 100 bin uygurlu kızkardeşimiz evlerinden zorla alınıp zorla götürüldü.**

➢ **Filistin'de 500 kadar kent, kasaba ve köyde yaşayan 950 bin Filistinlinin sayısının 138 bine düştü. Bu şekilde yaklaşık 400 Filistin köyü haritadan silindi.** Şu anda kamplarda ve Lübnan, Ürdün gibi komşu ülkelerde **mülteci konumunda yaşayan Filistinlilerin sayısı 3.5 milyonu bulmaktadır. 2000 yılındaki olaylarda hayatını kaybedenlerin %50'sini 16 yaşın altındaki çocuklar oluşturmaktadır. Yaralıların %60'ı 18 yaşın altındaydı.** Çatışmaların

halen devam ettiği bölgelerde ise **her gün en az 5 çocuk ölmekte ve 10'un üzerinde çocuk da yaralanmaktadır.**

➢ **Çeçenistan savaşı sırasında İki yıl içinde Çeçenistan, nüfusunun dörtte üçünü kaybetti.**

➢ **Keşmir'de** 1947, 1965 ve 1971 yıllarında üç büyük katliam gerçekleştirildi. **On binlerce Keşmirli Müslüman şehit edildi, 4.000'den fazla kadın işkenceye ve tecavüze uğradı.**

➢ Tayland'a bağlı özerk bir bölge olan **Patani'de günde ortalama 7 veya 8 Patanili** Tayland askerleri tarafından şehit edilmektedir. Bölgede son 3 yıldır uygulanan sıkıyönetim döneminde 400'den fazla insan kaybolmuş, 2300'e yakın kişi şehit edilmiş, 4000'e yakın insan ise gayri hukuki gerekçelerle tutuklanmıştır. **Şu anda halen 30 bin kişi toplama kamplarında tutulmaktadır.**

➢ **Myanmar** nüfusunun yaklaşık %15'ini oluşturan Müslümanların yaklaşık **100 bini hayatını kaybetmiştir.**

DECCALİYET DÜNYANIN %99'UNU DİNSİZ, DARWİNİST, MATERYALİST YAPMIŞTIR

(Bu rakamlar Sn. Adnan Oktar'ın Yaratılış Atlası kitabının Avrupa'ya gönderilmesinden önceki rakamlardır. Yaratılış Atlası'ndan önce Darwinizmin ne kadar hakim olduğunu göstermektedir.)

BM tarafından yapılan bir anket de, Avrupa ülkelerinde Darwinizm'in ve ateizmin yükselişini gözler önüne seren delillerden bir diğeridir. **Ankete göre Avrupalıların yalnızca %18'i insanı Allah'ın yarattığına inanmakta, %82'si ise insanın diğer türlerden evrimleşerek meydana geldiğini sanmaktadır.** Ülkelere tek tek baklıldığında durum şöyledir:

Almanya: halkın yalnızca %14'ü Yaratılış'a inanmaktadır.

Fransa: Yaratılış gerçeğine inananlar yaklaşık %18 oranındadır.

İngiltere: Halkın %20'si Yaratılış'a inanmaktadır.

İspanya: Nüfusun büyük bölümünü Katoliklerin oluşturduğu İspanya'da, insanları Allah'ın yarattığı gerçeğine inananların oranı %13'tür.

Norveç: Yaratılış'a inananlar, toplumun %19'unu oluşturmaktadır.

Finlandiya: Yaratılış'a inananların oranı %16'dır.

İsveç: Allah'ın insanları yarattığına inananların oranı %12'dir.

Danimarka: Halkın %9'u Yaratılış'a inanmaktadır.

Belçika: Yaratılış gerçeğine inananların oranı %10'dur.

İsviçre: Halkın %24'ü Yaratılış gerçeğine inanmaktadır.

Aşağıdaki tabloda ise Avrupa ülkelerinde ateistlerin ve inançsızların nüfusa oranı gösterilmektedir:

Ülke	Ateist ve İnançsızların Yüzdesi
İsveç	46-85
Danimarka	43-80
Norveç	31-72
Çek Cumhuriyeti	54-61
Finlandiya	28-60
Fransa	43-54
Almanya	41-49
Macaristan	32-46
Hollanda	38-44
İngiltere	31-44
Belçika	42-43

Tüm bu gerçekler ortadayken, "dünya kurtuldu, İslam alemi mutluluk içinde, Mehdi (as)'ın gelmesine gerek kalmadı" demek samimi bir tutum değildir. Bediüzzaman Hazretleri de, kendisinden sonraki yüzyılda, İslam aleminin kurtuluşunun ancak Hz. Mehdi (as) ile mümkün olacağını söylemiştir:

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA (fitnelerin en yoğun olduğu dönemde), elbette **en büyük bir müçtehid** hem **en büyük bir müceddid**, hem **HAKİM (ADALETİ SAĞLAYAN)**, hem **MEHDİ** hem **mürşid** hem **kutb-u azam** olarak **BİR ZAT-I NURANİYİ (nurlu bir zatı, yani Hz. Mehdi (as)'ı) GÖNDERECEK** ve **O ZAT (Hz. Mehdi (as))** da, **EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR.** Cenab-ı Hak bir dakika zarfında beyn-es sema vel-arz alemini (yer ile gök arasındaki alemini) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (dindirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden KADİR-İ ZÜLCELAL (herşeye muktedir olan Yüce Allah) **HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN (İslam aleminin) ZULÜMATINI (zulüm devrini, karanlığını) DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.** *(Mektubat, s. 411-412)*

İSMAİL MUTLU - İDDİA 2:

"BEDİÜZZAMAN, MAHKEMELERDEN ÇEKİNDİĞİ İÇİN MEHDİ OLDUĞUNU AÇIKÇA KABUL ETMEDİ" İDDİASI

"Kendisine sen Mehdi misin denildiğinde bunu reddediyor. Ama şöyle bir şey diyeyim bunlar hep mahkemeye karşıda, mahkemede. Bediüzzaman Mehdiliği iddia ediyor mahkemeye veriliyor. Böyle yargılamalar var o şartlarda."

Bediüzzaman Hazretleri'ne böyle bir iftirada bulunmak hiç şüphesiz çok çirkin bir davranıştır. Üstadımız hayatı boyunca yalan söylememiş ve doğruluğun önemini hayatıyla ve sözleriyle ortaya koymuştur:

İslamiyetin esası, sıdktır (doğruluktur). İmanın hassası, sıdktır (doğruluktur). Bütün kemalata isal edici (iyiliklere ulaştıran), sıdktır. Ahlak-ı aliyenin (yüksek ahlakın) hayatı, sıdktır (doğruluktur). Terakkiyatın mihveri (ilerlemenin merkezi) sıdktır (doğruluktur). Alem-i İslam'ın nizamı (İslam aleminin düzeni) sıdktır (doğruluktur).

Nev'i beşeri kabe-i kemalata isal eden, (insanlığı ahlak ve terbiyeye ulaştıran) sıdktır (doğruluktur). Ashab-ı Kiram'ı (sahabeleri) bütün insanlara tefevvuk ettiren (üstün kılan) sıdktır (doğruluktur). Muhammed-i Haşimi Aleyhisselatü Vesselam'ı meratib-i beşeriyenin (insanlık derecesinin) en yükseğine çıkaran, sıdktır (doğruluktur). *(İşarat-ül İcaz, sf. 82)*

Bazı kimseler ise, "Üstad mahkemelerden korktuğu için yalan söyledi" diyerek haşa Üstadımız'ı yalan söylemekle itham etmektedirler. Bediüzzaman Hazretleri doğru bildiğini söylediği ve anlattığı için tüm ömrünü hapisanelerde, sürgünlerde geçirmiş, cesaretiyle de Müslümanlara örnek olmuş bir insandır. Risale-i Nur'un hiçbir yerinde "ben Mehdiyim" dememiştir, ama defalarca "Ben Mehdi değilim" demiştir. Yüzlerce sayfa kendisinin Mehdi olmadığını delilleriyle açıklamış, Hz. Mehdi (as)'ının kendisinden bir asır sonra geleceğini tarih vererek anlatmıştır. Sayfalarca hadislere ve ayetlere dayalı olrak Mehdiyeti açıklamıştır. Eğer bu kimselerin iddia ettiği gibi Üstadımız haşa yalan söylüyor olsaydı, bir kere "ben Mehdi değilim" diye beyanda bulunur konuyu geçerdi. Ama Üstadımız, yüzlerce sayfa boyunca Mehdiyeti anlatıyor. Yüzlerce kez neden –haşa- yalan söylesin? Neden –haşa- bu kadar yalana ihtiyaç duysun? Neden –haşa- ayetleri ve hadisleri kullanarak bu derece kapsamlı açıklamalar yaparak yalan söylesin?

Üstadımız'ın – haşa- mahkemede yalan ifade vererek "Mehdi olmadığını" iddia edenler;

Bediüzzaman Hazretleri'nin;

Neden **"İleride gelecek o acib şahsın bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdârı ve o büyük kumandanın pîşdâr bir neferi (askeri) olduğumu zannediyorum"** diyerek, Mehdi (as)'ın öncüsü olduğunu, o mübarek zata zemin hazırladığını söylediğini,

Neden, **"Hakiki beklenilen ve bir asır sonra gelecek o zat (Hz. Mehdi (as)) dahi bu zamanda gelse"** diyerek Hz. Mehdi (as)'ın bir asır sonra geleceğini açıkladığını,

Neden, **"Fakat çiçekler baharda gelir. Öyle kudsî çiçeklere zemin hazır etmek lâzım gelir. Ve anladık ki, bu hizmetimizle o nuranî zatlara (Hz. Mehdi (as) ve cemaatine) zemin ihzar ediyoruz"**, sözleriyle Hz. Mehdi (as) ve cemaatine zemin hazırladığını ifade ettiğini,

Kendisinin Mehdi olduğuna hüsnü zan eden talebelerine neden, **"Gerçi bu, bir iltibas (karıştırma) ve bir sehivdir (hata, yanılma)"**, diyerek uyarıda bulunduğunu,

Neden, **"Tâ ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdî ve şakirdleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişlettirir ve o tohumlar sümbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz"**, diyerek Mehdi (as) geldiğinde kendisinin vefat etmiş olduğunu vurguladığını,

Neden, **"Bu hakikatten anlaşılıyor ki, sonra gelecek o mübarek zat (Hz. Mehdi (as)), Risâle-i Nur'u bir programı olarak neşr ve tatbik edecek"**, sözleriyle Mehdi (as)'ın kendisinden bir asır sonra geleceğini ve Risale-i Nur'u kendisine program edineceğini belirttiğini,

Neden, **"Gerçi her asırda hidayet edici, bir nevi Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri, üç vazifelerden birisini bir cihette yapması itibarıyla, ahir zamanın Büyük Mehdi unvanını almamışlar"**, diyerek ahir zamanın büyük mehdisinin 3 görevi birden yapacağını ifade ettiğini,

Neden, **"İstikbal-i dünyeviyede 1400 sene sonra gelecek bir hakikati asırlarında karib zannetmişler"**, diyerek Mehdi (as)'ın kendisin-

den sonraki yüzyılda yani hicri 1400'de göreve başlayacağını bildirdiğini **AÇIKLAYAMAZLAR**.

Görüldüğü gibi Üstadımız sadece "ben Mehdi değilim" demekle kalmamış, kendisinden sonra gelecek olan ahir zamanın büyük mehdisini tüm detaylarıyla anlatmıştır. Dolayısıyla Bediüzzaman Hazretleri'ni –haşa- yalan söylemek itham etmek, akla ve vicdana uygun bir tutum değildir.

İSMAİL MUTLU - İDDİA 3:

"MEHDİ EHLİ BEYTTEN OLDUĞUNA GÖRE NEDEN HADİSTE ISLAH EDİLECEK DİYOR, EHLİ BEYTTEN OLAN İNSANIN ISLAH OLMASINA GEREK YOKTUR" İDDİASI

"Ehli Beyt'ten gelecekse (Allah, onun) neyini ıslah edecek?"

CEVAP:

Hz. Mehdi (as)'ın Peygamberimiz (sav)'in soyundan olacağı sahih hadislerde bildirilen bir gerçektir:

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa ***Allah benim Ehl-i Beytimden (soyumdan) bir zatı (Hz. Mehdi (as)'ı) gönderecek.*** *(Sünen-i Ebu Davud, 5/92)*

Hz. Mehdi (as), kızım Fatıma'nın neslindendir. *(Sünen-i İbn Mace, 10/348)*

Yine hadislerde bildirilen bir başka gerçek ise, Allah'ın Hz. Mehdi (as)'ı bir gecede ıslah edeceğidir:

El-Mehdi, bizden, Ehl-i Beyt'tendir. ***Allah onu bir gecede ıslah eder (yani tevbesini kabul eder veya feyizler ve hikmetlerle donatır).*** *(Sünen-i İbni Mace Kitabü-l 'fiten Tercemesi ve Şerhi-Kahraman Neşriyat, cilt 10, Mütercim: Haydar Hatipoğlu, Bab: 34, s. 348)*

Resulullah (sav) buyurdu: "Mehdi, bizden Ehli Beyt'tendir. ***ALLAH ONU (HZ. MEHDİ (AS)) BİR GECEDE ISLAH EDER (OLGUNLAŞTIRIR).*** *" (Kitab-ül Burhan Fi Alameti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s.19)*

İslam alimleri bu hadisi şu şekilde açıklamışlardır:

... Bir gecede Hz. Mehdi (as)'ın ıslah edilmesi sözü ise Cenab-ı Hakkın kendisine kutup mertebesinin vermesine işarettir. Bu dereceyi çalışmakla, uğraşmakla kazanamaz. Yüce Mevla'nın Kur'an-ı Kerim'de belirttiği gibi Hz. Peygamber (sav)'e verilen bu lütuf, Hz. Mehdi (as)'a da veril-

miştir. Yüce Mevla, Kur'an-ı Kerim'de Şura Suresi 52. ayette **Peygamberimiz (sav)'e şöyle demiştir: "Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat Biz onu (kitabı) kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle doğru yola eriştirdiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz ki sen doğru yolu göstermektesin."** Hz. Mehdi (as), dini meselelerde zamanındaki müçtehitlerin en faziletlisi ve en mükemmelidir. Bu da onun büyüklüğünü, mertebesinin yüksekliğini, makamının yüceliğini gösterir. *(Ali b. Sultan Muhammed el-Kari el-Hanefi, "Risaletül Meşreb elverdi fi mezhebil Mehdi)*

Görüldüğü gibi Allah Hz. Mehdi (as)'ı bir gecede ıslah eder diyor, günahlarını temizler demiyor. Bir insanın Peygamberimiz (sav)'in soyundan olması, o kişinin günahsız olmayacağı anlamına gelmez. Resulullah (sav)'in soyundan olanlar günah işlemez diye bir husus yoktur. Ehli beytten olan milyonlarca insan var, seyyid olmaları hepsinin günahsız olmaları anlamına gelmez. Seyyid olup hapiste yatan çok fazla insan vardır. Seyyid ama komünist olan, dinsiz olan pek çok insan vardır. Seyyidler peygamber hükmündeymiş gibi bir mantık olursa, bu çok yanlış olur. Dolayısıyla Mehdiyeti örtbas etmek için öne sürülen bu mantığın hiçbir tutarlılığı bulunmamaktadır.

SORULARLA RİSALE SİTESİ

"ÜSTAD MEHDİYETİ FİKİR EGZERSİZİ OLARAK YAZMIŞTIR" İDDİASI

"Bu sebeple farklı ve gelecekte çıkacak bir Mehdi manası yanlış bir manadır. Üstad Hazretleri'nin bir asır sonra çıkacak ifadesi ya onun diğer iki vazifesinin şaşa ile tecellisi kast ediliyor ki, bu iki vazifeyi nurani cemaati ve takipçileri yapacak YA DA FARAZİ BİR FİKİR EGZERSİZİDİR, DEMEK DAHA MANTIKLI OLUR KANAATİNDEYİZ. Ama yeni bir Mehdi gelecek diye ısrar edenlere de saygı duyarız."

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ MEHDİYETİ YÜZLERCE SAYFA "FİKİR EGZERSİZİ OLSUN" DİYE YAZMAMIŞTIR

Bediüzzaman Hazretleri, Hz. Mehdi (as)'ın şahıs olarak geleceğini, 3 vazifeyi birden yapacağını ve İslam aleminin Hz. Mehdi (as) vesilesiyle kurtulacağını detaylı olarak anlatmıştır. Üstadımız bunları anlatırken, bir varsayımdan, bir faraziyeden bahsetmemiş, Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği kesin bilgilere dayanmıştır. Yani, Bediüzzaman Hazretleri'nin Hz. Mehdi (as) Hicri 1400'de çıkacak, İstanbul'da faaliyet gösterecek, deccaliyeti ve süfyaniyeti fikren tam mağlup edecek derken, Resulullah (sav)'in haber verdiği bilgiler aktarmaktadır. Bunların hiçbiri faraziye değil, Allah'ın Resulullah (sav)'e vahyettiği, Resulullah (sav)'in de ümmetine haber verdiği gerçeklerdir. Eğer bir Müslüman hadislere –haşa- farazi bir fikir egzersizi derse, Bediüzzaman'ın yüzlerce sayfa açıklamasına farazi fikir egzersizi olarak görürse bu çok büyük bir yanlış olur.

Üstadımız Hz. Mehdi (as)'ın gelişi ve İslam aleminin kurtuluşu farazidir dememekte, "Bu Allah'ın vaadidir ve mutlaka gerçekleşecek" demektedir:

Madem adeti öyle cereyan ediyor, ahir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hakim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutb-u azam olarak BİR ZAT-İ NURANİYİ (HZ. MEHDİ (AS)'I) GÖNDERECEK ve o zat da, ehl-i beyt-i nebeviden olacaktır. Cenab-ı Hakk, bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder ve **BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR, VA'DİNİ ELBETTE YAPACAKTIR. KUDRET-İ İLAHİYE NOKTASINDA BAKILSA, GAYET KOLAYDIR.** *(Mektubat, sf. 422)*

HASAN AKAR

"MEHDİ-İ AL-İ RESUL, KİTAP VERİLMİŞ MEHDİ DEMEKTİR" İDDİASI

"Mehdi başka Mehdi-i Ali Resul başka. Resul edilmiş, eser verilmiş Mehdi. Mehdi'de eser yok. Eseri varsa Mehdi Al-i Resul demek lazım."

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "MEHDİ-İ AL-İ RESUL" İFADESİYLE, HZ. MEHDİ (AS)'IN RESULULLAH (SAV)'İN SOYUNDAN OLACAĞINI SÖYLEMEKTEDİR

Risale-i Nur'da geçen, "Mehdi-i Al-i Resul" ifadesinin "kitabı olan Mehdi" anlamına geldiği yorumu her şeyden önce büyük bir bilgisizlik ve ciddi bir yanılgıdır. Risale-i Nur'un hiç bir yerinde bu ifade bu anlamda kullanılmamıştır. Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri, bu ifadeyi Mehdi (as)'ın Resulullah (sav)'in mübarek soyundan olacağını belirtmek için kullanmıştır.

Al-i Resul ifadesi, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen manasındadır.

Nitekim hadislerde de Hz. Mehdi (as)'ın Resulullah (sav)'in soyundan geleceği haber verilmiştir:

> Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa **Allah benim Ehl-i Beytimden (soyumdan) bir zatı (Hz. Mehdi (as)'ı) gönderecek.** *(Sünen-i Ebu Davud, 5/92)*

Üstadımız da hadislerde bildirilen bu gerçeğe dayanarak, Mehdi (as)'dan bahsederken, Mehdi-i Al-i Resul demekte, yani Resulullah (sav)'in soyundan gelen Mehdi ifadesini kullanmaktadır.

Söz konusu ifadenin geçtiği bölümün başı şu şekildedir:

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvela: Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak (ısrarla), **ahir zamanda gelen Al-i Beytin büyük bir mürşidi** seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Görüldüğü gibi Bediüzzaman Hazretleri burada kendisine sorulan, "bazı talebelerin seni Mehdi sanıyorlar, bu konuda ne diyorsun?" sorusunu cevaplamaktadır. Burada kullandığı **"ahir zamanda gelen Al-i Beytin büyük mürşidi"** ifadesinin, ahir zamanda gelen, Peygamberimiz (sav)'in soyundan olan Hz. Mehdi anlamında olduğu açıktır. Bu sözün devamında Üstadımız, talebelerini kendisini Mehdi sanarak büyük bir yanılgı içinde olduklarını anlatmaktadır:

" Birincisi : Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, **Mehdi-i Al-i Resulün temsil ettiği kudsi cemaatinin şahs-ı manevisinin üç vazifesi var.** Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler cemaati yapacağını rahmet-i İlahiyeden bekliyoruz. **VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK**... *(Emirdağ Lâhikası, Dahiliye Vekili İle Bir Hasbihalden Bir Parçadır, sf. 260-263)*

Burada da Üstadımız "Mehd-i Al-i Resulun" sözleriyle Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen Mehdi (as)'dan bahsetmektedir. Ve

Mehdi (as)'ın üç büyük vazifesi olacağını açıklamaktadır. Burada da herhangi bir şekilde "kitap verilmiş Mehdi" anlamı yoktur.

Bediüzzaman Hazretleri, Risale-i Nur'un bir çok yerinde Hz. Mehdi (as)'dan bahsederken, "Al-i Beyt, Al-i Resul" ifadelerini kullanmış, hepsinde de Mehdi (as)'ın Peygamberimiz (sav)'in soyundan olduğuna dikkat çekmiştir. Bu ifadelerden bazıları şöyledir:

> Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında; elbette **EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD** (içtihad eden büyük İslam alimi), hem **EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD** (her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi), **HEM HÂKİM**, hem Hz. Mehdi, hem mürşid (doğru yolu gösteren kişi), **HEM KUTB-U A'ZAM** olarak bir **ZÂT-I NURANÎYİ GÖNDERECEK** ve **O ZÂT** da **EHL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN) OLACAKTIR.** *(Mektubat, sf. 411-412)*
>
> ... Halbuki **AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) olacaktır... *(Emirdağ Lahikası, 247-250)*

Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine (Peygamberimiz (sav)'in nurani soyuna) bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin **BAŞINA GEÇECEK ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED HZ. MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ (NURLU BİR ŞAHIS)** o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (münafıklık akımını) öldürüp (etkisiz hale getirip) dağıtacaktır… *(Mektubat, sf. 56-57)*

…ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN (PEYGAMBERİMİZİN SOYUNDAN) OLACAK. *(Şualar, sf. 442)*

Ben de onlara demiştim: "Ben, kendimi seyyid (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki **ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TEN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN AİLESİNDEN)** olacaktır. *(Emirdağ Lâhikası, sf. 267)*

AHMET ÇOLAK - İDDİA 1:

"HZ. MEHDİ (AS)'IN PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN BİLDİRDİĞİ GÜZELLİKLERİ GERÇEKLEŞTİRMESİNİN MÜMKÜN OLMADIĞI" İDDİASI

"Peygamberimiz (sav)'in 23 yılda maddeten yapamadığı bir başarıyı sanki Mehdi (as) hayattayken halledecekmiş, yapacakmış gibi bir imaj oluşuyor. Sanki Peygamberimiz (sav)'den daha harika bir insanmış gibi. İnsanlarda Peygamberimiz (sav)'in verdiği bütün müjdeleri onda (Hz. Mehdi (as)'da) görmek gibi bir arzu oluyor. Mesela demek ki Hz. Mehdi (as) gelince yeryüzünde bütün adaleti sağlayacak, hak ve hakkaniyeti sağlayacak, zulmü bitirecek, maddi ve manevi kalkınma sağlayacak. Madem ki bu gerçekleşmemiş demek ki bu gelmemiş gibi düşünülüyor. Halbuki bu da isabetli karar vermemize engel oluyor."

CEVAP: HZ. MEHDİ (AS), PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN HABER VERDİĞİ TÜM MÜJDELERİ GERÇEKLEŞTİRECEKTİR

Hz. Mehdi (as)'ın İslam ahlakının dünya hakimiyetine vesile olacağını Resulullah (sav) şöyle müjdelemiştir:

> *... O (Mehdi) arza sahib olur ve kendisinden önce baskı ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. Sizden O'na kim yetişirse, kar üzerinde sürünerek dahi olsa gelsin, O'na katılsın. Zira O Mehdi'dir.* (Ahir zaman Mehdisinin alametleri, Celalettin Suyuti, sf. 14)

Onun adaleti heryeri kaplayacak *ve insanlar arasında Hz. Peygamberin sünnet-i seniyyesi ile muamele edecektir.* (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar, sf. 20)

... Yeryüzü zulüm ve işkence ile dolduğu gibi onu doğruluk ve adaletle doldurur. (Süneni-i Ebu Davut, 5/93)

Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir. (Sahih-i Müslim, 1/136)

Yeryüzü zulüm ve düşmanlıkla dolduktan sonra, mutlaka benim Ehli Beytim'den birisi çıkar. Ve nasıl daha önce zulüm ve düşmanlıkla doluysa, O dünyayı adaletle doldurur. (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, sf. 11)

Abdullah b Mes'ûd (ra)'dan rivâyete göre, Rasûlullah (sav) şöyle buyurdu: ***"Ehli beytimden ismi ismime benzeyen bir kişi (Hz. Mehdi (as)) Arapların başına geçip idarelerini eline alıncaya kadar dünyanın sonu gelmeyecektir."*** (Ebû Dâvûd, Mehdi, 7)

"Dünyanın bir günlük ömrü kalmış olsa bile o kimsenin (Hz. Mehdi (as)) başa geçmesi için Allah o günü uzatır" (Ebû Dâvûd, Mehdî: 7)

Ali (b. Ebi Talib) (ra)'dan; "Rasulullah (sav)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir. ***Dünyanın ömründen sadece bir gün kalsa bile, Allah (c.c.) benim Ehl-i Beyt'imden bir zatı (Hz. Mehdi (as)'ı) gönderecektir. O dünyayı, (daha önce) zulümle olduğu gibi, Adaletle dolduracaktır."*** (Sünen-i Ebu Davud, Cilt No. 14, Sayfa No. 402, 4283)

Peygamberimiz (sav), Hz. Mehdi (as)'ın vesile olacağı güzellikleri, Allah'ın kendisine vahiyle öğrenmiş ve ümmetine anlatmıştır. Dolayısıyla, Hz. Mehdi (as)'ın İslam ahlakını yeryüzüne hakim etmesi, onun devrinde tüm fitne ve acıların son bulması, çok büyük bir bolluk, bereket ve zenginlik olması, silahların tamamen susması barışın yerleşmesi Allah'ın haber verdiği müjdelerdir. Yüce Allah bir ayette, vaadini mutlaka gerçekleştireceğini şöyle haber vermektedir:

> **(Bu,) Allah'ın va'didir; Allah, vadinden geri dönmez. Ancak insanların çoğu bilmezler. (Lokman Suresi, 6)**

Allah'ın vaadini gerçekleştireceğinden şüphe duymak ise iman zaafiyetinden kaynaklanan bir durumdur. Allah dilediği takdirde tüm insanları bir anda iman ettirir, tüm dünyayı bir anda mükemmel güzelliklerle donatır. Ama imtihanın gereği olarak bunların gerçekleşmesini belirli bir süre almakta, ve Allah bu güzelliklere çeşitli vesileler yaratmaktadır. İşte ahir zamanda bu güzellikler için yaratılmış olan vesile de Hz. Mehdi (as)'dır.

Madem adeti öyle cereyan ediyor, ahir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hakim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutb-u azam olarak bir zat-i nuraniyi gönderecek ve o zat da, ehl-i beyt-i nebeviden olacaktır. Cenab-ı Hakk, bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder ve **BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR, VA'DİNİ ELBETTE YAPACAKTIR. KUDRET-İ İLAHİYE NOKTASINDA BAKILSA, GAYET KOLAYDIR.** *(Mektubat, 425-426)*

Bu iddiada üzerinden durulması gereken önemli bir husus daha vardır. "Hz. Mehdi (as), Peygamberimiz (sav)'in yapmadığını mı yapacak?" demek Mehdiyeti örtbas edebilmek için öne sürülen en mantık dışı tevillerden biridir. Hz. Mehdi (as), Peygamberimiz (sav)'in soyundan olacak bir zattır:

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa ***Allah benim Ehl-i Beytimden (soyumdan) bir zatı (Hz. Mehdi (as)'ı) gönderecek.*** (Sünen-i Ebu Davud, 5/92)

Dolayısıyla Hz. Mehdi (as), Peygamberimiz (sav)'in torunudur ve Allah'ın ona nasip ettiği her başarı, her güzellik Peygamberimiz (sav)'e ve O'nun mübarek soyuna nasip edilmiş bir başarı ve güzelliktir.

AHMET ÇOLAK - İDDİA 2:

"FİRAVUN VE NEMRUD, DECCALDEN ÇOK DAHA BÜYÜK TAHRİBAT YAPMIŞTIR" İDDİASI

CEVAP: DECCALİYETİN DÜNYA TARİHİNİN EN BÜYÜK FİTNESİ OLDUĞUNU PEYGAMBERİMİZ (SAV) SÖYLEMEKTEDİR

Firavun veya Nemrud'un fitnesinin deccalin fitnesinden daha büyük olduğunu iddia etmek, Hz. Mehdi (as)'ın yapacağı büyük fikri mücadeleyi kendince küçültmeye çalışmak gayretidir. Oysa deccaliyet dünya tarihinin en büyük fitnesidir ve ahir zaman da dünya tarihinin en şedit, en zoru dönemidir. Ve Allah'ın izniyle bu büyük fitneyi durduracak olan da Hz. Mehdi (as)'dır.

Hadiste tüm peygamberlerin kavimlerini deccal hakkında bilgilendirdikleri, bu büyük belayla ilgili onları uyardıkları bildirilmektedir:

> **"ALLAH'IN GÖNDERDIĞI HER PEYGAMBER ÜMMETINI DECCAL ILE UYARDI"**. *(Sahih-i Buhari, Fiten 27)*

Tarih boyunca gönderilmiş her peygamberin ümmetine deccali anlatmış olması, deccaliyeti ne kadar büyük bir fitne olduğunun önemli delillerinden biridir. Nitekim bir başka hadiste Peygamberimiz (sav), "Deccalin insanlık tarihinin en büyük fitnesi" olduğunu söylemektedir:

> **"ALLAH'IN HZ. ADEM'I YARATMIŞ OLDUĞU GÜNDEN BU YANA, DECCAL'IN FITNESINDEN DAHA BÜYÜK BIR FITNE OLMAMIŞTIR".** *(Medineli Allame Muhammed B. Resul El-Hüseyni el Berzenci, Kıyamet Alametleri, Pamuk Yayıncılık, Genişletilmiş 8. Baskı, İstanbul, s. 225)*

Bu nedenledir ki 1400 yıldır Müslümanlar her namazlarında deccalin fitnesinden korunmak için Allah'a dua ederler:

> İbn-i Abbas'tan rivayet edildiğine göre Resullah ashabına Kuran-ı Kerim'den bir sureyi öğrettiği gibi şu duayı öğretmek üzere şöyle buyururdu: Deyin ki; "Ey Allah'ım! Cehennem azabındna sana sığınırım, kabir azabından sana sığınırım, **Mesih-i Deccal'in fitnesinden sana sığınırım, hayat ve519 ölümün) fitnesinden sana sığınırım."** *(Müslim, Mesacic:25, No.590, 1/413)*

Allah'ın tüm peygamberlerine bildirdiği, Peygamberimiz (sav)'in dünya tarihinin en büyük fitnesi dediği deccaliyet için "Firavun'dan ve Nemrud'dan daha büyük değil" demek, Mehdiyeti örtbas etmek için öne sürülen geçersiz bir tevildir.

Deccaliyet insanlığın neredeyse tamamını Allah'tan ve dinden uzaklaştıracak, oluk oluk kan akmasına sebep olacak, tüm dünyayı

belalarla kasıp kavuracak ve ahir zamanın fitnelerinin en yoğun olduğu dönemde Hz. Mehdi (as) çıkıp bu fitneleri fikren tam anlamıyla susturacaktır. Bediüzzaman Hazretleri de bu durumu şöyle anlatmaktadır:

Önce deccaliyet kuvvet bulup gelişecek,
tüm dünyayı esir alacak:

Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden (materyalizm, Darwinizm'den) tevellüd eden (doğan) bir cereyan-ı Nemrudane (isyankar bir cereyan), GİTTİKÇE ÂHİR ZAMANDA FELSEFE-İ MADDİYE VASITASIYLA (materyalist felsefe vesilesiyle) İNTİŞAR EDEREK (YAYILARAK) KUVVET BULUP, uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir. *(Mektubat s. 57)*

Maddiyyunluk manevi taundur (ateist, materyalist ve Darwinist felsefeler bulaşıcı bir veba hastalığıdır) ki, beşere şu müthiş sıtmayı tutturdu, gazab-ı İlahiye çarptırdı. **TELKİN VE TENKİD KABİLİYETİ TEVESSÜ ETTİKÇE (GELİŞTİKÇE), O TAUN DA (MATERYALİZM, DARWİNİZM VE ATEİZM HASTALIĞI) TEVESSÜ EDER (GELİŞİR).** *(Mektubat, s. 513)*

Sonra Hz. Mehdi (as) bu fitneyi tam olarak etkisiz hale getirecek:

Birincisi: FEN VE FELSEFENİN tasallutiyle (etkisiyle) ve MADDİYYUN VE TABİİYYUN TAUNU, (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), her şeyden evsvel FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) TAM SUSTURACAK TARZDA imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... *(Emirdağ Lahikası, s. 259)*

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA (fitnelerin en yoğun olduğu dönemde), elbette **en büyük bir müçtehid** hem **en büyük bir müceddid**, hem **HAKİM (ADALETİ SAĞLAYAN)**, hem **MEHDİ** hem **mürşid** hem **kutb-u azam** olarak **BİR ZAT-I NURANİYİ (nurlu bir zatı, yani Hz. Mehdi (as)'ı) GÖNDERECEK** ve **O ZAT (Hz. Mehdi (as)) da, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR**. Cenab-ı Hak bir dakika zarfında beyn-es sema vel-arz alemini (yer ile gök arasındaki alemini) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (dindirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden **KADİR-İ ZÜLCELAL (herşeye muktedir olan Yüce Allah) HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN (İslam aleminin) ZULÜMATINI (zulüm devrini, karanlığını) DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.** (Mektubat, s. 411-412)

METİN KARABAŞOĞLU ve RAMAZAN ÜMİT ŞİMŞEK

Metin Karabaşoğlu

Metin Karabaşoğlu ve Ramazan Ümit Şimşek Mehtap TV'deki bir sohbet programında, Bediüzzaman Hazretleri'nin Emirdağ Lahikası'nda dile getirdiği, "Ey yüz sene sonra" ifadesini, "Üç yüz sene sonra" olarak ifade etmişlerdir. Oysa Üstadımız, Emirdağ Lahikası'nda açık ve net olarak "ey yüzden sonraki" ve "ey yüz sene sonra gelenler" ifadelerini kullanmaktadır.

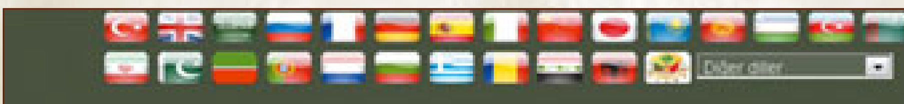

Ramazan Ümit Şimşek

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden SONRAKİ YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ (gizli bir bakış ile gayba bakarak) İLE BENİ TEMÂŞÂ (seyreden) EDEN SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYORUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN YÜKSEK İSTİKBALİNİZE (geleceğinize) UZANAN TELSİZ TELGRAFLA SİZİNLE KONUŞUYORUM. NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ (cennet gibi) BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE ÇİÇEK AÇACAKLAR. Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. "EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! 'ŞU KALENİN BAŞINDA BİR MEDRESE-İ NURİYE ÇİÇEĞİNİ YAPINIZ. CİSMEN DİRİLMEMİŞ, FAKAT RUHEN BÂKİ VE GENİŞ BİR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESETÜ'Z-ZEHRAYI CİSMANÎ BİR SURETTE BİNA EDİNİZ"

DEMEKTİR. Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin 147'nci sayfadan tâ 157'nci sayfaya kadar medresetü'z-zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatleri yazmış. *(Emirdağ Lahikası, Sayfa 343, 344)*

Risale-i Nur yayını yapan bazı siteler de yayınlarında Üstadımız'ın bu sözünü değiştirmektedir:

NUR.GEN.TR SİTESİ

Anasayfa | Risale-i Nur | Multimedya | Kitap Satış | İletişim

Denizli ve Emirdağ Lahikaları I -II | Mektup 399 | 518 — Sonuçlara geri dön

Sâniyen: O matbu eserin, yüz beşinci sahifeden tâ yüz dokuza kadar parçaya dikkatle baktım. O zamanda aşâre ders verdiğim o sualler ve cevablar vaktinde mühim bir veli içlerinde bulunuyormuş. Benim de haberim yok. O makamda şiddetli itiraz etti. Dedi:

"Sen ifrat ediyorsun, hayâlî hakikat görüyorsun, bizi de tahkir ediyorsun. Âhirzaman'dır. Gittikçe daha fenalaşacak." O vakit, ona karşı matbu kitabda böyle cevab vermiş:

Herkese dünya terakki dünyası olsun, yalnız bizim için mi tedenni dünyasıdır? Öyle mi? İşte ben de sizinle konuşmayacağım, şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım.

Ey yüzden tâ üç yüz seneden sonraki yüksek asrın arkasında gizlenmiş, sâkitane benim sözümü dinleyen ve bir nazar-ı hafiyy-i gaybî ile beni temaşa eden (Said, Hamza, Ömer, Osman, Yusuf, Ahmed v.s.) size hitab ediyorum.

Tarih denilen mâzi derelerinden sizin yüksek istikbalinize uzanan telsiz telgraf ile sizin ile konuşuyorum. Ne yapayım acele ettim, kışta geldim. Siz inşâallah cennet-âsâ bir baharda gelirsiniz. Şimdi ekilen nur tohumları, zemininizde çiçek açacaklar. Sizden şunu rica ederim ki, mazi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini mezar taşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. (Yâni İhtiyar Risâlesi'nin Onüçüncü Ricasında beyân ettiği gibi, Medreset-üz-Zehra'nın mekteb-i iptidaîsi ve Van'ın yekpare taşı olan kal'asının altında bulunan Horhor Medresenin vefat etmesi ve Anadolu'da bütün medreselerin kapatılması ile vefat etmelerine işâret ederek umumunun bir mezar-ı ekberi hükmünde olmasına bir alâmet olarak, o azametli mezara azametli Van kal'ası mezar taşı olmuş. Ey üç yüz sene sonra gelenler! Şu kal'anın başında bir Medrese-i Nuriye çiçeğini yapınız.)

Cismen dirilmemiş, fakat ruhen bâki ve geniş bir heyette yaşayan Medreset-üz-Zehra'yı cismanî bir surette bina ediniz, demektir. Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayâliyle gitmiş ve o matbu risâlenin yüz kırk yedinci sahifeden ta yüz elli yedinci sahifeye kadar Medreset-üz-Zehra'nın te'sisine ve faydalarına dâir ehemmiyetli hakikatları yazmış.

Bir fâl-i hayırdır ki; yirmi beş senelik dehşetli ve medreseleri öldüren istibdadın kırılması ile Maarif Vekili Tevfik, Van'da Şark Üniversitesi nâmında Medreset-üz-Zehra'yı inşa etmesine karar vermesi ve ümidin haricinde reis Celâl dahi mühim mes'eleler içinde Tevfik'in fikrine iştirâk etmesi, Eski Said'in kırk sene evvelki sözü ve ricası doğru çıkacağını gösteriyor.

bütün medreselerin kapatılması ile vefat etmelerine işaret ederek, [illegible]-nun bir mezar-ı ekberi hükmünde olmasına bir alâmet olarak o azametli mezara azametli Van kal'ası mezar taşı olmuş. Ey yüz sene sonra gelenler! Şu kal'anın başında bir medrese-i nuriye çiçeğini yapınız.) Cismen dirilmemiş, fakat rûhen bâki ve geniş bir hey'ette yaşayan Medresetü'z-Zehrayı cismanî bir surette bina ediniz, demektir. Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin yüzkırkyedinci sahifeden tâ yüzelliyedinci sahifeye kadar Medresetü'z-Zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatları yazmış.

Bir fâl-i hayırdır ki yirmibeş senelik dehşetli ve medreseleri öldüren istibdadın kırılması ile Maarif Vekili Tevfik, Van'da şark üniversitesi namında Medresetü'z-Zehrayı inşa etmesine karar vermesi ve ümidin haricinde reis Celâl dahi mühim mes'eleler içinde Tevfik'in fikrine iştirak etmesi, Eski Said'in kırk sene evvelki sözü ve ricası doğru çıkacağını gösteriyor.

Şimdi kırkbeş sene evvelki cevabının izahında üç hakikat beyan edilecek.

Birincisi: Eski Said bir hiss-i kablelvuku ile iki acip hâdiseyi hissetmiş, fakat rüya-yı sâdıka gibi tâbire muhtaç imiş. Nasıl bir kırmızı perde ile beyaz veya siyah bir şeye bakılırsa kırmızı görünür. O da siyaset-i İslâmiye perdesiyle o hakikata bakmış. Hakikatın sureti bir derece şeklini değiştirmiş. O hâzır büyük veli dahi o yanlışını görüp o cihette şiddetle itiraz etmiş. İşte o hakikat iki kısımdır:

Birincisi: Bu Osmanlı ülkesinde büyük bir parlak nur çıkacak, hattâ hürriyetten evvel pek çok defa talebelere teselli vermek için bir nur çıkacak, gördüğümüz bütün fenalıklara karşı bu vatana saadet te'min edecek diyordu. İşte kırk sene sonra Risale-i Nur o hakikatı kör gözlere dahi gösterdi.

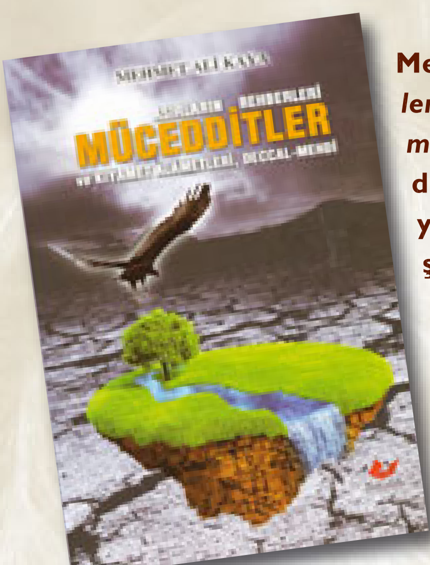
İşte Nurun zâhiren, kemiyyeten dar cihetine bakmayarak hakikat cihetinde keyfiyeten geniş ve fevkalâde menfaatını hissetmesi suretiyle hem de siyaset nazarıyla bütün memleket-i Osmaniyede olacak gibi ifade etmiş. O büyük veli, onun dar daireyi geniş tasavvurundan ona itiraz etmiş. Hem o zât haklı, hem eski Said bir derece haklıdır. Çünkü Risale-i Nur îmanı kurtarması cihetiyle o dar dairesi mâdem hayat-ı bâkıye ve ebediyeyi îmanla kurtarıyor. Bir milyon talebesi bir milyar hükmündedir. Yâni bir milyon değil, belki bin insanın hayat-ı ebediyesini temine çalışmak, bir milyar insanın hayat-ı fâniye-i dünyeviye ve medeniyetine çalışmaktan daha kıymetdar ve mânen daha geniş olması.. Eski Said'in o rüya-yı sâdıka gibi olan hiss-i kablelvuku ile o dar daireyi bütün Osmanlı memleketini ihâta edeceğini görmüş. Belki inşâallah, o görüş, yüz sene sonra nurların ektiği tohumların sümbüllenmesi ile aynen o geniş daire nur dairesi olacak, onun yanlış tâbirini sahih gösterecek.

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 1:

"HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALININ OLMAYACAĞI VE PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN HADİSLE BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN İSMİNİ MÜJDELEDİĞİ İDDİASI"

Bazı Nur talebelerinin Mehdiyet konusunda savundukları yanlış bilgilerden biri de, Peygamberimiz (sav)'in hadis-i şerifinde Bediüzzaman Hazretleri'nden bizzat ismiyle bahsettiği ve Mehdi (as)'ın sakalsız olacağını söylediği iddiasıdır.

Mehmet Ali Kaya *Asırların Rehberleri Müceddıtler ve Kıyamet Alametleri, Deccal-Mehdi* adlı eserinde, Mehdi (as)'ın sakalsız olacağı yönündeki yanlış yorumu şu şekildedir:

"Mehdi'nin sakallı olacağı doğrudur; ama AHİR ZAMANDA GELECEK OLAN "MEHDİ-İ AZAMIN" SAKALLI OLACAĞI KESİN DEĞİLDİR... Ancak "Mehdi-i Azam" ve "Deccal ve Süfyan'a" karşı mücadele eden "Zat-ı Nurani" hakkında farklı hadisler vardır ki özel olarak O'na işaret etmektedir. Bu hadislerden en önemlisi "Said fitne-

lerden uzak duran kişidir. Fitnelere maruz kalır da sabreder. Ona müjdeler olsun, onu bu hale düşürenlere de yazıklar olsun" *(Fethu'l-Kebîr, 1:315; Hilyetu'l-Evliya'dan naklen Ramuzu'l-Hadis, 105; Feyzü'l-Kadir, 2:377 Hadis No: 2081)* hadisidir. Bu hadiste geçen "Vâhâ" (FEVAHEN) kelimesini İslam bilginleri "yüzü açık ve sakalı yok" manasına geldiğini söylerler. Ramuz'da bu konuda açıklamalar vardır. Bu hadisin izahı ve kaynakları *(Şaban Döğen, Mehdi ve Deccal, Gençlik Yayınları, 2001, s. 158*) bu kitapta da vardır." *(Mehmet Ali Kaya, Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 263)*

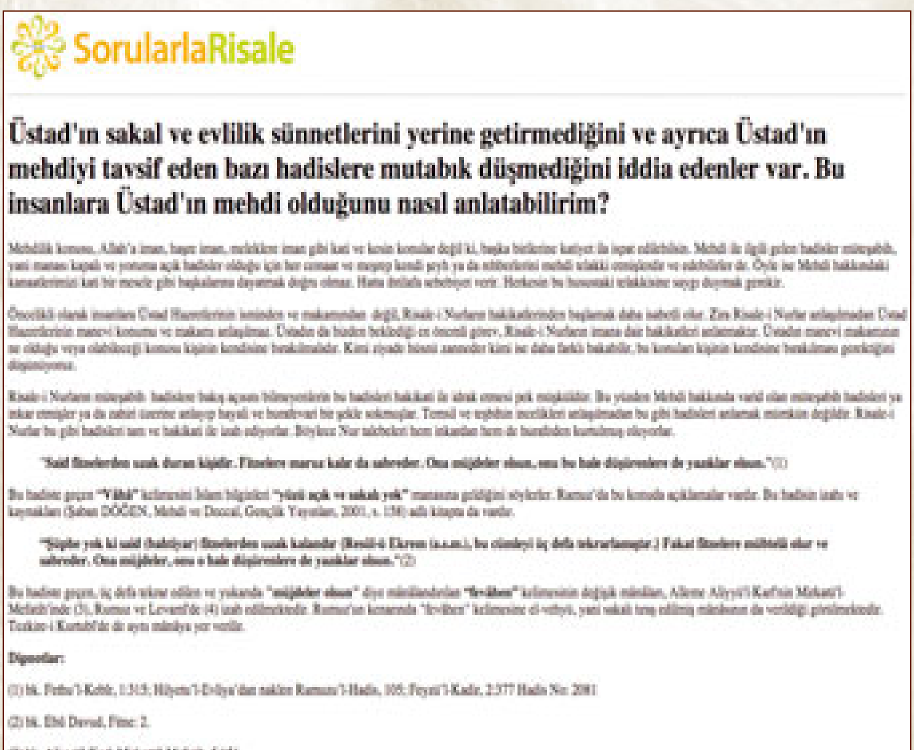
MEHMET ALİ KAYA'NIN HADİS-İ ŞERİFİ YANLIŞ TERCÜMESİ:

"Peygamberimiz (asm), "İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. İnne's-Saide limen cünnibe'l-fiten. Fe-vahen sümme vaha" yani "Said, fitnelere maruz kalan ve korunan kimsedir. Fitnelere maruz kalır da sabreder. O, SAKALSIZ VE ZAYIF ADAM." buyurarak Mehdi'nin şahsını tarif etmiştir." *(Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 225)*

(Mehmet Ali Kaya'nın *Asırların Rehberleri Mücedditler ve Kıyamet Alametleri, Deccal-Mehdi* adlı eserinde yer alan iddialarının kapsamlı cevaplarını Sayın Adnan Oktar'ın *Nurculuk* adlı eserinde detaylı olarak okuyabilirsiniz.)

SORULARLA RİSALE SİTESİ'NİN HADİSLE İLGİLİ VERDİĞİ DOĞRU OLMAYAN BİLGİLER:

"Şüphe yok ki said (bahtiyar) fitnelerden uzak kalandır {Resûl-ü Ekrem (a.s.m.), bu cümleyi üç defa tekrarlamıştır.} Fakat fitnelere mübtelâ olur ve sabreder. Ona müjdeler, onu o hale düşürenlere de yazıklar olsun." Bu hadiste geçen, üç defa tekrar edilen ve yukarda "müjdeler olsun" diye mânâlandırılan "fevâhen" kelimesinin değişik mânâları, Alleme Aliyyü'l-Karî'nin Mirkatü'l-Mefatih'inde, Rumuz ve Levamî'de izah edilmektedir. Rumuz'un kenarında "fevâhen" kelimesine "el-vehyü", yani "sakalı tıraş edilmiş" mânâsının da verildiği görülmektedir. Tezkire-i Kurtubî'de de aynı mânâya yer verilir. *(http://www.sorularlarisale.com/printarticle.php?id=17321)*

MEHMET ALİ KAYA VE DİĞER BAZI NUR TALEBELERİNİN BU HADİSLE İLGİLİ 2 TEMEL YANILGISI VARDIR:

1. HADİSTE BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN İSMİNDEN VE ŞAHSINDAN DEĞİL, FİTNE DÖNEMİNDE MÜSLÜMANLARIN TAMAMININ NASIL DAVRANMASI GEREKTİĞİNDEN BAHSEDİLMEKTEDİR.

2. BU HADİSTE HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALIYLA İLGİLİ HİÇBİR BİLGİ BULUNMAMAKTADIR. DOLAYISIYLA BU HADİSE DAYANARAK MEHDİ (AS)'IN SAKALSIZ OLACAĞINI İDDİA ETMEK YANLIŞTIR.

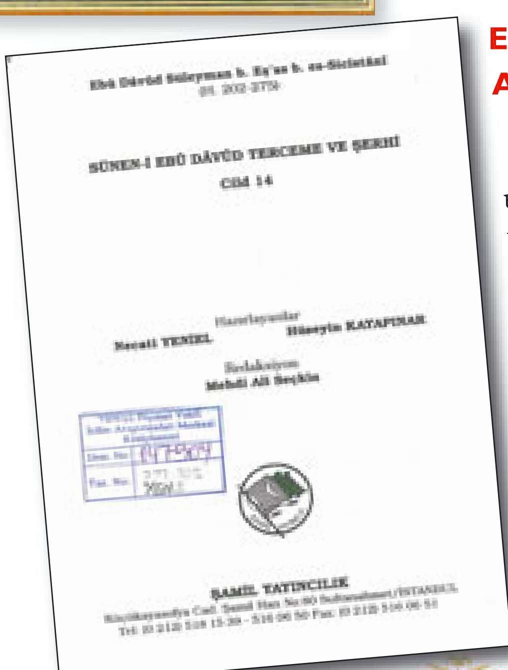
Tüm İslam alemi bilmektedir ki, Mehdi (as)'ın en önemli fiziki alametlerinden biri sakallı olmasıdır. Hadislerde Hz. Mehdi (as)'ın sakallı olacağı bildirilmiş, hatta sakalının renginden şekline kadar konuyla ilgili çok kapsamlı bilgi verilmiştir. Peygamberimiz (sav)'in hadiste Bediüzzaman Hazretleri'nin ismini müjdelediği de doğru değildir. Söz konusu hadis, sahih hadis kitabı Kütübü Sitte'nin *"Fitneler, hevalar ve ihtilaflar"* bölümü"nde, *"fitnede sabır"* başlığı altında yer almaktadır. Ve bu, kardeşlerimizin iddia ettiği gibi **Bediüzzaman Hazretleri'ne değil, tüm Müslümanlara hitap eden bir hadistir. Hadiste Mehdi (as)'ın sakalıyla ilgili bir konudan ise HİÇ BAHSEDİLMEMEKTEDİR!**

"HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALI OLMAYACAĞI" İDDİASINA SÖZDE DELİL GÖSTERİLEN HADİS, "SÜNEN-İ EBU DAVUD" HADİS KİTABINDA ŞU ŞEKİLDE GEÇMEKTEDİR:

Mikdad b. el Esved (ra) şöyle demiştir: Allah'a yemin ederim ki Resulullah (sav)'i şöyle söylerken işittim: "Şüphesiz Mesud kişi fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz Mesud kişi fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz Mesud kişi fitnelerden uzak kalan, bir belaya uğradığında sabredendir. (Fitneye katılana) vah yazık!" *[Ebu Davud, Fiten 2, (4263).]*

Ebû Dâvûd Süleyman b. Eş'as b. es-Sicistânî

SÜNEN-İ EBÛ DÂVÛD TERCEME VE ŞERHİ

Cild 14

Hazırlayanlar

Necati YENİEL

Hüseyin KAYAPINAR

Redaksiyon

Mehdi Ali Seçkin

ŞAMİL YAYINCILIK

EBU DAVUD'UN HADİS AÇIKLAMASI:

"Hadis-i şerif fitnelerden uzak kalan, fitneye veya bir belaya düçar olup da sabreden kişinin mesud olduğunu beyan etmektedir. Tabi bu saadet aslında ahiret saadetidir. Ama bu durumdaki kişi, aynı zamanda dünyada da mesuddur."

"SÜNEN-İ EBU DAVUD" ESERİNDEKİ HADİSİN GEÇTİĞİ İLGİLİ SAYFA

sabahlayacak, kafir olarak akşamlayacaktır. O fitne esnasında oturan ayakta durandan, ayakta duran yürüyenden, yürüyende koşandan daha hayırlıdır."

Rasûlullah (s.a):

"Bize ne emredersiniz?" dediler.

"Evinizin çulları (gibi) **"olunuz"** buyurdu.

AÇIKLAMA Hz. Peygamber Efendimiz, ileride korkunç fitneler çıkacağını insanların fitneden uzak kaldıkları ölçüde hayırlı olacaklarını beyan etmiştir. Bu konu 4259 no'lu hadiste geçti.

Efendimizi dinleyen sâhâbîler, o durumda ne yapmaları gerektiğini sormuşlar Rasûlullah'da evlerine çekilip olaylara karışmamalarını emretmiştir. Çullar diye terceme ettiğimiz .... kelimesi .... kelimesinin çoğuludur. Bu kelimehayvanlarda semerin altına atılan çul evlerin sergisi manasına gelir. Evin çulu olmaktan maksad da nasıl, çul evde devamlı sergili kalır, başka başka tarafa taşınmazsa, insanın da evine kapanması bir tarafa çıkmamasıdır.

Bu mesele de 4258 Numaralı hâdisin izâhında geçmiştir.

٤٢٦٣ ــ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْحَسَنِ الْمِصِّيصِيُّ أَخْبَرَنَا حَجَّاجٌ ــ يَعْنِي ابْنَ مُحَمَّدٍ ــ أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمٰنِ بْنَ جُبَيْرٍ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِيهِ عَنِ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ قَالَ: أَيْمُ اللّٰهِ لَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللّٰهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِّبَ الْفِتَنَ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِّبَ الْفِتَنَ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِّبَ الْفِتَنَ، وَلَمَنِ ابْتُلِيَ فَصَبَرَ فَوَاهاً».

4263... Mikdad b. el-Esved (r.a) şöyle demiştir:

Allah'a yemin ederim ki Rasûlullah (s.a)'i şöyle derken işittim.

"Şüphesiz Mes'ûd kişi, fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz mesud kişi, fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz mes'ud kişi fitnelerden uzak kalan, bir belâya uğradığında sabredendir. (Fitneye katılana) vah yazık"[38]

AÇIKLAMA Hadis-i şerif fitnelerden uzak kalan ve fitneye veya bir belaya düçâr olup da sabreden kişinin mes'ud olduğunu beyan etmektedir. Tabi bu saadet aslında ahiret saadeti'dir. Ama bu durumdaki kişi, aynı zamanda dünyada da mes'uddur.

38 - Sadece Ebû Davûd rivâyet etmiştir.

HADİSİN ARAPÇASI ŞU ŞEKİLDEDİR:

"İnne's-Saide lemen cünnibe'l-fiten. İnne's-Saide lemen cünnibe'l-fiten. İnne's-Saide lemen cünnibe'l-fiten. Fe-vahen..."

İNNE'S-SAİDE-LEMEN = SAİD OLAN, BAHTİYAR OLAN, MUTLU OLAN O KİMSEDİR Kİ

Hadisin başındaki "bahtiyar odur ki – innessaide lemen" ifadesi "bahtiyar olan, said olan, mutlu olan o kimsedir ki" anlamındadır **ve ismi "SAİD" olan bir kimseden değil, "fitne zamanında hangi tavırda bulunan kişinin mutlu, yani said olacağı"ndan bahsedilmektedir.**

Peygamber Efendimiz (sav) bu hadis-i şerifte, Müslümanlara fitneden kaçınma, fitneye iştirak etmeme ve sabırlı olma tavsiyesinde bulunmakta ve böyle davranan kişiyi övmektedir. Dolayısıyla burada Said Nursi Hazretleri'nden bahsedildiği iddiası doğru değildir.

BİR ÇOK HADİSTE İNSAN İSMİ GEÇER AMA BUNLAR BELİRLİ BİR KİŞİYE HİTABEN OLAN HADİSLER DEĞİLDİR

Söz konusu Nur talebesi kardeşlerimiz tüm Müslümanlara hitap olan bir hadiste geçen "Said" kelimesini Bediüzzaman Hazretleri'nin ismi olarak hadiste yer aldığını iddia etmektedir. Bu hem

mantık dışı hem de samimiyetten uzak bir açıklamadır. Peygamberimiz (sav)'in çok sayıda hadisinde insan ismi olarak kullanılan kelimeler defalarca geçmektedir. **Ama hiç kimse "burada halim kelimesi geçiyor o zaman filanca şahıstan bahsedildi", "hadiste kamil ifadesi var ismi Kamil olan şu zata işaret ediliyor" iddiasında bulunmamaktadır. Nasıl ki hadislerde geçen, "kerim, kerem, salih, kamil, halim, veli" gibi kelimeler bir şahsa işaret etmiyorsa bu hadiste geçen "said" kelimesi de Bediüzzaman Hazretleri'ne işaret etmemektedir.**

Hadislerden bazı örnekler:

Hudri radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu **HALİM** olan zelle sahibidir, hakim olan tecrübe sahibidir." *Tirmizi, Birr 86, (2034)*

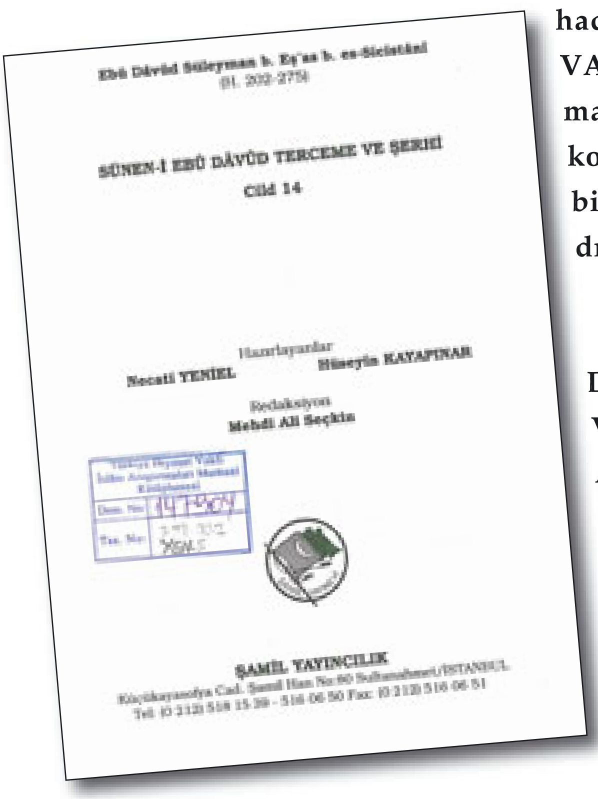
Hz. Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Allah Teala hazretleri şöyle ferman buyurdu: "Kim benim **VELİ** kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim." *Buhari, Rikak 38*

Hz. Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Mü'minler arasında imanca **KAMİL** olan, ahlakça en güzel olandır. En hayırlınız da ailesine hayırlı olandır." *Tirmizi, Rad 11, (1162); Ebu Davud, Sünnet 16, (4682).*

"...Yarabbi, o kişi, senden başka ilah olmayıp sadece senin ilah olduğuna, Muhammed'in senin kulun ve elçin olduğuna şehadet ederdi, sen onu (bizden) daha iyi bilirsin. Ey Allahım, eğer o **MUHSİN** ise ona yapacağın ihsanı artır...." *Muvatta, Cenaiz 17, (228).*

HİÇBİR ARAPÇA VE İSLAMİ KAYNAKTA, "FE-VAHEN VE EL VEHYU" KELİMESİNİN ANLAMI SAKALSIZ DEĞİLDİR

Hadisin sonunda yer alan "Fe-vahen" ifadesi Mehmet Ali Kaya ve bazı Nur talebeleri tarafından, "yüzü açık ve sakalı yok" anlamında kullanılmaktadır. **Oysa hadiste geçen FE-VAHEN kelimesi, hem mana olarak hem de konu akışı olarak böyle bir anlam taşımamaktadır.**

Ebû Dâvûd Süleyman b. Eş'as b. es-Sicistânî
(Ö. 202-275)

SÜNEN-İ EBÛ DÂVÛD TERCEME VE ŞERHİ
Cild 14

Hazırlayanlar
Necati YENİEL Hüseyin KAYAPINAR

Redaksiyon
Mehdi Ali Seçkin

ŞAMİL YAYINCILIK

SÜNEN-İ DAVUD'DA "FE-VAHEN" KELİMESİ AÇIKLANIRKEN SAKAL İFADESİNDEN HİÇBİR ŞEKİLDE BAHSEDİLMEZ:

"SÜNEN-İ EBU DAVUD" ESERİNDEKİ HADİSİN GEÇTİĞİ İLGİLİ SAYFA

Hadisin sonundaki "yazık vah vah" diye terceme ettiğimiz واهاً kelimesi iki mânâda kullanılır.

1- Keder ve üzüntü anında ya da bir fırsat kaçırıldığında söylenir. Tehassür ifâde eder. Terceme de bu manâ esas alınmıştır. Tabii o zaman mânâ'nın düzgün anlaşılması için, bir takdir yapılması gerekir. Bu takdir de parantez içinde işâret edilmiştir.

2- Hayret anında ve bir şey güzel bulunduğu zaman söylenen bir kelimedir. Teaccüb ifade eder. Bazı alimler, bu mânâyı verebilmek için "لِمَنْ" kelimesinin başındaki "Lâm" harfinin kesreli okunması gerektiğini söylerler. Bu izâha göre hâdisteki son cümlenin "Bir fitneye düçâr olup da ona sabreden kişi ne iyidir" şeklinde anlaşılması gerekir.

Avnü'l Ma'bud müellifi "لِمَنْ" başındaki "lâm" harfini fetha okumanın da "لِمَنْ" kelimesini teaccüb mânâsında almaya engel teşkil etmeyeceğini söyler.

٣ ـــ باب في كف اللسان

3. DİLİ (KÖTÜ SÖZDEN) KORUMAK

٤٢٦٤ ـــ حَدَّثَنَا عَبْدُ المَلِكِ بنُ شُعَيْبِ بنِ اللَّيْثِ حَدَّثَنِي ابنُ وَهْبٍ حَدَّثَنِي اللَّيْثُ عن يَحْيَى بنِ سَعِيدٍ قالَ: قالَ خالِدُ بنُ أبي عِمْرَانَ عن عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بنِ البَيْلَمَانِيِّ عن عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بنِ هُرْمُزَ عن أبي هُرَيْرَةَ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قالَ: «سَتَكُونُ فِتْنَةٌ صَمَّاءُ بَكْمَاءُ عَمْيَاءُ مَنْ أشْرَفَ لَهَا اسْتَشْرَفَتْ لَهُ، وَإشْرَافُ اللِّسَانِ فِيهَا كَوُقُوعِ السَّيْفِ».

4264.... Ebû Hureyre (r.a)'den rivâyet edildiğine göre;
Rasûlullah (s.a) şöyle buyurmuştur:

"İleride sağır, dilsiz ve kör fitneler olacak. Kim fitnelere yaklaşırsa, onlar da o şahsı kendilerine çekerler. Dilin fitnelere dalması kılıç darbesi gibidir." 39

AÇIKLAMA Bu hadis-i şerifte fitne, fitnecilerin özellikleri ile nitelenmiştir. Maksat, fitne anında fitnecinin hakkı işitmesi, hakkı bilmesi ve hakkı batıldan ayıramamasıdır.

Aliyyü'l Kârî bu konuda şöyle der "Fitneciler, fitne anında hakkı batıldan ayıramazlar. Nasihat, emr-i bi'l marûf ve nehy-i ani'l münker dinlemezler. Aksine, o ortamda hakkı konuşana eziyet edilir".

39 - Hâdisi sadece Ebû Dâvûd rivâyet etmiştir.

EBU DAVUD "FE-VAHEN" İFADESİNİ AÇIKLAMASI

"Hadisin sonundaki "yazık vah vah" diye terceme ettiğimiz, واها kelimesi iki manada kullanılır:

1. Keder ve üzüntü anında ya da bir fırsat kaçtığında söylenir. Tehassür ifade eder. Tercemede bu mana esas alınmıştır. Tabii o zaman mananın düzgün anlaşılması için, bir takdir yapılması gerekir. Bu takdir de parantez içinde işaret edilmiştir.

2. Hayret anında ve bir şey güzel bulunduğu zaman söylenen bir kelimedir. Teaccüb ifade eder. Bazı alimler, bu manayı verebilmek için "لمن" kelimesinin başındaki "Lam" harfinin kesreli okunması gerektiğini söylerler. Bu izaha göre son cümlenin, "Bir fitneye düçar olup da sabreden kişi ne iyidir" şeklinde anlaşılması gerekir.

Avnü'l Mabud müellifi ... başındaki "Lam" harfini fetha okumanın da "لمن" kelimesini teaccüb manasında almaya engel teşkil etmeyeceğini söyler."

RAMUZ-EL HADİS'TE SAYFANIN KENARINDA "EL VEHYU" KELİMESİNİN FARKLI ANLAMLARININ YER ALMASININ, HADİSLE HİÇBİR BAĞLANTISI YOKTUR

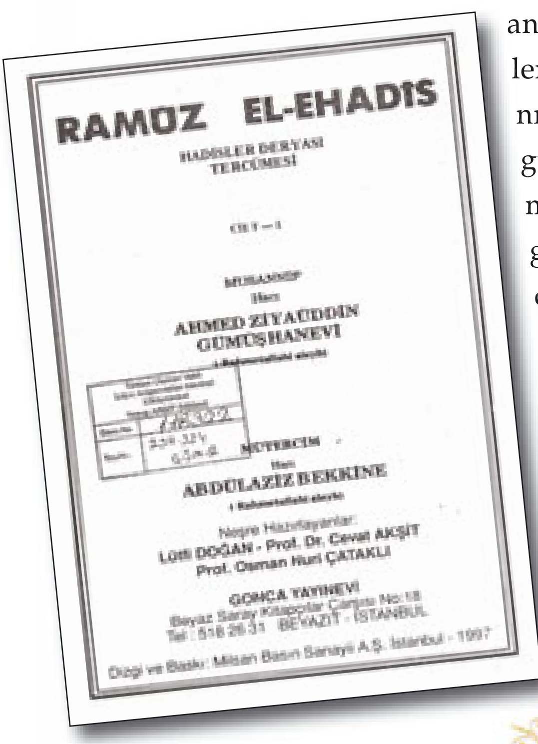
Ramuz'el Hadis'te söz konusu hadisin yanında yer alan şerhte, hadiste geçen **VAHEN kelimesinin DEĞİL**, bu kelimenin de kökünü oluşturan olan **"V-H-Y" FİİLİNDEN TÜREYEN DİĞER KELİME VE FİİLLERİN KULLANIMLARI** hakkında bilgi verilmektedir.

V-H-Y *(vehâ okunur)* kök fiili esas olarak "yırtılmak, ayrılmak, sökülmek, yarılmak, parçalanmak, delinmek" gibi anlamlara gelir.

Bu anlamla bağlantılı olarak "veha essehab - bulut yırtıldı" dendiğinde şiddetli yağmur yağması, "vehiyye" dendiğinde (kesilecek olduğu için) kurbanlık deve anlaşılır. Bu şerhte ise kelimenin 9 farklı anla-

mına yer verilmiştir. Bu anlamlar arasında; yarık, parça, delik, elbisede delik olması, elbisenin ipinin sarkması, su kabının bağının sarkması, şiddetli yağmur, ahmak, ahmaklık yapan insan, sakalı düşmüş, inci, kurbanlık deve (veya zayıf deve) gibi anlamlar bulunmaktadır. **VE BU ANLAMLARIN HİÇBİRİNİN SÖZ KONUSU HADİSLE BİR BAĞLANTISI YOKTUR. Hadiste yer alan "vahen" ifadesini gerçek ve orijinal anlamıyla kullanmayıp, konuyla hiçbir ilgisi olmadığı halde "v-h-y" kökünden türeyen birbirinden farklı tanım ve terimlerden rastgele herhangi birini seçerek kullanmak elbette samimi bir tutum değildir.** Eğer bu şekilde bir uygulama yapılacaksa o zaman kelimenin "ŞİDDETLİ YAĞMUR, İNCİ, KURBANLIK DEVE, DELİK, AHMAK" gibi diğer anlamlarını KULLANMAMAK İÇİN HİÇBİR SEBEP YOKTUR. Ancak hem Arapça dilbilgisi hem hadisin anlamı hem konunun akışı **BÖYLE BİR UYGULAMAYI İMKANSIZ KILMIŞTIR.**

Başta Ebu Davud olmak üzere tüm büyük İslam alimlerinin açıkladığı gibi "Vahen" kelimesi iki anlamda kullanılmaktadır. Bir; fitnelere sabreden kimsenin güzel ahlakını ve kazandığı güzel makamı vurgulamak için "ne mutlu ona" anlamında. İki; fitne zamanında sabır gösteremeyen kişinin içine düştüğü durumu ifade edebilmek için "vah vah yazık" anlamında.

RAMUZ EL-EHADİS

HADİSLER DERYASI TERCÜMESİ

MÜTERCİM

ABDÜLAZİZ BEKKİNE

Neşre Hazırlayanlar:
Lütfi DOĞAN - Prof. Dr. Cevat AKŞİT
Prof. Osman Nuri ÇATAKLI

GONCA YAYINEVİ

Dolayısıyla, "Ramuz'el Hadis'te hadise sakalsız manası verilmiştir" ifadesi doğru bir ifade değildir. Ramuz'el Hadis'te, hadisin sakalla ve Bediüzzaman Hazretleri'nin şahsıyla hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.

HADİS'İN RAMUZ-EL HADİS'TE YER ALAN TERCÜMESİ

SAHİFE 100

1 ★ Adamın, Allah indinde bir mevkii vardır ki, ona ibadetle erişemez. O mevkie erişinceye kadar, Allah ona hoşuna gitmiyen şeyler verir.
Hz. Ebu Hureyre r.a.

2 ★ Akrabalık, kıyamet günü arşa yapışır: *"Yarabbi Sen benimle aramı keseni kes, birleştireni birleştir."* (Yani benimle iyi geçinene Sen de iyi muamele et.)
Hz. Enes r.a.

3 ★ Rıfk (mülâyim olmak) ve rıfk ile muamele etmek uğurluluk, şiddetle muamele etmek de uğursuzluktur. Cenabı Hak bir evin hayrını murad ettiğinde, onlara rıfk kapısını açar. Rıfk nerede bulunursa orasını zinetlendirir. Şiddet ise orası için leke olur.
Hz. Aişe r.a.

4 ★(Rükn ile Makamı İbrahim Cennet yakûtlarından iki yakuttur. Allah (z.c.hz.)'i onların nurunu aldı, şayet almasa idi onlar garb ile şark arasını nurlandırırlardı)
Hz. İbni Amr r.a.

5 ★ Şu on alâmet olmadan kıyamet gelmez: Duhan, Dabbetül arz, Deccal, Güneşin garbtan doğuşu, Üç yerde yere batış, Şark, Garb ve Ceziretül Arab'da, İsa ibni Meryem'in inmesi, Ye'cüc ve Me'cucun çıkması ve Aden içinden bir ateş çıkması ve insanları mahşere (Şam'a) sürmesi ve yanlarından ayrılmaması. Öyle ki onlar geceleyince o ateş de geceler. Keylûle yaptıklarında o da yanlarında bekler. (Yanlarından ayrılmaz.)
Hz. Huzeyfe ibni Esid r.a.

(Bu on alâmet oluş sırasına göre değildir.)

6 ★ Mes'ud kimse, fitnelerden uzaklaştırılmış kimsedir. Fitneye düşmüşte sabretmiş, ne güzel şey, ne güzel şey, ne güzel şey. Fitneyi yayanların ise, vay haline, vay haline, vay haline.
Hz. Mikdad ibni Esved r.a.

7 ★ Düşük olarak doğan çocuk, annesi, babası Cehenneme düştüğünde, "Allah'la mücadele" eder. Kendisine *"Ey Allah'la mücadele eden çocuk, al anneni, babanı da gir cennete"* denir. O da onları göbek bağile sürükleyip Cennete götürür ve sokar.
Hz. Ali r.a.

8 ★ Selâm, Allah'ın isimlerinden bir isimdir. Arza konulmuştur. Aranızda selâmı ifşa ediniz.
Hz. Enes r.a.

9 ★ Muhakkak ki Selâm, Allah (z.c.hz.)'lerinin isimlerindendir. Ve onu arza koymuştur. Dindaşlarınız için Selâm olarak ve ehli zimmet için de eman olarak.
Hz. Ebu Hureyre r.a.

10 ★ Selâm, Allah'ın isimlerinden bir isimdir. Arza sunulmuştur. Aranızda Selâmı ifşa ediniz. Bir adam bir kavme selâm verdiğinde, alırlarsa verenin kazancı, alanlardan daha fazla olur. Şayet o Selâmı almazlarsa onu daha hayırlı bir kavim alır. (Melekler)
Hz. İbni Mes'ud r.a.

11 ★ Yedi kat gökler, yedi kat yerler ve dağlar zina eden ihtiyara lânet eder. Zina edenlerin avretlerinin kokusu bütün Cehennem halkına eza verir.
Hz. Ebu Bureyde r.a.

HADİS'İN RAMUZ-EL HADİS'TE YER ALAN ARAPÇASI

إن السعيد لمن جنب الفتن إن السعيد لمن جنب الفتن إن السعيد لمن جنب الفتن ولمن ابتلي فصبر فواهاً ثم واهاً د ونعيم بن حماد في الفتن طب حل عن المقداد بن الاسود

HADİS

V-H-Y KÖKÜNDEN GELEN EL-VEHYU KELİMESİNİN ÇEŞİTLİ ANLAMLARI

SAYFANIN YANINDA YER ALAN "EL VEHYU" KELİMESİNİN FARKLI ANLAMLARI

اَلوَهيُ : اَلشَّقُّ وَ اَلخرْقُ يُقَالُ في اَلثَّوْبِ وَهْيٌ اَي شَقٌّ/ شَقّ
وَ رَخا اَلْحَبْلُ.
يُقَالُ وَهِيَ اَلسِّقَاءُ إِذا اسْتَرخا رِباطُهُ. وَ شِدَّةُ مَطَرٍ. وَاَحْمَقُ.
يُقَالُ " وَهِيَ اَلرَّجُلُ " إِذا أَحْمَقَ. وَ سُقُوطُ اَللِّحْيَةِ. وَ
اَلْوَهِيَةُ اَلدُّرُّ. وَهْيٌ مِنَ اَلإِبِلِ وَ بِمَعْنى اَلضَّعِيفِ / هَذي مِنَ
اَلإِبلِ وَ بِمَعْنى اَلضَّعِيفِ

"EL-VEHYU" KELİMESİNİN BU SAYFADA YER ALAN ÇEŞİTLİ ANLAMLARI

1 - اَلوَهيُ : اَلشَّقُّ وَ اَلخرْقُ

OKUNUŞU: Elvehyu + vehy : Eşşakku ve'lharku

Eşşakku: Yarık, parça, delik
Ve: Ve
Elharku: Delik, parça, yarık

2 - / يُقَالُ فِي اَلثَّوْبِ وَهْيٌ اَي شَقٌّ / شَقَّ وَ رَخاَ اَلْحَبْلُ

Elbisede vehy vardır denilir. Yani yarık, yırtık, delik vardır ve ip sakmaktadır

OKUNUŞU: Yukalu fis'sevbi vehyun ey şakkun/ şakka ve raha'lhablu

Yukalu: Denilir
fis'sevbi: Elbisede
vehyun: vehy vardır
ey: yani
şakkun / şakka: (şak vardır) yarık, delik, parça. / yarıldı, delindi, parçalandı
ve: ve
raha'lhablu: İp sarktı

3 - يُقَالُ وَهِيَ اَلسِّقَاءُ اِذا اسْتَرَخا رِباَطُهُ

Bağı (ipi) sarktığı zaman kırbaya "vehiyes'sikau" denilir

OKUNUŞU:Yukalu vehiyes'sikau iza'steraha ribatuhu

Yukalu: Denilir
"vehiyes'sikau" denir
Essikau: Kırba (Bir çeşit su kabı deriden yapılmış)
iza'sterha ribatuhu: Bağı (ipi) sarktığı zaman

4 - وَ شِدَّةُ مَطَرٍ

Ve şiddetli yağmur

OKUNUŞU: Ve şiddetu matarin

Ve: Ve
Şiddetu: Şiddetli, kuvvetli
Matarin: Yağmur

5 - وَ اَحْمَقُ

OKUNUŞU: Ve ahmaku

Ve: ve
Ahmaku: Ahmak anlamına gelir

6 - يُقَالُ " وَهِيَ اَلرَّجُلُ " إِذا اَحْمَقَ

Adam ahmaklık yaptığı zaman "vehiyer'raculu" denilir

OKUNUŞU: Yukalu "vehiyer'raculu" iza ahmaka

Yukalu: Denilir
"vehiyer'raculu" denilir
iza ahmaka: Ahmaklık yaptığı zaman
vehiyer'raculu: Adam ahmaklık yaptı

7 - وَ سُقُوطُ اللِّحْيَةِ

Sakalın düşmesi

OKUNUŞU: Ve sukutul'lıhyeti

Ve: Ve
Sukut: Düşme
Ellıhyeti: Sakal

8 - وَ الْوَهِيَّةُ اَلدُّرُّ

Vehiyye, inci demektir

OKUNUŞU: Ve'lvehiyyetud'durru

Ve: Ve
Elvehiyyetu: vehiyye
Eddurru: İnci

9 - وَهْيٌ مِنْ اَلإِبِلِ وَ بِمَعْنَى اَلضَعِيفِ

OKUNUŞU: Ve hedyun minel'ibili ve bimanad'daifi yazılmış.

Eğer bunun doğru yazıldığı kabul edilirse "kurbanlık deve" demektir.

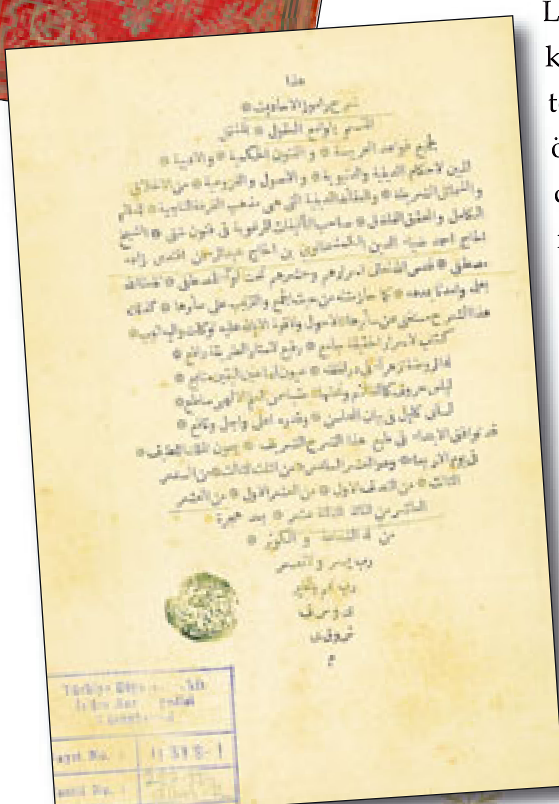
Görüldüğü gibi hadisin yanındaki şerhte, **HADİSTE GEÇEN VAHEN KELİMESİNİN DEĞİL, EL-VEHYU KELİMESİNİN 9 AYRI ANLAMINA YER VERİLMİŞTİR. BU ANLAMLARIN HİÇBİRİNİN HADİSTE GEÇEN MANAYLA BİR İLGİSİ YOKTUR. BU SEBEPLE HADİSTE GEÇEN VAHEN KELİMESİ YERİNE KULLANILMASI DA MÜMKÜN DEĞİLDİR.**

LEVAMİ'DE HADİSİN ŞERHİNDE HERHANGİ BİR ŞEKİLDE SAKALDAN BAHSEDİLMEMEKTEDİR

Aşağıda yer alan Ahmet Ziyaeddin Nakşibendi Gümüşhanevi Hazretleri'nin Ramuz'ul Hadis'in şerhi olan aynı zamanda *"Levamiü'l-ukul min şerhi ramuzi'l-ehâdîs"* olarak da bilinen *"Şerhu Ramuzül ehadis"* adlı eserinin 1. cildinin 652. sayfasında, **BÖYLE BİR İFADENİN VAR OLMADIĞI AÇIKÇA GÖRÜLMEKTEDİR!**

LEVAMİ'DE YER ALAN HADİSİN ŞERHİNİN TERCÜMESİ

"İnnes Saide (muhakkak Said) zıdduş şaki (şakinin zıddıdır). Limen cünnibe (kaçınan kişidir). Bidammil cim ve teşdidin nun (cim harfi ötreyle mim harfi şeddeyle okunur). Fiten (fitnelerden), yani baude anha ve veffega (yani fitnelerden uzak durdu ve muvaffak oldu). Liluzumi buniyyeti (yapısı gereği böyle manalandı). İnnes saide... ve kerrerehu selasen mubalağaten fi tekidil mubaadeti anha (Hadis fitnelerden çok uzak durulmasını vurgulamak

"LEVAMİÜ'L-UKUL MİN ŞERHİ RAMUZİ'L-EL HADİS" olarak da bilinen "ŞERHU RAMUZÜL EHADİS" adlı eserinin 1. cildinin 652. sayfası

٦٥٢

وفي اخرى تطرد الناس (الى المحشر) اى محل الحشر للحساب وهو الشام قال الخطابي
هذا قبل قيام الساعة تحشر الناس احياء الى الشام بدليل قوله (تبيت معهم حيث باتوا
وتقيل معهم حيث قالوا) وهذا الحشر اخر الاشراط كما فى مسلم وماورد مما عدا الله مؤول
قال ابن حجر ويترجح من مجموع الاخبار ان اول الآيات المؤذنة تغير احوال العالم
الدجال فنزول عيسى عليه السلام فخروج يأجوج ومأجوج وكلها سابقة على طلوع
الشمس وخروج الدابة فى يومها او يقرب منه واول اشراط الساعة نار تخرج من المشرق
[illegible]
الشجرة ومات بالكوفة ﴿ان السعيد﴾ ضد الشقى (لمن جنب) بضم الجيم وتشديد
النون (الفتن) يعنى بعدعنها ووفق للزوم بيته (ان السعيد لمن جنب الفتن ان السعيد لمن
جنب الفتن) وكرره ثلاثا بالغا فى تأكيد المباعدة عنها (ولمن ابتلى) اى بتلك الفتن ومن
بفتح اللام شرطية وابتلى فى محل جزم بها (فصبر) معطوف عليه اى على ما وقع فى الفتنة
وصبر على ظلم الناس له وتحمل اذاهم ولم يدفع عن نفسه وزاد (فواها ثم واها) اى استرجاعا له
وفى حديث خطان السعادة كل السعادة طول العمر فى طاعة الله يعنى السعادة التامة العظيمة
الكاملة الكمال التى فى ضمنها كل السعادة فانه كلما طال عمره ازداد من الطاعة فتكثر حسناته
وتضاعف درجاته فى الجنان وازداد قربا من رضى الرحمن وفى افهامه ان الشقاوة كل
الشقاوة طول العمر فى معصية الله فانه كلما طال عمره ازداد من المعاصى فتكثر ذنوبه فتورد
[illegible]
بن معدى كرب قال وايم الله لقد سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول فذكره
﴿ان السقط﴾ بتثليث السين الولد يسقط من بطن امه قبل تمامه وفى الاحياء بدله الطفل
(ليراغم) بفتحية وغين معجمة اى يحاجج ويغاضب (ربه) يعنى يدل على ربه والمراغمة
المغاضبة (اذا دخل ابواه النار) اى نار جهنم قال الطيبى هذا تخييل على نحو حديث
الشيخين ان الله تعالى خلق الخلق حتى فرغ منهم قامت الرحم فاخذت بحقو الرحمن
فقال مه قالت هذا مقام العائذ من القطيعة الحديث (فيقال) اى تقول الملائكة
اوغيرهم باذن ربهم (ايها السقط المراغم ربه) المدل عليه (ادخل ابويك الجنة) اى اخرجهما
من النار وادخلهما الجنة (فيجرهما بسرره) بفتح السين ما يبقى بعد القطع من السرة بان
يمد المقطوع فيتمسكان به فيجرهما به (حتى يدخلهما الجنة) ويحتمل ان المراد الارتباط
المعنوى والكلام فى المسلمين قال الطيبى هذا تتميم ومبالغة للكلام السابق ولهذا اصدره

(النبى)

için üç defa tekrar edilmiştir). Ve limen ibtela (kim belaya düşerse). Ey bi tilkel fiteni (şu fitnelere). Ve men bifethil mimi şartiyye.... (men şart edatıtır fethalı okunur....). Fe sabera (sabretti), yani fitneye düştü fakat insanların zulmüne sabretti, sıkıntılarına katlandı, nefsine uymadı). **Fe vaha sümme vaha (müjdeler olsun sonra yine müjdeler olsun o kişiye)**. Ey isterha inanehu (yani ipi genişledi, rahatladı, rahata kavuştu).

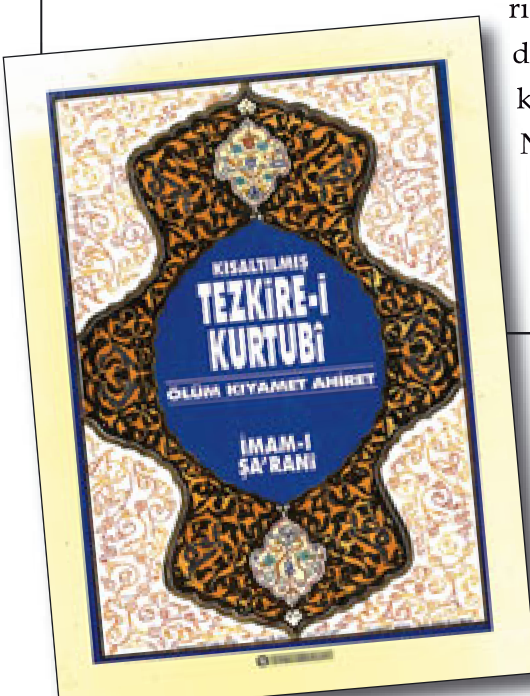
(Başka bir hadiste saadet lafzıyla geçmiştir. Buradaki saadet ömür boyu olan sadettir ki bu da Allah'a itaatla elde edilir. Saadetli, bahtı açık kişinin ömrü ne kadar uzasa o kadar Allaha itaatide ziyadeleşir, iyilikleri çoğalır, cennetlerdeki derecesi artar, Rahmanın rızasına yaklaşır. Fakat bunun zıttı yani şekavet/kötülükte ömür boyu Allaha isyana sürükleyen kötülüktür, Şakinin/kötülüğe uyan kişinin ömrü ne kadar uzarsa uzasın isyanı ziyadeleşir günahı artar diye varid olmuş/rivayet edilmiştir)."

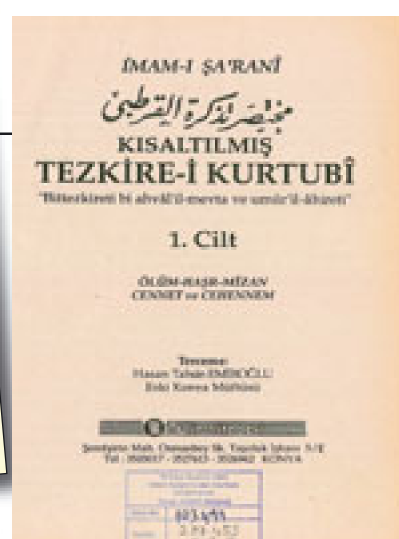
SORULARLA RİSALE SİTESİNİN, "TEZKİRE-İ KURTUBÎ'DE DE AYNI MÂNÂYA YER VERİLİR" İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR!

Tezkire-i Kurtubi adlı eserde, iddia edildiği gibi sakalla ilgili hiçbir yorum veya açıklama yoktur!

Tezkire-i Kurtubi'de hadis şu şekilde açıklanmıştır:

> Bir kimse fitneye tutulur da sabrederse, ne mutlu ona buyurmuşlardır.
>
> Hadisin izahı: Fitne çıktığı zaman, bir kimse fitneye karışmaz, evinden dışarı çıkmaz, fitneden uzak kalırsa; en mutlu, en uğurlu, en meymenetli kimse odur. Fitneden kaçınmakla beraber bir kimse de fitneye yakalanır da, fitneciler ona eza, cefa ederler, o kimse de onların zulümlerine sabreder, ezalarına tahammül ederse, bundan hasıl olacak olan ecir o kimse için büyük seadettir. Ne mutlu öyle olan kimseye.

"TEZKİRE-İ KUTUBİ" ADLI ESERDE HADİSİN GEÇTİĞİ İLGİLİ SAYFA

FİTNELER 135

باب الأمر بالصبر عند الفتن وتسليم النفس للقتل عندها وإن السعيد من جنب الفتن
روى أبوداود عن أبي ذر رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم «كيف بك إذا
أصاب الناس موت يكون البيت فيه بالوصيف؟» أي القبر قال قلت الله ورسوله أعلم قال عليك بالصبر أو
قال تصبر ثم قال لي يا أباذر قلت لبيك وسعديك فقال وكيف أنت إذا رأيت أحجار الزيت قد غرقت
بالدم؟ قلت ما خار الله لي ورسوله؟ قال عليك بمن أنت منه قال قلت يارسول الله أفلا آخذ سيفي
فأضعه على عاتقي قال شاركت القوم إذن قال قلت فما تأمرني قال تلزم بيتك قال قلت فإن دخل أحد
عليّ بيتي قال وإن خشيت أن يبهرك شعاع السيف فألق ثوبك على وجهك يبوء بإثمه وإثمك» وزاد
في رواية ابن ماجه بعد ذلك «وكيف بك يا أباذر في جوع يصيب الناس حتى تأتي مسجدك فلا تستطيع
أن ترجع إلى فراشك أو لا تستطيع أن تقوم من فراشك إلى مسجدك قال قلت الله ورسوله أعلم
قال عليك بالعفة ثم قال كيف أنت يا أباذر وقتل يصيب الناس حتى تغرق حجارة الزيت بالدم» فذكر
الحديث إلى أن قال «فألق طرف ردائك على وجهك فيبوء بإثمه وإثمك فيكون من أصحاب النار»
وحجارة الزيت موضع بالمدينة تكون الملحمة عندها وكانت ثلاثة أحجار يضع الزياتون عليها
رواياهم. وفي رواية ابن مسعود في حديث الفتنة قال «فإن دخل عليّ بيتي قال الزم بيتك وكن مثل
الجمل الأورق الثقال الذي لا ينبعث إلا كرها ولا يمشي إلا كرها» وروى أبوداود أن رسول الله صلى
الله عليه وسلم قال «إن السعيد لمن جنب الفتن ولمن ابتلي فصبر فواهاً»

BU BAB: FİTNELER ZAMANINDA SABR İLE EMİR; FİTNELER ZAMANINDA KATİL İÇİN NEFSİ TESLİM İLE EMİR VE FİTNELERDEN SAKINAN KİMSENİN SAİD OLDUĞU BABIDIR.

Ebû Dâvûdun Ebû Zerr radıyallâhü anh'ten rivâyet ettiği bir hadîsi şerîfte Ebû Zerr ALLÂH'ın Rasûlü sallellâhü aleyhi ve sellem: Nâsa ölüm isabet edip te evlerin kabir haaline geldiği zamanda haalin nasıl olur? buyurdu. Ben: "ALLÂH ve Rasûlü iyi bilir" dedim. Bunun üzerine ALLÂH'ın Rasûlü "s.a.s." : Sabra devâm edersin" buyurdu. "Yâhut: Sabredersin." buyurdu. Sonra bana: "Yâ Ebu Zerre!" dedi. Ben: Lebbeyk ve Sâdeyk! Dedim. ALLÂH'ın Rasûlü: Ahcârı zeytin (1) kana gark olduğunu gördüğün zamanda haalin nasıl olur? buyurdu. Ben: ALLÂH'ın ve Rasûlünün bana emrettikleri hayır ile amel ederim, dedim. Bunun üzerine ALLÂH'ın Rasûlü bana: Kendinden olan kimselerden ayrılma, buyurdu. "Yâni: evinden ayrılma demektir." Bunun üzerine ben: Ey ALLÂH'ın Rasûlü! Kılıcımı alıp ta boynuma asmıyayım mı? dedim. ALLÂH'ın Rasûlü: "Böyle yaparsan, kavmin fitnesine ortak olmuş olursun!" buyurdu. Ben: "Ne emredersiniz?" dedim. Evinden dışarı çıkma, dedi. Bunun üzerine ben: "Bir kimse evime girerse!" dedim. ALLÂH'ın Rasûlü: "Kılıcın parıltısının seni öl-

1) Zeyt, taşları denilen, taşların.

dürmesinden korkarsan; elbisen ile yüzünü kapatırsın." seni öldürürse "kendisinin ve senin günâhını yüklenir" buyurdu, demiştir.

İbni Mâceh, rivâyetinde bundan sonra "şunu" ziyâde etmiştir.

ALLÂH'ın Rasûlü: Yâ Ebâ Zerr! "fitnede" insanlara isâbet eden açlıkta; mescide gelip te evine dönmeye kaadir olmadığında; yâhut yatağından kalkıp ta mescide gelmiye kaadir olmadığın zaman haalin nasıl olur? Buyurdu. Ben: ALLÂH ve Rasûlü iyi bilir, dedim. Bunun üzerine Cenâbı Rasûl: İffete devâm edersin. "Yâ'ni: Nefsini haramlardan ve kötülüklerden men'edersin!" buyurdu. Sonra: Yâ Ebâ Zerr! Zeytin yağı taşları kana boyanıncaya kadar nâsa katil isâbet ettiğinde, sen nasıl olursun? Buyurdu ve hadisi buraya kadar zikretti de: Kaftanın alt tarafını yüzüne atarsın. "O seni öldürürse" hem kendi günâhını, hem de senin günâhını yüklenir de Cehennem eshabından olur, buyurdular, demiştir.

Hıcâratüzzeyt, Medînede bir yerin adıdır. Büyük savaş, orada yapılır. Orada üç taş vardır. Zeytin yağı satanlar, yüklerini o taşların üzerine koyarlar, denilmiştir. Şu hadisi şerife göre: Demekki, Fitne zamanında o taşlar öldürülen insan kanlarına garkolmuştur. Fitne böyle kötüdür. Nitekim zamanımızda da her tarafta insafsızca insan kanları dökülmektedir. Rabbımız celle ve alâ; bu belâyı ümmeti Muhammedin üzerinden kaldırsın!.

Fitne hadisinde İbni Mes'uddan bir rivâyette o zât: Evime biri girerse? Deyince ALLÂH'ın Rasûlü sallellâhü aleyhi ve sellem: Evinden ayrılma! Ağır yüklü şu karamtırak deve gibi olki: O deve ancak güçlükle gider ve ancak güçlükle yürüye bilir, buyurdular, demiştir. Yâ'ni: Fitneye karışma, ondan uzak ol demektir. ALLÂH'ü â'lem.

Ebû Dâvûdun rivâyet ettiği bir hadisi şerifte ALLÂH'ın Rasûlü sallellâhü

Bir kimse fitneye tutulurda sabrederse, ne mutlu ona! buyurmuşlardır.

Hadisin İzaahı: Fitne çıktığı zaman; bir kimse fitneye karışmaz, evinden dışarı çıkmaz, fitneden uzak kalırsa: En mutlu, en uğurlu, en meymenetli kimse odur. Fitneden kaçınmakla berâber bir kimse de fitneye yakalanır da, fitneciler ona ezâ cefâ ederler; o kimse de onların zulümlerine sabreder, ezâlarına tehammül ederse, bundan haasıl olacak olan ecir o kimse için büyük seâdettir, Ne mutlu öyle olan kimseye.

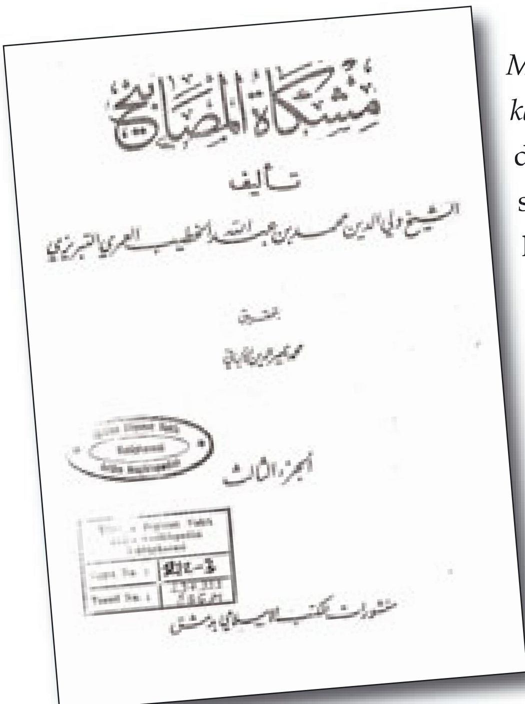
وروى الترمذي عن أنس

ابن مالك قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ويأتي على الناس زمان الصابر فيه على دينه

كالقابض على الجمر ؛ قال الامام القرطبي: الصحيح عند علمائنا أن من دخل على إنسان بيته ليقتله

لا يجوز له الاستسلام له بل يقاتله لما في صحيح مسلم عن أبي هريرة : أن رجلا جاء إلى النبي

MİRKATÜ'L MEFATİH'DE VAHEN KELİMESİNE SAKALSIZ ANLAMI VERİLDİĞİ İDDİASI DA DOĞRU DEĞİLDİR!

مشكاة المصابيح

تأليف

الشيخ ولي الدين محمد بن عبد الله الخطيب العمري التبريزي

بتحقيق

محمد ناصر الدين الألباني

الجزء الثالث

منشورات المكتب الإسلامي بدمشق

Alleme Aliyyü'l-Karî'nin *Mirkatü'l-Mefatih* adlı eseri, *Mişkatu'l Mesabih* adlı eserin şerhidir. Her iki eserde de söz konusu hadis yer almaktadır, ancak hiçbirinde bazı Nur talebesi kardeşlerimizin iddia ettiği gibi bir anlam veya yorum yer almamaktadır.

MİŞAKATU'L MESABİH'DE HADİS ŞU ŞEKİLDE GEÇMEKTEDİR

Ebu Davud'da geçen; "Said fitnelerden sakınandır. Belaya düşer de sabreder, müjdeler olsun ona" hadisi şerifi burada yazılıdır. Satırın alt tarafında "vahen" kelimesinin manasını şöyle şerh etmişitr: Burada bu kelimenin manası "telehhüf" (vah, yazık, üzüntü) anlamındadır. Bazen de bu kelime "i'cab" (taaccub etme, bir şeye şaşırma) anlamında kullanılır. Ve yine satır altındaki kısımda hadisin sahih olduğu açıklanmıştır.

"MİŞAKATU'L MESABİH" ESERİNDE HADİS'İN GEÇTİĞİ İLGİLİ SAYFA

٥٤٠٤ — (٢٦) وعن أبي هريرة، أنّ النبيّ ﷺ قال: «ويلٌ للعرب من شرٍّ قد اقترب، أفلح مَن كفَّ يده». رواه أبو داود[١].

٥٤٠٥ — (٢٧) وعن المقداد بن الأسود، قال: سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول: «إن السعيد لمن جُنِّبَ الفتن، ان السعيد لمن جُنِّبَ الفتن، ان السعيد لمن جُنِّبَ الفتن؛ ولمن ابتلي فصبر فواهاً[٢]». رواه أبو داود[٣].

٥٤٠٦ — (٢٨) وعن ثوبان، قال: قال رسول الله ﷺ: «إذا وضع السيف في أمتي لم يرفع عنها إلى يوم القيامة، ولا تقومُ الساعة حتى تلحق قبائلُ من أُمّتي بالمشركين، وحتى تَعْبُدَ قبائلُ من أُمتي الأوثان، وإنّه سيكون في أُمّتي كذّابون ثلاثون، كلهم يزعم أنّه نبيُّ الله، وأنا خاتم النبيين، لا نبيَّ بعدي، ولا تزالُ طائفةٌ من أُمّتي على الحق ظاهرين، لا يضرُّهم من خالفهم حتى يأتي أمر الله». رواه أبو داود[٤].

٥٤٠٧ — (٢٩) وعن عبد الله بن مسعود، عن النبيّ ﷺ قال: «تدور رحى الاسلام لخمس وثلاثين أو ستٍ وثلاثين أو سبعٍ وثلاثين، فإن يهلكوا فسبيلُ من هلك، وإنْ يَقُمْ لهم دينُهم يقم لهم سبعين عاماً». قلت: أمما بقي أو مما مضى؟ قال: «مما مضى». رواه أبو داود[٥].

الفصل الثالث

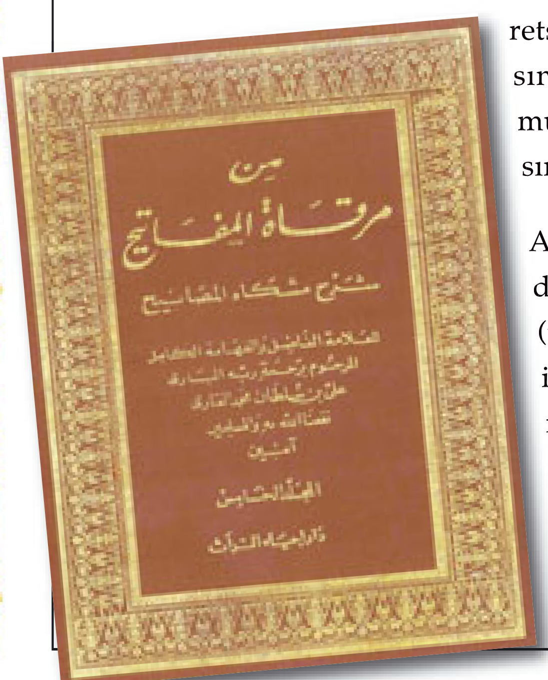
٥٤٠٨ — (٣٠) عن أبي واقد الليثي: أنّ رسول الله ﷺ لمّا خرجَ إلى غزوة حُنَين

(١) وإسناده صحيح، وشطره الأول في «الصحيحين».
(٢) معنى هذه الكلمة هنا التلهف، وقد تستعمل في موضع الاعجاب بالشيء.
(٣) وإسناده صحيح. (٤) وإسناده صحيح، والفقرة الأخيرة منه في «صحيح مسلم».
(٥) وإسناده صحيح.

MİRAKATÜ'L- MEFATİH'DE İSE HADİS ŞU ŞEKİLDE ŞERH EDİLMİŞTİR

Rasulullah (sav) buyurdu ki, (Said olan kişi) "limen" kelimesinin başındaki lam harfi tekit (manayı kuvvetlendirmek) için olup "inne" kelimesinin haberidir. Cunnibe kelimesi dua amaçlı kullanılır: "Allah'ım bizi şeytandan koru/sakındır (cennibneş-şeytan)" misalinde olduğu gibi.

"İnnes Saide limen cünnibel fiten" cümlesinin üç defa tekrar etmesinin sebebi çok çok sakının anlamında mübalağalı, tekit (manayı çokca güçlendirme)dir. Ayrıca cümlenin tekrar etmesinin sebebi, önceki fitnelerin sonraki fitnelerle irtibatlı olması anlamına gelmesi de mümkündür.

(Bu fitnelere kim düşerse sabretsin) yani eziyetlere katlansın ve şu zamanda onlarla muharebe etmesin/savaşmasın.

Allame Tıbi (rahimehullah) diyor ki: "Fevaha" savt (ünlem/hayret) bildiren bir isimdir, mastar olarak kullanılmıştır. İbni Melek "fevaha" kelimesinin "TELEHHÜF" (vah yazık, üzüntü, yerinme) anlamında olduğunu, bazen de "İ'CAB"

"MİRAKATÜL-MENFATİH" ADLI ESERDE HADİSİN ŞERHİNİN GEÇTİĞİ İLGİLİ SAYFA

[illegible]

داود وعن المقداد بن الأسود قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول إن السعيد لمن جنب الفتن إن السعيد لمن جنب الفتن إن السعيد لمن جنب الفتن ولمن ابتلي فصبر فواها رواه أبو داود وعن ثوبان قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا وضع السيف في أمتي لم يرفع عنها إلى يوم القيامة ولا تقوم الساعة حتى تلحق قبائل من أمتي بالمشركين وحتى تعبد قبائل من أمتي الأوثان وإنه سيكون في أمتي كذابون ثلاثون كلهم يزعم أنه نبي الله وأنا خاتم النبيين لا نبي بعدي ولا تزال طائفة من أمتي على الحق ظاهرين لا يضرهم من خالفهم حتى يأتي أمر الله رواه أبو داود والترمذي وعن عبد الله بن مسعود عن النبي صلى الله عليه وسلم قال تدور رحى الإسلام لخمس وثلاثين

(aciblik, taaccub, şaşılacak şey) anlamında kullanıldığını söylemiştir. "Ne güzel sabretti ,hayret, şaşılacak şey, müjdeler olsun ona" anlamına gelir. Sonuçta bunların hepsi ya telehhüf anlamındadır veya bazen de aciplik (şaşırma, hayret) bildiren kelime olarak ve yine bazen de "Teveccü" (acıma anlamına geldiği de söylenmiştir.

Yine Tıbi diyor ki: "lam harfi esreyle okunursa (limen şeklinde) taaccub, şaşırma anlamına gelir. Yani mana şöyle olur: "Belaya düşer de sabreder, hayret şaşılacak bir hali var."

Kamus'ta da "vahen" kelimesinin tenvinsiz yani "vaha" şeklinde kullanıldığında taaccub etmek, bir şeyi beğenmek anlamında olduğu ve bir de telehhüf anlamında kullanıldığı yazmaktadır.

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse güzel davranışlarla davran. (Hicr Suresi, 85)

ARAPÇA SÖZLÜKLERDE 'FE-VAHEN' KELİMESİNİN KÖKÜ OLAN VE 'EL VEHYU' KELİMELERİNİN ANLAMI 'SAKALSIZ' DEĞİLDİR

EL MEVARİD
ARAPÇA- TÜRKÇE LUGAT
(MEVLÛT SARI)

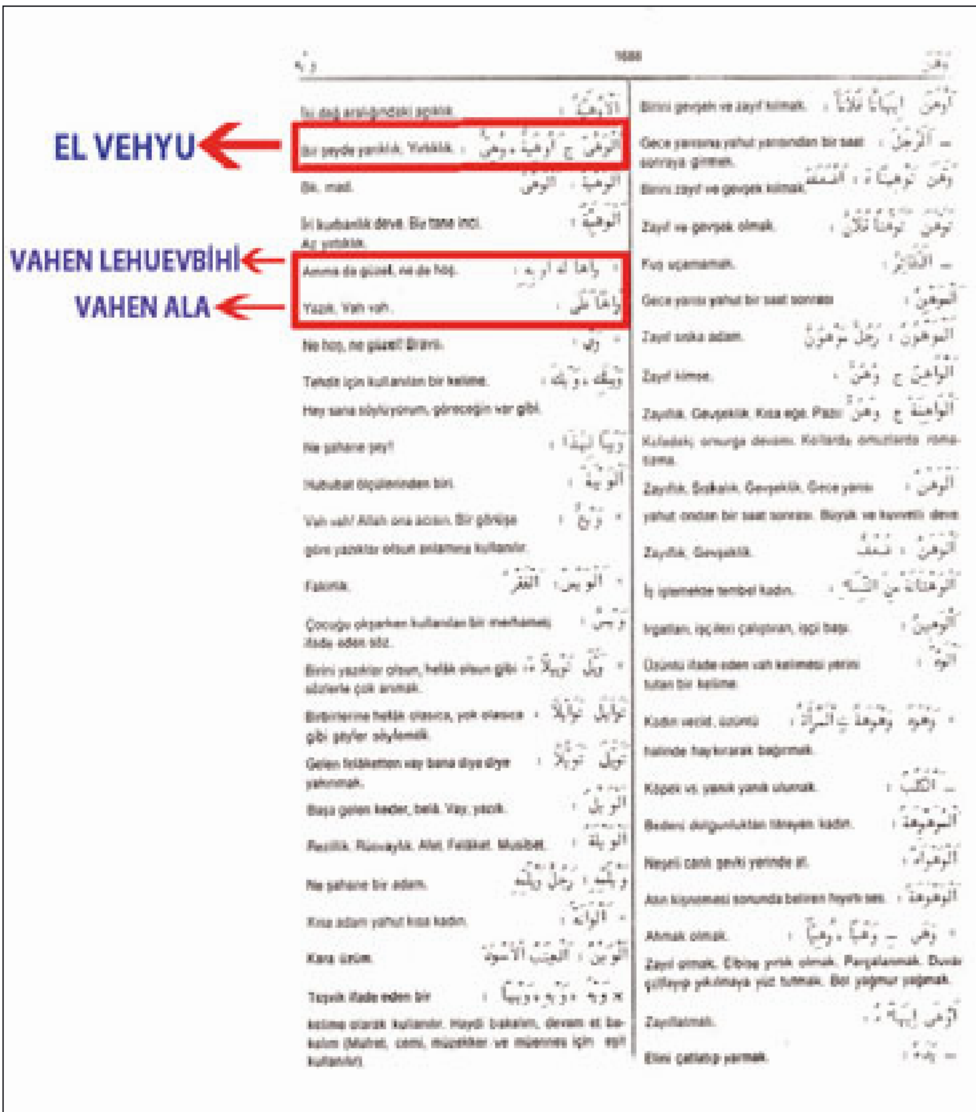
EL VEHYU : Bir şeydeki çatlak.

VAHEN : Güzel bir şeyden dolayı kullanılan hayret (taaccüb) kelimesi.

VAHEN KELİMESİ "LEHU EV BİHİ" İLE BİRLİKTE KULLANILIRSA; AMMA DA GÜZEL NE DE HOŞ

VAHEN KELİMESİ "ALA" İLE BİRLİKTE KULLANILIRSA; YAZIK VAH VAH

"EL MEVARİD - ARAPÇA- TÜRKÇE LUGAT" İSİMLİ SÖZLÜKTE KELİMELERİN ANLAMLARININ YAZILDIĞI İLİGİ SAYFA

ELMUNCİD İSİMLİ (ARAPÇA-ARAPÇA) SÖZLÜKTE İSE 'VAHEN' VE 'EL-VEHYU' KELİMELERİNİN ANLAMLARI ŞÖYLE AÇIKLANMIŞTIR

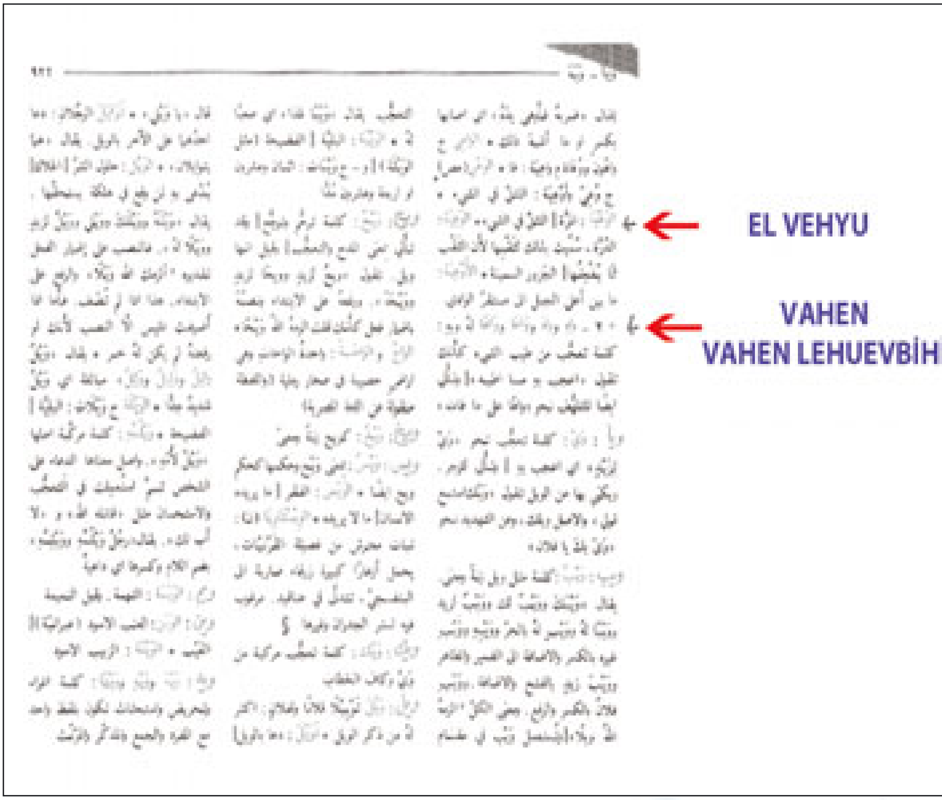

EL VEHYU : Bir şeydeki çatlak.

VAHEN : Güzel bir şeyden dolayı kullanılan hayret (taaccüb) kelimesi. (Ne güzel, amma da güzel vb.)

Aynı zamanda kaybolan bir şey dolayısıyla kullanılan hayıflanma ifadesi. (Ah, vah gibi)

"ELMUNCİD" İSİMLİ (ARAPÇA - ARAPÇA) SÖZLÜKTE KELİMELERİN ANLAMLARININ YAZILDIĞI İLGİLİ SAYFA

MECMAU'L BAHREYN (ARAPÇA-ARAPÇA) SÖZLÜKTE VAHEN KELİMESİNİN ANLAMLARI ŞÖYLE AÇIKLANMIŞTIR

"MECMAU-L BAHREYN" İSİMLİ SÖZLÜKTE KELİMENİN ANLAMLARININ AÇIKLANDIĞI SAYFA

وها   (٤٩٨)   وبا

(وها)

1 قوله تعالى : ﴿ فهي يومئذ واهية ﴾ [١٦/٦٩] أي ضعيفة جداً ، من قولهم للسقاء اذا انفتق خرزه : « قد وهى يهي » والمعنى انها واهية مسترخية ساقطة القوة بانتقاض بنيتها بعد أن كانت مستمسكة محكمة .

2 وفي الحديث : « المؤمن واه راقع » أي مذنب تائب ، قالوا : هي الذنب الذي يذنب فيصير بمنزلة السقاء الواهي الذي لا يمسك الماء ، شبه الزلل الحاصل به ، والراقع الذي يتوب فيرقع ما وهى بالتوبة ، ويروى « موه راقع » .

وفيه : « الفارة وهي السقاء » أي تخرقه .

3 وفيه : « وهن الابط [يضعف التكبين] وهي ويضعف البصر » (١) كأن المعنى وهي التكبين ويضعف البصر .

وفي حديث علي (ع) مع الرجلين :

(١) مكارم الأخلاق ص ٦٥ .

4 « واهاً لما فقد تبنا الكتاب جلته » قيل : معنى هذه الكلمة التلهف وقد توضع موضع الاعجاب بالشيء ، يقال : « واهاً له » .

5 وقد ترد بمعنى التوجع يقال فيه : « آهاً » ، ومنه قوله : « ان يكن خير فواهاً واهاً وان يكن شراً فواهاً واهاً » .

6 وفي الحديث : « آهاً أبا حفص » هي كلمة تأسف ، وانتصابها على اجرائها مجرى المصادر ، كأنه قال : « تأسف أسفاً » ، وأصل الهمزة واو .

(ويا)

قوله تعالى : ﴿ ويكأن الله ﴾ [٨٢/٢٨] قيل : وي كلمة تعجب وكأن للتشبيه ، يقال : « ويك » و « وي لعبد الله » قال الجوهري : وقد تدخل « وي » على كأن المخففة والمشددة . ومن قطرب ان « وي » كلمة تفجع و « كأن » حرف تشبيه ، ومن

"MECMAU-L BAHREYN" İSİMLİ SÖZLÜKTE "VAHEN" KELİMESİNİN ANLAMLARININ AÇIKLANDIĞI SAYFANIN TERCÜMESİ

1. Kur'an-ı Kerim de şöyle geçer: Hakka Suresi (69. Sure 16. ayet) **"... O gün düzen bozulur"** Yani gerçekten bir dağılma, çözülme, zayıflama olur.

(Yine) Sulama yapanların /sakaların bir sözüne göre : (Su çıkarılacak bir yerin) delinmesi, matkapla açılması. (Bununla ilgili olarak) "Muhakkak (matkapla) delindi, deliniyor..."

Anlamı: Muhakkak o gevşemiş, salınmış, kuvvetten düşmüş (sanki) sağlam ve güçlü bir şekilde yapılmış bir yapının enkaza dönüşmesi / yıkılması (gibi.)

2. Hadiste geçer: "Mümine vah olsun ki ahmaklık eder (ahmaktır)": Yani tövbe edip arkasından günah işleyendir: Dediler: Bu günahkârlık öyle ki günahı işler ve sulama yapanların durumuna getirir.

El-vâhî (su akıp gider) Öyle ki suyu tutamaz. Böylece hata eden ve yanılanlara benzer.

Er-rakî': Ahmak'ın (anlamına gelince): O tövbe eder tövbesini tutamayarak / bozarak (bir anlamda) ahmaklık eder. Burada denilir ki: "Fare su kaplarını deliyor", yani delik açıyor.

3. Yine burada: Koltuk altını (tüylerini) yoluyor. (Omuzlarını zayıflatıyor, zayıflıktan halsizlikten düşüyor) Görmesini zayıflatıyor / azaltıyor. Aynı manada omuzları ve görmeyi azaltıyor. Hadiste: iki adamla birlikte ibaresi de vardır.

4. O iki kişi üzerine yazıklar olsun ki: Kitabın tamamını terk ediyorlar. Denildi ki: Bu kelimenin anlamı hayıflanmak / acınmak. Bir şeyi şaşılacak bir şekilde bir yerden bir yere koymak. O ikisine o hususta yazıklar olsun.

5. Sancı, sızı ağrı manasında cevaplandırıldı. O konuda denildi. Eğer onda hayır varsa ona vah olsun, eğer onda bir şer / kötülük varsa ona (iki kere) yazıklar ki yazıklar olsun.

6. Hadis'te geçer: Vah sana Ebu Hafs. Burada kelime teessüf anlamındadır. Onun ortaya çıktığı mecrasına bağlıdır. Onun gibi dedi: Teessüf, esef onun aslında hemze ve vav bulunur.

AYRICA;

İbn Malik'e göre, "fevahen" ifadesi "telehhüf" (özlem duymak) anlamına gelip, hayret ve hoş karşılama manasında kullanılmıştır. Dolayısıyla burada "sabreden o kimsenin sabrı ne kadar da güzeldir" denilmektir. Sözlükte tenvinli ve tenvinsiz kullanılan bu kelime hem güzel bir şey karşısındaki hayreti hem de bir kayıptan doğan özlemi ifade eder. *(Kaynak: Mecmeu'l-bahreyn, c.1, s.466)*

Lisanü'l-Arab'da ise "Vahen" kelimesi telehhüf anlamına gelip, bir şey karşısında hayrete düşmek olarak açıklanır. *(Kaynak: Lisanü'l-arab, c.13, s.564)*

Dolayısıyla tüm bu sahih, muteber eser ve sözlükler açıkça göstermektedir ki, hadiste kullanılan 'fe-vahen' ifadesinin, 'sakal' anlamına geldiği, hadisin Hz. Mehdi (as)'ın sakalsız olduğunu söylediği manası yoktur.

HADİSLERDE HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALLI OLACAĞI BİLDİRİLMİŞTİR. HZ. MEHDİ (AS)'IN SAKALSIZ OLACAĞINA DAİR BİR TANE BİLE HADİS YOKTUR

Bazı Nur talebelerinin bu konuda verdiği yanlış bilgilerden biri de, "Mehdi-i Azam'ın sakallı olacağı kesin değildir" ifadesidir. Oysa Peygamberimiz (sav) Hz. Mehdi (as)'ın sakalının olacağını çok net olarak haber vermiş, hatta sakalının detaylarını dahi tarif ederek bu konudaki tüm tevilleri bertaraf etmiştir. Bu hadislerden bazıları şu şekildedir:

(Hz. Mehdi (as)'ın) **Sakalı bol ve sık olacaktır**. *(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 23)*

(Hz. Mehdi (as)'ın) **Sakalı sıktır**. *(Kıyamet Alametleri, Berzenci, s. 163)*

... (Hz. Mehdi (as)'ın) Siyah saçlıdır. **Siyah sakallıdır.** *(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")*

... (Hz. Mehdi (as)'ın) Yüzünün nuru, saçının, **sakalının ve başının siyahlığı üzerine gün gibi parlar** ve ona yücelik verir. *(Ukayli "En-Necmu's-sakıb fi Beyanı Enne'l Mehdi min Evladı Ali b. Ebi Talib Ale't-Temam ve'l kamal")*

Hz. Mehdi (as), gür sakallı... *(Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar")*

HZ. MEHDİ (AS) CEZM EDİLMİŞ, YANİ YANLARINA NAZARAN DAHA UZUN AMA DÜZELTİLMİŞ SAKAL ŞEKLİNE SAHİP OLACAKTIR

.... (HZ MEHDİ (AS)) ORTA BOYLU... MECZUM (CEZM EDİLMİŞ YANİ YANLARINA NAZARAN DAHA UZUN AMA DÜZELTİLMİŞ SAKAL ŞEKLİNE SAHİP), KEVSEC (SAKALI YANLARDA AZ)... BİR ADAM Kİ, ONA ŞUAYB BİN SALİH DENİLİR... *(Fetava-i Hadîsiyye, Ebü'l-Abbas Şehabeddin Ahmed İbn Hacer el-Heytemi-41)*

HADİSİN ARAPÇASI:

رجل ربعة أسمر, من بنى تميم, مجذوم, كوسج يقال له شعيب بن صالح فى اربعة الاف ثيابهم بيض و راياتهم سود يكون على مقدمة المهدى ولا يلقاه احد الا قتله

مجذوم : Meczum

كوسج : Kevsec

Peygamberimiz (sav)'in Hz. Mehdi (as) ile ilgili verdiği detaylardan biri Hz. Mehdi (as)'ın sakalı ile ilgilidir. Birçok hadiste Hz. Mehdi (as)'ın sakallı olacağını haber veren Peygamberimiz (sav) bu hadisinde de bu sakalın şekliyle ilgili detaylar bildirmiştir. **Hadisteki "meczum" yani "cezm edilmiş, yanlarına nazaran daha uzun**

ama düzeltilmiş sakal" ifadesiyle Hz. Mehdi (as)'ın sakal şekli; ayrıca kevsec ifadesiyle de sakalının hem yanlardan ince olarak inen hem de ince tüylü bir yapıya sahip olduğu anlaşılmaktadır. Aynı zamanda hadisteki kevsec ifadesiyle Hz. Mehdi (as)'ın sakalının sert sakal şeklinde değil aynı Peygamberimiz (sav)'de de olduğu gibi ince tüylü sakal şeklinde olduğu da anlaşılmaktadır.

Bu hadiste Peygamberimiz (sav), Hz. Mehdi (as)'a Şuayb bin Salih diye hitap etmektedir. Hadisi şerh eden büyük İslam alimi Heytemi Hazretleri, Hz. Mehdi (as) için kullanılan Şuayb kelimesinin "şubecik" anlamında kullanıldığını ifade etmiş, bu ifade ile Hz. Mehdi (as)'ın çok sayıdaki inkarcılara karşı fikri mücadele verecek olan arkadaş grubunun sayısının son derece az olduğunun ifade edildiğini söylemiştir. Yine Bin Salih ifadesiyle de Hz. Mehdi (as)'ın babasının da salih bir insan olduğuna dikkat çekildiğini açıklamıştır. Peygamberimiz (sav)'in hadiste beyaz kıyafetlerine dikkat çektiği Hz. Mehdi (as) hakkında Heytemi Hazretleri yine sahih hadislere dayanarak ek bir bilgi daha sunmuş ve Hz. Mehdi (as)'ın bir adının da Harras yani Aslan olduğunu ifade etmiştir.

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 2:

"BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, 'BUNDAN BİR ASIR SONRA' DEDİĞİNDE 1877'Yİ KAST EDİYOR İDDİASI

"Bediüzzaman 1877'de Mevlana Halid'in şakirtleri, bir asır sonra da Mehdi'nin şakirdleri mücadele edecek buyurmuş. O ZAMAN 1977 YILINDA KİMİN ŞAKİRDLERİ VAR? BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ'NİN..." ***(Asırların Rehberleri Müceddîtler ve Kıyamet alametleri, Deccal-Mehdi, sf. 239)***

CEVAP: ÜSTADIMIZ BUNDAN BİR ASIR SÖZÜYLE 1977 TARİHİNİ DEĞİL, 2010 TARİHİNİ HABER VERMEKTEDİR

Ahmet Akgündüz ve Mehmet Ali Kaya gibi bazı Nur talebesi Hocalarımız ve kardeşlerimiz, Bediüzzaman Hazretleri'nin Birinci Şua'da Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin dönemi olarak haber verdiği "bundan bir asır sonra" ifadesinin 1977 yılını kast ettiğini iddia ediyorlar. Bu yanlış iddia bir çok internet sitesinde de yer alıyor. **OYSA BU İDDİA DOĞRU DEĞİLDİR! Üstadımız, "Bundan bir asır sonra" dediğinde 1977 yılından değil 2010 yılından bahsetmektedir.**

AHMET AKGÜNDÜZ'ÜN 4 ŞUBAT 2012 TARİHLİ "HUTBE-İ ŞAMİYE EKSENİNDE, İSLAM BİRLİĞİ VE KÜRESEL BARIŞ" TOPLANTISINDAKİ KONUŞMASINDA BU KONUDA DİLE GETİRDİĞİ DOĞRU OLMAYAN İDDİALAR:

"Ben bir misal vereyim açık Sikke-i Tasdik-i Gaybi'yi okuyun. 33. ayeti açıklarken çok açık diyor ki, eğer bu mim şeddeli sayılmazsa, Bediüzzaman'ın cümlesi, benim değil "Bundan bir asır sonra"... 1293'te Osmanlı'ya karşı bütün Avrupa Hristiyan güçleri birleştiği zaman Osmanlı'yı ayakta tutuan bir değer var o da Halidi Bağdadi Hazretleri. Biliyorsunuz 12. asrın müceddidi. Şimdi bu önemli bir noktadır... Diyor ki "1293 harbinde İslamın söndürülmesi faaliyetlerine karşı Risale-i Nur şakirdleri yerine, Mevlana Halidi Bağdadi ve talebeleri vazife yapmıştır." Hemen bir cümle sonra, yani böyle konuşması lazım... Devamı çok manidardır. DİYOR Kİ; "EĞER MİM ŞEDDELİ SAYILIRSA BUNDAN", YANİ 1293'TEN, "100 SENE SONRA", YANİ 1393 BURASI ÖNEMLİ 2000 YILINDAN ÖNCEKİ YILLARDIR. ÇOK İLGİNÇTİR, "HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAKİRDLERİ BU VAZİFEYİ YAPACAK" DİYOR."

Ahmet Akgündüz ve Mehmet Ali Kaya gibi "bundan bir asır sonra" sözünün 1977 yılını haber verdiğini düşünen Nur talebesi kardeşlerimiz yanılmaktadır. Çünkü Üstadımız bu sözünde Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin ebced değerinin haber verdiği farklı tarihlerden bahsetmektedir, **FAKAT BUNLARIN HİBÇİRİ 1977 YILINA İŞARET ETMEMEKTEDİR.** Üstadımız bu sözünde 3 farklı ebced hesaplamasından bahsetmektedir:

Üstad Hazretleri'nin 1. hesaplama yöntemi:

ŞEDDELİ LAMLAR BİR, ŞEDDELİ MİM İKİ SAYILDIĞINDA

– HİCRİ 1324 - Miladi 1906

Üstad Hazretleri'nin 2. hesaplama yöntemi:

ŞEDDELİ LAMLAR BİR, ŞEDDELİ MİM BİR SAYILDIĞINDA
– HİCRİ 1284 - Miladi 1867

Üstad Hazretleri'nin 3. hesaplama yöntemi:

Üstadımız "Bundan Bir Asır Sonra" derken verdiği ebced hesaplamasında ise, şeddeli lam'lar ve şeddeli mim'in ikişer sayılmasını söylemekte, yani "ŞEDDELİ LAM'LARI VE ŞEDDELİ MİM'İ İKİŞER KEZ SAYIN, İKİŞER KEZ SAYDIĞINIZDA ORTAYA ÇIKAN TARİHTEN BİR ASIR SONRA (100 YIL SONRA) HZ. MEHDİ VE TALEBELERİ GÖREVDE OLACAKTIR" demektedir. Üstadımız'ın dediği gibi şeddeli lam'lar ve şeddeli mim ikişer kez sayıldığında ise ayetin bu bölümünün ebced değeri Miladi 1910'u vermektedir. Dolayısıyla Bediüzzaman Hazretleri 1910'dan bir asır sonrasından yani Miladi 2010'dan bahsetmektedir.

Bediüzzaman Hazretleri'nin bu konuyla ilgili sözü şu şekildedir:

Allah'ın nûrunu üflemekle söndürmek isterler. Allah ise nûrunu tamamlamaktan başka birşeye râzı olmaz. Kâfirler isterse hoşlanmasınlar. *(Tevbe Sûresi, 32)* **ayetindeki "ALLAH'IN NÛRUNU ÜFLEMEKLE SÖNDÜRMEK İSTERLER. ALLAH İSE NÛRUNU TAMAMLAMAKTAN BAŞKA BİRŞEYE RÂZI OLMAZ."** cümlesi kuvvetli ve letafetli münasebeti mâneviyesiyle beraber şeddeli ل (lam)'lar, birer ل (lam) **ve şeddeli م (mim) asıl kelimeden olduğundan, iki م (mim) sayılmak cihetiyle 1324** ederek ....

Eğer şeddeli م (mim) dahi şeddeli ل (lam) lar gibi bir sayılsa, o vakit 1284 eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un doksan üç muharebe-i meş'umesiyle (uğursuz, kötü savaşıyla) âlem-i İslâm'ın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. **ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELİ ل (lam)'LAR VE (mim) م İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR İSE, HAZRET-İ MEHDÎNİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR. HER NE İSE... BU NURLU ÂYETİN ÇOK NURANÎ NÜKTELERİ VAR.** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.131, 132)*

Üstadımız Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin şu bölümünün ebced hesabını yapmıştır:

ALLAH'IN NURUNU ÜFLEMEKLE SÖNDÜRMEK İSTERLER. ALLAH İSE NURUNU TAMAMLAMAKTAN BAŞKA BİR ŞEYE RAZI OLMAZ.

Ayetin bu bölümünün Arapçası ise şu şekildedir:

Yurîdûne en yutfiû NÛRALLÂHİ bi efvâhihim ve YE'BALLÂHU İLLÂ en YUTİMME nûrahu...

Ayetin bu bölümünde lam ve mim geçen kelimeler şunlardır:

LAM'LAR:

"Allahi"

"Allahu"

"illa"

MİM:

"yutimmu"

Görüldüğü gibi Üstadımız, **"şimdi hatıra geldi ki"** diyerek, YUKARIDA VERDİĞİ HESAPLAMALARDAN FARKLI BİR HESAPTAN DAHA BAHSETMEKTEDİR. Diğer hesaplamalardan farklı olarak üçüncü hesaplama yönteminde; ebced hesabında çıkan tarihten BİR ASIR yani 100 YIL sonrasına işaret etmektedir. **YANİ DAHA ÖNCE VERDİĞİ TARİHLERDEN DEĞİL, BU YENİ YAPTIĞI HESAPLA ÇIKAN TARİHTEN 100 YIL SONRASINDAN BAHSETMEKTEDİR.** Ebced hesabında çıkan tarihten BİR ASIR sonrasındaki tarihte ise Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin zalimleri ve zalim sistemleri mağlup edeceklerini söylemektedir.

Şimdi bu hesabı inceleyelim:

... ŞİMDİ HATIRA GELDİ Kİ, EĞER ŞEDDELİ ل (lam)LAR VE م (mim) İKİŞER SAYILSA, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR İSE, HAZRET-İ MEHDÎNİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR. HER NE İSE... BU NURLU ÂYETİN ÇOK NURANÎ NÜKTELERİ VAR. Bir damla su denizin varlığına işaret eder sırrıyla kısa kestik. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.131, 132)*

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar... Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor.

Yuriydune	en	yutfiuu	nura	Allahi	biefvahihim	ve
280	+ 51	+ 107	+ 256	+ 96	+ 140	+ 6
ye'ba	Allahu	illa	en	yutimme	nurahu	
+ 14	+ 96	+ 62	+ 51	+ 490	+ 261	= 1910

Görüldüğü gibi Üstadımız'ın söylediği şekilde şeddeli lam'lar ve şeddeli mim ikişer kez sayıldığında ayetin bu bölümünün ebced değeri 1910 etmektedir.

1910+100=2010

Üstadımız "Bundan" diyerek hangi hesaptan bahsetmektedir?
- Şeddeli lam'ların ve şeddeli mim'in ikişer sayılmasıyla çıkan tarihten.
Şeddeli lam'lar ve şeddeli mim'in ikişer sayılması durumunda ortaya çıkan tarih nedir?
- 1910.
1910'dan bir asır sonrası kaç etmektedir?
- 2010

Açıkça görülmektedir ki Üstadımız bu sözünde 2010 yıllarında Hz. Mehdi (as)'ın bizzat başında bulunarak, talebeleriyle birlikte, zalimleri ve zalim ideolojileri manen yok edecek bir çalışma içinde olacağını söylemektedir. Yani Bediüzzaman Hazretleri'ne göre 2010'larda Hz. Mehdi (as) zuhur etmiş olacak ve talebeleri ile birlikte Allah'ın izniyle, materyalizm, Darwinizm, komünizm gibi zalim ve kanlı ideolojileri kökten etkisiz kılacak yoğun bir çalışma içinde olacaklardır. Dolayısıyla bazı Nur talebesi kardeşlerimizin ifade ettiği; "1977 yılında Mehdi (as)'ın talebeleri küfrü etkisiz hale getirdi" açıklaması tamamen yanlış olup Sevgili Üstadımız'ın Risale-i Nur'daki gerçek görüşünü kesinlikle yansıtmamaktadır.

KARDEŞLERİMİZİN BİR DİĞER YANILGISI DA "KÜFRÜN SON BULDUĞU" İDDİASIDIR

"Bundan bir asır sonra" ifadesinin 1977 tarihine işaret ettiğini söyleyen bazı Nur talebelerinin bir diğer önemli yanlış yorumu da o tarihlerde küfrün son bulduğu iddiasıdır. Örneğin Baki Çimiç "Bir asır sonra gelecek o zat" başlıklı yazısında bu yanlış yorumu şöyle ifade etmektedir:

> İşte tâ 1877'de İstanbul'a 13 km kala bir asır öncesinde bir önceki müceddid olan Hz. Mevlana Halid (ks) ve talebeleri Rus'un o meş'um zulümatını durdurup dağıtmış ve **bu tarihten tam bir asır sonraki dinsizlik zulümatını ise Hazret-i Mehdi'nin şakirtleri hem de 13 vekil kala dağıtmış ve durdurmuştur.** *(http://www.risaletalimhaber.com/haber/254-bir-asir-sonra-gelecek-o-zt.html)*

OYSA NE BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ DÖNEMİNDE NE DE 1977'DE VEKİLLERİ DÖNEMİNDE KÜFÜR SON BULMAMIŞTIR.

Bediüzzaman Hazretleri, ahir zamanda ilk önce Darwinist ve materyalist ideolojilerin gittikçe güç kazanacağını, bunlardan kaynaklanan fitnelerin sürekli şiddetleneceğini, terörün ve anarşinin dünyayı yakıp kavuracağını, ancak tüm belaların Hicri 1400'lerde **Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as) vesilesiyle tam anlamıyla etkisiz hale getirileceğini söylemiştir.**

Canımız Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri kendi devrinde çok zor koşullar altında iman hakikatlerini anlatarak dinsizliğe karşı etkili bir fikri mücadele yapmış, ancak inkarcılığın tam olarak son bulmasına vesile olmamıştır.

DARWINİZM VE MATERYALİZM ÖNCE KUVVET BULARAK GELİŞECEK

Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden (materyalizm, Darwinizm'den) tevellüd eden (doğan) bir cereyan-ı Nemrudane (isyankar bir cereyan), **GİTTİKÇE ÂHİR ZAMANDA FELSEFE-İ MADDİYE VASITASIYLA (materyalist felsefe vesilesiyle) İNTİŞAR EDEREK (YAYILARAK) KUVVET BULUP,** uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir. *(Mektubat s. 57)*

Maddiyyunluk manevi taundur (ateist, materyalist ve Darwinist felsefeler bulaşıcı bir veba hastalığıdır) ki, beşere şu müthiş sıtmayı tutturdu, gazab-ı İlahiye çarptırdı. **TELKİN VE TENKİD KABİLİYETİ TEVESSÜ ETTİKÇE (GELİŞTİKÇE), O TAUN DA (MATERYALİZM, DARWİNİZM VE ATEİZM HASTALIĞI) TEVESSÜ EDER (GELİŞİR).** *(Mektubat, s. 513)*

DAHA SONRA HZ. MEHDİ (AS), DARWINİST VE MATERYALİST FİTNEYİ FİKREN TAM SUSTURACAKTIR

Birincisi: FEN VE FELSEFENİN tasallutiyle (etkisiyle) ve MADDİYYUN VE TABİİYYUN TAUNU, (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), her şeyden evvel FELSEFEYİ VE MADDİYYUN FİKRİNİ (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) **TAM SUSTURACAK TARZDA** imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... *(Emirdağ Lahikası, s. 259)*

SÜFYANİYET ÖNCE GİTTİKÇE YAYILACAK, SONRA HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHSI VESİLESİYLE BU FİTNELER TAMAMEN SON BULACAK

Birisi: Nifak perdesi altında, risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek Süfyan namında müdhiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nuranîsine bağlanan, ehl-i velayet ve ehl-i kemalin başına geçecek **ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDİ İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ (HZ. MEHDİ (AS)), O SÜFYAN'IN ŞAHS-I MANEVÎSİ OLAN CEREYAN-I MÜNAFIKANEYİ (MANEN) ÖLDÜRÜP DAĞITACAKTIR.** *(Mektubat, sf. 56-57)*

HZ. İSA (AS) VE HZ. MEHDİ (AS)'IN İLMİ MÜCADELERİ NETİCESİNDE DECCALİYET TAMAMEN YOK OLACAKTIR

Hem âlem-i insaniyette (insanlık aleminde) inkâr-ı uluhiyet niyetiyle (Allah'ın varlığını inkar etmek niyetiyle – Allah'ı tenzih ederiz-) medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden (insanlığın kutsal değerlerini bozan) Deccal komitesini, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın din-i hakikîsini (gerçek Hristiyanlığı) İslâmiyetin hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, **o Deccal komitesini, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN RİYASETİ ALTINDA (HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT LİDERLİĞİ ALTINDA) (MANEN) ÖLDÜRECEK VE DAĞITACAK; BEŞERİ, İNKÂR-I ULUHİYETTEN (ALLAH'I İNKAR ETMEKTEN) KURTARACAK.** *(Mektubat, s. 441)*

AHİR ZAMANIN FESADININ EN YAYGIN OLAN DÖNEMİNDE GELEN HZ. MEHDİ (AS) HAKİM, YANİ DÜNYAYA ADALETİ GETİREN İNSAN OLACAK

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA (fitnelerin en yoğun olduğu dönemde), elbette en büyük bir müçtehid hem en büyük bir müceddid, hem HAKİM (ADALETİ SAĞLAYAN), hem MEHDİ hem mürşid hem kutb-u azam olarak BİR ZAT-I NURANİYİ (nurlu bir zatı, yani Hz. Mehdi (as)'ı) GÖNDERECEK ve O ZAT (Hz. Mehdi (as)) da, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR. Cenab-ı Hak bir dakika zarfında beyn-es sema vel-arz alemini (yer ile gök arasındaki alemini) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (dindirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden **KADİR-İ ZÜLCELAL (herşeye muktedir olan Yüce Allah) HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN (İslam aleminin) ZULÜMATINI (zulüm devrini, karanlığını) DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.** *(Mektubat, s. 411-412)*

HZ. MEHDİ (AS) TÜM DÜNYADA ADALETİN TAM HAKİM OLMASINA VESİLE OLACAK

> ... Başkumandanları olan **"BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (Hz. Mehdi (as)'ın yüce adaletini) VE HAKKANİYETİNİ (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) DÜNYAYA** GÖSTERMELERİ gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların (cemiyet hayatına ait kuralların) muktezasıdır (gereğidir). *(Şualar, Beşinci Şua, On Dokuzuncu Mesele, s. 456)*

ÜSTADIMIZ'IN VEFATINDAN SONRA YAŞANAN SAVAŞLAR, ÇATIŞMALAR VE AYAKLANMALARIN BAZILARI

1960-1989 arası yaşanan çatışma ve savaş sayısı 111'dir.

2. Dünya Savaşı sonrasında 2000'e kadar iç çatışmalar ve savaşlarda ÖLEN İNSAN SAYISI RESMİ RAKAMLARA GÖRE 41 MİLYON'dur.

BUNLARDAN BAZILARI:

1962 Endonezya- Malezya çatışmaları

1965 Çad İç Savaşı

1966'da Guetamala İç Savaşı

1967- Arap İsrail savaşları başladı – hala 3 milyon Filistinli mülteci olarak yaşıyor

1967 Kamboçya İç Savaşı

1971 Hindistan-Pakistan Savaşı

1974 Angola İç Savaşı

1975 Lübnan İç Savaşı

1977 Libya- Mısır Savaşı

1979 Afganistan'ın İşgali

1980 İran – Irak Savaşı

1979 Nikaragua İç Savaşı

1980 Salvador İç Savaşı

1982 Lübnan Savaşı

1983 Sudan İç Savaşı

1987 Filistin Birinci İntifada

1989 ABD'nin Panama İşgali

1990 Ruanda İç Savaşı

1992 Bosna Savaşı

1993 Birinci Irak Savaşı

1998 Kosova Savaşı

1999 Çeçenistan'ın işgali

2000 ABD'nin Afganistan İşgali

2001 ABD'nin Irak İşgali

ÜSTADIMIZ'IN VEFATINDAN SONRA İSLAM ALEMİNDE DEVAM EDEN KÜFRÜN BELASI

Doğu Türkistan yaklaşık **35 milyon şehit**

Filistin'de halen **3.5 milyon** Müslüman vatanından sürgün ola-

rak yaşıyor, tüm Filistin toprakları kontrol noktalarıyla kuşatılmış durumda, milyonlarca insan adeta bir açık hava hapisanesinde hayatına devam ediyor.

Bosna'da 350 bin kişi şehit edildi, her yer toplu mezarlarla doldu. **2 milyon kişi yurdunu terk etti**.

Çeçenistan savaş sırasında iki yıl içinde Çeçenistan nüfusunun dörtte üçü şehit oldu.

Irak'ta 2003'den bu yana **1 milyon 200 bin** insan hayatını kaybetti. **4,5 milyon kişi** evlerini terk etmek zorunda kaldı.

Afganistan'da, Amerikan işgalinin sadece ilk dört ayında 20 bin sivil hayatını kaybetti, toplam rakamın **2 milyon** olduğu tahmin ediliyor.

Tayland'a bağlı özerk bir bölge olan **Patani'de günde ortalama 7 veya 8** Patanili Tayland askerleri tarafından şehit edilmektedir. **Şu anda halen 30 bin kişi toplama kamplarında tutulmaktadır.**

Myanmar nüfusunun yaklaşık %15'ini oluşturan **Müslümanların yaklaşık 100 bini hayatını kaybetmiştir.**

Görüldüğü gibi bazı Nur talebesi kardeşlerimizin "küfür son buldu, deccaliyet tamamen etkisiz hale geldi" iddiaları gerçekleri yansıtmamaktadır **Eğer kardeşlerimizin söylediği gibi *"dinsizlik zulümatı durdurulmuş ve dağıtılmışsa"* dünyanın bugün içinde bulunduğu durum nedir?** Darwinist ve materyalist ideolojiler bir çok ülkede hakim konumdadır. İslam aleminin dört bir yanında kan akmakta, dünyanın pek çok bölgesinde çatışmalar devam etmektedir. Küfrün son bulması diye bir şey söz konusu olmadığı gibi, Üstadımız'ın söylediği şekilde küfür gittikçe tırmanmıştır. Allah'ın izniyle yine Üstadımız'ın müjdelediği gibi, "ahir zamanın en büyük fesadı zamanında" yani içinde bulunduğumuz yüzyılda Hz. Mehdi (as) vesilesiyle tüm bu fitneler son bulacak, tüm dünyaya barış ve adalet hakim olacaktır.

PAKİSTAN

PAKİSTAN

AFGANİSTAN

AFGANİSTAN

MISIR

LİBYA

BOSNA

KOSOVA

BOSNA

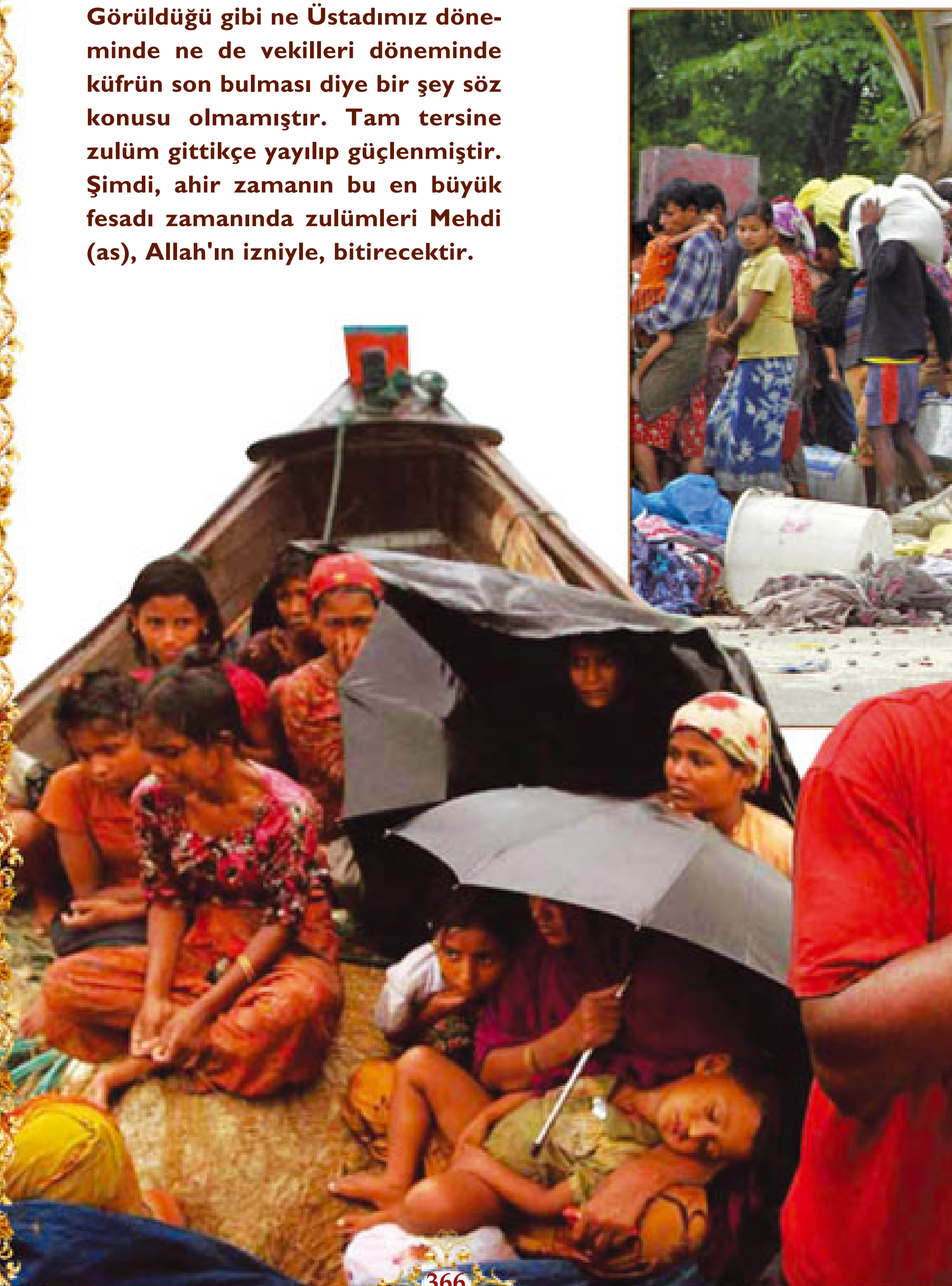

DOĞU TÜRKİSTAN

DOĞU TÜRKİSTAN

Görüldüğü gibi ne Üstadımız döneminde ne de vekilleri döneminde küfrün son bulması diye bir şey söz konusu olmamıştır. Tam tersine zulüm gittikçe yayılıp güçlenmiştir. Şimdi, ahir zamanın bu en büyük fesadı zamanında zulümleri Mehdi (as), Allah'ın izniyle, bitirecektir.

ARAKAN

IRAK

GAZZZE

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 3:

"MEHDİ (AS)'IN HAKİM OLMASI, 'FİLOZOF OLMASI' ANLAMINDADIR" İDDİASI

"HAKİM, BİLGE VE HİKMET SAHİBİ ANLAMINA GELİR. ESKİLER BUNA FİLOZOF DERLERDİ. BU YÖNÜYLE BEDİÜZZAMAN O DERECE BÜYÜK BİR HAKİM VE DÜŞÜNÜRDÜR Kİ Mehmet Akif Ersoy ve Ali Ulvi Kurucu gibi alimler, Nurettin Topçu gibi felsefeciler "SOKRAT VE EFLATUN FELSEFEDE SAİD NURSİ'NİN ANCAK TALEBESİ OLABİLİRLER" DEMİŞLERDİR..." (*Asırların Rehberleri Müceddidler, sf. 227*)

CEVAP: ÜSTADIMIZ MEHDİ (AS)'IN HAKİM OLACAĞINI SÖYLERKEN ONUN FİLOZOF OLACAĞINDAN BAHSETMEMEKTEDİR. HZ. MEHDİ (AS), HAKİM SIFATIYLA TÜM DÜNYADA ADALETİ SAĞLAYACAKTIR

Hakim kelimesinin sözlükte geçen anlamları şunlardır:

Galib. Haklı ve haksızı ayırıp hak ve adalet üzere hükmeden.
Memleketi idare eden.
Mahkeme reisi.
Üstte bulunan.
Kadı, vali, amir, hükümdar, emir.

Elbette bu kelimenin anlamları arasında, "bilge ve hikmet sahi-

bi olmak da" vardır, ancak Üstadımız'ın "Mehdi (as)'ın hakim olacağını" anlatırken kast ettiği mana bu değildir.

Üstadımız, "Mehdi (as)'ın hem en büyük müçtehid, hem en büyük müceddid, hem hakim, hem mehdi, hem kutbu azam, hem mürşid" olduğunu söylemekte ve Mehdi (as)'ın hakimlik vasfını şöyle açıklamaktadır:

> **... BAŞKUMANDANLARI OLAN "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (yüce adaletini) VE HAKKANİYETİNİ (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) DÜNYAYA GÖSTERMELERİ gayet makul olmakla beraber, gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların (cemiyet hayatına ait kuralların) muktezasıdır** (gereğidir.) (*Şualar, Beşinci Şua, On Dokuzuncu Mesele, s. 456*)

Bediüzzaman Hazretleri burada "Büyük Mehdi'nin kemal-i adaletini ve hakkaniyetini tüm dünya görecektir" demektedir. Demek ki, Mehdi (as) vesilesiyle tüm dünyaya adalet ve hak hakim olacaktır. Demek ki **Mehdi (as)'ın hakim olması demek, adaleti yerleşik kılacak olması manasındadır. Ve Mehmet Ali Kaya Hocamız'ın "Mehdi hakim olacak denildiğinde, bilge ve filozof olacak manasındadır" açıklaması Üstadımız'ın sözleriyle mutabık değildir.**

Üstadımız, Hz. Mehdi (as)'ın hakimlik görevini Allah'ın izniyle mutlaka yerine getireceğini, görüldüğü gibi, açık bir şekilde ifade etmiştir. Oysa bir filozofun böyle bir sorumluluğu hiçbir zaman yoktur. Filozoflar toplumun öne çıkmış fikir adamlarıdır. Filozoflar canlılığın varoluş nedenlerini, ruhun varlığını, bilginin oluşum şeklini araştıran kişilerdir. Ancak bir filozofun Bediüzzaman Hazretleri'nin ifade ettiği gibi bir başkomutanlık ve hakimlik vasfıyla tüm dünyada adaleti ve hakkaniyeti sağlama gibi bir sorumluluğu yoktur. Oysa Bediüzzaman Hazretleri'nin anlatımında, Hz. Mehdi (as)'ın net ola-

rak hakimlik ve başkomutanlık sıfatları olacağı görülmektedir. Hz. Mehdi (as)'da bu vasıflar öyle bir tecelli edecektir ki Hicri 1400 içinde yaşayan insanlar onun bu vasıflarını aleni bir şekilde görecek ve onun ahir zamanın mehdisi olduğuna tam kanaat getireceklerdir. Hz. Mehdi (as) diyanete, siyasete, beşeriyete, saltanata manen hakim yetkisiyle yön verecek ve insanlar arasında muhteşem bir adaletle ve hakkaniyetle tecelli edecektir.

Nitekim hadislerde de Mehdi (as)'ın en önemli vasıflarından birinin dünyadaki **zulme son vermesi, tam adaleti sağlaması** olduğu bildirilmiştir:

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah benim Ehl-i Beyt'imden bir zatı (Mehdi) gönderecek yeryüzü zulümle dolduğu gibi, o (Mehdi) yeryüzünü adaletle dolduracak. *(Sünen-i Ebu Davud, 5/92)*

Bu (Emir) de (Hz. Mehdi) insanlar yeryüzünü daha önce zulüm ile doldurdukları gibi yeryüzünü adaletle dolduracaktır. *(Sünen-i İbn-i Mace, 10/348)*

Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği üzere Mehdi (as)'ı tanıtacak en önemli alametlerden biri "Hakim" vasfıyla tüm dünyayı adaletle doldurmasıdır.

Bu durumda **Mehmet Ali Kaya Hocamız'a ve aynı düşüncede olan Nur talebesi kardeşlerimize soruyoruz:**

Hayatının yaklaşık 35 yılını sürgünlerde ve hapishanelerde geçirmiş olan Üstadımız ne zaman hakim olmuştur?

Üstadımız, İslam aleminin büyük kumandanı vasfını ne zaman

almış, tüm mezhepler, tüm cemaatler, tüm Müslümanlar ne zaman Bediüzzaman Hazretleri'nin etrafında toplanmıştır?

Üstadımız vesilesiyle adalet tüm dünyaya yerleşmiş midir?

Üstadımız vesilesiyle yeryüzünde zulüm son bulmuş mudur?

Eğer öyleyse bugün hala Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da, Suriye'de ve İslam aleminin dört bir yanında akan kanın açıklaması nedir?

Bu soruların cevapları bir kez daha ortaya koymaktadır ki **Bediüzzaman Hazretleri ahir zamanın büyük mehdisi değildir.**

Üstadımız'a sevgi, hürmet, bağlılık, saygı elbette çok değerli ve güzel duygulardır. Ancak Üstadımız'ın açık ve net ifadelerine itibar etmeyip, doğru olmadığı ve Risale-i Nur'da yazılanlarla çeliştiği halde ısrarla Üstadımız'ın Mehdi (as) olduğunu iddia etmek samimi bir tutum değildir.

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 4:

"BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN EN BÜYÜK MÜÇTEHİD VE MÜCEDDİD OLDUĞU" İDDİASI

"Bediüzzaman Said Nursi ve Kuran tefsiri olan Risale-i Nur, bu zamanın müceddidi ve ahir zamanın da en son ve en büyük mehdisidir.

Bediüzzaman, bu altı vasfı üzerinde bulunduran bir zat-ı nuranidir ve Ehl-i Beyt-i Nebevi'dendir. (*Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 209; sf. 271*)

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ HİCRİ 13. YÜZYILIN MÜCEDDİDİR, AMA AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK MÜÇTEHİDİ VE EN BÜYÜK MÜCEDDİDİ DEĞİLDİR

Bir çok Nur talebesinin sıkça dile getirdiği yanılgılardan biri de, Bediüzzaman Hazretleri'nin en büyük müçtehid ve en büyük müceddid olduğudur. Bediüzzaman Hazretleri çok büyük alim, çok değerli bir Müslümandır ve geçtiğimiz yüzyılın yani Hicri 1300'ün müceddidir. Ama ahir zamanın en büyük müçtehidi ve müceddidi sıfatlarını taşımamaktadır.

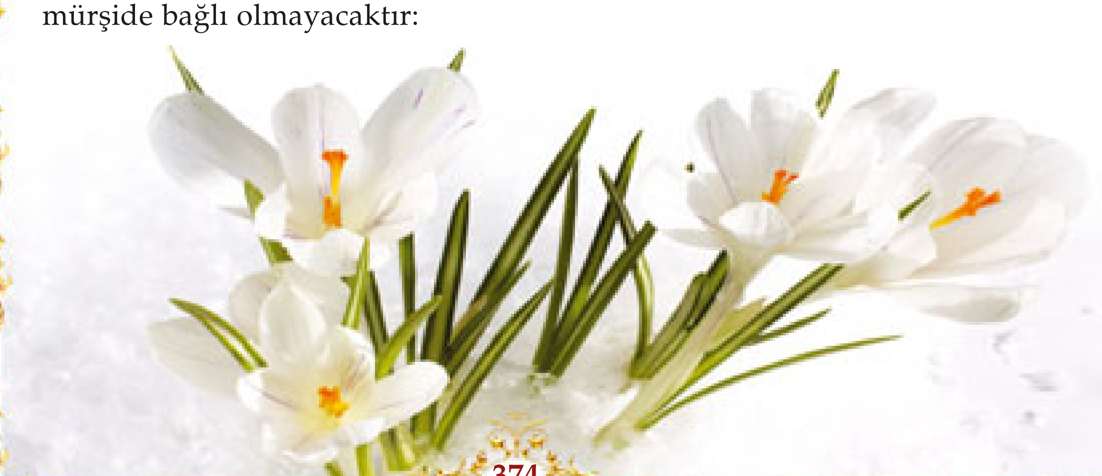
Üstadımız Hz. Mehdi (as)'ın altı önemli vasfını şu şekilde açıklamaktadır:

Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette **EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD** hem **EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD** hem **HAKİM** hem **MEHDİ** hem mürşid hem **kutb-u azam** olarak **BİR ZAT-I NURANİYİ GÖNDERECEK** ve o zat da, ehli beyt-i Nebevi'den olacaktır. *(Mektubat, s. 411-412)*

HZ. MEHDİ (AS)'IN ÖNEMLİ ÖZELLİKLERİNDEN BİRİ, DEVRİNDE MEZHEPLERİN KALKACAK OLMASIDIR

Hz. Mehdi (as) gelmiş geçmiş en büyük müçtehid olarak İslam ahlakını tüm dünyaya hakim edecek bir şahıstır. En büyük bir müçtehid olduğuna göre de onun hiçbir mezhebe ve mezhep imamına bağlı olmayacak bir şahıs olması gerekmektedir. Bu da onun tanınması için önemli bir alametidir. Mehdi (as)'ın "en büyük müçtehid ve en büyük müceddid olmasının" en önemli alametlerinden biri, onun devrinde mezheplerin kalkması, Mehdi (as)'ın mezhep imamlarına değil, Kuran'a ve İslam'ın Peygamberimiz (sav) döneminde yaşanan haline uymasıdır. **Yani Mehdi (as) döneminde mezhepler olmayacak, İslam Resulullah (sav) devrinde olduğu gibi yaşanacaktır.**

Hz. Mehdi (as), Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde açık bir şekilde bildirdiği gibi hiçbir tarikata dolayısıyla da hiçbir mezhebe ya da mürşide bağlı olmayacaktır:

İmam Hasan şöyle buyurmaktadır:

Meryem'in oğlu İsa (as)'ın onun arkasında namaz kılacağı Kaim (Hz. Mehdi (as))

hariç .... hepimizin boynunda biat sorumluluğu vardır. Yüce Allah, **BOYNUNDA HİÇ BİR KİMSENİN BİAT SORUMLULUĞU OLMAMASI İÇİN** (HZ. MEHDİ (AS)'IN) DOĞUMUNU GİZLEYECEK VE GİZLİ OLMASINI EMREDECEKTİR. (Mucem-ul Ehadis-i İmam Mehdi Cilt:3 Sayfa:165)

Hz. Peygamber (sav) en başta İslam'ı nasıl ayakta tuttuysa, **Hz. Mehdi (as) da en sonunda aynı şekilde İslam'ı ayakta tutacaktır.** *(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 27)*

"Fütühat-ül Mekkiye" isimli eserinde Muhyiddin Arabi el Endülüsi Hazretleri şöyle bildirmektedir:

... (Mehdi (as)) Dini, Peygamber (sav)'in zamanında olduğu gibi aynen uygulayacak. **YERYÜZÜNDE MEZHEPLERİ KALDIRACAK.** Halis hakiki dinden **BAŞKA HİÇBİR MEZHEP KALMAYACAK.** *(Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri, s.186-187)*

Yüzyılımızın en büyük Nakşibendi alimlerinden biri olan Hüseyin Hilmi Işık ise, Saadet-i Ebediye adlı eserinde Hz. Mehdi (as)'ın bu özelliğini şöyle haber vermiştir:

HAZRET-İ MEHDİ, AHİR ZAMANDA DÜNYAYA GELECEKTİR. Resullulah Efendimizin (sav) soyundan olacaktır. İsa Aleyhisselam'la buluşacak, **MEZHEPLERİ KALDIRACAK, YALNIZ ONUN MEZHEBİ KALACAK.** *(H. Hilmi Işık, Saadeti Ebediye, s. 35)*

Hadislerden ve İslam alimlerinin açıklamalarından net olarak görüldüğü gibi Mehdi (as)'ın en önemli alametlerinden biri, dini Peygamberimiz (sav) dönemindeki gibi yaşayacak olması ve mezhepleri kaldıracak olmasıdır. Yani Hz. Mehdi (as) geldiğinde 1400 yıldır İslam dinine dahil edilmiş tüm bidatları, yanlış uygulamaları, çelişkileri kaldıracaktır. Bu sebepledir ki Bediüzzaman Hazretleri Mehdi (as)'ın en büyük müçtehid ve en büyük müceddid olacağını söylemiştir.

Ancak Üstadımız hayatı boyunca İmam Şafii Hazretleri'ne tabi olmuştur ve Şafii mezhebine göre amel etmiştir.

"... **Evvelâ: BEN ŞAFİÎ'YİM...**" *(Emirdağ Lahikası, s. 38)*

"... Hem HUSUSÎ ŞAFİÎCE İBADETİME..." *(Büyük Tarihçe-i Hayat, s. 202)*

"... Yalnız bu kadar var. BEN ŞAFİÎYİM..." *(Büyük Tarihçe-i Hayat, s. 206)*

Hatta bizzat en yakın talebeleri de Üstadımız Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Şafii olduğunu risalelerde belirtmişlerdir:

> **"...Üstadımızın ... ihtiyarlığında pek çok yardıma, hizmete, sohbete muhtaç olduğu bir vakitte bunun devam etmesi için, bir nevi hastalık hâleti verilmiş. Beş dakika konuşsa, şiddetli bir hararet başlıyor, sesi çıkmıyor. HATTÂ ŞÂFİÎ MEZHEBİNDE OLDUĞU İÇİN, NAMAZDA FATİHA'YI KENDİSİ İŞİTECEK DERECEDE OKUMASI LÂZIM GELİRKEN ,...**" *(Emirdağ Lahikası, s. 443)*
>
> **"... hattâ camiime ve ibadetime tecavüz edildi. ŞÂFİÎLERCE, TESBİHAT İÇİNDE KELİME-İ TEVHİDİN TEKRARI SÜNNET İKEN, BANA TERK ETTİRİLMEYE ÇALIŞILDI...**" *(Mektubat, Sayfa 346)*

Eğer bir kişi **"Ben Şafiiyim"** diyorsa o zaman **"İmam Şafii Hazretleri'ne bağlı**" anlamına gelir ve İmam Şafii Hazretleri'nin içtihatlarıyla İslam dinini yaşıyor demektir. Yani "**Ben Hanefiyim, ben Malikiyim, ben Hanbeliyim ya da ben Şafiiyim"** diyen bir kişinin aynı zamanda kendisinin müçtehid olması, dolayısıyla da Mehdi olması gibi bir durum söz konusu olamaz. Çünkü bir mezhebe bağlanarak, İmam Ebu Hanife Hazretleri'ni, İmam bin Malik Enes Hazretleri'ni, İmam Ahmed bin Hanbel Hazretleri'ni ya da imam Şafi Hazretleri'ni müçtehid kabul etmiş ve ona bağlanmıştır.

Üstelik, bilindiği üzere İslam akaidine göre, mutlak bir müçtehid başka bir müçtehide uyamaz ve onu taklit edemez:

> **"Mutlak müçtehidin, başka bir müçtehidi taklit etmesi caiz değildir. Kendi içtihadına uyması lazımdır..."** *(Hulasat-üt-tahkik)*

Eğer Üstadımız en büyük müçtehid ve en büyük müceddidse neden hayatı boyunca İmam Şafii'ye tabi olarak yaşamış ve Şafii

mezhebine göre amel etmiştir?

Mutlak müçtehidin bir diğer müçtehide uyması caiz olmadığına göre, Üstadımız'ın İmam Şafii'ye uymuş olmasının açıklaması nedir?

Üstadımız Şafii mezhebine tabi olarak yaşamıştır çünkü kendisi en büyük müçtehid ve en büyük müceddid değildir, dolayısıyla ahir zamanın Büyük Mehdisi de değildir.

Ayrıca Bediüzzaman Hazretleri 23. Mektupta, Mehdi (as)'ın dört büyük mezhep imamından fazilet bakımından daha üstün olduğunu ifade eder:

> **Hem tarîkat şahlarının bir kısmı müçtehidlerdendir; onun için umum müçtehidîn aktabdan (kutuptan) daha efdaldir (değerlidir) denilmez. Fakat Eimme-i Erbaa (dört mezhep imamı), sahabeden ve Mehdi'den sonra en efdallerdir denilir.** *(Mektubat 23. Mektup sf 280)*

Üstadımız'ın bu açıklamasına göre, Mehdi (as) İmam Ebu Hanife'den, İmam Şafii'den, İmam Maliki'den, İmam Hanbeli'den manen daha üstündür. Mehdi (as) mezhep imamlarından manen üstün olduğuna göre ve bazı kardeşlerimiz Üstadımız'ın Mehdi olduğunu iddia ettiğine göre, **neden hala mezhep imamlarına uyuyor ve mezhep imamlarına göre amel ediyorlar? Madem bu kardeşlerimiz, Bediüzzaman Hazretleri'nin en büyük müçtehid ve en büyük müceddid olduğunu düşünüyor, Hanefi olan bir Nur talebesi neden hala İmam Hanefi'nin, Şafii olan İmam Şafii'nin, Maliki olan İmam Maliki'nin, Hanbeli olan İmam Hanbeli'nin içtihatlarına göre dini yaşıyor?**

Bediüzzaman Hazretleri'nin en büyük müçtehid olduğu iddiası doğru olsa, bu durumda Nur talebesi kardeşlerimizin Hanefi, Hanbeli, Maliki veya Şafii mezhebine uymamaları gerekirdi. Kardeşlerimiz

hala mezhep imamlarına göre amel ettiğine göre, Bediüzzaman Hazretleri'nin ahir zamanın büyük mehdisi olmadığını, en büyük müçtehid ve en büyük müceddid sıfatlarını taşımadığını kendileri de çok iyi bilmektedir. Üstadımız Hicri 13. yüzyılın müceddididir ve son bin yılın en kıymetli alimlerinden biridir, ancak ahir zamanın Büyük Mehdisi değildir.

Bu nedenle bazı Nur talebesi kardeşlerimizin Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'ne duydukları sevgi adına böyle mantık dışı açıklamalara girmemeleri çok önemlidir. Bediüzzaman Hazretleri Hz. Mehdi (as)'ı kapsamlı olarak anlatmıştır. Bu anlatımları çok net ve açıktır. Bediüzzaman Hazretleri teville, çarpıtmalarla yorumlanacak şekilde değil, aksine çok düz ve açık olarak okunup anlaşılacak şekilde tanımlar yapmıştır. Unutulmamalıdır ki Mehdilik bir kaderdir. Allah kimin Hz. Mehdi (as) olduğunu sonsuz geçmişte belirlemiştir. O kişi vakti geldiğinde yine Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde görevini ifa edecektir. Bu kişi Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde detaylarıyla tarif ettiği özelliklere tam sahip bir kişi olacaktır. Ve bu, hiçbir zaman Bediüzzaman Hazretleri'nin değerini azaltacak bir durum olmayacaktır.

"ÜSTAD, İMAM ŞAFİ HAZRETLERİ'NİN SEVAP ALMASI İÇİN EN BÜYÜK MÜÇTEHİDLİK GÖREVİNİ YERİNE GETİRMEDİ" DEMEK VİCDANA UYGUN BİR YORUM DEĞİLDİR

İslam dininin en güzel ve mükemmel hali Kuran'da bildirildiği şekilde Peygamberimiz (sav)'in uyguladığı halidir. Peygamberimiz (sav)'in ardından çeşitli hususlarda Müslümanlar arasında görüş farklılıkları olmuş ve Sünni Müslümanlar dört büyük mezhep imamının içtihatlarına göre dini yaşamaya başlamıştır. Müslümanların mezhep imamlarına uymaları ve onların hükümlerine göre hareket etmeleri şarttır, ancak mezhepler arasındaki görüş ve uygulama farklılıklarının Mehdi (as) vesilesiyle ortadan kalkacağı da Peygamberimiz (sav)'in bir müjdesidir. Allah'ın izniyle Hz. Mehdi (as) mezhep imamlarının birbi-

rinden farklı içtihatlarını ortadan kaldıracak, tüm İslam aleminin tam ve mükemmel şekilde Kuran'a ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine uymasına vesile olacaktır. Hz. Mehdi (as)'ın mezhepler arasındaki farklılıkları ortadan kaldıracak, hiçbir mezhep bırakmayacak olması İslam alemi için bir nimettir.

Bazı Nur talebesi kardeşlerimizin "Üstad bunu yapabilirdi, ama İmam Şafi Hazretleri'nin sevap alması için yapmadı" demesi ise vicdana uygun değildir. Bediüzzaman Hazretleri Allah'ı çok seven, Allah'tan çok korkan ve Müslümanlara çok düşkün mübarek bir insandı. "Farklı içtihatları ve yorumları kaldırarak Müslümanların dini mükemmel yaşamasını sağlayabilecekken bunu yapmadı" demek Üstadımız'a saygı duyan bir insana yakışmaz. **Üstadımız böyle bir vasfa sahip olmuş olsa -hiç kimseden çekinmeden- Allah'ın emri olan bu görevi mutlaka yerine getirirdi.**

Bir sonraki sayfadaki tabloda 4 mezhepteki bazı helal ve haram farklılıkları görülmektedir. Hz. Mehdi (as)'ın zatı alenen zuhur edene ve Mehdi (as) mezhepleri kaldırana kadar tüm Müslümanlar mezhep imamlarının içtihatlarına göre amel etmekle yükümlüdür. **Ancak bu tablo incelendiğinde, haram-helal konuları gibi Müslümanlar için hayati önem taşıyan konularda tamamen birbirinden farklı hükümler olduğu görülecektir.** Örneğin Hanbeli mezhebine göre abdesti belli bir sıraya göre almayan kişi farza uymamaktadır, Hanefi mezhebine göre bunu yaptığında bir mahsur olmamaktadır. Ya da Şafii mezhebine göre namazda Fatiha suresini okumayan bir kişinin namazı geçerli değildir. Hanefi mezhebine göre ise geçerlidir. Sakalı kesmek Hanefi ve Maliki mezheplerine göre haram, Şafii mezhebine göre haram değildir. Haccın şartları Hanefi mezhebine göre iki, Maliki mezhebine göre dört, Şafii mezhebine göre ise beştir. Daha burada yer vermediğimiz çok sayıda konuda mezhepler arasında farklı uygulamalar vardır. Müslümanlar için "haram-helal" sınırları en mühim konulardan biridir. Farklı mezhep uygulamaları olduğunda, bir Müslümanın yaptığı helal iken diğer Müslümanın aynı uygulaması haram kabul edilmektedir. Kuran'a göre

olması gereken ise haramların ve helallerin tüm Müslümanlar için aynı olmasıdır. İşte bunu, Hz. Mehdi (as) sağlayacaktır. Allah, Hz. Mehdi (as) vesilesiyle mezhepleri kaldıracak, din halis olarak Peygamberimiz (sav) döneminde uygulandığı haliyle uygulanacaktır.

Ancak bazı Nur talebesi kardeşlerimizin iddiasına göre ise, Üstadımız bu farklı görüşleri kaldırma imkanı olmasına rağmen bunu yapmamıştır. Bu, Üstadımız'a yönelik çok çirkin ve büyük bir iftiradır. Bir insanın en büyük müçtehid olmasına rağmen görevini ve sorumluluğunu yerine getirmemesi mümkün değildir. Üstadımız'ın böyle önemli bir görevi olmasına rağmen yapmadığını söylemek ise Üstadımız'a kaşı çok ağır bir ithamdır. Üstadımız mezhepleri kaldırmamıştır, çünkü en büyük müçtehid ve ahir zamanın Büyük Mehdisi değildir.

Şu anda tüm Müslümanlar mezheplere uymakla yükümlüdür, ama Allah'ın izniyle Mehdi (as) tüm mezhepleri kaldıracak ve Müslümanların dini Peygamberimiz (sav) dönemindeki haliyle yaşamasına vesile olacaktır. Bu alenen gerçekleşmedikçe, tüm Müslümanlar Mehdi (as)'ın bu vasfına bizzat şahit olmadıkça, çeşitli teviller öne sürerek bir kimsenin "en büyük müçtehid" olduğunu iddia etmenin bir manası yoktur.

MEZHEPLER ARASINDAKİ FARKLAR

	KONULAR	HANEFİ	MALİKİ	ŞAFİİ	HANBELİ
1	Ölü hayvanın derisi helal midir?	Haram	Helal	Haram	Helal
2	Yılan balığı yemenin hükmü nedir?	Helal	-	-	Haram
3	Erkeğin kırmızı elbise giymesinin hükmü nedir?	Mekruh	Helal	Haram	Mekruh
4	Erkeğin sarı elbise giymesinin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
5	Ud, zurna, dümbelek, boru davul çalmak nedir?	Mekruh	Helal	Helal	Haram
6	Karga eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
7	At eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	-	-
8	Midye yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	-	-
9	İstiridye yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	-	-
10	Kırlangıç eti yemenin hükmü nedir?	Helal	Helal	Haram	Haram
11	Kartal eti yemenin hükmü nedir?	Haram	Helal	Haram	Haram
12	Namaz kılan kimsenin önünden geçilmesinin haram olduğu mesafe ne kadardır?	40 kulaç	1 kulaç	3 kulaç	3 kulaç
13	Namaz içinde unutarak konuşmak namazı bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Evet

	KONULAR	HANEFİ	MALİKİ	ŞAFİİ	HANBELİ
14	Namazda "ah" ve "of" demek namazı bozar mı?	Evet	Hayır	Evet	Evet
15	Abdestin farzları kaçtır?	4	7	6	7
16	Abdesti belli bir sıra ile almak farz mıdır?	Hayır	Hayır	Evet	Evet
17	Abdesti ara vermeksizin almak farz mıdır?	Hayır	Evet	Hayır	Evet
18	Abdesti bozan şeylerin sayısı kaçtır?	12	3	5	8
19	Namazda kahkaha ile gülmek abdesti bozar mı?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
20	Deve eti yemek ve cenazeyi yıkamak abdesti bozar mı?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
21	Abdest şüphe ile bozulur mu?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
22	Kan akması abdesti bozar mı?	Evet	Ç	Hayır	Hayır
23	Gusül abdesti almayı gerektiren sebeplerin sayısı kaçtır?	7	4	5	6
24	Gusül abdestinin farzları kaç tanedir?	11	5	3	-
25	Umursamazlıktan veya tembellikten dolayı namaz kılmayanın hükmü nedir?	Hapsedilir, kanatılana kadar dövülür, öldürülür	Tövbe etmezse öldürülür	Üç gün içinde tövbe etmezse öldürülür	Üç gün içinde tövbe etmezse öldürülür
26	Namazı bitirirken selam vermenin farz olduğu miktar nedir?	Farz değildir	1 tarafa vermek farzdır	1 tarafa Vermek farzdır	2 tarafa vermek farzdır
27	Ramazan orucu için her gün ayrı ayrı niyet etmek şart mıdır?	Evet	Hayır	Evet	Evet

	KONULAR	HANEFİ	MALİKİ	ŞAFİİ	HANBELİ
28	Kan aldırmak orucu bozar mı?	Hayır	Hayır	Hayır	Evet
29	Erkek ve kadının ziynet eşyalarından zekat vermeleri farz mıdır?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
30	Kadın yanında kocası olmadan hacca gidebilir mi?	Hayır	Evet	Evet	Hayır
31	Haccın şartı kaç tanedir?	2	4	5	4
32	İpeğin üzerine oturmak, yaslanmak, yastık olarak kullanmak, duvar örtüsü yapmak haram mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
33	Sakalı kesmek haram mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
34	Tavla oynamak haram mıdır?	Hayır	Evet	Evet	Evet
35	Satranç oynamak haram mıdır?	Evet	Evet	Hayır	Evet
36	Cinsi tecavüzde bulunulan hayvanın hükmü nedir?	Öldürülür, eti yenmez	Öldürülmez, eti yenebilir	Öldürülmez, eti yenebilir	Öldürülmesi gerekir
37	Şarap ve diğer sarhoş edici maddelerin içilmesinin cezası kaç değnektir?	80	80	40	80
38	Dinden döndüğü için öldürülen bir kişinin malı mirasçılarına verilebilir mi?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
39	Dinden dönen kadın öldürülür mü?	Hayır	Evet	Evet	Evet
40	Bir kadının hakimlik yapması caiz midir?	Evet	Hayır	Hayır	Hayır
41	Köpek necis bir hayvan mıdır?	Hayır	Hayır	Evet	Evet

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 5:

"BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİNİN SEYYİD OLDUĞU YÖNÜNDEKİ DOĞRU OLMAYAN İDDİASI"

Bediüzzaman, Ehl-i Beyt'tendir. Bitlis'te doğması, Kürt olduğunu ispat etmek için yeterli değildir. Elbette seyyiddir ve Al-i Rasul'dendir. Gizlemesi, yukarıda ifade edilen iman davasını öne çıkarmak içindir. (*Asırların Rehberleri Müceddidler, sf. 239*)

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ KENDİSİ SEYYİD OLMADIĞINI SÖYLEMİŞTİR. HZ. MEHDİ (AS) İSE SEYYİD OLACAKTIR.

Mehmet Ali Kaya gibi bazı Nur talebelerinin en sık içine düştüğü yanılgılardan biri de Bediüzzaman Hazretleri'nin seyyid olduğu iddiasıdır. Bu kardeşlerimiz Bediüzzaman Hazretleri'nin seyyid olduğunu ama dönemin koşulları içinde bu bilgiyi sakladığını iddia etmektedirler.

Eğer Üstadımız seyyid olsaydı bunu açık ve net bir şekilde söylerdi. Çünkü kendisinin de Risale-i Nur da söylediği gibi seyyid olmayanın seyyidim demesi gibi, **"SEYYİD OLANIN SEYYİDLİĞİNİ GİZLEMESİ HARAMDIR."**

Seyyid olmayan seyyidim ve seyyid olan değilim diyenler, ikisi de günahkar ve duhul ve huruc (isyan) **haram oldukları gibi... hadis ve Kuran'da dahi, ziyade veya noksan etmek memnu'dur** (yasaklanmıştır). *(Muhakemat, s. 52)*

AHMET AKGÜNDÜZ'ÜN ÜSTADIMIZ'IN SEYYİD OLDUĞUNA DAİR GERÇEK DIŞI İDDİASI İSE ŞU ŞEKİLDEDİR;

" Allah'a şükür Osmanlı'nın o zaman Bitlis'in bağlı bulunduğu Musul'daki 123 vesika şu anda benim arşivimde. Ve 32 nesille Bediüzzaman Hazretleri'nin ta Resullullah'a kadar uzanan baba tarafından Hz. Hasan'ın torunu, Abdülkadir Geylani'nin oğlu Abdülaziz'in torunu, anne tarafından da Hüseyni yani seyyid olduğu ortaya çıktığı gibi Musul'daki sicilli nüfus defterinde, isminin de yine Muhammed Said olduğunu görüyoruz." (*4 Şubat 2012 tarihli, Hutbeyi Şamiye toplantısındaki konuşması*)

Üstadımız'ın Mahkemeden çekindiği için seyyidliğini gizlediği iddiası da doğru değildir. Çünkü Üstadımız hiçbir davada seyyid olduğu için yargılanmamıştır, **kendisine dönemin koşulları içinde atfedilen suç seyyid olmak değildir. TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NDE BUGÜNE KADAR KİMSE SADECE SEYYİD OLDUĞUNU SÖYLEDİĞİ İÇİN YARGILANMAMIŞTIR.**

Bediüzzaman Hazretleri, 1935 yılında **"gizli cemiyet kurmak"** iddiasıyla Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi'nde;

1943 yılında 126 talebesiyle birlikte tekrar **"gizli cemiyet kurmak"** iddiasıyla Denizli'de;

1947 senesinde, **"gizli cemiyet kurmak"** ithamıyla Afyon Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmış, **AMA HİÇBİR ZAMAN SEYYİD OLUP OLMAMASI SUÇLAMA KONUSU OLMAMIŞTIR.**

Dolayısıyla, Bediüzzaman Hazretleri seyyid olsa bunu gizlemesini gereken bir durum söz konusu değildir.

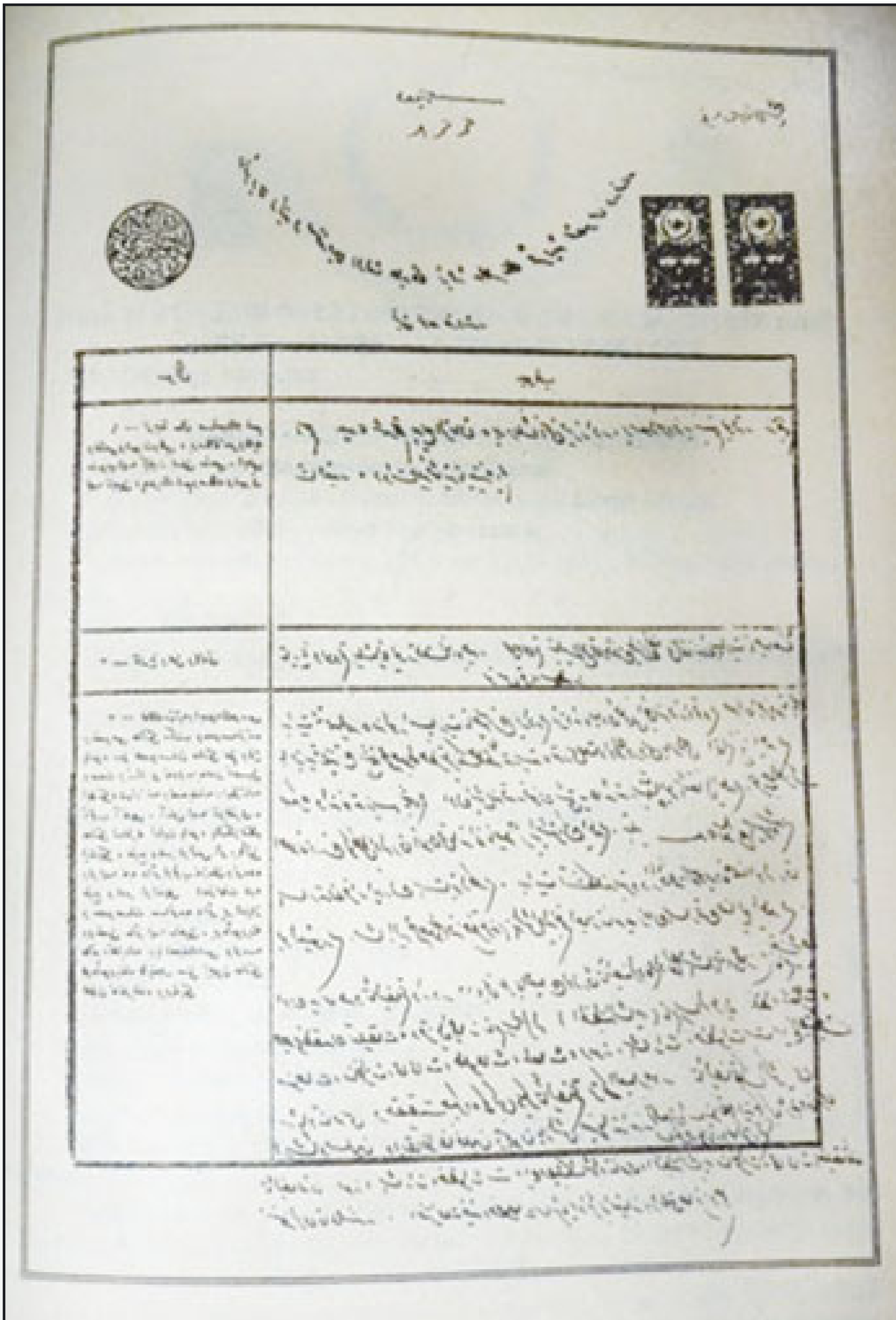
Üstelik, Üstadımız defalarca seyyid olmadığını söylemiştir. Üstelik henüz mahkemelerde yargılanmaya başlamadan çok önce, Cumhuriyet kurulmadan önceki dönemde dahi meşhur bir soya mensup olmadığını, yani seyyid olmadığını ifade etmiştir.:

> " İhlâs-ı niyyeti ihlâl eden anâsır-ı garez olan neseb ve nesil ve tamâ ve havf beni bilmiyorlar. Ben de onları tanımıyorum veya tanımak istemiyorum. **Zira meşhur bir nesebim yok ki, mâzisini muhafaza edeyim. Ben Ebu Lâşey' olduğumdan bir neslim de yokdur ki, istikbâlini temin edeyim.**" (*Münâzarât, Matbaa-i Ebu'z-Ziyâ, İstanbul, 1329; Sahife: 158*)

1337/1919'da ise, Daru'l-Hikmeti'l-islâmiyye âzası iken verdiği Terceme-i Hâl Varakasında, **"Bir Sülâle-i ma'rufeye mensub ise, keyfiyet-i nisbeti" şeklindeki suâle "Bir Sülâle-i Ma'rûfeye Nisbetim Yoktur."** şeklinde cevap vermiştir.

Aşağıdaki resimde Üstad'ın Daru'l-Hikmeti'l-islâmiyye âzası iken verdiği Terceme-i Hâl Varakası görülmektedir.

Üstad'ın Daru'l-Hikmeti'l-islâmiyye âzası iken verdiği Terceme-i Hâl Varakası

BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki **AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (yani Hz. Mehdi (as)) AL-İ BEYT'TEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR.** *(Emirdağ Lahikası, s. 247-250)*

ÜSTADIMIZ, KENDİSİNİN MANEN SEYYİD OLDUĞUNU İFADE ETMİŞTİR:

GERÇİ MANEN BEN HZ. ALİ'NİN (RA) BİR VELED-İ MANEVÎSİ HÜKMÜNDE ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed (a.s.m.) bir manada hakikî Nur şakirtlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beyt'ten sayılabilirim (Lem'alar, s. 22.)

"BEN DE MÂNEVÎ ÂL-İ BEYTTEN SAYILABİLİRİM" demekten maksadım, **bir kısım müçtehidlerin, "Onun âilesine ve ashabına selâm olsun" duasında, "Seyyid olmayan, fakat ehl-i takvâ bulunanlar o duada dahildirler" dediklerinden, o umumî duada benim de bir hissem bulunması için ricakârâne bir tevildir.** Yoksa, o hatâkârane mânâ hiç hatırıma gelmemiş. *(Şualar, 14. Şua, sf. 358)*

Bu sözlerinde Bediüzzaman Hazretleri net olarak neseben seyyid olmadığını belirtmiş, "Hz. Ali (as)'ın bir veled-i manevisi; manevi evladı", "Hz. Ali (as)'dan hakikat dersi almış almış biri olarak, hem ben hem de diğer nur talebeleri manen bir anlamda seyyid ve şerif sayılırız" diyerek manen seyyid olduğunu ifade etmiştir.

Çok açıktır ki, Peygamberimiz (sav)'ın, Hz. Mehdi (as) için bildirdiği seyyidlik için "neseben" yani "genetik" olarak Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmak gerekmektedir. Bediüzzaman, "manen seyyid sayılırım" derken ne kastettiğini, yukarıda yer verdiğimiz *(Şualar, 14. Şua, sayfa: 358)* sözleriyle açıklamış ve "Ben bu sözleri manevi seyyidlik anlamında söylüyorum" demiştir.

Dolayısıyla itibar edilmesi gereken Ahmet Akgündüz, Mehmet Ali Kaya Hocalarımız ve diğer bazı kardeşlerimizin var olduğunu iddia ettikleri ama göstermekten ısrarla kaçındıkları bazı sözde seyyidlik belgeleri değil, Üstadımız'ın açık ve net beyanlarıdır.

ÜSTADIMIZ'IN HAYATTAKİ HİÇBİR AKRABASI SEYYİD OLDUKLARINI SÖYLEMEMİŞTİR

Üstadımız'ın yakın akrabaları halen Nurs Köyünde ikamet etmektedir. Bölgede Seyyidlere özel bir ihtimam gösterilmesine rağmen, bu bölgedeki akrabalarından hiçbiri seyyid olduklarını söylememiştir. Üstadımız kendi reddettiği halde, yakın akrabaları reddettiği halde Üstadımız'ın seyyid olduğunu söylemek samimi değildir.

ÜSTADIMIZ, MEHDİ (AS)'IN SEYYİD OLACAĞINI SÖYLEMİŞTİR

İkincisi: **ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYT'TENOLACAK...** *(Şualar, 14. Şua, sf. 381, 382)*

Madem adeti öyle cereyan ediyor, AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, elbette EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, hem EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, hem HAKİM, hem MEHDİ, hem MÜRŞİD, hem KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ GÖNDERECEK VE **O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR.** *(Mektubat, sf. 422)*

Hem bu üç vezaifi birden bir şahısta yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmemesi pek uzak, adeta kabil görülmüyor. **Ahir zamanda, AL-İ BEYT-İ NEBEVİ'NİN (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in soyunun) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ (nurani cemaatini) TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDİ'DE** VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR. *(Kastamonu Lahikası, s. 139)*

PEYGAMBERİMİZ (SAV), HZ. MEHDİ (AS)'IN KENDİSİNİN SOYUNDAN OLACAĞINI HABER VERMİŞTİR

Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah (cc) **benim Ehl-i Beytimden (soyumdan) bir zatı (Hz. Mehdi (as)'ı) gönderecek.** (*Sünen-i Ebu Davud, 5/92*)

Hz. Mehdi (as), **kızım Fatıma'nın neslindendir.** (*Sünen-i İbn Mace, 10/348*)

Benim Ehl-i Beytimden bir şahıs (Hz. Mehdi (as)) bütün dünyaya hakim oluncaya kadar günler ve geceler gitmez. (*En-Necmu's Sakıb, Ukayli*)

Hz. Mehdi (as) ile müjdelenin. O Kureyş'ten ve **Ehl-i Beytimden bir kişidir.** (*Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 13*)

Hz. Mehdi (as), **benim çocuklarımdan birisidir.** Yüzü gökyüzünde parlayan yıldız gibidir. (*Ali b. Sultan Muhammed el-Kari el-Hanefi'nin "Risaletül Meşreb elverdi fi mezhebil Mehdi"*)

Senin şu âciz ve fakir ve hiç ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak, kendimi O GELECEK ŞAHIS (Hz. Mehdi (as)) olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyakatim yoktur. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN (Hz. Mehdi (as)'ın) BİR HİZMETKÂRI (Yani, Hz. Mehdi (as)'ın hizmetinde olan bir şahıs olduğumu) ...

... VE ONA (Hz. Mehdi (as)'a) YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI (zemin hazırlayacak bir öncüsü) VE O BÜYÜK KUMANDANIN (bütün İslam aleminin kumandanı olan Hz. Mehdi (as)'ın) PÎŞDÂR BİR NEFERİ (öncü bir askeri) OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM.

(Barla Lahikası, 28. Mektup, sf. 162)

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 6:

"MEHDİYET 300 YIL SÜRECEK BİR DÖNEMDİR" İDDİASI

Bazı Nur talebesi kardeşlerimiz "Mehdiyet dönemi 300 yıl sürecektir" diyerek, kıyametin 300 yıl sonra kopacağını iddia etmekte ve Bediüzzaman Hazretleri'nin Risale-i Nur'da hiç vermediği bir tarihten bahsetmektedir.

Örneğin Mehmet Ali Kaya Hocamız, Asırların Rehberleri Müceddidler isimli eserinde şöyle söylemektedir:

"Mehdi'den sonra kıyamete kadar geçecek döneme Mehdi dönemi denir. BU DÖNEM 300 SENE KADAR DEVAM EDER Kİ, Bediüzzaman buna, "300 sene sonra gelecek tenkidat-ı ukala mahkemesinden gelen tenkitlere yine aynı hakikatlerle cevap veririm. Ancak o zamanın libasını giydiririm" ifadeleriyle işaret eder." (Asırların Rehberleri Müceddidler, Sf. 248)

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "KIYAMET 300 YIL SONRA KOPACAK" DEMEMİŞTİR, "ALLAHUALEM, HİCRİ 1545'DE KIYAMET KOPACAK" DEMİŞTİR

Üstadımız'ın "300 sene sonra gelecek tenkitlere aynı hakikatlerle cevap veririm" sözü Tarihçe-i Hayat'ta geçen bir ifadesidir ve **bu sözün Mehdiyetle ve kıyametin tarihiyle hiçbir bağlantısı bulunmamaktadır.** Üstadımız burada müteşabih bir ifadeyle yazılarında

yer verdiği hakikatleri savunmak için geçmişten de olsa gelecekten de olsa kendisine yönelecek tüm eleştirileri cevaplayacağını anlatmaktadır.

Bazı Nur talebesi kardeşlerimiz ise **samimiyetten uzak bir yorumla** Üstadımız'ın bu sözünü "kıyametin kopmasına 300 sene daha var" şeklinde **tevil etmektedirler**. Oysa Üstadımız'ın anlatmak istediği çok açıktır. Mesela **bir insan 10 bin yıl sonra da olsa bu sözlerimi savunacağım demiş olsa, bunun anlamı dünyanın ömrünün 10 bin yıl olduğu değildir. Ya da bir insan bin yıl sonra da bu hakikati anlatacağım demiş olsa, bu dönem bin yıl daha sürecek dememektedir.** Sadece müteşabih bir anlatımla haklılığına olan inancını ifade etmektedir.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN KIYAMETLE İLGİLİ VERDİĞİ TARİH HİCRİ 1545'DİR!

Üstadımız hadislerde Peygamberimiz (sav)'in dünyanın ömrüyle ilgili verdiği bilgilere, hadislerdeki ahir zaman alametlerine ve hadislerin ve ayetlerin ebced değerlerine dayanarak, kıyametin Hicri 1545'de kopacağını söylemiştir. Hicri 1506'ya kadar (yani miladi 2082'ye kadar) İslam "zahir ve aşikarane belki galibane devam edecek", Hicri 1506'dan sonra bozulma başlayacak, Hicri 1542'ye kadar İslam gizli ve mağlubiyet içinde olacak ve **Hicri 1545'de (yani Miladi 2120'de) de küfrün başına kıyamet kopacak demektedir:**

> **"LÂ TEZÂLÜ TÂİFETÜN MİN ÜMMETÎ." "Ümmetimden bir taife zail olmayıp devam edecektir."** (şedde sayılır, tenvin sayılmaz) fıkrasının makam-ı cifrisi, **bin beşyüz kırkiki (Hicri 1542- Miladi 2117)** ederek nihayet-i devamına îma eder. "Gaybı yalnız Allah bilir." **"ZÂHİRİNE ALE'L-HAK." "hak üzerinde devam edecektir."** (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **binbeşyüz altı (Hicri 1506- Miladi 2082)**

> **edip, bu tarihe kadar zâhir ve aşikârane, belki galibane; sonra tâ kırk ikiye kadar, gizli ve mağlubiyet içinde** vazife-i tenviriyesine devam edeceğine remze yakın îma eder. Ve'l-ilmû indAllah; "Gerçek ilim ancak Allah Katındadır." **"HATTÂ YE'TİYALLAHÜ Bİ EMRİHÎ" "Allah'ın emri gelinceye kadar (yani kıyâmetin kopmasına kadar)"** (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi **BİNBEŞYÜZ KIRK BEŞ (HİCRİ 1545- MİLADİ 2120) OLUP, KÂFİRİN BAŞINDA KIYAMET KOPMASINA ÎMA EDER.** Lâ ya'lemu'l-ğaybe illâllah. (Gaybı Allah'tan başkası bilemez.) (*Kastamonu Lahikası, sf. 26*)

Görüldüğü gibi, Üstadımız kıyamet 300 sene sonra kopacak diyenlerin aksine, Allahualem Hicri 1545'de kıyametin kopacağını söylemektedir.

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 7:

MEHMET ALİ KAYA HOCA'NIN "HZ. İSA GELMİŞ, KİMSE GÖRMEMİŞ VE BEDİÜZZAMAN'IN ARKASINDA GİZLİCE NAMAZ KILMIŞTIR" İDDİASI:

... Hz. İsa (as) herkesin huzurunda ona uyması şart ve lazım değildir. KİMSENİN GÖRMEDİĞİ BİR YERDE BİR CAMİDE GİZLİ OLARAK UYSA VE ARKASINDA NAMAZ KILSA, ALLAH'IN VAADİ YERİNE GELMİŞ OLUR... *(Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 237)*

Kıyamete yakın kendisine tabi olanların bu yanlış inanç ve kanaatlerinden (teslis) döndüğünü görmesi için tekrar dünyaya gönderecektir. Hristiyanların "kendi hakkında ve Allah hakkında inançlarının düzelmesine sebep olan KURAN-I KERİM'İN TEVHİD HAKİKATİNİ ANLATAN, "MEHDİ-İ ALİ RESUL OLAN BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ'YLE" GÖRÜŞÜR VE ARKASINDA NAMAZ KILAR. *(Asırların Rehberleri Mücedditler, sf. 284)*

CEVAP: HZ. İSA (AS), "BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN ARKASINDA NAMAZ KILIP GİTMİŞTİR" İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR. HZ. İSA (AS)'IN, HZ. MEHDİ (AS)'IN İMAMLIĞINDA NAMAZ KILIŞINA TÜM DÜNYA ŞAHİT OLACAKTIR

Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne geliş hikmetlerinden biri, kendisinin Allah Katına yükseltilmesinin ardından bozulmaya uğrayan Hristiyanlık dinini hurafelerden arındırmak, sapkın teslis inancını tamamen ortadan kaldırmak ve tüm yeryüzüne tek bir din olarak İslam ahlakının hakim olmasına vesile olmaktır. Bu olayların hepsi dünya-

da yaşayan her bir insan tarafından açık ve net olarak görülecek, tüm bu gelişmelere yaşayan bütün insanlar şahitlik edecektir. **Sahih hadis kitaplarında kapsamlı olarak detaylarıyla haber verilen bu müjdeli gelişmelerin hiçbiri yaşanmadan, Hz. İsa (as)'ı sadece bir avuç kişinin görmesiyle, İslam ahlakının dünyaya hakimiyeti gerçekleşmeden Hz. İsa (as)'ın dünyaya geldiğini ve gittiğini iddia etmek hem samimi bir tutum değildir, hem de Kuran'a ve sünnete uygun değildir.**

Hadis-i şeriflerde Hz. İsa (as)'ın yeryüzüne yeniden geldiğinde her türlü zulmün son bulacağı, adaletin ve barışın dünyaya yayılacağı kapsamlı olarak anlatılmıştır. Kuran ayetlerinde de Kitap Ehli'nden Hz. İsa (as)'a inanmayacak hiç kimse kalmayacağı, yani yeryüzüne İslam ahlakının tam hakim olacağı müjdelenmiştir.

Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir. *(Sahih-i Müslim, 1/136)*

Savaş (erbabı) da ağırlıklarını (silah ve malzemelerini) bırakacak. *(Sünen-i İbn-i Mace, 10/334)*

Benliğime hakim olan zata yemin ederim ki, Meryem'in oğlunun adaletli bir hakem olarak size inmesi pek yakındır. O, Haç'ı kıracak (haça tapınmayı kaldıracak), domuzu öldürecek (domuz eti yemenin haram olduğunu bildirecek), cizyeyi kaldıracak; mal çoğalacak ki, kimse onu kabul etmeyecektir. *(Sünen-i Tirmizi, 4/93)*

HADİSTE HABER VERİLEN, HZ. İSA (AS)'IN HZ. MEHDİ (AS) ARKASINDA NAMAZ KILMASI DA TÜM DÜNYA İNSANLARININ GÖZLERİ ÖNÜNDE GERÇEKLEŞECEKTİR.

... Nihayet Meryem oğlu İsa Müslümanların (manevi) emiri (Hz. Mehdi) ona: Gel bize namaz kıldır, der. Bunun üzerine **İSA: "HAYIR, ALLAH'IN BU ÜMMETE BİR İKRAMI OLARAK SİZİN BİR KISMINIZ DİĞER BİR KISIM ÜZERİNE EMİRLERSİNİZ" DER. (Hz. Mehdi'yi imamlığa geçirir.)** *(Sahih-i Müslim, c. 1, s. 209)*

"Ya Resullullah! Peki o gün Araplar nerede olacak?" diye sordu:

"Araplar o gün azdır ve büyük çoğunluğu Beytü'l-Makdis (Kudüs)'te bulunacaktır. **İmamları (Mehdi) da salih bir şahıs (olacak)dır. Sonra imamları (Mescid-i Aksa'da) öne geçip onlara sabah namazını kıldıracağı sırada sabahleyin onların üzerine İsa bin Meryem (as) inecektir. Bunun üzerine İsa (as)'ın öne geçip cemaate namaz kıldırması için imam geri geri yürümeye başlayacak. Fakat İsa (as) elini omuzları arasına koyarak: "Öne geç de namaz kıldır. Çünkü kamet senin için getirildi" diyecektir. Bunun üzerine imamları onlara namaz kıldıracak..."** *(Sünen-i İbni Mace, Kitabü-l'fiten Tercemesi ve Şerhi- Kahraman Neşriyat, cilt 10, Mütercim: Haydar Hatipoğlu, Bab:33 s. 331-335)*

HZ. İSA (AS), HZ. MEHDİ (AS)'IN VEZİRİ OLACAKTIR

İbni Ebi Şeybe, Musannef'inde, İbni Şirin'den tahric etti. Dedi ki: "**MEHDİ BU ÜMMETTENDİR VE HZ. İSA'YA İMAM OLACAKTIR."** (Celaleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler, Ahir Zaman Hz. Mehdisi'nin Alametleri, *(Kitabül Burhan fi Alametil Hz. Mehdiyyil Muntazar), sf. 79)*

Bilindiği gibi Hz. İsa (as) nazil olacak ve Deccal'i fikren yok edecek. Şurası da bir gerçektir ki, **HZ. İSA, HZ. MEHDİ'DEN HAKİMİYETİ (Müslümanların manevi liderliğini) ALMAYACAK**; ÇÜNKÜ LİDERLER (Müslümanların manevi önderleri) KUREYŞ'DENDİR. Madem insanlar arasında bu ikisi mevcut olacak, öyleyse **HZ. İSA (AS) ONUN EMİRİ DEĞİL DE VEZİRİ OLACAKTIR. BU SEBEPLEDİR Kİ HZ. MEHDİ'NİN ARKASINDA NAMAZ KILACAK VE ONA TABİ OLACAKTIR.** *(Muhammed B. Resul Al-Hüseyni El Berzenci, 'Kıyamet Alametleri' Pamuk Yayınları, sf. 185)*

Şerh'ül Mesabih 'de Resulullah (sav) Efendimiz Saadetle şöyle buyurmuşlardır: **"MERYEM OĞLU İSA (AS) VALİ DEĞİL, VELİYYÜL MUVELLA'DIR (SELAHİYETLİ HAKİMDİR). YANİ O İMAMETİ KABUL ETMEZ. HZ. MEHDİ'Yİ VALİ YAPAR VE İMAMETİ'DE ONA TESLİM EDER."** *(Hanedan-ı Ehl-i Beyt, s. 498)*

Bediüzzaman Hazretleri de hadislere ve ayetlere dayanarak, Hz. İsa (as)'ın dünyaya nasıl bir dönemde geleceğini, hangi faali-

yetlerde bulunacağını, dünyada ne gibi güzel değişikliklere vesile olacağını geniş bir şekilde açıklamıştır. Buna göre, önce Hz. Mehdi (as) kitaplar, yazılar, belgeseller gibi tüm ilmi araçlarla Darwinist ve materyalist fitneyi yani dinsizliği fikren büyük bir yenilgiye uğratacak. Samimi İsevilere, İncil'in Kuran'la mutabık yönlerini göstererek tebliğ yapacak ve onların İslam'a kalplerinin ısınmasına vesile olacak. Bu güzel gelişmeler olup, İslam ahlakının hakimiyetinin fikri zemini tam olarak gelişmişken Hz. İsa (as)'ın bizzat şahsı gelecek ve Hz. Mehdi (as)'la birlikte deccaliyeti tam etkisiz hale getirecek:

1. HZ. İSA (AS), MEHDİ (AS) DİNSİZLİK CEREYANINI GALEBE EDİP DAĞITMAK ÜZEREYKEN GELECEK

> Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevîlik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, **DİNSİZLİK CEREYANINA GALEBE EDİP DAĞITACAK İSTİDADINDA İKEN....** *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 78-80)*

2. HZ. İSA (AS), İSEVİLİK DİNİ TASAFFİ EDİP HRİSTİYANLAR İSLAM'A DÖNMEK ÜZEREYKEN GELECEK

Âhirzamanda felsefe-i tabiiyenin (Darwinizmin) verdiği cereyan-ı küfrîye ve inkâr-ı Uluhiyete **KARŞI İSEVÎLİK DİNİ TASAFFİ EDEREK VE HURAFATTAN TECERRÜD EDİP İSLÂMİYETE İNKILAB EDECEĞİ BİR SIRADA**, nasıl ki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılıncıyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini (fikren) öldürür; öyle de **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM, İSEVÎLİK ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEREK, DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'I (fikren) ÖLDÜRÜR... YANİ İNKÂR-I ULUHİYET FİKRİNİ ÖLDÜRECEK** *(fikren ortadan kaldıracak). (1. Mektup, sf. 7)*

3. HZ. İSA (AS)'IN BİZZAT CİSMİ HAK DİNİN BAŞINA GEÇECEK

... ÂLEM-İ SEMAVATTA CİSM-İ BEŞERÎSİYLE BULUNAN ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELÂM, O DİN-İ HAK CEREYANININ BAŞINA GEÇECEĞİNİ, bir Muhbir-i Sadık, bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. *(Mektubat, 15. Mektup, sf. 78-80)*

4. İSEVİLER HZ. İSA (AS)'IN RİYASETİ YANİ ŞAHSININ ÖNDERLİĞİ ALTINDA OLACAK

O Deccal komitesini, HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'IN RİYASETİ ALTINDA (bizzat Hz. İsa (as)'ın şahsının yönetimi altında) (fikren) öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı Uluhiyetten (Allah'ın varlığını inkar etmekten) kurtaracak. *(29. Mektup, sf. 455)*

5. DECCALİ ETKİSİZ HALE GETİRECEK OLAN HZ. İSA (AS)'IN ŞAHSI OLACAK

Sihir ve manyetizma ve ispirtizma gibi istidracî hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı (manen) öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; **ANCAK HÂRİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ BİR ZÂT OLABİLİR Kİ: O ZÂT, EN ZİYADE ALÂKADAR VE EKSER İNSANLARIN PEYGAMBERİ OLAN HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELÂM'DIR.** *(Şualar, 452)*

6. HZ. MEHDİ (AS) SİYASETİ HZ. İSA (AS)'A BIRAKACAK

Gerçi hakikat noktasında ahir zamandaki gelecek **BÜYÜK MEHDİ SİYASETİ TAM DİNDAR İSEVÎLERE BIRAKIP YALNIZ İSLÂMİYET HAKİKATLARINI İSBATA, İZHARA, İCRAYA ÇALIŞIR.** *(El Yazma Emirdağ Lahikası, s. 150)*

• Bu durumda eğer bazı Nur talebesi kardeşlerimizin yanlış yorumlarında olduğu gibi, Hz. İsa (as) hiç kimse görmeden gelip gittiyse, Hz. Mehdi (as)'ın siyaseti Hz. İsa (as)'a bırakması ne şekilde gerçekleşmiştir?

• İseviler Hz. İsa (as)'ın riyaseti altında toplanacağına göre böyle bir toplanma Hz. İsa (as)'ı hiç görmeden nasıl mümkün olabilir?

• Hz. İsa (as) dinsizlik cereyanı dağılmak üzereyken geleceğine göre, Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri döneminde küfrün dağılması söz konusu olmuş mudur?

• Hz. İsa (as) geldiğinde yeryüzünü barış ve adalet kaplayacağına göre, Üstadımız döneminde tüm dünya böyle bir adalete ve barışa kavuşmuş mudur?

Bu sorulara samimi olarak cevap veren Nur talebesi kardeşlerimiz, Hz. İsa (as)'ın geldiğini, hiç kimse bilmeden bir camide Bediüzzaman Hazretleri'nin arkasında namaz kıldığını iddia etmenin ne kadar büyük bir yanlış olduğunu hemen göreceklerdir. Üstadımız çok zor koşullarda fikri mücadelesini devam ettirmiş, ama onun devrinde ne İsevilerle Müslümanların ittifakı olmuş ne de deccaliyet ve süfyaniyet son bulmuştur. Deccaliyet fitnesi tam Bediüzzaman Hazretleri'nin tarif ettiği şekilde daha da güç bularak yayılmış ve insanlığın %99.9'unu esir almıştır. Şimdi ise vakit, bu fitnenin Hz. İsa (as) ve Hz. Mehdi (as) vesilesiyle son bulması vaktidir.

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 8:

MEHMET ALİ KAYA'NIN, "HZ. MEHDİ (AS) 1920'LERDE FAALİYETE BAŞLAMIŞ, HZ. İSA (AS)'IN NEFESİ 1950'DE ONA KATILMIŞ, 1960'DAN SONRA HZ. İSA (AS)'I TEMSİL EDENLER GÖREVE DEVAM ETMİŞTİR" İDDİASI:

1920'de Mehdi efkarıyla ve iman hakikatleriyle karşı mücadeleye başladı. 30 YIL SONRA HZ. İSA (AS)'IN NEFESİ OLAN DEMOKRASİ, 1950'DE İMDADA GELDİ. 1960'ta, 40 yıllık bir mücadeleden sonra Hz. Mehdi vefat etti. HZ. İSA'NIN EFKARINI TEMSİL EDENLER İSE 35 YIL DAHA MÜCADELEYE AHRARLAR- DEMOKRATLAR OLARAK, NUR TALEBELERİYLE BERABER DEVAM ETTİLER. 1995'TEN SONRA İSE, ARTIK GALİP DURUMA GELDİLER. ***(Asırların Rehberleri Mücedditler, Sf. 291)***

CEVAP 1. HZ. MEHDİ (AS)'IN İLMİ MÜCADELEYE BAŞLADIĞI TARİH 1920 DEĞİL, HİCRİ 1400 YANİ 1979'DUR

Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nur'da yüzlerce sayfa Mehdiyeti anlatmış, ancak tek bir satırında dahi Hz. Mehdi (as)'ın kendisi olduğunu veya kendi yaşadığı dönemde Mehdi (as)'ın faaliyette olduğunu söylememiştir. Bu kanaatte olan kişileri, **"bu bir sehiv ve iltibas"** yani hata ve yanılmadır diye uyarmıştır:

> Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini haklı olarak **HZ. MEHDİ TELAKKİ EDİYORLAR** (şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar). O şahs-ı manevinin de bir mümessili (temsilcisi), Nur şakirdlerinin (talebelerinin) tesanüdünden (dayanışmasından) gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviden bir nevi mümessili (temsilcisi) olan **BİÇARE TERCÜMANINI ZANNETTİKLERİNDEN, BAZEN O İSMİ (Hz. Mehdi ismini) ONA VERİYORLAR**. Gerçi bu, **BİR İLTİBAS** (karıştırma) **BİR SEHİVDİR** (hatadır, yanılmadır)... *(Emirdağ Lahikası, s. 266)*

Son derece kapsamlı olarak da Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'de göreve başlayacağını açıklamıştır:

1. İstikbal-i dünyeviyede **1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ (Hz. Mehdi (as)'ı)** asırlarında karib (yakın) zannetmişler. *(Sözler, s. 318)*

2. Hakiki beklenilen ve BİR ASIR SONRA gelecek o zat (Hz. Mehdi (as)) dahi bu zamanda gelse... *(Kastamonu Lahikası, s. 61-62)*

3. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli "lâmlar" ve "mim" ikişer sayılsa, **BUNDAN BİR ASIR SONRA** zulümatı dağıtacak zâtlar ise, Hazreti Mehdi'nin şakirdleri olabilir. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.132)*

Bediüzzaman Hazretleri Birinci Şua'da yer alan bu açıklamasında Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin ebced hesabının, şeddeli lamlar ve mim ikişer sayılarak yapılmasından bahsetmektedir. Ayetin,

"Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor" cümlesinde yer alan şeddeli lamlar ve mim ikişer sayıldığında ayetin ebced değeri 1910 yapmaktadır. Yani, Üstadımız bundan bir asır sonra ifadesiyle **MİLADİ 1910'DAN BİR ASIR SONRA** demektedir. **1910'dan bir asır yani 100 yıl sonrası ise 2010'dur.**

4. Yetmiş birde (hicri 1371'de – miladi 1952) fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzip de olsa, **OTUZ-KIRK SENE (Hicri 1401/H. 1411 – Miladi 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Hutbeyi Şamiye, Sf. 27)*

Üstadımız, Hicri 1371'de Fecri Kazibin, yani İslam aleminin aydınlanmasının başladığını söylüyor. Hicri 1371'den 30 ve 40 sene sonra, yani Hicri 1401 ve Hicri 1411'de asıl aydınlanmanın güç kazanacağını bildiriyor. Burada Üstadımız açık ve net tarihler veriyor, Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'lerde faaliyette olduğunu söylüyor.

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

5. Evet şimdi olmasa da (Hicri 1371'DEN) **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve

muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbeyi Şamiye, Sf. 30)*

Üstadımız, Hicri 1371'den hem 30-40 sene sonra hem de yarım asır sonra yani 50 yıl sonra diyerek Hz. Mehdi (as)'ın hangi tarihte görev başında olacağını söylüyor? Hicri 1400'lerde.

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

1371 + 50 = 1421 = 2001

6. Bediüzzaman Hazretleri Emirdağ Lahikası'nı 1949 yılında kaleme almış ve kendisinden 100 sene yani **BİR ASIR SONRA** gelecek olan Hz. Mehdi (as), talebeleri ve o dönemdeki insanlara şöyle seslenmiştir:

O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş:

Herkese dünya terakkî dünyası olsun; yalnız bizim için mi tedennî dünyasıdır? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım:

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden **SONRAKİ YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ (gizli bir bakış ile gayba bakarak) İLE BENİ TEMÂŞÂ (seyreden) EDEN SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYO-**

RUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN YÜKSEK İSTİKBALİNİZE (geleceğinize) UZANAN TELSİZ TELGRAFLA SİZİNLE KONUŞUYORUM. NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ (cennet gibi) BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE ÇİÇEK AÇACAKLAR. Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. **"EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! 'ŞU KALENİN BAŞINDA BİR MEDRESE-İ NURİYE ÇİÇEĞİNİ YAPINIZ. CİSMEN DİRİLMEMİŞ, FAKAT RUHEN BÂKİ VE GENİŞ BİR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESETÜ'Z-ZEHRAYI CİSMANÎ BİR SURETTE BİNA EDİNİZ" DEMEKTİR.** Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin 147'nci sayfadan tâ 157'nci sayfaya kadar medresetü'z-zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatleri yazmış. *(Emirdağ Lahikası, Sayfa 343, 344)*

7. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİB ŞAHSIN bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdârı (ordunun geriden gelen emniyet kuvveti) ve o büyük kumandanın pîşdâr (öncü) bir neferi (askeri) olduğumu zannediyorum. *(Barla Lahikası, sf. 162)*

Bu eserinde Üstadımız, **Hz. Mehdi (as)'ın ileride geleceğini** açık bir şekilde ifade etmiştir. Said Nursi Hazretleri "Barla Lahikası"nı 1926 yılında kaleme almıştır, yani bu sözleriyle bu tarihten çok ilerideki bir dönemden, kendisinden sonraki asırdan bahsetmektedir. Kendisinin Hz. Mehdi (as)'ın öncüsü ve ona zemin hazırlayan

bir hizmetkarı olduğunu söyleyerek bir diğer yönden de kendisinin ahir zamanın büyük Mehdisi olmadığını, ancak ona zemin hazırlayan, onun zuhurundan önce ona öncülük eden bir yardımcısı olduğunu açıkça söylemektedir.

8. **TÂ AHİR ZAMANDA**, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdî ve şakirdleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişlettirirve o tohumlar sümbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz. *(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72)*

Üstadımız, **Kastamonu Lahikası'nı 1936** yılında hazırlamıştır. Bu eserinde "ta ahir zamanda...." ifadesiyle Risale-i Nur'un asıl sahipleri olarak nitelendirdiği Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin kendisinden çok daha sonraki bir vakitte, yani kendisinden sonraki yüzyılda geleceklerini ifade etmiştir.

Görüldüğü gibi, Üstadımız Risale-i Nur'da yüzlerce sayfa Hz. Mehdi (as)'ı anlatmışken, defalarca, ayrı ayrı Hz. Mehdi (as) Hicri 1400'de gelecek demişken, Risale-i Nur'da "Hz. Mehdi (as)'ın gelişi, zamanı belli değildir" demek samimi bir davranış değildir.

Nitekim Hicri 1400'ün başlamasıyla birlikte de Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği Hz. Mehdi (as)'ın geliş alametlerin hepsi arka arkaya gerçekleşmiştir. Peygamberimiz (sav), bu alametlerin teşbih tanelerinin ardı ardına gelmesi gibi birbirini takip edeceğini söylemiştir. Şu anda 1432 yılında bulunuyoruz. 1400'den 1432'ye kadar geçen 32 yıl içinde Resulullah (sav)'in haber verdiği yaklaşık 650 alamet birebir çıkmıştır. Bu da bir kez daha Bediüzzaman Hazretleri'nin de söylediği gibi Hz. Mehdi (as)'ın şu an görevde olduğunun delilidir. Peygamberimiz (sav)'in haber verdiği ve birebir gerçekleşen bu yüzlerce alametten bazıları şunlardır:

- Afganistan'ın işgal edilmesi 1979

- Kabe baskını ve Kabe'de kan akıtılması 1979

- İstanbul'da gerçekleşen gemi patlaması 1979

- İran – Irak Savaşı 1980-1988

- Şam ve Mısır meliklerinin öldürülmesi – 1981

- Ramazan ayında, Ay ve Güneş tutulmalarının olması – 1981 ve 1982

- Halley kuyruklı yıldızının geçişi – 1986

- Sistemlerin değişmesi (komünizmin yıkılması) – 1989

- Azerbaycan'ın işgali – 1990

- Tozlu dumanlı bir fitnenin görülmesi – 2001 İkiz Kulelere yapılan saldırı

- Irak'ın işgali – 2003

- Çölde bir ordunun kaybolması- 2003 Irak ordusunun kaybolması

- Bağdat'ın alevlerle yanması – 2003

- Kufe Mescidi'nin bombalanması - 2004

- İki kuyruklu Lulin yıldızının çıkması – 2009

- Arap ülkelerinde değişim hareketlerinin başlaması – 2010

- Haresta'da çatışmalar olması - 2011

(Sayısı 650'yi bulan tüm alametleri görmek için www.hazreti-mehdi.com sitesini ziyaret ediniz)

CEVAP 2. "1950-1960 ARASINDA HZ. İSA (AS)'IN NEFESİ KURTULUŞA VESİLE OLDU" İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR. ÜSTADIMIZ O YILLARDA DA AĞIR BASKILARA MARUZ KALMIŞTIR

Mehmet Ali Kaya, kitabında 1950'de Hz. İsa (as)'ın nefesinin yardıma geldiğini ve büyük bir kurtuluşun yaşandığını iddia etmektedir. 1950'lerde Türkiye'de Demokrat Parti iktidarıyla birlikte güzel bazı gelişmeler yaşandığı bir gerçektir, ama bu, hadislerde müjdelenen İslam aleminin ve dünyanın kurtuluşu değildir. Üstelik bu dönemde dahi Bediüzzaman Hazretleri üzerindeki ağır baskılar tüm şiddetiyle devam etmiştir. Dolayısıyla Mehmet Ali Kaya'nın dile getirdiği kurtuluş gerçekçi değildir ve böyle bir olay yaşanmamıştır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerde haber verdiği ve Hz. Mehdi (as)'ın vesile olacağı kurtuluş ise dünyanın her bir köşesine bereketi yansıyacak, tüm insanlar tarafından görülecek, tüm insanlara huzur ve güvenlik verecek gerçek bir kurtuluştur.

ÜSTADIMIZ BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ'NİN 1950-1960 YILLARI ARASINDA MARUZ KALDIĞI BASKILAR

1. 1926 yılından itibaren sürgün hayatı yaşayan Bediüzzaman Hazretleri'nin 1950 ve 1960 yılları arasında da (vefatına kadar) sürgün hayatı devam etmiştir. Bu yıllar arasında sürgün cezası kaldırılmamıştır.

2. Bediüzzaman Hazretleri'ne 1951'de Emirdağ'da, bundan hemen bir yıl sonra da İstanbul'da, Gençlik Rehberi adlı kitabı nedeniyle birer dava daha açılmıştır.

3. 23 Ağustos 1953 tarihinde bir dava daha açılmıştır.

4. 1951'de Şapka Kanununa muhalefet gerekçesiyle Emirdağ'da mahkemeye verildi.

5. 1952'de Afyon Mahkemesi'nde davası devam ediyordu.

6. 1952'de Samsun'da Büyük Cihad gazetesinin yayını sebebiyle dava açıldı.

7. 1953'de Isparta'da hakkında yeni bir dava açıldı ve Isparta'ya gitti.

8. Ocak 1960'ta Ankara'ya girmesi polis tarafından engellenmiş ve Bediüzzaman Hazretleri buradan Isparta'ya gitmiştir.

9. 6 Ocak 1960 günü saat 10:30 sularında Konya'ya gitmek üzere hareket etti. Konya'da giriş çıkışlar kapatıldı ve polisler tarafından takip edildi. Kardeşinin ve Mevlana'nın türbesini ziyaret ettikten sonra Konya'dan ayrıldı.

10. Bu dönemde ağır hasta olan 83 yaşındaki Said Nursi Hazretleri, daha sonra talebeleriyle birlikte Urfa'ya gitmiştir. Burada, yürüyemeyecek kadar rahatsız olan Üstadımız'ın yerleştiği otele gelen polisler, dönemin İçişleri Bakanı'nın emriyle Bediüzzaman'ı Isparta'ya geri götürmeye çalışmışlardır. Vefat ettiğinde dahi dönemin İç İşleri Bakanı Namık Gedik –haşa- çöp arabasıyla taşınmasını emretmiştir.

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 9:

MEHMET ALİ KAYA'NIN "BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ 'O ZAT' DEDİĞİNDE, ŞAHSI MANEVİDEN BAHSEDER" İDDİASI

"O zat" denilen, "Mehdi-i Al-i Resul'un temsil ettiği kutsi cemaatin şahsı manevisidir. ***(Asırların Rehberleri ve Mücedditler ve Kıyamet Alametleri, Deccal- Mehdi, sf. 227)***

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, HZ. MEHDİ (AS) İÇİN "ZAT" DEDİĞİNDE BİR ŞAHISTAN BAHSETMEKTEDİR, ŞAHSI MANEVİDEN DEĞİL

Bediüzzaman Hazretleri eserlerinde yüzlerce sayfa boyunca Hz. Mehdi (as)'ın sahip olacağı özellikler hakkında bilgi vermiş, kendisine Mehdiyet konusunda hüsn-ü zan ile yaklaşan kimselere ise, kendisinin Hz. Mehdi (as)'da olması gereken özellikleri taşımadığını belirterek cevap vermiştir. Ancak Bediüzzaman Hazretleri'ne bu yönde hüsn-ü zan besleyen bazı kişiler, Bediüzzaman Hazretleri'nin bu sözlerinin aslında gerçekleri yansıtmadığını; Üstadımız'ın kanaatinin bunun tam tersi yönünde olduğunu ve bu sözde gizli kanaati de kendilerinin çok iyi bildiklerini ve açıkladıklarını iddia etmektedirler. Bu amaçla Üstadımız'ın açık ve net beyanlarını değil, kendilerinin yaptıkları yorumları ve tevilleri esas almaktadırlar. İşte Mehmet Ali Kaya'nın yukarıda yer alan gerçek dışı iddiası da bu mantığın bir ürünüdür.

Mehmet Ali Kaya, Üstadımız'ın Hz. Mehdi (as) için Risale-i Nur'da O ZAT dediğinde, yani 68 ayrı yerde, hep ŞAHSI MANEVİ'DEN BAHSETTİĞİNİ İDDİA ETMEKTEDİR. Yani, Mehmet Ali Kaya'ya göre, Üstadımız "bir", "o", "zat" kelimelerini şahsı ifade

etmek için değil şahsı maneviyi ifade etmek için kullanmaktadır. **ŞÜPHESİZ BU, ÜSTADIMIZ'IN AÇIK VE NET SÖZLERİNİN YANLIŞ BİR TEFSİRİ, SAMİMİ OLMAYAN BİR TEVİLİDİR!**

Her şeyden önce bu mantık, Bediüzzaman Hazretleri'ne duyduğumuz saygıya ve hürmete yakışmamaktadır. Bediüzzaman Hazretleri, zengin kelime hazinesi, çarpıcı ve hikmetli anlatımıyla ifade etmek istediğini dürüst, samimi, açık ve net anlatan bir alimdir. Doğru bildiği değerleri savunmak için tüm hayatını çile içinde geçirmiş, hiçbir zorluktan asla yılmamış, çok cesur ve dürüst bir insandır. Risale-i Nur'da da her konuyu açık ve net olarak anlatmıştır. Nitekim, hiçbir tefsir ve yoruma gerek olmadan, herkes tarafından kolaylıkla anlaşılabilmesi Risale-i Nur'un en önemli özelliklerindendir:

> **... Risale-i Nur'u kadın, erkek, memur ve esnaf, alim ve feylesof gibi her türlü halk tabakası okuyup anlayabiliyor.** Kendi istidadları nisbetinde gördükleri istifadeler karşısında ona bir kat daha sarılıyorlar. Liseliler, üniversiteliler, profesörler, doçentler, feylesoflar okuyorlar. Bu münevver sınıflar fevkalade istifade ettikleri gibi; Risale-i Nur'un harikuladeliğini ve te'lif (yazım) san'atındaki üstünlüğünü tasdik edip hayretler içerisinde bütün külliyatı okumak iştiyakına (arzusuna) sahib oluyorlar. *(Şualar, sf.549)*

> ... **bütün bu risalelerde, bütün derin hakaik** (hakikat), **temsilat** (örnekler) **vasıtasıyla, en ami** (cahil) **ve ümmi** (tahsilsiz) **olanlara kadar ders veriliyor.** Halbuki o hakaikin (hakikatlerin) çoğunu büyük alimler "tefhim edilmez" (anlatılamaz) deyip, değil avama, belki havassa da (ilim sahibi kimselere de) bildiremiyorlar. *(Mektubat, sf.373)*

Kendisi de bir tefsir olan Risale-i Nur'u yeniden tefsir etmenin bir manası yoktur. **"Üstadımız o zat diyor ama şahsı manevi demek istiyor" diye bir tevil yapmak, her şeyden önce Üstadımız'a saygıya hiç uygun değildir. Bediüzzaman Hazretleri gibi dürüst ve mert bir insanı, "böyle diyor ama siz ona bakmayın, böyle demek istiyor" diye tanıtmak samimi bir Nur talebesine asla yakışmaz.**

> Birisi: **Nifak perdesi altında risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek, Süfyan namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. ONA KARŞI ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN SİLSİLE-İ NURANÎSİNE BAĞLANAN, EHL-İ VELAYET VE EHL-İ KEMALİN BAŞINA GEÇECEK ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDİ (1. İFADE) İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANÎ (2. TEKRAR), o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (münafıklık akımını) (manen) öldürüp dağıtacaktır.** *(Mektubat, sf. 59-61)*

FETHULLAH GÜLEN HOCAEFENDİ'NİN "MEHDİ'NİN ŞAHIS MI YOKSA ŞAHSI MANEVİ Mİ OLDUĞU ŞÜPHELİDİR" ŞEKLİNDEKİ YANLIŞ YORUMU

Mehdî'nin şahıs mı yoksa şahs-ı manevî mi olduğu da şüphelidir... *(24 Eylül 2012 tarihli sohbeti, http://tr.fgulen.com/content/view/21198/17)*

Sayın Fethullah Gülen Hocaefendi, ömrü boyunca İslam ahlakının hakimiyeti için gayret etmiş, yıllarca aşkla ve şevkle Mehdi (as)'ın şahsının gelişini müjdelemiş, Müslümanlara Mehdiyet aşkı aşılamış kıymetli bir zattır. Ancak şu an içinde bulunduğu mevcut koşullar, çok değerli Hocamız'ın samimi görüşlerini açıkça beyan etmesini zorlaştırmakta, çoğu zaman başka kimseler kendisini adına farklı açıklamalar yapabilmektedir. Nitekim Hocaefendi'nin eski sohbetlerine ve yazılarına bakıldığında da bu durum açıkça görülecektir.

HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHIS OLARAK GELİP GELMEYECEĞİ ASLA ŞÜPHELİ DEĞİLDİR. BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ 68 AYRI YERDE HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHIS OLARAK GELECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİR

Hallini isteriz" diye sormaları sebebiyle, onlara cevap olmak üzere, **BUNDAN SONRA GELECEK MEHDÎ-İ RESULÜN (3. TEKRAR)**, temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi olduğu, **bunların imanı kurtarmak, hilâfet-i Muhammediye (a.s.m.) ünvanıyla şeâir-i İslâmiyeyi ihyâ etmek ve inkılâbât-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'âniyenin ve şeriat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) kanunlarının bir derece tâdile uğramasıyla O ZÂT (4. TEKRAR), bu vazife-i uzmâyı yapmaya çalışır...**

Gerçi her asırda hidayet edici bir nevi mehdî ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri üç vazifeden birisini bir cihette yapması itibarıyla, ÂHİR-ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ (5. TEKRAR), ünvanını almamışlar.

İkincisi: **ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (6. TEKRAR), ÂL-İ BEYT'TEN OLACAK...** *(Şualar, sf. 381, 382)*

Birincisi : Fen ve felsefenin tasallutuyla ve maddiyun ve tabiiyyun taunu, beşer içine intişar etmesiyle, herşeyden evvel felsefeyi ve maddiyun fikrini tam susturacak bir tarzda imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tedkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, **HAZRET-İ MEHDİNİN (7. TEKRAR)**, o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onunla iştigale vakit bırakmıyor. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife bir cihette görecek.

O ZÂT (8. TEKRAR), o taifenin uzun tedkikatı (o topluluğun uzun araştırmaları, incelemeleri) ile yazdıkları eseri **KENDİNE (9. TEKRAR)** hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği (dayandığı) kuvvet ve manevî ordusu, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd (dayanışma) sıfatlarına tam sahib olan bir kısım şakirdlerdir (öğrencilerdir). Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar. *(Emirdağ Lâhikası-1, sf. 266-267)*

Ben de onlara demiştim: **"BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (10. TEKRAR), ÂL-İ BEYTTEN (11. TEKRAR) OLACAKTIR.** *(Emirdağ Lâhikası, sf. 232)*

Senin şu âciz ve fakir ve hiç ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak, kendimi **O GELECEK ŞAHIS (12. TEKRAR)** olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyakatim yoktur. **FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN (13. TEKRAR) BİR HİZMETKÂRI VE ONA (14. TEKRAR) YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI VE O BÜYÜK KUMANDANIN (15. TEKRAR) PÎŞDÂR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM.** Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acip kokusunu aldın. *(Barla Lahikası, sf. 162)*

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD (16. TEKRAR), HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD (17. TEKRAR), HEM HAKİM (18. TEKRAR), HEM MEHDİ (19. TEKRAR), HEM MÜRŞİD (20. TEKRAR), HEM KUTB-U AZAM (21. TEKRAR) OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ (22. TEKRAR) GÖNDERECEK VE O ZAT (23. TEKRAR) DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR. Cenab-ı Hakk, bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin firtınalarını teskin eder ve **BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ (24. TEKRAR) İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR.** Ve va'detmiştir, va'dini elbette yapacaktır. Kudret-i İlahiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında düşünülse, yine o kadar makul ve vukua layıktır ki; 'Eğer muhbir-i Sadık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır' diye ehl-i tefekkür hükmeder...

Eğer maddî şekle girse ve bir tesanütle bir fırka vaziyetini alsalar, **İSLÂMİYET DİNİNİ MİLLİYET-İ MUKADDESE HÜKMÜNDE RABITA-İ İTTİFAK VE İNTİBAH YAPSALAR, HİÇBİR MİLLETİN ORDUSU ONLARA KARŞI DAYANAMAZ. İŞTE, O PEK KESRETLİ O MUKTEDİR ORDU, ÂL-İ MUHAMMED ALEYHİSSALÂTÜ VESSELÂMDIR VE HAZRET-İ MEHDÎNİN (25. TEKRAR) EN HAS ORDUSUDUR...**

ELBETTE O KUVVET-İ AZÎMEDEKİ BİR HAMİYET-İ ÂLİYE FEVERAN EDECEK VE HAZRET-İ MEHDÎ (26. TEKRAR) BAŞINA GEÇİP TARİK-İ HAK VE HAKİKATE SEVK EDECEK. BÖYLE OLMAK VE BÖYLE OLMASINI, BU KIŞTAN SONRA BAHARIN GELMESİ GİBİ, ÂDETULLAHTAN VE RAHMET-İ İLÂHİYEDEN BEKLERİZ VE BEKLEMEKTE HAKLIYIZ. *(Mektubat, 425-426)*

Bediüzzamanın bu sözünde kullandığı yukarıdaki vasıflar, anlamlarından da anlaşılacağı gibi tek kişiye ait olacak özelliklerdir.

1- … bir müçtehid

2- … bir müceddid

3- … hâkim

4- … Hz. Mehdi

5- … mürşid

6- … kutb-u a'zam

7-… bir zât-ı nuranî

TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ (27. TEKRAR) VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR VE O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ. *(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72)*

ÂHİRZAMANDA, ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN (A.S.M.) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDÎDE (28. TEKRAR) VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR. *(Kastamonu Lahikası, sf. 146)*

MEHDİ'NİN (29. TEKRAR) ÜÇ VAZİFESİ, nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak ahir zamanda gelen **AL-İ BEYT'İN BÜYÜK BİR MÜRŞİDİ (30. TEKRAR)** seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, her halde hallini istiyoruz...."

İkinci vazifesi: **HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI (40. TEKRAR)** ile şeair-i İslamiyeyi ihya etmektir. Alem-i İslam'ın vahdetini nokta-i istinad edip, beşeriyeti maddî ve manevî tehlikelerden ve gadab-ı İlahî'den kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı ve hadimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lazımdır.

Üçüncü vazifesi: **İNKILABAT-I ZAMANİYE İLE ÇOK AHKAM-I KUR'ANİYENİN ZEDELENMESİYLE VE ŞERİAT-I MUHAMMEDÎYENİN (A.S.M.) KANUNLARI BİR DERECE TATİLE UĞRAMASIYLA O ZAT (41. TEKRAR)**, bütün ehl-i îmanın manevî yardımlarıyla ve İttihad-ı İslam'ın muavenetiyle ve bütün ulema ve evliyanın ve bilhassa al-i beytin neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakar seyyidlerin iltihaklarıyla o vazife-i uzmayı yapmaya çalışır...

... GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARİYLE, AHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎ (42. TEKRAR) ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirtlerin bu îtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: **"BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (43. TEKRAR), ÂL-İ BEYTTEN OLACAKTIR.** *(Emirdağ Lahikası-1, ss. 231-233)*

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN (44. TEKRAR) ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ NEŞR VE EHL-İ İMANI DALALETTEN KURTARMAK CİHETİYLE YÖNÜYLE, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risâle-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ, SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT (45. TEKRAR), RİSÂLE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞİR VE TATBİK EDECEK'.**

O ZATIN (46. TEKRAR) İKİNCİ VAZİFESİ, şeriatı icra ve tatbik etmektedir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O ZATIN (47. TEKRAR) ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, hilâfet-i İslâmiyeyi ittihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir...

BU ZAMANDA ÖYLE FEVKALÂDE HÂKİM CEREYANLAR VAR Kİ, HERŞEYİ KENDİ HESABINA ALDIĞI İÇİN, FARAZA HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT (49. TEKRAR) dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, iman mes'elesidir. **FAKAT ŞİMDİKİ UMUMUN NAZARINDA VE HAL-İ ÂLEM İLCAATINDA EN MÜHİM MES'ELE, HAYAT VE ŞERİAT GÖRÜNDÜĞÜNDEN O ZÂT (50. TEKRAR) ŞİMDİ OLSA DA,** üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki cârî olan Adetullaha muvafık gelmediğinden, her halde en a'zam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak. Tâ ki iman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin. *(Kastamonu Lahikası, s. 61-62)*

ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN HAZRET-İ MEHDÎNİN (RADIYALLAHU ANH) (51. TEKRAR) hakkında ayrı ayrı haberler var. Hattâ bir kısım ehl-i ilim ve ehl-i velâyet, eskide onun çıkmasına hükmetmişler.

Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı rivayetlerin bir tevili şudur ki: **BÜYÜK MEHDÎNİN (52. TEKRAR) ÇOK VAZİFELERİ VAR. VE SİYASET ÂLEMİNDE, DİYANET ÂLEMİNDE, SALTANAT ÂLEMİNDE, CİHAD ÂLEMİNDEKİ ÇOK DÂİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ**, her bir asır, me'yusiyet vaktinde kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdîye veyahut Mehdînin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan, rahmet-i İlâhiye ile her devirde, belki her asırda bir nevi Mehdî âl-i Beytten çıkmış, ceddinin şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş. Meselâ, siyaset âleminde Mehdî-i Abbâsî ve diyanet âleminde **GAVS-I ÂZAM VE ŞÂH-I NAKŞİBEND VE AKTÂB-I ERBAA VE ON İKİ İMAM GİBİ BÜYÜK MEHDÎNİN (53. TEKRAR) BİR KISIM VAZİFELERİNİ İCRA EDEN ZATLAR** dahi, Mehdî hakkında gelen rivâyetlerde, medâr-ı nazar Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğundan, rivayetler ihtilâf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş:...

... "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mesele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havale ile burada bu kadar deriz ki: Dünyada mütesanit hiçbir hanedan ve mütevafık hiçbir kabile ve münevver hiçbir cemiyet ve cemaat yoktur ki, **ÂL-İ BEYTİN HANEDANINA VE KABİLESİNE VE CEMİYETİNE VE CEMAATİNE YETİŞEBİLSİN.**

EVET, YÜZER KUDSÎ KAHRAMANLARI YETİŞTİREN VE BİNLER MÂNEVÎ KUMANDANLARI ÜMMETİN BAŞINA GEÇİREN VE HAKİKAT-İ KUR'ÂNİYENİN MAYASIYLA VE İMANIN NURUYLA VE İSLÂMİYETİN ŞEREFİYLE BESLENEN, TEKEMMÜL EDEN ÂL-İ BEYT, ELBETTE ÂHİR ZAMANDA, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYEYİ VE HAKİKAT-I FURKANİYEYİ VE SÜNNET-İ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) İHYA İLE, İLÂN İLE, İCRA İLE, BAŞKUMANDANLARI OLAN BÜYÜK MEHDÎNİN (54. TEKRAR) KEMÂL-İ ADALETİNİ VE HAKKANİYETİNİ DÜNYAYA GÖSTERMELERİ GAYET MÂKUL OLMAKLA BERABER, GAYET LÂZIM VE ZARURÎ VE HAYAT-I İÇTİMAİYE-İ İNSANİYEDEKİ DÜSTURLARIN MUKTEZASIDIR. *(Şualar, 509, 510)*

Hem Mehdilik isnadını hiç kabul etmediğime bütün kardeşlerim şehadet ederler. Hattâ Denizli'deki ehl-i vukuf, "eğer Said Mehdiliğini ortaya atsa bütün şakirdleri kabul edecek" dediklerine mukabil, Said itiraznamesinde demiş ki: "BEN SEYYİD DEĞİLİM. MEHDİ (55. TEKRAR) SEYYİD OLACAK." DİYE ONLARI REDDETMİŞ. *(Şualar, 14. Şua, sf. 355)*

Beşinci Sebep: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki: O zat, eski velîlerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaati gelmiş ki, **"Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümâtını dağıtacak." Ben böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum. FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA (56. TEKRAR) ZEMİN İHZAR EDİYORUZ.** Madem kendimize ait değil; elbette, Sözler namındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-i fahir ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükür ve tahdis-i nimet olur. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)*

...Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli ل '(lar)lar ve م (mim) ikişer sayılsa, **BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR ise, HAZRET-İ MEHDİ'NİN (57. TEKRAR)** şakirdleri olabilir." *(Şualar, sf. 605)*

İkinci İşaret, yani: Altıncı İşaret

HAZRET-İ MEHDÎNİN (58. TEKRAR) cemiyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek, yani Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cemiyetinin mucizekâr mânevî kılıcıyla (manen) öldürülecek ve dağıtılacak. *(Mektubat, 426)*

HEM İKİ DECCALIN SIFATLARI VE HALLERİ AYRI AYRI OLDUĞU HALDE, MUTLAK GELEN RİVAYETLERDE İLTİBAS OLUYOR; BİRİ, ÖTEKİ ZANNEDİLİR. HEM BÜYÜK MEHDÎNİN (59. TEKRAR) HALLERİ SÂBIK MEHDÎLERE İŞARET EDEN RİVAYETLERE MUTABIK ÇIKMIYOR, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (r.a.) yalnız İslâm Deccalından bahseder. *(Şualar, sf. 500-501)*

İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ (60. TEKRAR) ASIRLARINDA KARİB ZANNETMİŞLER....

Hem şu sırdandır ki; HZ. MEHDİ (A.S.) (61. TEKRAR), SÜFYAN GİBİ ÂHİRZAMANDA GELECEK EŞHASLARI (62. TEKRAR) çok zaman evvel, hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velayet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlahiye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki her zaman, her asır, kuvve-i maneviyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdi" manasına muhtaçtır. Bu manada, her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müdhiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tayin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zayi' olurdu. *(Sözler, Sf. 318)*

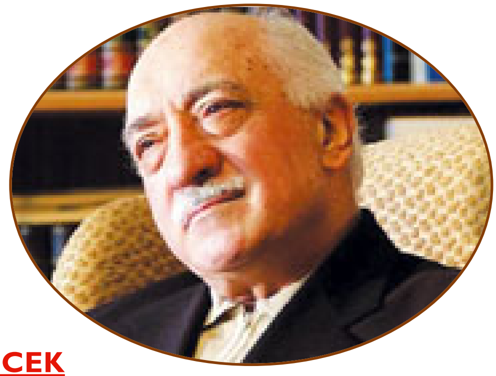

Şimdi MEHDİ GİBİ EŞHASIN (63. TEKRAR) hakkındaki rivayatın ihtilafatı ve sırrı şudur ki: Ehadîsi tefsir edenler, metn-i ehadîsi tefsirlerine ve istinbatlarına tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiye veya Süfyaniyeyi Hz. merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de o eşhasın şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, **O EŞHAS-I HÂRİKA (64. TEKRAR) çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler.** Halbuki demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. **ÖYLE İSE O EŞHAS (65. TEKRAR),** hattâ o müdhiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle, **O EŞHAS-I (66. TEKRAR) ÂHİRZAMAN TANINABİLİR. (Sözler, s. 318)**

BEŞİNCİ VE ALTINCI İŞARETLER, ISLAH-I ÂLEMİN BİZZAT HAZRET-İ MEHDÎNİN (67. TEKRAR) ZUHURUNA VÂBESTE OLDUĞUNA KANAAT EDEN ZÜMREDEN, BU ZÂT-I ÂLÎŞÂNIN (68. TEKRAR) DAHİ BU EMİRDE MUKTEDİR OLMASINDA ŞÜPHE DUYANLARIN, BU VEHİMLERİNİ BERTARAF EDECEK, İTİMATLARINI TEMİN EDECEK, GAYET KUVVETLİ GÜNEŞ GİBİ BİR HAKİKAT;

Yedinci İşaret, bu asrın en mâkul mücahedesinin nasıl yapılmak iktiza ettiğine delâlet eden, mahz-ı hikmet gibi hâssaları câmidir. *(Mektubat, s. 174)*

FETHULLAH GÜLEN HOCAEFENDİ'NİN HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHIS OLARAK GELECEĞİNİ ANLATTIĞI SOHBETLERİ

"HAKİM'İN MÜSTEDREKİ'Nİ, BEYHAKİ'NİN SÜNEN-İ KÜBRA'SINI KARIŞTIRDIĞIMIZ ZAMAN MUHAMMED'İ İLE MEHDİ'Sİ İLE AHİR ZAMANDA ZUHUR EDECEK ZATLA YÜZ YÜZE GELİVERİRİZ."

"Aşağı yukarı yirmi küsür sahabi bunu anlatmaktadır. **Belki ahkama dair çok meseleler bu kadar sahabe tarafında nakledilmemektedir.** Yirmi küsür sahabinin bunu naklettiğini ve buna ait vakaların nev'an (çeşitçe) mütevatir olduğun Kettani mütevatir hadisleri topladığı bir hadis kitabında; mütevatir hadisler hakkında fikir verdiği bir kitapta ifade etmektedir.

Ayrıca biz arzettiğim kitapları Hakim'in Müstedrek'ini, Beyhaki'nin Sünen-i Kübra'sını karıştırdığımız zaman **Muhammed'i ile Mehdi'si ile ahir zamanda ZUHUR EDECEK ZAT'LA YÜZ YÜZE GELİVERİRİZ.**

Mehdi insanların hidayetine vesile OLAN ZAT demektir. Öteden beri müceddid ve aktab durumu içinde çok Mehdiler gelmiştir. Ümmeti Muhammed (aleyhissalatu vesselam)'ın hidayetine vesile olmuş, vazife yapmış, gitmişlerdir. Cenab-ı hak makamlarını cennet eylesin.

"FİTNE, FESADIN, FISK-I FÜCURUN KÖRÜKLEYİCİSİ BİR ŞAHSI MANEVİNİN, BİR SİSTEMİN, DEJENERASYON BİR CEMAATİN KARŞISINDA BİR ZATTIR MEHDİ."

Tabi ki ahir zamanda hadiseler böyle karışık ve girift olunca **daha büyük ZATLARIN zuhur etmesi gerekiyor, Allah'ın lütfunun ifadesi olarak.** Efendimiz (sav)'in davasını temsil edecek yani Muhammedilikle zuhur edecek. **Muhammed Mehdi esasen bir şahsı maneviyi temsil edecek, BİR ŞAHSI MANEVİNİN BAŞINA GEÇECEK,** bu şahsı manevinin misyonları olacak. Bu misyonlar İslamiyet'e hizmet tekeffül etmiş (üstlenmiş) bulunacak. Evvela zuhur ettiği yerde, sonra cihanın her parçasında hakikat-i Ahmedi (aleyhissalatu vesselam)'ın şehbal (kanat) açmasına vesile olacak.

İşte dua ediyoruz, Allah'ın lütfunu bekliyoruz, tecessüm etmiş (göz önüne gelmiş, görünen) **bir lütf-u ilahi olan Mehdi'den lütfedeceğini intizar ediyoruz (ümit ederek bekliyoruz).**

Mehdi esasen hidayet kökünden gelen bir kelimedir. **İnsanların hidayetine vesile olan insan demektir.** Umumi manasıyla pek çok mürşidlere Mehdi denebilir. Mesela mehdilerin başında Resulü Ekrem (aleyhisalatu vesselam) gelir.

Sahab-i Kiram'ın hepsini Mehdi görebiliriz biz. Umumi manada bütün mürşidler, müceddidler Mehdidir, umumi manada. Hususi manada ahir zamanda Resulü Ekrem'in matmah-ı nazarı **OLAN BİR İNSAN MEHDİ**. Hadislerde Mehdi'ye dair çok rivayetler var.

Ahir zamanda din selim aklını kaybedince, düşüncede kanaatte değişmeye uğrayınca –haşa din zatında deforme olmaz, insanların duygu ve düşüncesinde feragatini (tok gözlülüğünü), şebabetini (gençliğini) kaybedince insanların duygu ve düşüncelerinde bunu yeniden canlandırmak için kimseye veya **BÜYÜK ZATA MEHDİ DİYORUZ.**

İNTİZAR EDİLEN (ÜMİTLE BEKLENEN) ZAT DA BUDUR. Mehdi deccalın karşısında bir zattır. Fitne, fesadın, fısk-ı fücurun körükleyicisi bir şahsı manevinin, bir sistemin, dejenerasyon bir cemaatin karşısında **BİR ZATTIR MEHDİ.** Mehdi esasen deccaliyet

rejimine karşı bir hareketi **TEMSİL EDEN ZATTIR.** Bu bir beyin gibidir. Fakat aynı zamanda Ümmeti Muhammed bu beynin vücududur.

Bu zamanda Hristiyanlar içinde zuhur eden Troçki gibi, Lenin gibi, Mao gibi deccalları görüyoruz ki, bunlar Allah'ı inkar ediyorlar. Hristiyanlık alemi içinde zuhur eden bu korkunç deccallerin radyoaktif tesiri İslam alemini züccam yapmıştır. Onlar da nezle olmuşlardır. Mehdi bu radyoaktif tesirin insanların üzerinde, müminlerin üzerindeki tesirini izaleye çalışacak.

O zat kelimesinin anlamı açıktır. "O" tekillik ifade eder, "zat" şahıs demektir. O zat denildiğinde, o şahıs, o insan anlamına gelir, yani bir kişiden, bir insandan bahsedilmektedir. Dolayısıyla Üstadımız, "O ZAT" dediğinde anlatmak istediğini bir ilkokul çocuğunun dahi anlayacağı açıklıkla beyan etmekte, **BİR ŞAHISTAN bahsetmektedir.** Herhangi bir şekilde Mehdi (as)'ın şahsı maneviden ibaret olacağını söylememektedir.

Üstadımız'ın hiç böyle bir beyanı olmadığı halde, Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevi olacağını iddia eden Nur talebesi kardeşlerimiz, şahsı manevi kavramı sanki sadece bu yüzyıla aitmiş gibi davranarak da büyük bir yanılgıya düşmektedirler. Her Peygamber döneminde, Peygamberlerle birlikte, her devirde müceddittlerle birlikte cemaatleri ve bundan meydana gelen şahsı manevisi bulunmuştur. Hz. İbrahim'in de, Hz. Musa'nın da, İmam Rabbani Hazretlerinin de, Abdülkadir Geylani Hazretlerinin de cemaati ve şahsı manevisi olmuştur. Örneğin, Peygamberimiz (sav)'in ashabı onun şahsı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. Dolayısıyla, ahir zamanda da Hz. Mehdi (as)'ın cemaati ve şahsı manevisi olacak, ama **HZ. MEHDİ (AS) DA BİZZAT CEMAATİNİN VE ŞAHSI MANEVİSİNİN BAŞINDA BULUNACAKTIR.**

"KURAN BİZE YETER, HZ. MEHDİ (AS)'A GEREK YOKTUR" İDDİASI KURAN'A UYGUN DEĞİLDİR

Allah Kuran'da, tarih boyunca tüm Müslümanların bir önderi, bir lideri olduğunu bildirmiştir. Kuran'da yer alan kıssalarda bu açıkça görülür. Bazı kardeşlerimizin, "Kuran bize yeter, Mehdi (as)'a ne gerek var ki?" iddiaları ise bu sebeple Kuran'a uygun değildir.

Kuran'a göre Müslümanların, Allah'ın hükümlerini en hikmetli şekilde kendilerine açıklayacak, Allah'ın istediği ahlakı yaşayarak gösterecek, içlerinde bulundukları zorluklardan kurtulmalarına vesile olacak bir liderlerinin, önderlerinin olması Adetullah'ın gereğidir. Ayetlerde de Müslümanların Allah'tan bir önder istedikleri bildirilmektedir. Örneğin Talut Calut kıssasında, insanlar Allah'tan kendilerine bir melik göndermelerini istemektedir:

> **Musa'dan sonra İsrailoğulları'nın önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda mücadele edelim" demişlerdi... (Bakara Suresi, 246)**

Nisa Suresi'nin 75. ayetinde de insanların yaşadıkları acılardan kurtulmalarına vesile olacak bir kurtarıcı istedikleri şöyle haber verilir:

> **Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)**

Ayette görüldüğü gibi bir önderlerinin olması Müslümanlar için zorluklardan kurtulması için bir vesiledir, Müslümanlar da bu yüzden Allah'tan bir önder istemektedir. Çünkü bir liderleri olmadığı durumda Müslümanlar arasında dağınıklık ve çok başlılık

olmakta bu da çok fazla sorun ve kargaşa oluşturmaktadır. Çok kısa sürede çözüme kavuşabilecek konular sürüncemede kalmakta, ezilen Müslümanların hakları hukuk ve demokrasi çerçevesinde gereği gibi savunulamamakta, adalet sağlanamamakta, fakirlik ortadan kaldırılamamakta dolayısıyla acılar sürekli devam etmektedir. Müslümanların önderinin olması ise müminler için hem madden hem de manen büyük bir bereket ve refahlık olmaktadır.

Bugün de İslam dünyasına bakıldığında dağınıklığın ve paramparça olmanın Müslümanlar için adeta bir belaya dönüştüğü görülmektedir. Zengin yer altı kaynaklarına, çok önemli jeostratejik konuma ve 1.5 milyarlık nüfusa sahip olan İslam alemi, son derece güçsüz ve zayıf durumdadır. Hatta bir çok İslam ülkesi ve Müslüman adeta esir hükmündedir. Filistin, Suriye, Irak, Afganistan, Kerkük, Doğu Türkistan… İslam coğrafyasının hangi yönüne bakılsa kan, gözyaşı, açlık, yoklukla Müslümanlar ezilmektedir. İşte bu durum karşısında, tıpkı Nisa Suresi'nin 75. Ayetinde bildirildiği gibi İslam alemi, bu durumdan kurtulmaya vesile olacak bir zatı, Hz. Mehdi (as)'ı Allah'tan istemekle yükümlüdür.

Elbette Müslümanların hepsi Kuran'a uymakla sorumludur. Kuran'ın emri ise İttihad-ı İslam'dır. Bir insan Kuran'a uymak yeterli diyor ama Kuran'ın emri olan İttihad-ı İslam'ı hiç anmıyorsa, İttihad-ı İslam'ın sağlanması için gayret etmiyorsa, kendi ticaretini, ailesini, düzenini Müslümanların kurtuluşundan daha önde turuyorsa o zaman bu samimi bir tutum olmaz. Kuran'a uyan Müslüman İttihad-ı İslam'ı var gücüyle savunur ve gerçekleşmesi için gayret eder. Ve unutmamak gerekir ki, İttihad-ı İslam'ın sağlanması ancak tüm Müslümanların sevgiyle kucaklayacakları, Allah'ın kaderde kim olduğunu takdir ettiği, Peygamberimiz (sav)'in hadisleriyle müjdelediği Mehdi (as) vesilesiyle gerçekleşecektir.

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 10:

MEHMET ALİ KAYA, ÜSTADIMIZ'IN KULLANDIĞI "ZAT-I NURANİ" İFADESİYLE KENDİSİNİ KAST ETTİĞİNİ İDDİA EDEREK CİDDİ BİR HATA YAPMAKTADIR:

Bediüzzaman Said Nursi bir şahıstır ve hayatını okuyanlar bilirler ki bu bir zatı nuranidir. Adı Said Nursi, Nurs'ta Nuriye'de doğmuş ve hocalarından birisi Seyyid Nur Muhammed'dir. Kuran Tefsirinin adı Risale-i Nur eserleridir... Bundan daha mükemmel ve her yönüyle nurani olan bir zat var mıdır? *(Asırların Rehberleri ve Müceddidler ve Kıyamet Alametleri, Deccal- Mehdi, sf. 234)*

CEVAP: ÜSTADIMIZ, ZAT-I NURANİ DEDİĞİNDE KENDİSİNDEN SONRA GELECEK HZ. MEHDİ (AS)'IN ŞAHSINI ANLATMAKTADIR

Üstadımız Hz. Mehdi (as)'dan bahsederken, "O zatı Nurani'nin ahir zamanın en büyük fesadı zamanında geleceğini ve Peygamberimiz (sav)'in soyundan olacağını" özellikle vurgulamıştır:

> Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında; elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem Mehdi, hem mürşid, hem kutb-u a'zam olarak **BİR ZÂT-I NURANÎYİ GÖNDERECEK VE O ZÂT DA EHL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN OLACAKTIR.** *(Mektubat, sf. 411-412)*

Bediüzzaman Hazretleri döneminde küfrün baskısının yoğun olduğu açıktır. Ancak hadislerde bahsedilen ve Üstadımız'ın dikkat çektiği, "ahir zamanın en büyük fesadı" Bediüzzaman Hazretleri'nden sonraki dönemde Darwinist materyalist felsefenin iyice güç kazanmasıyla yaşanmaya başlanmıştır. Üstadımız'dan sonraki dönemde Darwinizm tüm dünyaya hakim olmuş, dinsizliğin getirdiği belalar dünyayı iyice sarmış, İslam aleminde her gün kan akmaya başlamıştır. Dolayısıyla Hz. Mehdi (as)'ın geliş dönemi Üstadımız'ın yaşadığı dönem değil, içinde bulunduğumuz, ondan sonraki dönemdir.

Üstadımız, ZAT-I NURANİ diyerek Hz. Mehdi (as)'dan bahsederken, Hz. Mehdi (as)'ın seyyid olacağına da özellikle dikkat çekmiş, böylece Mehdiyet konusunda yapılabilecek tevillerin önünü kesmiştir.

BİR ZÂT-I NURANÎYİ GÖNDERECEK VE O ZÂT DA EHL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN OLACAKTIR. *(Mektubat, sf. 411-412)*

Üstadımız, kendisi de defalarca beyan ettiği gibi, seyyid değildir:

BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki **AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (yani Hz. Mehdi (as)) AL-İ BEYT'TEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR.** *(Emirdağ Lahikası, s. 247-250)*

Ayrıca Üstadımız, Hz. Mehdi (as)'ı ve talebelerini bir Nur olarak anlatırken, Hz. Mehdi (as)'ın kendisinden sonra geleceğini açık ve net olarak da beyan etmiştir:

BEN BÖYLE BİR NURUN ZUHURUNA (Hz. Mehdi (as)'ın ortaya çıkışına) ÇOK İNTİZAR ETTİM VE EDİYORUM. FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE İSE O KUDSİ ÇİÇEK-LERE (Hz. Mehdi (as) ve cemaatine) ZEMİN HAZIR ETMEK LAZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANİ ZATLARA ZEMİN İZHAR EDİYORUZ. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189)*

FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI (zemin hazırlayacak bir öncüsü) VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR BİR NEFERİ (öncü bir askeri) OLDUĞUMU ZANNEDİYO-RUM. *(Barla Lahikası, 28. Mektup, sf. 162)*

Üstadımız, açıkça "ben o nurani zata ve talebelerine zemin hazırlıyorum" derken, "Üstad böyle söylüyor ama bu dediği doğru değil, doğrusu başkadır" demek, samimi bir niyetle de yapılsa, güzel bir davranış değildir. Böyle bir düşünce şekli, her ne kadar iyi niyet-le ortaya atılsa bile, hiç kuşkusuz ki Bediüzzaman Said Nursi Haz-retleri'ne karşı çok büyük bir zulüm ve iftira olur. Ve bundan tüm Nur talebelerinin şiddetle kaçınması gerekir.

MEHMET ALİ KAYA - İDDİA 11:

MEHMET ALİ KAYA, "BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, HZ. MEHDİ (AS)'IN ÜÇ VAZİFESİNİ BİRDEN YAPTI" DİYEREK YANILMAKTADIR:

Mehdi-i ahir zaman hem diyanet sahasında, hem siyaset alanında hem cihat ve hem de saltanat sahasında görevlidir ve bütün bu görevleri tek başına yapar... BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ, BÜTÜN BU HİZMETLERİ HAYATINDA YAPMIŞ ve kendisinden sonra devam ettirmek için de Risale-i Nur eserlerinde esaslarını vazederek takipçilerinin tavizsiz şekilde yapmasını sağlamıştır... *(Asırların Rehberleri Müceddidler, sf. 224)*

CEVAP: BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ 3 GÖREVİ BİRDEN YAPMAMIŞTIR

Mehmet Ali Kaya kitabında açıkça Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin ahir zamanın Büyük Mehdisi olduğunu ve Hz. Mehdi (as)'ın üç büyük görevini hayattayken yerine getirdiğini, vefatından sonra ise Hz. Mehdi (as)'ın şahsı manevisi olarak Nur cemaatinin Hz. Mehdi (as)'ın görevlerini icra ettiğini iddia etmektedir.

Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nur'da, Hz. Mehdi (as)'ı tanımamızı sağlayacak en önemli alametlerden birinin, 3 vazifeyi birden yerine getirmesi olduğunu söylemiştir:

Gerçi HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ. Fakat HER BİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARIYLA AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ UNVANINI ALMAMIŞLAR. *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

Yani Hz. Mehdi (as) **3 görevi birden yerine getiren**; hem DÜNYANIN İMANINA VESİLE OLAN hem İTTİHADI İSLAM'I KURAN hem de İSLAM AHLAKININ DÜNYA HAKİMİYETİNİ SAĞLAYAN KİŞİ OLACAKTIR.

Oysa herkes; özellikle de Nur talebeleri ve Sayın Mehmet Ali Kaya bilmektedir ki, **Bediüzzaman Hazretleri Hz. Mehdi (as)'a ait olan bu görevlerin tamamını birden icra etmemiştir.**

Hz. Mehdi (as)'ın 1. Vazifesi Darwinist materyalist felsefelerinin tam anlamıyla susturulmasıdır

"...Fen ve felsefenin tasallutiyle (tesiriyle) ve maddiyyun (maddecilik) ve tabiiyyun (Tabiatçılık inancının) beşer içinde intişar etmesiyle (yayılmasıyla) her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyun fikrini (maddeci düşünceyi) **TAM SUSTURACAK BİR TARZDA İMANI KURTARMAKTIR**." (Beyanat ve Tenvirler, Sayfa 304)

Bediüzzaman Hazretleri'nin kendi döneminde de vefatından sonrasında da **"ta Hicri 1400'lere kadar"** hiçbir sahada materyalist ve Darwinist felsefeyi **tam susturacak** şekilde bir başarı sağlanamadı. Materyalist felsefe gücünü kaybetmedi. Darwinist felsefe gücünü

kaybetmedi. Dünya üzerinde Darwinist ve materyalist felsefenin gerçek yüzlerinin görülmesi, Dünya üzerindeki yıkıcı etkilerinin kavranması ve bu felsefelerle ciddi anlamda mücadele edilmeye başlanması Bediüzzaman Hazretleri'nin vefatından sonra, taa Hicri 1400'ler itibariyle gerçekleşti. Üstadımız küfrün belini kırdı, ama küfrü tam anlamıyla etkisiz hale getirmedi. Bu görev Üstadımız'ın açıkça bildirdiği gibi **"kendisinden sonra gelecek o zat yani Hz. Mehdi (as) tarafından**" yerine getirilecektir. Hz. Mehdi (as) kitaplar, yazılar, belgeseller, internet siteleri gibi her türlü ilmi aracı kullanarak, itiraz edilmesi mümkün olmayan bilimsel delilleri ortaya koyarak Darwinist ve materyalist felsefeyi fikren tam olarak yerle bir edecektir. Hz. Mehdi (as) vesilesiyle Darwinizm ve materyalizmin izi dünyadan tam olarak silinecek, bunların sebep olduğu belalar ve fitneler de son bulacaktır.

Hz. Mehdi (as)'ın 2. Vazifesi:
Kuran ahlakının dünyaya hakim olmasıdır

> **İkinci Vazifesi: Hilafet-i Muhammediye (asm) ünvanı ile seair-i İslamiyeyi** (İslam ahlakının esaslarını) **ihya etmektir. Alem-i İslam'ın vahdetini** (İslam aleminin birliğini) **nokta-i istinad edip** (dayanak noktası yapıp) **beşeriyeti maddi ve manevi tehlikelerden ve gadab-i İlahiden** (Allah'ın azabından) **kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinad ve hadimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lazımdır.** *(Emirdağ Lahikası, 259)*

Mehmet Ali Kaya Hocamız'a ve Nur talebesi kardeşlerimize soruyoruz:

Üstadımız döneminde İslam alemi esaretten kurtuldu mu?

Üstadımız döneminde acıları, belalar, fitneler son buldu mu?

Üstadımız döneminde İslam ahlakı tüm dünyaya hakim oldu mu?

Elbette olmadı.

Bediüzzaman Hazretleri, insanların imanına vesile olacak iman hakikatlerini son derece derin ve hikmetli anlatımlarla anlatmış ve dünya çapında birçok insanın Allah'a iman etmesine vesile olmuştur. Ancak Üstadımız'ın vefatına kadar ki zaman içinde İslam ahlakının dünya hakimiyeti, İslam Birliği'nin kurulması, materyalizm ve Darwinizm taunlarının etkisini tamamen yitirmesi gibi bir durum söz konusu olmamıştır. Aksine Üstadımız'ın vefat tarihine kadarki dönemlerde Darwinizm ve materyalizm insanlık üzerindeki şeytani etkisini artırarak sürdürmüş, insanlar geniş kitleler halinde bu inkarcı felsefelerin etkisine girmişlerdir. Darwinizm ve materyalizmin hızla güç kaybetmesi ancak Hz. Mehdi (as)'ın zuhur ettiği Hicri 1400 - Miladi 1980'ler itibariyle söz konusu olmaya başlamıştır.

Hz. Mehdi (as)'ın 3. Vazifesi: Dağınık haldeki İslam Aleminin bir araya getirilmesi ve İttihad-ı İslam'ın kurulması

Üçüncü Vazifesi: O zat, bütün ehl-i imanın manevi yardımlarıyla ve ittihad-ı İslam'ın muavenetiyle (desteğiyle) **Müslümanların dayanmasıyla ve bütün ulema ve evliyanın ve bilhassa Al-i Beytin neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakar seyyidlerin iltihaklarıyla** (katılımıyla) **o vazife-i uzmayı** (büyük görevi) **yapmaya çalışır.** *(Emirdağ Lahikası, 260)*

Mehmet Ali Kaya Hocamız'a ve Nur talebesi kardeşlerimize bir kez daha soruyoruz:

Bedüzzaman Hazretleri döneminde, İslam aleminin tamamı güçlü bir birlik oluşturacak şekilde bir araya gelmiş midir?

Üstadımız yaşarken, tüm mezhepler, tüm cemaatler, tüm Müslüman ülkeler bir lider etrafından toplanıp birleşmiş midir?

Üstadımız döneminde İttihad-ı İslam kurulmuş, gerçek İsevilerle Müslümanlar ittifak etmiş, tüm dünyaya sadece İslam ahlakı hakim olmuş mudur?

Elbette, hayır.

Üstadımız döneminde İslam alemi birleşmediği gibi bugün dahi İslam alemi dağınıktır. Son yıllarda ise, adım adım İttihad-ı İslam'ın geldiği, yaklaştığı görülmektedir. Bu da tüm dünyanın şu anda Hz. Mehdi (as)'ın zıl ve gölgesi altında olduğunun delillerinden biridir.

Nur talebesi kardeşlerimiz şunu kabul etmelidir ki; Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri inşaAllah kendi döneminin müçtehidi ve mehdisidir. Ancak ahir zamanın büyük Mehdisi değildir. Ahir zamanın Büyük Mehdisi ise, bu üç büyük vazifeyi bir arada ve bizzat kendisi hayattayken, tam anlamıyla yerine getirecektir.

HZ. MEHDİ (AS), ALLAH'A TESLİM OLMUŞ SALİH BİR KUL OLARAK İSLAM AHLAKININ DÜNYA HAKİMİYETİNE VESİLE OLACAKTIR

> **Hangi şekliyle olursa olsun kulluk, insanın şerefinin rengi ve ona bahşedilmiş en büyük pâyedir...** Mehdî'nin şahıs mı yoksa şahs-ı manevî mi olduğu da şüphelidir. **Dolayısıyla, mehdiyet, arkasına düşülüp aranılacak, bulununca da herkese ilan edilecek bir paye değildir.** Heyhat ki, bugün bazı insanlar o meseleye kafalarını takmışlar; büyük iddialara girişiyorlar. *(Fethullah Gülen Hocaefendi'nin 24 Eylül 2012 tarihli sohbeti, http://tr.fgulen.com/content/view/21198/17)*

Bazı Nur talebelerinin Mehdiyet konusundaki yanlış yorumlarından biri de, Mehdiyeti sadece bir makam olarak düşünmeleridir. Oysa Mehdiyet, Allah'ın kader takdir ettiği mübarek bir sorumluluk ve manevi bir makamdır. **Hz. Mehdi (as), Allah'tan çok korkan, Allah'a çok itaatli salih bir kuldur, ama Allah'ın ona kaderde tayin ettiği sorumlulukları da yerine getirmekle yükümlüdür.**

Bir insanın ortaya çıkıp Mehdilik iddiasında bulunması, Kuran'a göre haramdır. Hiç bir mümin, "ben Mehdiyim, ben cennet-

liğim" diye kendisine göre bir yorumla, bir makamla ortaya çıkıp böyle bir şeyi ilan edemez. Bu Kuran'a göre haramdır ve bunu yapan kişi dinden çıkmış olur. Ama Allah'ın kullarından dilediğini seçmesi, seçtiği bu kişiye İslam ahlakının hakimiyetini nasip etmesi ve bu zatın Müslümanların başında manevi liderleri olarak, Hz. Mehdi (as) olarak, bulunması onun kendisine bir makam atfetmesi anlamına gelmez. Allah'ın o insanı seçmesi anlamına gelir.

Elbette her Müslümanın dünyadaki varlık amacı Allah'a kulluktur. Allah insanları ve cinleri sadece Kendisi'ne kulluk etmeleri için, dünyayı da hangisinin daha iyi kulluk yapacağını denemek için yarattığını bildirmiştir:

Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım. (Zariyat Suresi, 56)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. (Hud Suresi, 6)

Peygamberler de, Allah'ın gönderdiği elçiler de Allah'ın kullardır. Bir insanın peygamber olması onun Allah'a kul olmasını engellemez. Tam tersine, peygamberler de Allah'a kul oldukları için peygamberlik görevini yerine getirirler. Yani peygamberlik, Allah'ın bu mübarek kullarına verdiği bir vasıftır. Allah emrettiği için, Allah'a en güzel şekilde kulluk etmek için bu görevi yerine getirirler. Ve Peygamberlik makamlarıyla birlikte Allah'tan çok korkarlar, umut ve korku arasındadırlar.

Hz. Mehdi (as) da Allah'ın izniyle İslam ahlakını dünyaya hakim kılarken Allah'ın kulu olarak bu görevi yerine getirecektir. Hz İsa (as) da yine yeniden yeryüzüne geldiğinde, Kuran'a tabi olan bir Müslüman olarak gelecek ve yine Allah'ın kulu olacak.

Allah ayetinde şöyle bildirir:

"Andolsun biz senden önce elçiler gönderdik. Onlardan kimini

sana aktarıp anlattık ve kimini anlatmadık." (Mümin Suresi, 78)

"Ve onların içinden sabret-tikleri zaman emrimizle doğru yola iletip yönelten önderler kıldık." (Secde Suresi, 24)

Ayetlerde açıkça bildirildiği üzere Allah toplumlara peygamberler ve elçiler göndermektedir. Müslüman topluluklarının içinden Allah önderler çıkarmakta, ama bu önderler Allah'a kulluk vazifelerini hiç bir zaman bırakmamakta, zaten Allah kul oldukları için ve Allah'tan korktukları için, Allah'a aşkla, sevgiyle bağlı oldukları için, Allah'ın emirlerini yerine getirdikleri için bu görevi üstlenmektedirler. Hayırlarda yarışmakta, **"Bizi takva sahiplerine önderler kıl"** diye dua etmektedirler. Dolayısıyla Mehdiyeti –haşa- Allah'a kulluk vasfını etkileyen bir makam gibi göstermek samimi bir davranış değildir. Allah'ın dilemesiyle, Allah'ın kaderde seçtiği kişi İslam ahlakını Hz. İsa (as) ile birlikte hakim kılacaktır inşaAllah.

HZ. MEHDİ (AS)'I ARAMAK, MEHDİYETİ MÜJDELEMEK PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN EMRİDİR. HER MÜSLÜMAN BU EMRİ YERİNE GETİRMEKLE SORUMLUDUR.

Peygamberimiz (sav), "Mehdi ile müjdelenin" buyurmuş ve Müslümanlara en zor koşullar altında dahi olsalar, "karda sürünerek dahi olsa" Mehdi (as)'ı arayıp bulmayı emretmiştir. Her Müslüman Resulullah (sav)'in bu emrine uymakla yükümlüdür.

1- HZ. MEHDİ (AS)'IN GELİŞİ TÜM İNSANLAR İÇİN BİR MÜJDEDİR.

"HZ. MEHDİ İLE MÜJDELENİN. O Kureyş'ten ve Ehl-i Beyt'imden bir kişidir. O, insanların ihtilaf ve sosyal sarsıntılar içinde bulundukları bir sırada çıkar. O (Hz. Mehdi (a.s.)) yeryüzünü, kendinden önce zulüm ve baskı ile doldurulduğu gibi, adalet ve insanf ile (merhametle) doldurur. *(Hz. Ebu Said el Hudri r.a. / Ramuz El-Ehadis 1. cilt, Sayfa 7, No 7; Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 13)*

EY İNSANLAR, MEHDİ'NİN ÇIKIŞI İLE MÜJDELENİN. Çünkü Allah'ın vaadi gerçektir, boşa çıkmaz. O'nun hükmü geri çevrilmez. O, her şeyi hikmet üzere yapar ve her şeyi bilir. Allah'ın fethi yakındır. *(Yenabiu'l-Mevedde, sf. 440)*

İnsanlar, şiddetli bir korku üzerinde olmadıkça, Hz. Mehdi (as) zuhur etmez. Ondan önce zelzeleler, fitneler, insanların başına gelen belalar ve taun (veba) hastalığı zuhur edecektir… İşte o vakit (Hz. Mehdi (as)) zuhur edecektir. ONA **(HZ. MEHDİ (A.S.)'A) YETİŞENE VE ONUN YARDIMCILARINDAN OLANLARA MÜJDELER OLSUN.** Ona (Hz. Mehdi (as)'a) muhalefet edenlere ve emrine karşı gelenlere yazıklar olsun. *(Fera idu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam el-Mehdi el-Muhtazar)*

2- PEYGAMBERİMİZ (SAV) ÜMMETİNE, "HER NE OLURSA OLSUN, HZ. MEHDİ (AS)'I BULUP ONA TABİ OLMALARINI" BİLDİRMİŞTİR.

Ebi Şeybe ve Naim b. Hammad Fiten isimli eserde, İbni Mace ve Ebu Naim ise İbni Mes'ud'dan tahric ettiler. O dedi ki:

"O (Hz. Mehdi (a.s.)) arza sahip olur ve kendisinden önce baskı ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. **SİZDEN O'NA KİM YETİŞİRSE, KAR ÜZERİNDE SÜRÜNEREK DAHİ OLSA GELSİN, O'NA KATILSIN. ZİRA O HZ. MEHDİ (A.S.)'DİR."** *(Ahir zaman Mehdisinin Alametleri, Celalettin Suyuti, s. 14)*

Sizden veya sonra gelenlerden birisi **ONA (HZ. MEHDİ (A.S.)'A) YETİŞİRSE, KAR ÜZERİNDE SÜRÜNEREK DAHİ OLSA GELSİN ONA KATILSIN.** Muhakkak ki onlar hidayet sancaklarıdır. *(Ramuz El Ehadis, 1. cilt, s. 298, no:2)*

Sizden ona kim yetişirse, **KAR ÜZERİNDE SÜRÜNEREK DAHİ OLSA ONA GELSİN. ONA KATILSIN**. Zira o, Mehdi'dir. *(İbn Mace, Fiten, B 34, H 4082; İbn Ebi Şeybe, c.*

VII, sf. 527; Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 14)

Sonra Hz. Mehdi aleyhisselam'ın sıfatlarını sayarak buyurdu ki: "İÇİNİZDEKİ EN GENİŞ SIĞINAKTIR, İÇİNİZDE İLMİ EN ÇOK OLANDIR, VE DOSTLARINI, SEVDİKLERİNİ EN FAZLA ARAYIP SORANDIR. Allah'ım! Onun zuhurunu, hüzünlerin giderilmesine vesile kıl ve ümmetin dağınıklığını onunla topla! Eğer Allah seni muvaffak kılarsa **ONUN BİATINA KOŞ (ONA TABİ OL) VE ONDAN ASLA VAZGEÇME. EĞER MUVAFFAK OLUR DA, ONA ULAŞIR VE HİDAYET OLURSAN ONDAN ASLA VAZGEÇME."** "Âh – ve eliyele göğsünü göstererek – onu ne de çok görmek isterdim." *(Şeyh Muhammed b. İbrahim-i Numani, Gaybet-i Numani, s. 252)*

Peygamberin (sav) şöyle dediği nakledilmiştir. Bizden olan hak üzere Kaim (Hz. Mehdi (a.s.)) kıyam etmedikçe asla kıyamet kopmaz. Bu da Allah'ın izin verdiği bir zamanda olacaktır. Ona uyan kurtulur, ondan geri kalan ise helak olur. Ey Allah'ın kulları Allah'tan korkun: **HZ. MEHDİ ZUHUR EDİNCE HERŞEYİ BIRAKIP MÜMKÜN OLAN HER VESİLEYLE ONA DOĞRU KOŞUNUZ.** Çünkü o Allah'ın halifesi (Müslümanların manevi lideri) ve benim vasimdir. *(Bihar-ul Envar, c. 51, s. 65; İsbat-ul Hudat, c. 6, s. 382)*

SAHTE MEHDİLERİN ÇIKMASI DA HZ. MEHDİ (AS)'IN ÇIKIŞ ALAMETİDİR

Bazı Nur talebeleri de sahte Mehdilerin çıkacağı endişesi taşımaktadırlar. Bu endişe onları Hz. Mehdi (as)'ın bir manevi şahıs olduğu yanılgısına sürüklemektedir. Bu endişe çok yersizdir, çünkü

ahir zamanda sahte Mehdilerin, sahte Mesihlerin, sahte peygamberlerin çıkacağını Resulullah Efendimiz (sav) zaten bildirmiştir.

Her biri Allah'ın Resulü olduğunu iddia eden otuza yakın yalancı gönderilmedikçe kıyamet kopmayacaktır. *(Tirmizi, Fiten 43; Ebu Davud, Melahim 16)*

Her birisi kendisinin Tek Mabud olan **Allah'tan resul olarak gönderildiğini iddia eden altmış yalancının çıkması.** *(Ali Bin Hüsameddin El Muttaki, Celaleddin Suyuti'nin Tasnifinden Hadisler – Ahir Zaman Mehdisinin Alametleri, sf. 36)*

Hz. Mehdi (as) Hizmetinden Anlaşılır

Sahte Mehdi olarak ortaya çıkan kişilerin Hz. Mehdi (as) olmadığı hemen anlaşılır. Çünkü öncelikle gerçek Mehdi, "ben Mehdi'yim" diye ortaya çıkmaz, Mehdilik iddiasında bulunmaz. Bu Hz. Mehdi (as)'ın özelliklerinden biridir. Bu önemli bir kriterdir. Dolayısıyla "ben Mehdi'yim" diye ortaya çıkan birinin gerçek Mehdi olmadığı öncelikle buradan anlaşılır.

Diğer bir açık gösterge de Hz. Mehdi (as)'ın ifa edeceği görevi ancak kendisi yapabilmesidir. Çünkü Allah kaderde o faaliyetleri ancak onun yapmasını takdir etmiştir; bu nedenle o kişi Mehdi olarak vasıflandırılmıştır. Bundan dolayı sahte Mehdi olarak ortaya çıkanların Mehdi faaliyeti anlamında bir şey yapması mümkün değildir. Nitekim Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri, Hz. Mehdi (as)'ın yapacağı faaliyetleri saymış ve bunları ondan başka kimsenin yapamayacağını belirtmiştir.

BÜYÜK MEHDİ'NİN ÇOK VAZİFELERİ VAR. VE SİYASET ALEMİNDE, DİYANET ALEMİNDE, SALTANAT

ALEMİNDE, MÜCADELE ALEMİNDE ÇOK DAİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ... *(Şualar, sf. 590)*

Ve ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK. *(Emirdağ Lahikası, sf. 259)*

Bediüzzaman Hazretleri ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi (as)'ın üç görevi olduğundan ve onun temsil ettiği cemaatiyle birlikte bu üç görevi birden yerine getireceğinden bahsetmiştir. Bu vazifeleri, materyalist ve ateist felsefeleri tamamen susturacak bir şekilde insanların imanlarını kazanmasına vesile olmak, Türk- İslam Birliğini kurmak ve Kuran ahlakının dünyaya hakim olmasına vesile olmaktır. *(Emirdağ Lahikası, sf. 259)*

Bu üç görevin, onu diğer sabık Mehdilerden ayıran ve onun Büyük Mehdi olduğunu gösteren önemli alametlerinden olduğunu bildirmiştir.

Hem BÜYÜK MEHDİ'nin halleri SABIK MEHDİLERE (önceki Mehdilere) işaret eden rivayetlere mutabık (uygun) çıkmıyor, hadis-i müteşabih (birçok anlama gelebilecek hadis) hükmüne geçer. *(Şualar, sf. 582)*

Allah kaderde Hz. Mehdi (as)'ın İslam ahlakını hakim etmesini takdir etmiştir. Müslümanların da Hz. Mehdi (as)'ın gelişinden veya sahte Mehdilerin çıkmasından endişe etmemeleri gerekir.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, "HZ. MEHDİ (AS)'IN KENDİSİNE PROGRAM EDİNECEĞİ BİR ESERDEN" BAHSETMEKTEDİR.EĞER İDDİA EDİLDİĞİ GİBİ ÜSTADIMIZ HZ. MEHDİ (AS) İSE, SÖZ KONUSU BU ESER NEDİR? BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ HANGİ ESERİ KENDİSİNE HAZIR BİR PROGRAM EDİNMİŞTİR?

"O ZÂT , O TAİFENİN (O TOPLULUĞUN) UZUN TEDKİKATI (UZUN ARAŞTIRMALARI, İNCELEMELERİ) İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE HAZIR BİR PROGRAM YAPACAK, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği (dayandığı) kuvvet ve manevî ordusu, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd (dayanışma) sıfatlarına tam sahib olan bir kısım şakirdlerdir (öğrencilerdir). Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar."

O zât, o taifenin (o topluluğun) uzun tedkikatı (uzun araştırmaları, incelemeleri) ile...

Bediüzzaman Hazretleri burada uzun araştırmalar ve incelemeler yapan bir araştırma grubundan bahsetmiştir. Bediüzzaman'ın UZUN araştırma ve incelemeler demesi, bu çalışmaların oldukça kapsamlı, detaylı, uzun zaman alan araştırmalar olduğu anlamına gelmektedir ki bu bilim insanlarının işidir.

yazdıkları eseri...

Bediüzzaman Hazretleri, bu insanların uzun araştırma ve incelemeler sonucunda **elde ettikleri verileri yazılı hale getirdiklerine** dikkat çekmektedir. Yani Üstadımız **BİLİMSEL ESERLERDEN** bahsetmektedir.

Ayrıca Üstadımzı, uzun araştırma yapan bir veya birkaç şahıstan değil, bir topluluktan bahsetmektedir. Yani Üstadımız, **ÇOK SAYIDA BİLİM ADAMININ UZUN ARAŞTIRMALAR SONUCU YAZDIKLARI ESERLERDEN BAHSETMEKTEDİR.**

Kendine hazır bir program yapacak....

"Hazır" bir program yapmak, Hz. Mehdi (as)'ın söz konusu olan bu bilimsel eserlerdeki bilgileri **HAZIR OLARAK ALIP KULLANACAĞI, yani BİLİMSEL ESERLERDEN ALINTILAR YAPACAĞI** anlamına gelir.

Ayrıca Üstadımız, Hz. Mehdi (as)'ın bu bilgileri kendine bir "PROGRAM" yapacağını da vurgulamaktadır. Bilindiği gibi program, izlenecek yolu belirleme anlamına gelir. Demek ki Hz. Mehdi (as)'ın bilimsel araştırmalara dayalı olarak hazırladığı eserlerinde anlattığı konu, Hz. **MEHDİ (AS)'IN "İZLEDİĞİ YOL" OLACAKTIR. YANİ ÜZERİNDE DURDUĞU, SAVUNDUĞU VE ANLATTIĞI "ANA KONU" OLACAKTIR.**

Bu durumda, "Bediüzzaman Hazretleri ahir zamanın Büyük Mehdisi'dir" diyen Nur Talebesi kardeşlerimizin şu soruya cevap vermesi gerekir:

Bediüzzaman Hazretleri, eserlerini hazırlarken **HANGİ TOPLULUĞUN, HANGİ BİLİM İNSANLARININ ARAŞTIRMALARINI hazır olarak alıp kullanmıştır?**

Hangi bilimsel eserlerden olduğu gibi, **HAZIR OLARAK ALINTILAR YAPMIŞTIR?**

Bediüzzaman Hazretleri, hangi alıntılarla hazırladığı eseri **KENDİNE HAZIR BİR PROGRAM HALİNE GETİRMİŞTİR?**

Dahası **BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ HAZIR BİR PROGRAM UYGULAMIŞ MIDIR?**

UYGULAMIŞSA HANGİ PROGRAMI UYGULAMIŞTIR?

Açıktır ki, Bediüzzaman Hazretleri herhangi bir eseri kendisine program yapmamıştır. Bunu yapacak olan Hz. Mehdi (as)'dır.

BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ, RİSALE-İ NUR'DA 8 AYRI YERDE, HZ. MEHDİ (AS)'IN ÇIKIŞ TARİHİNİN HİCRİ 1400'LER OLDUĞUNU BİLDİRMİŞTİR

1. İstikbal-i dünyeviyede **1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ (Hz. Mehdi (as)'ı)** asırlarında karib (yakın) zannetmişler. *(Sözler, s. 318)*

2. HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT (Hz. Mehdi (as) dahi bu zamanda gelse... *(Kastamonu Lahikası, s. 61-62)*

AHMET ÇOLAK da, Risale-i Nur'da Hz. Mehdi (as)'ın geliş vaktinin bildirilmediğini iddia edenler arasındadır. Ahmet Çolak'ın iddiası şu şeklildedir:

"Allah ümmeti ümitsizlikten kurtarmak için MEHDİ'NİN NE ZAMAN GELECEĞİNİ GİZLEMİŞTİR. Mehdi ve süfyanın gelişiyle ilgili PEYGAMBERİMİZ (SAV) BİZE ZAMAN VE İSİM BİLDİRMEMİŞTİR."

3. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli "lâmlar" ve "mim" ikişer sayılsa, BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZÂTLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİ'NİN ŞAKİRDLERİ OLABİLİR. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.132)*

Bediüzzaman Hazretleri Birinci Şua'da yer alan bu açıklamasında Tevbe Suresi'nin 32. ayetinin ebced hesabının, şeddeli lamlar ve mim ikişer sayılarak yapılmasından bahsetmektedir. Ayetin, **"Allah'ın nurunu üflemekle söndürmek isterler. Allah nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor"** cümlesinde yer alan şeddeli lamlar ve mim ikişer sayıldığında ayetin ebced değeri 1910 yapmaktadır. Yani, Üstadımız bundan bir asır sonra ifadesiyle **MİLADİ 1910'DAN BİR ASIR SONRA** demektedir. **1910'dan bir asır yani 100 yıl sonrası ise 2010'dur.**

4. Yetmiş birde (hicri 1371'de – miladi 1952) fecr-i sâdıkı başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzip de olsa, **OTUZ-KIRK SENE (Hicri 1401/H. 1411 – Miladi 1981/M. 1991) SONRA FECR-İ SÂDIK ÇIKACAK.** *(Hutbeyi Şamiye, Sf. 27)*

Üstadımız, Hicri 1371'de Fecri Kazibin, yani İslam aleminin aydınlanmasının başladığını söylüyor. Hicri 1371'den 30 ve 40 sene sonra, yani Hicri 1401 ve Hicri 1411'de asıl aydınlanmanın güç kazanacağını bildiriyor. Burada Üstadımız açık ve net tarihler veriyor, Hz. Mehdi (as)'ın Hicri 1400'lerde faaliyette olduğunu söylüyor.

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

5. Evet şimdi olmasa da (Hicri 1371'DEN) **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip dağıt-

mak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbeyi Şamiye, Sf. 30)*

Üstadımız, Hicri 1371'den hem 30-40 sene sonra hem de yarım asır sonra yani 50 yıl sonra diyerek Hz. Mehdi (as)'ın hangi tarihte görev başında olacağını söylüyor? Hicri 1400'lerde.

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

1371 + 50 = 1421 = 2001

6. Bediüzzaman Hazretleri Emirdağ Lahikası'nı 1949 yılında kaleme almış ve kendisinden 100 sene yani **BİR ASIR SONRA** gelecek olan Hz. Mehdi (as), talebeleri ve o dönemdeki insanlara şöyle seslenmiştir:

O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş:

Herkese dünya terakkî dünyası olsun; yalnız bizim için mi tedennî dünyasıdır? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım:

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden **SONRAKİ YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ (gizli bir bakış ile gayba bakarak) İLE BENİ TEMÂŞÂ (seyreden) EDEN SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYORUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN**

YÜKSEK İSTİKBALİNİZE (geleceğinize) UZANAN TELSİZ TELGRAFLA SİZİNLE KONUŞUYORUM. NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ (cennet gibi) BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE ÇİÇEK AÇACAKLAR. Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. **"EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! 'ŞU KALENİN BAŞINDA BİR MEDRESE-İ NURİYE ÇİÇEĞİNİ YAPINIZ. CİSMEN DİRİLMEMİŞ, FAKAT RUHEN BÂKİ VE GENİŞ BİR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESETÜ'Z-ZEHRAYI CİSMANÎ BİR SURETTE BİNA EDİNİZ" DEMEKTİR.** Zaten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin 147'nci sayfadan tâ 157'nci sayfaya kadar medresetü'z-zehranın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatleri yazmış. *(Emirdağ Lahikası, Sayfa 343, 344)*

7. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİB ŞAHSIN bir hizmetkârı ve ona yer hazır edecek bir dümdârı (ordunun geriden gelen emniyet kuvveti) ve o büyük kumandanın pîşdâr (öncü) bir neferi (askeri) olduğumu zannediyorum. *(Barla Lahikası, sf. 162)*

Bu eserinde Üstadımız, **Hz. Mehdi (as)'ın ileride geleceğini** açık bir şekilde ifade etmiştir. Said Nursi Hazretleri "Barla Lahikası"nı 1926 yılında kaleme almıştır, yani bu sözleriyle bu tarihten çok ilerideki bir dönemden, kendisinden sonraki asırdan bahsetmektedir. Kendisinin Hz. Mehdi (as)'ın öncüsü ve ona zemin hazırlayan

bir hizmetkarı olduğunu söyleyerek bir diğer yönden de kendisinin ahir zamanın büyük Mehdisi olmadığını, ancak ona zemin hazırlayan, onun zuhurundan önce ona öncülük eden bir yardımcısı olduğunu açıkça söylemektedir.

> **8. TÂ AHİR ZAMANDA**, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdî ve şakirdleri Cenab-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişlettirirve o tohumlar sümbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz. *(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72)*

Üstadımız, **Kastamonu Lahikası'nı 1936** yılında hazırlamıştır. Bu eserinde "ta ahir zamanda...." ifadesiyle Risale-i Nur'un asıl sahipleri olarak nitelendirdiği Hz. Mehdi (as) ve talebelerinin kendisinden çok daha sonraki bir vakitte, yani kendisinden sonraki yüzyılda geleceklerini ifade etmiştir.

Görüldüğü gibi, Üstadımız Risale-i Nur'da yüzlerce sayfa Hz. Mehdi (as)'ı anlatmışken, defalarca, ayrı ayrı Hz. Mehdi (as) Hicri 1400'de gelecek demişken, Risale-i Nur'da "Hz. Mehdi (as)'ın gelişi, zamanı belli değildir" demek samimi bir davranış değildir.

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü Kendisi'nin olan (Allah) ne Yücedir. Kıyamet-saatinin ilmi O'nun Katındadır ve O'na döndürüleceksiniz.
(Zuhruf Suresi, 85)

İman Zafiyetine Karşı; Mehdiyette İman Hakikatlerinin Önemi

KURAN'DA, İMANİ ZAAFİYET İÇİNDE OLANLARIN ÖZELLİKLERİ

Peygamberimiz (sav) ahir zamanı haber veren hadislerinde bu devrin en önemli tehlikelerinden birinin insanların çoğunun iman etmemeleri ve iman zayıflığı olduğunu söylemiştir:

> **"İnsanların üzerine öyle bir zaman gelecek ki dininin gereklerini yerine getirme konusunda sabırlı davranıp Müslümanca yaşayan kimse avucunda ateş tutan kimse gibi olacaktır."** *(Tirmizî, Fiten,73; Ebu Davud, Melahim,17)*

Peygamberimiz (sav) bu sözüyle ahir zaman fitnelerinin insanların imanda dirayet göstermelerini zorlaştıracağını, yani iman zayıflığının bu dönemin bir hastalığı olacağını söylemektedir.

Nitekim Bediüzzaman Hazretleri de, Hz. Mehdi (as)'ın yapacağı 3 büyük vazifeyi anlatırken, Hz. Mehdi (as)'ın insanlığın imanının kurtulmasına vesile olacağını anlatmaktadır:

> Ümmetin beklediği, **AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ** (önemlisi) **VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI** (değerlisi) **OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ** (gerçek imanı) NEŞR (yazma ve dağıtma yoluyla yaymak) **VE EHL-İ İMANI** (iman edenleri) **DALALETTEN** (sapkınlıktan) **KURTARMAK**...*(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Hz. Mehdi (as), Bediüzzaman Hazretleri'nin bildirdiği gibi, "Kitaplar, yazılar, belgesellerle iman hakikatlerini anlatarak", insanların samimi iman etmelerine, tahkiki olarak iman ahlakını yaşamalarına vesile olacaktır.

Ahir zamanda insanların büyük kısmının iman etmesine engel olan en temel sebep Darwinizm ve Materyalizmdir. Bu sebeple hem Darwinist Materyalist ideolojilerin geçersizliğini ilmi ispatlarıyla ortaya koymak

hem de iman hakikatlerini anlatmak insanların, Allah'ın izniyle, iman etmelerine vesile olacaktır.

Kuran'da da insanların çoğunun asıl manevi hastalığının iman etmemek veya zayıf imanlı olmak olduğu bildirilmektedir. Bu bölümde konuyla ilgili bazı ayetlere yer verilmiştir.

İNSANLARIN ÇOĞU GERÇEKTE İMAN ETMEZ

Ne zaman bir ahidde bulundularsa, içlerinden bir bölümü onu bozmadı mı? Hayır, **onların çoğu iman etmezler.** (Bakara Suresi, 100)

"Bizim bir kere daha (dünyaya dönüşümüz mümkün) olsaydı da iman edenlerden olabilseydik." Gerçekten, bunda bir ayet vardır, **ama onların çoğu iman etmiş değildirler.** (Şuara Suresi, 102-103)

Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir. (Yusuf Suresi, 103)

... Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. **Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar.** (Hud Suresi, 17)

Böylece azap onları yakaladı. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama **onların çoğu iman etmiş değildirler**. (Şuara Suresi, 158)

İMANİ ŞÜPHE İÇİNDEDİRLER

İnsanlardan öyleleri vardır ki: "**Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir.** (Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (Bakara Suresi, 8-9)

Dikkatli olun; gerçekten onlar, **Rablerine kavuşmaktan yana derin bir kuşku içindedirler**. Dikkatli olun; gerçekten O, her şeyi sarıp-kuşatandır. (Fussilet Suresi, 54)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, **Allah yolunda savaşa kuşanın**

denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (Tevbe Suresi, 38)

ŞEYTANIN ETKİSİNE KOLAYCA GİRERLER

Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, **Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar;** onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (Zuhruf Suresi, 36-37)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. (Mücadele Suresi, 19)

İMANLARI VE AKILLARI ZAYIF OLMASINA RAĞMEN BİLMİŞLİK YAPARLAR

...Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (cehde) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı... (Tevbe Suresi 81)

Kendilerine: **"Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz"** derler. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler. (Bakara Suresi, 11-12)

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. **"Bizi alaya mı alıyorsun?"** dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (Bakara Suresi, 67)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. **O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz."** Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir... (Zümer Suresi, 3)

KORKAKTIRLAR

Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. **Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur.** (Tevbe Suresi, 56)

... Onlardan bir topluluk da: **"Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı.** (Ahzab Suresi, 13)

DİNE KARŞI TAVIRLARI GEVŞEKTİR, ŞEVKSİZDİRLER

Onlara sorarsan, andolsun: **"Biz dalmış, oyalanıyorduk" derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?"** Özür belirtmeyiniz. Siz, imanınızdan sonra inkâra saptınız. ...(Tevbe Suresi, 65-66)

...Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda cehd edin ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz cehd etmeyi bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. **O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı...** (Al-i İmran Suresi, 167)

Eğer (cehde) çıkmak isteselerdi, herhalde ona bir hazırlık yaparlardı.... (Tevbe Suresi 46)

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. (Tevbe Suresi 93)

HEMEN ÜMİTSİZLİĞE KAPILIRLAR

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; **ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır.** (İsra Suresi, 83)

Biz insanlara bir rahmet tattırdığımız zaman onunla sevinirler; **kendi ellerinin takdim ettiği dolayısıyla onlara bir kötülük isabet ettiğinde hemen umutsuzluğa kapılırlar.** (Rum Suresi, 36)

HÜZNE YATKINDIRLAR

İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat **ona bir şer dokundu mu, artık o, ye'se düşen bir umutsuzdur.** (Fussilet Suresi, 49)

Ayetlerim size okunuyorken, yalanlayanlar sizler değil miydiniz? Dediler ki: **"Rabbimiz, mutsuzluğumuz bize karşı üstün geldi, biz sapan bir topluluk imişiz."** (Müminun Suresi, 105-106)

Allah'tan 'İçi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. 'Mutsuz-bedbaht' olan ondan kaçınır. (Ala Suresi, 10-11)

HAKSIZLIĞA UĞRADIKLARINI DÜŞÜNMEYE EĞİLİMLİDİRLER

Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. **Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazaplanırlar.** (Tevbe Suresi 58)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? **Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar?** Hayır, onlar zalim kimselerdir. (Nur Suresi, 50)

ŞİRK İÇİNDEDİRLER, İNSANLARDAN ÇEKİNİRLER

... Oysa cehd (çaba göstermek) üzerlerine yazıldığında, **onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar** ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı (cehd etmeyi) üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. ... (Nisa Suresi, 77)

Herhalde içlerinde **'dehşet ve yılgınlık uyandırma bakımından' siz, Allah'tan daha çetinsiniz.** Bu, şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir. (Haşr Suresi, 13)

Onların çoğu **Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar.** (Yusuf Suresi, 106)

FİTNE ÇIKARMA MAKSATLI KONUŞMALAR YAPARLAR

Bir sûre indirildiğinde onlardan bazısı: "Bu, hanginizin imanını arttırdı?" der. Ancak iman edenlere gelince; onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdeleşmektedirler. (Tevbe Suresi, 124)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: **"Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok, şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır"** diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (Ahzab Suresi, 13)

Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini Kitab'a doğru eğip bükerler, siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o, Allah Katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (Al-i İmran Suresi, 78)

Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin şerrinden. Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar); (Nas Suresi, 4-5)

İNKAR EDENLERE GÜYA MÜMİNLERİN ALEYHİNDE HABER TAŞIRLAR

Sizinle birlikte çıksalardı, **size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır.** Allah, zulmedenleri bilir. (Tevbe Suresi, 47)

SÖZLERİNE SADIK DEĞİLDİRLER, VEFASIZDIRLAR

Ki Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar,

Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. ... (Bakara Suresi, 27)

Eğer onlara (şehrin her) yanından girilseydi sonra da **kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı, hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı.** (Ahzab Suresi, 14)

MÜMİNLERİN ARASINDA YALAN HABER YAYMAYA ÇALIŞIRLAR

Doğrusu, **uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır**... (Nur Suresi, 11)

MÜMİNLERİN ZOR DURUMA DÜŞMELERİNİ İSTERLER

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez... (Al-i İmran Suresi, 120)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (Tevbe Suresi, 50)

... Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar... (Al-i İmran Suresi, 118)

YALAN YEMİNLER EDERLER

Allah'ın kendilerine karşı gazaplandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinenleri görmedin mi? **Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzere yemin ediyorlar.** (Mücadele Suresi, 14)

ALLAH'IN DEĞİL, İNSANLARIN RIZASINI GÖZETİRLER

Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (Tevbe Suresi, 96)

Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler, hoşnut kılınmaya Allah ve elçisi daha layıktır. (Tevbe Suresi, 62)

Ve onlar, **mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler,** Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar... (Nisa Suresi, 38)

Onlar, **insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler.** Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir... (Nisa Suresi, 108)

KURAN AYETLERİNİ TAM KAVRAYAMAZLAR

Bu, onların iman etmeleri sonra inkâr etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlemiştir, **artık onlar kavrayamazlar.** (Münafikun Suresi, 3)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. **Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar**.... (Al-i İmran Suresi, 7)

İNKARCILARLA MÜSLÜMANLARIN ALEYHİNDE DOSTLUKLAR KURARLAR

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, **Allah'ın indirdiğini çirkin karşılayanlara dediler ki: "Size bazı işlerde itaat edeceğiz." Oysa Allah, sakladıkları şeyleri (sır olarak konuştuklarını) biliyor.** (Muhammed Suresi, 26)

Onlar, **mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar?** Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır. (Nisa Suresi, 139)

ALLAH YOLUNDA MÜCADELE ETMEMEK İÇİN BAHANELER ÖNE SÜRERLER

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, **zengin oldukları halde senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah,** onların kalplerini mühürlemiştir... (Tevbe Suresi, 93)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) **geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta çıkmayın" dediler.** De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (Tevbe Suresi, 81)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler... (Tevbe Suresi, 42)

İBADETLERİNİ İSTEKSİZCE YAPARLAR

İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir. (Tevbe Suresi, 54)

... **Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar.** (Nisa Suresi, 142)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cehd etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. **Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister.** (Tevbe Suresi 44-45)

MÜSLÜMANLARA KARŞI DÜŞMANCA TAVIRLAR GÖSTERİRLER VE KİNDARDIRLAR

... **Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür.** ... (Al-i İmran Suresi, 118)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. **Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar.** De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 119)

PEYGAMBERE İTAAT ETMEK AĞIRLARINA GİDER

Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup yüz çevirir. Eğer hak lehlerinde ise, ona boyun eğerek gelirler. Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar?... (Nur Suresi, 48-50)

Sonra birbiri peşi sıra elçilerimizi gönderdik; her ümmete kendi elçisi geldiğinde, onu yalanladılar.... (Mü'minun Suresi, 44)

ALAYCIDIRLAR

Ayetlerimiz konusunda **'alaylı tartışmalara dalanlar:'** -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (Enam Suresi, 68)

Onlara sorarsan, andolsun: **"Biz dalmış, oyalanıyorduk"** derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?" (Tevbe Suresi, 65)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin),

belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (Hucurat Suresi, 11)

GIYBET YAPARLAR

Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (Hümeze Suresi, 1)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). **Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.)** Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (Hucurat Suresi, 12)

KISKANÇTIRLAR

... Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki **"kıskançlık ve hakka başkaldırma"** (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (Al-i İmran Suresi, 19)

Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan **'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler**, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir... (Bakara Suresi, 213)

YAPTIKLARI İYİLİKLERİ DİLE GETİREREK RAHATSIZLIK VERİRLER

Ey iman edenler **Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın.** Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü

mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler... (Bakara Suresi, 264)

ŞIMARIKTIRLAR

Bir de yurtlarından refahtan **şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar** ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (Enfal Suresi, 47)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet tattırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. **Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir.** (Hud Suresi, 10)

İşte bu, sizin **yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyladır.** (Mümin Suresi, 75)

TARTIŞMACIDIRLAR

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, **bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalara mı giriyorsunuz?** Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhlis) olanlarız." (Bakara Suresi, 139)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda **İbrahim'le tartışmaya** gireni görmedin mi?... (Bakara Suresi, 258)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, **onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki:** "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (Al-i İmran Suresi, 61)

İşte sizler böylesiniz; (diyelim ki) hakkında bilginiz olan şeyde tartıştınız, ama hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıp-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz. (Al-i İmran Suresi, 66)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa Biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. **Öyle ki, o inkar etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir"** derler. (Enam Suresi, 25)

İnsanlardan kimi, hiç bir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. (Hac Suresi, 8)

İslam Ahlakının Dünya Hakimiyetine İşaret Eden Bazı Kuran Ayetleri

"Allah içinizden iman edenlere ve salih amelde bulunanlara vaad etmiştir: **Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir..."** (Nur Suresi, 55)

Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: **"Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaktır"** diye yazdık. (Enbiya Suresi, 105)

Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman, Ve insanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde, Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (Nasr Suresi, 1-3)

"Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: **Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele".** (Saff Suresi, 13)

"Andolsun, gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: **Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır."** (Saffat Suresi, 171-173)

"Allah, yazmıştır: **"Andolsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de."** Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır." (Mücadele Suresi, 21)

"**Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma.** Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir." (İbrahim Suresi, 47)

"Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. **Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır;** müşrikler hoş görmese bile." (Saff Suresi, 9)

"Ki O, **elçilerini hidayetle ve hak din ile, diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi**. Şahid olarak Allah yeter." (Fetih Suresi, 28)

"Müşrikler istemese de **O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak** için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur." (Tevbe Suresi, 33)

"Ve onlardan sonra **sizi o arza mutlaka yerleştireceğiz**. İşte bu, makamımdan korkana ve tehdidimden korkana ait (bir ayrıcalıktır). Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti." (İbrahim Suresi, 14-15)

"Şüphesiz, **Biz sana apaçık bir fetih verdik.** Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin." (Fetih Suresi, 1-3)

"... Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce **size yakın bir fetih (nasib) kıldı.**" (Fetih Suresi, 27)

"... **Bu yurdun sonu kimindir, inkar edenler pek yakında bilecek-lerdir**." (Rad Suresi, 42)

"Ancak **iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar başka.** Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir." (Şuara Suresi, 227)

"Sonra biz, **elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız; mü'minleri kurtarmamız bizim üzerimize bir haktır.**" (Yunus Suresi, 103)

"... **Onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık**." (Yunus Suresi, 13-14)

"Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık..." (Araf Suresi, 137)

"Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor." (Tevbe suresi, 32)

"Onlar, **Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kendi nurunu tamamlayıcıdır;** kafirler hoş görmese bile." (Saff Suresi, 8)

"Ve **sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı.** Allah, her şeye güç yetirendir." (Ahzab Suresi, 27)

"De ki: "Herkes gözetlemektedir; **siz de gözleyip durun. Sonunda, dümdüz (dosdoğru) yolun sahipleri kimlermiş ve doğru yola ulaşan kimlermiş, pek yakında öğreneceksiniz."** (Taha Suresi, 135)

"Allah, takva sahiplerini (inanarak ve inançlarını uygulayarak) zafere ulaşmaları dolayısıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar hüzne kapılmayacaklardır." (Zümer Suresi, 61)

"Hayır, **biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir.** (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size." (Enbiya Suresi, 18)

"Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, **hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir.**" (Yunus Suresi, 82)

"Onlar ki, **yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak,** dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir." (Hac Suresi, 41)

"Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz." (Ali İmran Suresi, 139)

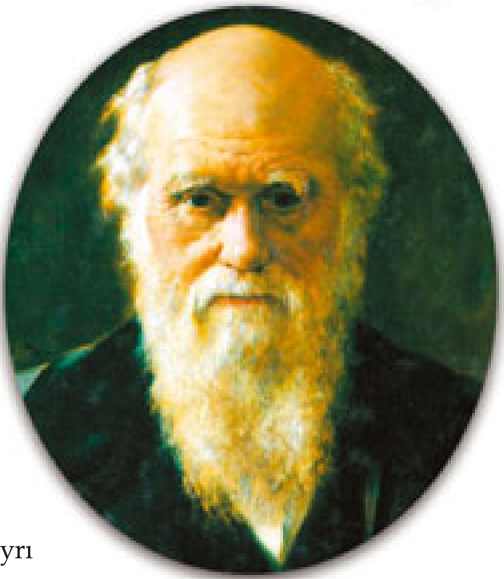
EK BÖLÜM

Evrim Yanılgısı

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Charles Darwin

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Louis Pasteur, evrim teorisinin dayanağı olan "cansız madde canlılık oluşturabilir" iddiasını yaptığı deneylerle geçersiz kıldı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları

Evrimcilerin en büyük yanılgılarından bir tanesi de yukarıda temsili resmi görülen ve "ilkel dünya" olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller Deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, o dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

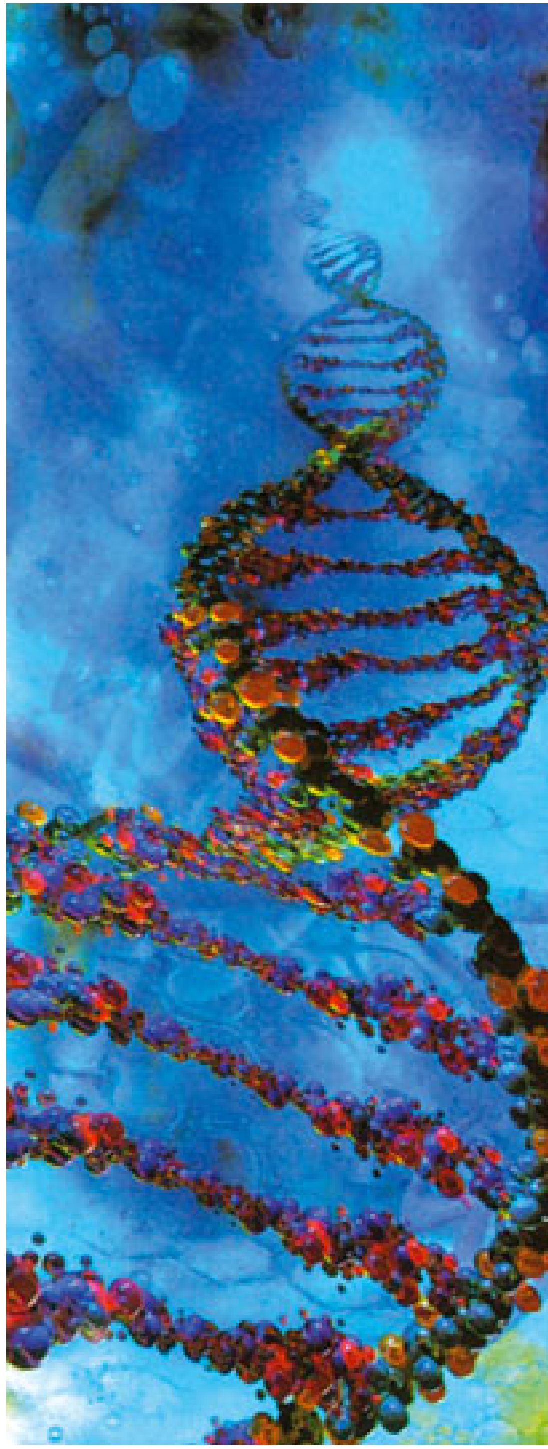
Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**
2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**
3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**
4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)*

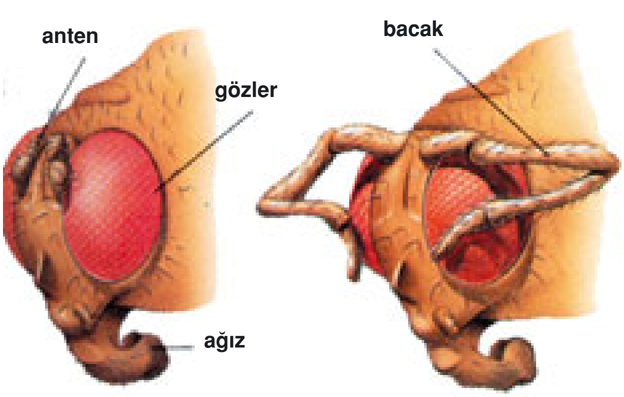
Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Üstte, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

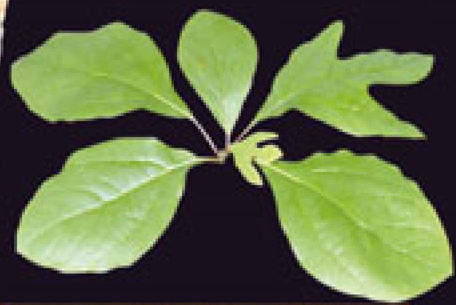
Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

YAŞAYAN FOSİLLER EVRİMİ ÇÜRÜTÜYOR

54-37 milyon yıllık sassafras yaprağı fosili

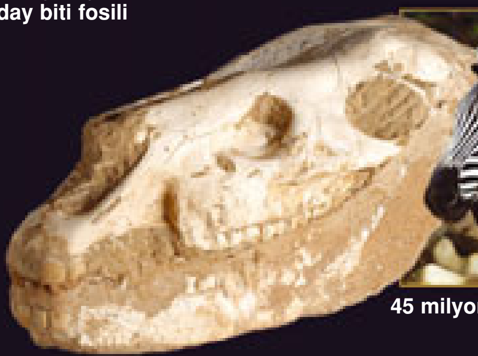

110 milyon yıllık tarpun balığı fosili

54-37 milyon yıllık buğday biti fosili

45 milyon yıllık zebra kafatası fosili

Fosil kayıtları, evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin, aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktıklarını gösterir. Bu gerçek, türlerin ayrı ayrı yaratıldıklarının ispatıdır.

110 milyon yıllık tarpun balığı fosili

150 milyon yıllık istridye fosili

4 milyon yıllık denizatı fosili

98 milyon yıllık kaplumbağa fosili

144 - 65 milyon yıllık kedi balığı fosili

54 - 37 milyon yıllık karaağaç fosili

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? *(Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var

olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389.)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılamaz bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan

bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o variller-

Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

den kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve

çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm

gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı

bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir

Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kul-

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

lanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan

Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> **Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.** Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)